

CETURTDIENA, 2009. GADA 22. OKTOBRIS

SĒDI VADA: M. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Apropriāciju pārvietojumi (sk. protokolu)

3. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

4. Problēmas jaunattīstības valstīs saistībā ar ierobežotu piekļuvi dažām vakcīnām (debates)

Priekšsēdētājs. – Pirmais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai uzdevis *Goerens* kungs Eiropas Demokrātu un liberāļu apvienības grupas vārdā, par problēmu jaunattīstības valstīs saistībā ar ierobežotu piekļuvi dažām vakcīnām (O-0100/2009 – B7-0214/2009)

Charles Goerens, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs saistībā ar šo jautājumu Komisijai es vēlētos palīdzēt izpētīt iespējamus virzienus, kā izbeigt netaisnību, ka 80 % pasaules iedzīvotāju ir liegta piekļuve A (H1N1) gripas vakcīnai un vakcīnām vispār.

Problēma nav jauna. Šis jautājums faktiski tiek uzdots katru gadu saistībā ar gripas sezonu. Vispārīgi runājot, jauni sezonālās gripas vīrusi vispirms parādās jaunattīstības valstīs. Pēc tam industriālo valstu laboratorijās sāk ražot jaunu vakcīnu. Tās var sākt ražošanu tikai tad, ja iepriekš ir saņēmušas vīrusa celmus no valsts — parasti tā ir jaunattīstības valsts —, kurā jaunais gripas tips pirmo reizi ir parādījies. Tiklīdz vakcīna ir izstrādāta, tās pietiek vienīgi industriālo valstu iedzīvotāju aizsargāšanai. Rezultātā dienviņu iedzīvotāji ir neaizsargāti pret pandēmijām.

Es vērsos pie Komisijas, lai jautātu, ko tā domā darīt, lai izbeigtu šo netaisnību. Vai ir morāli attaisnojami, ka iedzīvotājiem pieejamais veselības aizsardzības līmenis ir atkarīgs no tā, cik lieli ir valsts finanšu resursi? Tāpēc es vēlētos zināt, vai Komisija var mums pateikt, kādus resursus tā spēj mobilizēt, lai aizpildītu šo plaisu. Kāda būs Komisijas stratēģija vajadzības gadījumā un kādas partnerattiecības tā nodibinās ar attiecīgajām valstīm un institūcijām Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmā vai ar privāto sektoru, cenšoties radīt jaunattīstības valstu pilsoņiem iespēju piekļūt vakcīnai?

Vai PVO intelektuālā īpašuma aizsardzības sistēma, ko es nepieminēju savā rakstiskajā versijā, ir šķērslis vakcīnu ražošanai jaunattīstības valstīs? Ja tas tā ir, vai Eiropas Savienība būs gatava sākt debates Pasaules Veselības organizācijā, lai novērstu šo šķērslī?

Es vēlētos uzdot vēl beidzamo jautājumu. Vai Komisija var kopumā raksturot pasākumus, kas jāveic, lai jaunattīstības valstīs uzlabotu veselības infrastruktūras standartus, kas ir būtisks priekšnoteikums taisnīgākai piekļuvei vakcīnām?

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Es vēlos pateikties godājamam EP deputātam *Charles Goerens* par viņa jautājumu, kas dod mums iespēju pievērsties gan aspektiem, kuri ir tieši saistīti ar A (H1N1) gripas pandēmiju, gan plašākiem aspektiem attiecībā uz Eiropas Komisijas devumu veselības infrastruktūras uzlabošanā jaunattīstības valstīs.

Kopiena ir veikusi iekšējus un ārējus pasākumus, kas vērsti pret A (H1N1) pandēmiju. Faktiski mēs saskaramies ar krīzi, kas prasa globālu pieeju gan tāpēc, lai varētu efektīvi aizsargāt mūsu pilsoņus, gan tādu apsvērumu dēļ, kas attiecas uz solidaritāti ar mazāk attīstītām valstīm.

Mēs runājam par efektivitāti attiecībā uz ātrās reaģēšanas sistēmām, pandēmijas un paša vīrusa attīstības stingru pārraudzību, kā arī par veikto profilakses un ārstniecības pasākumu efektivitātes vērtējumu valstīs, kurās pandēmija izcēlās vispirms, un tie visi ir būtiski elementi, gatavojot un pielāgojot mūsu pašu reaģēšanas pasākumus. Tomēr mēs runājam arī par solidaritāti, jo Eiropas Savienībai kā galvenajai valsts attīstības

atbalsta finansētājai un svarīgai daudzu jaunattīstības valstu partnerei ir jāatbalsta šīs valstis, tām sastopoties ar jaunajiem draudiem.

Reaģējot uz šiem draudiem, Komisija un Eiropas Savienība kopumā nesāk savu darbību tukšā vietā. Pamatojoties uz pieredzi saistībā ar putnu gripu, ko izraisīja H5N1 vīruss, ES kopā ar starptautiskām organizācijām, piemēram, Pasaules Veselības organizāciju, Pasaules Banku un citām, ir spējusi ieviest efektīvas procedūras informācijas apmaiņai un tehniskās palīdzības koordinēšanai, kā arī finanšu instrumentus, piemēram, ieguldījumu fondu Pasaules Bankā. Kā saka Pasaules Veselības organizācijas ģenerāldirektore Chan kundze, pasaule nekad nav bijusi tik labi sagatavota pandēmijai. Komisijai jau ir bijusi un joprojām ir īpaši svarīga nozīme šajās sistēmās, kuru komponenti tagad ir paplašināti, lai tiktu nosegti ikviena veida gripas draudi.

Attiecībā uz jaunattīstības valstu vispārējo piekļuvi vakcīnām jaunā gripas pandēmija ir likusi atsākt debates, kas ir risinājušās jau vairāk nekā divus gadus PVO sistēmā un darba grupā, kura veic sagatavošanās darbus gripas pandēmijai un kuru izveidoja pēc Pasaules Veselības asamblejas pieprasījuma, pamatojoties uz Indonēzijas pieņemto lēmumu, ko pieminēja Goerens kungs.

Šonedēļ Ženēvā PVO iepazīstina ar pirmajiem šīs grupas ieteikumiem, kuru izstrādē Kopiena ir aktīvi iesaistījusies. Saskaņā ar Pasaules asamblejas rezolūciju galīgie ieteikumi ir iesniedzami PVO Izpildpadomē, kuras sanāksme būs janvāra beigās. Tajā ir jāpanāk vislabākais iespējamais līdzsvars starp – no vienas puses – pētniecības izvēršanu un jaunu medicīnas produktu izstrādi, kurus lielā mērā nodrošina pētījumi privātajā sektorā, kam intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība ir galvenais stimulētājs mūsdienās, un – no otras puses – taisnīgumu attiecībā uz piekļuvi nodrošināšanu izstrādājumiem, kas attīstīti šajos pētījumos.

Eiropas Kopienai ir iebildumi pret jebkādiem ierobežojumiem attiecībā uz apmaiņu ar bioloģisku materiālu, kas nepieciešams attiecīgu pētniecisku darbību veikšanai. Aktīva starptautiska sadarbība, kas ir pārskatāma un ko koordinē tādas tiesiskas institūcijas kā PVO un tās tīkls, ir izšķirīga reaģēšanas risinājumu ātrai izstrādei un izplatīšanai pandēmijas apstākļos.

Šajā īpašajā gadījumā saistībā ar A (H1N1) gripu, pret kuru nebija nekādu pieejamu vakcīnas krājumu, ir izraisījies arī jautājums par ražošanas jaudu un to, kuram pirmajam ir tiesības saņemt saražoto, kad valstis, kurām ir nepieciešami resursi, veic milzīgus pasūtījumus. Dažu vakcīnas ražotāju un nesen arī dažu valstu izteiktā apņemšanās ziedot vai pārdot par pazeminātu cenu jaunattīstības valstīm 10 % no saražotajām vakcīnām vai pasūtījumiem ir uzmundrinošs apliecinājums globālai solidaritātei.

Ciktāl tas attiecas uz Komisiju, palīdzības sniegšana trešām valstīm pandēmijas problēmu risināšanā ir svarīga un tā nedrīkst aprobežoties tikai ar piekļuvi vakcīnām, kad tās ir pieejamas. Būtiski svarīgi ir turpināt Komisijas un dalībvalstu sniegto dažāda veida atbalstu, kura mērķis ir konsolidēt veselības infrastruktūras, līdztekus palīdzot projektiem, nodrošinot nozaru vai kopējo budžetu atbalstu partnervalstīm un pat atbalstu starptautiskām organizācijām.

Būs vajadzīgas garantijas, ka tiks ievērots princips ļaut valstīm uzņemties atbildību par savu attīstību un saistībām sniegt efektīvu palīdzību, jo īpaši nodrošinot, lai uzmanība joprojām tiktu pievērsta prioritārām slimībām un intervencei. Saistībā ar pandēmiju pirmais un galvenais pamatnosacījums faktiski ir nodrošināt tādas veselības infrastruktūras, kas ir labāk aprīkotas un var veikt agrīnu ārstēšanu, lai būtu taisnīgi pieejami profilaktiski resursi, kad tādi ir pieejami.

Nopietnas krīzes gadījumā Eiropas Komisija spēs mobilizēt savus humanitārās un neatliekamās palīdzības intervences resursus un spēs arī pierādīt elastību to resursu izmantošanā, kas jau piešķirti partnervalstīm, kuras lūgušas palīdzību. Šādu smagu krīžu laikā nevalstiskām organizācijām un arī galvenajiem iestāžu tīkliem būs jāuzņemas svarīga atbildība. Tāpēc Komisija zina, ka tā var rēķināties arī ar šo iestāžu efektīvu iesaistīšanos darbībā.

Gay Mitchell, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, gripas pandēmijas nenovēršamā parādīšanās un atkārtošanās ir izvirzījusi vakcinācijas jautājumu jaunāko ziņu priekšplānā. Tomēr tā ir bijusi ilgstoša un pastāvīga problēma jaunattīstības pasaulei. Šā rīta jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski, ir ierosināts liels temats par Rietumu pasaules liekulību un netaisnīgumu, kad tā pieprasa jaunattīstības valstīm materiālus vakcīnām, lai aizsargātu savus bagātos pilsoņus, un tad bezkaunīgi pārdod šīs pašas vakcīnas atpakaļ nabadzīgajiem.

Papildus un piedevām tam, ka jaunattīstības pasaulei ir jābūt tādai pašai piekļuvei gripas vakcīnām, mums ir jāizveido sistēma, kā nodrošināt, lai vistrūcīgākajiem cilvēkiem pasaulē, kas gandrīz nemainīgi tiek vairāk pakļauti saslimšanai, būtu iespēja aizsargāt sevi pret novēršamām slimībām – iespēja, kuru mēs Rietumos

uzskatām par pašsaprotamu. Saslimstība ar tuberkulozi ir labs piemērs, lai salīdzinātu mūs un mūsu kaimiņus jaunattīstības pasaulē. Eiropā bērni parasti saņem BCG vakcīnu, kuras efektivitāte pārsniedz 80 %. Tas Eiropā ir izveidojis situāciju, ka tuberkuloze vairs nav pastāvīgs drauds, kāds tā reiz bija.

Pretstatiet to jaunattīstības pasaulei, kurā 26 % no novēršamiem nāves gadījumiem izraisa tuberkuloze. TB ietekmi šajās valstīs pastiprina tas, ka tā ir ļoti lipīga slimība, kas izplatās pa gaisu un ar ko viegli inficēties noslēgtās telpās, kādas pārsvarā ir nožēlojamās būdu pilsētās daudzās jaunattīstības valstīs. Padomājiet arī par to, ka pusei AIDS pacientu Subsahāras Āfrikā, kur plosās HIV/AIDS, attīstīsies TB, un jūs sapratīsiet, cik esam laimīgi, atrodoties relatīvi kontrolētā, imunizētā joslā, apgādāti ar tādām programmām mūsu rīcībā.

Ja gribat dzirdēt stāstu par imunizācijas spēka žilbinošajiem panākumiem un attīstības palīdzības nepieciešamību kopumā, iepazīstieties kaut vai ar piemēru par saslimšanu ar masalām Āfrikā, kur laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam, lielā mērā pateicoties vakcinācijas programmām, nāves gadījumu skaits no šīs slimības samazinājās par 90 %.

Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka vakcinācija iedarbojas, un ir skaidrs, ka mēs esam atbildīgi par cilvēkiem, kas cieš vakcīnu trūkuma dēļ. Es mudinu Parlamentu turpināt izdarīt spiedienu, lai nodrošinātu, ka šis līdzeklis ir pieejams visnabadzīgākajiem no nabadzīgajiem.

Ļaujiet man izteikt priekšlikumu, pirms apsēžos: lūdzu, dariet kaut ko ar šā Parlamenta liftiem. Es braucu augšup un lejup liftā, kad durvis iesprūda, un es tik tikko paspēju ierasties šeit laikus uz debatēm. Visi par šo liftu žēlojas. Kaut kas ir jādara.

Priekšsēdētājs. – (ES) *Mitchell* kungs, attiecībā uz jūsu uzdoto jautājumu par liftiem, es gribētu atklāt kaut ko, kas varētu būt biroja debašu slepenā daļa. Pašā pēdējā biroja sanāksmē es kritizēju situāciju, ko jūs nupat aprakstījāt un kas diemžēl rada problēmas ne tikai Strasbūrā. Arī Briselē nedēļām ilgi ir bijis neiespējami pārvietoties Parlamenta dažādajos ēku labirintos, jo lifti bija bojāti.

Birojs nodos šo lietu attiecīgajiem dienestiem, lai kaut kādā veidā varētu uzlabot lifta darbību.

Michael Cashman, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos vērst Parlamenta uzmanību no liftiem atpakaļ pie vakcīnām, kas novērš nāves gadījumus. Manuprāt, mums būtu jākoncentrējas tieši uz to. Es, protams, atbalstu aicinājumu, ko dzirdējām attiecībā uz A (H1N1) vīrusu, bet es vēlos apspriest daudz plašāku tematu: faktiski, komisār, ir sistēmas, kas iedarbojas, un vakcīnas patiešām iedarbojas. Piemēram, pneimokoku infekcija. Tā ir bakteriāla infekcija, kas izraisa pneimoniju, meningītu un asins saindēšanos un ir diezgan maz izpētīta, lai gan ir viena no galvenajām nāvējošām un ar vakcīnu novēršamām slimībām, kas nogalina bērnus līdz 5 gadu vecumam.

Pneimokoku baktērija ir galvenais pneimonijas cēlonis, kas atņem dzīvību diviem miljoniem bērnu ik gadu. Šī ir globāla veselības problēma ar risinājumiem. Jums var būt interesanti zināt, ka Komisija un daudzas dalībvalstis jau ir devušas solījumu atbalstīt imunizāciju pasaules nabadzīgākajās valstīs, atbalstot GAVI, Starptautisko finanšu instrumentu imunizācijai un tirgus virzības garantijas (AMC) pneimokoka apkarošanai, ko jūs nepieminējāt.

Bet mēs varam darīt vairāk, un mums tas ir jādara, lai padarītu pneimokoku infekciju par pašreizējo veselības un attīstības veicināšanas pasākumu prioritāti un panāktu, lai jaunattīstības valstis darītu tāpat. Pneimokoka AMC piedāvā valstīm nebijušu iespēju aizsargāt savus bērnus pret šo apkarojamo slepkavu. Taču skumji, ka no 71 valsts, kam ir tiesības pieprasīt finansējumu AMC vajadzībām daudzu dzīvību glābšanai, to ir izdarījušas mazāk nekā 20 valstis.

Es atgādinātu Parlamentam, ka paplašināta piekļuve būtiskām vakcīnām ir viena no galvenajām svirām Tūkstošgades 4. attīstības mērķa sasniegšanai: par divām trešdaļām samazināt bērnu mirstību līdz 2015. gadam. Mums jāpārlicinās, ka nododam šīs vakcīnas to valstu rīcībā, kurām tās visvairāk ir vajadzīgas. Tas ir vienkāršs pasākums, kas gluži vienkārši izglābs miljoniem bērnu dzīvību. Šā Parlamenta izskatīšanā ir rakstiska deklarācija par šo jautājumu, tostarp par patentu apvienošanu. Es mudinu deputātus to parakstīt un darīt kaut ko nozīmīgu.

Frédérique Ries, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā mums zināms, šī ir nedēļa, kad lielākajā daļā mūsu dalībvalstu sākas pirmais A gripas vakcinācijas vilnis, bet vienlaikus mēs esam spiesti atzīt, ka progress šajā jomā ir niecīgs attiecībā uz jaunattīstības valstu piekļuvi vakcīnai.

Nupat tika pateikts, ka miljoniem cilvēku, galvenokārt bērni, šajās valstīs mirst katru gadu no dažādām infekcijas slimībām, kā to iepriekš īpaši pieminēja mans kolēģis, deputāts *Mitchell* kungs.

Es nesaku, ka risinājums ir vienkāršs, jo īpaši – ne tikai, bet jo īpaši – tāpēc, ka jautājums par piekļuvi vakcīnai nav nekādā veidā salīdzināms ar jautājumu par piekļuvi zālēm vismaz divu īpašu iemeslu dēļ: ir ļoti maz ražotāju, un saldēšanas ķēdes kontrole vēl arvien rada grūtības. Tomēr ir arī pozitīvi elementi: tas, ka pagaidām vīrusam nav mutāciju un ka ir paziņots par trim miljardiem devu, kas ir pieejamas katru gadu. Tie ir acīmredzami fakti, un tie prasa, tie mudina īstenot šo stratēģiju visas pasaules mērogā.

Man dotā ierobežotā laika noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es teikšu, ka, manuprāt, tāpēc Eiropas Savienībai ir visādā veidā aktīvi jāatbalsta PVO aicinājums par taisnīgu vakcīnu sadali, pirmkārt un galvenokārt, augstas mirstības apgabalos un ka mums ir arī jārada priekšnosacījumi un jārosina privāto un valsts partnerību attīstība, lai efektīvi cīnītos pret vakcīnu nepietiekamību pasaulē.

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es vispirms vēlētos uzsvērt, cik svarīgs ir jautājums, ko uzdeva Goerens kungs un kas pamatā ir jautājums par taisnīgumu. Mēs visi pilnīgi noteikti apzināmies, ka A gripas pandēmijas gadījumā dienvidu valstis, nevis ziemeļu valstis, būtu tās, kuras vismagāk skartu šīs problēmas un vīrusa izplatīšanās sekas. Katru gadu mēs bezdarbībā sēžam, noraugoties, kā tūkstošiem pilsoņu mirst pandēmijās, kas jau ir izskaustas vai ārstējamas ziemeļu valstīs, un to saraksts ir ļoti garš: malārija, tropu drudzis, dzeltenais drudzis, tuberkuloze. Saraksts ir nebeidzams, tomēr mēs vērojam un neko problēmas labā nedarām.

Faktiski mēs izmantojam dienvidu valstis kā jaunu vīrusu celmu paraugu piegādātājas par brīvu, lai mēs varētu uzlabot ārstēšanu ziemeļu valstīs, bet nenodrošinām efektīvu risinājumu šīm problēmām. Tāpēc es vēlētos uzdotajiem jautājumiem pievienot vēl dažus citus.

Vai mēs gribam risināt šo problēmu kā sabiedrības veselības problēmu vai kā biznesa darījumu? Ja mēs gribam risināt to kā sabiedrības veselības problēmu, tad mums ir jānodrošina vienlīdzīga piekļuve ārstēšanai visos pasaules reģionos un tāpēc mūsu centieniem ir jābūt iedarbīgākiem. Turklāt es vēlētos jautāt, cerot, ka atbilde ir negatīva, vai mēs gaidām uz to, ka galu galā Eiropā būs vakcīnu krājumu pārpalikums, vai uz to, ka blaknes izrādīsies pārāk kaitīgas, un tad mēs izrādīsim savu devīgumu un pēkšņi sāksim sūtīt vajadzīgās vakcīnas dienvidu valstīm?

Visbeidzot es vēlētos jautāt, vai Eiropas Savienība, vai mēs, eiropieši, un vai Komisija jūtas ērti, izmantojot tādu sistēmu jeb modeli, kurā ziemeļu valstis pandēmijas novēršanai lieto preventīvus pasākumus, bet dienvidu valstis saņem sāpes remdinošus līdzekļus vai pārpalikumus?

Priekšsēdētājs. – Tagad ir kārta uzstāties *Guerrero Salom* kungam, un es vēlos teikt, ka esmu ļoti priecīgs un pat aizkustināts par to, ka pirmo reizi varu dot vārdu cilvēkam, kas daudzus gadus ir bijis labs draugs un kolēģis.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pateicos par labajiem vārdiem, priekšsēdētāja kungs. Ir gods strādāt iestādē, kurā jūs pašlaik esat priekšsēdētāja vietnieks.

Es uzstājos, lai atbalstītu šajā jautājumā skarto tematu, proti, atbalsta sniegšanu jaunattīstības valstīm, lai novērstu un apkarotu H1N1 gripas pandēmiju.

Tomēr es gribētu runāt ne tikai par pandēmijas jautājumu, bet arī norādīt, ka pašlaik infekciju slimības vairāk ietekmē jaunattīstības valstis nekā attīstītās valstis. Daudzas slimības, kas ir tikušas izskaustas jaunattīstības valstīs, tomēr prasa desmitiem miljonu cilvēku dzīvību jaunattīstības pasaulē.

Šīm valstīm ir jāaizsargā savu iedzīvotāju, savu pilsoņu veselība, bet tām trūkst līdzekļu, lai to darītu. Lai cīnītos pret AIDS, tuberkulozi, malāriju un citām infekcijas slimībām, šīm valstīm ir vajadzīgas vakcīnas, kurām tās pašlaik nevar piekļūt un kuras tās nespēj nopirkt.

Komisārs jau šīs lietas norādīja, un es arī gribu rosināt Komisiju censties veidot apvienības, veicināt programmas, motivēt atbalsta sniedzējas valstis un darboties tā, lai panāktu, ka jaunattīstības valstīm tiek dota piekļuve nepatentētām zālēm par cenām, kādas viņu pilsoņi var atļauties.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Papildus tam, ko es teicu savas runas sākumā, vēlos arī uzsvērt šādus jautājumus. Eiropas Komisija daudzām jaunattīstības valstīm pastāvīgi sniedz finansiālu palīdzību jomās, kas saistītas ar veselību, kā daļu no projektiem, programmām un palīdzības budžetam.

Lai ievērotu valstu prioritātes, Komisija kopā ar saviem partneriem pārbaudīs, kā var izmantot šos resursus, lai pastiprinātu metodes, ko izmanto pandēmijas apkarošanai. Es jau to netieši norādīju, bet tagad atkārtoti skaidri: Eiropas Komisijai nav tehnisku un finanšu instrumentu, lai tā pati veiktu vakcīnu iepirkumu.

Tomēr, cieši sadarbojoties ar Pasaules Veselības organizāciju un veidojot apvienības un parakstot nolīgumus ar dažādām ieinteresētajām pusēm, mēs strādāsim kopā, gatavojot atbildes uz prasībām, kas izteiktas par šo tematu.

Priekšsēdētājs. – Ar to mēs noslēdzam šo darba kārtības punktu.

5. Finansiālais un ekonomiskais stāvoklis Moldovā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par ekonomisko un finansiālo stāvokli Moldovā.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Vēlēšanas, kas Moldovas Republikā tika atkārtotas 29. jūlijā, bija izšķirīga pārbaude valsts spējai konsolidēt tās demokrātisko attīstību un turpināt arvien ciešāku tuvināšanos Eiropas Savienībai. Mums ir prieks, ka vēlēšanas notika mierīgā, kārtīgā gaisotnē un ka jaunā valdība ir paudusi ne tikai savu stingro apņēmību būt labvēlīga pret eiropieiski orientētu kursu, bet ir pieņēmusi arī vairākus pasākumus, kas norāda uz šo virzienu.

No otras puses, jaunās varas iestādes Moldovas Republikā saskaras ar milzīgām grūtībām. Viena no visnopietnākajām krīzēm un vislielākajām grūtībām ir vajadzība risināt ekonomiskās un finansiālās krīzes sekas. Starp Eiropas Savienības austrumu kaimiņiem Moldovas Republikai, iespējams, ir visnedrošākais ekonomiskais stāvoklis. Tirdzniecība un rūpnieciskā ražošana ir sabrukusi ne tikai krīzes rezultātā, bet arī politisko nemieru dēļ, ko izraisīja parlamenta vēlēšanas aprīlī.

Moldovas pilsoņu no ārvalstīm pārskaitītās naudas summas, kas līdz pagājušajam gadam veidoja vairāk nekā trešdaļu no valsts IKP, ir samazinājušās krietni zem parastā līmeņa. Eksports un imports ir dramatiski samazinājies. Tas pats attiecas uz vietējo pieprasījumu un rūpniecības produkciju. Tiek prognozēts krass kritums 2009. gadā – pat vairāk nekā par 10 % no IKP.

Ņemot vērā to, ka Moldovas Republika jau ir nabadzīgākā valsts Eiropā, šis samazinājums būs īpaši smags un vēl jo vairāk saasinās grūtības, ar kurām cīnās iedzīvotāji, jo īpaši vismazāk aizsargātie sabiedrības locekļi. Lai nodrošinātu palīdzību Moldovas Republikai un tās iedzīvotājiem, Eiropas Savienība ir gatava atbalstīt šo valsti, piedāvājot tai makrofinansiālu atbalstu papildus tam, ko, iespējams, sniegs Starptautiskais Valūtas fonds, un kā daļu no saskaņotiem pasākumiem ar minēto fondu. Turklāt mēs nodrošināsim speciālistu palīdzību un paātrināsim mūsu parastās palīdzības maksājumus šai valstij.

Attiecībā uz makrofinansiālo atbalstu, kāds ir nepieciešams šāda veida palīdzībai, mūsu atbalsts būs atkarīgs no noslēgtās vienošanās starp Moldovas Republiku un Starptautisko Valūtas fondu par atbalsta programmu. SVF pārstāvji pašlaik atrodas Kišiņevā, un mēs ar interesi gaidām viņu ziņojumu. Mēs nevaram turpināt sagatavot makrofinansiālā atbalsta programmu, pirms tiek sāкта programma ar SVF. Tādēļ šobrīd mēs vēl nevaram zināt to, kāda būs šā makrofinansiālā atbalsta programma, ko Eiropas Komisija varētu nodrošināt.

Mēs paredzam, ka valsts varas iestādes lūgs palīdzību ne tikai valūtas rezervju konsolidēšanai, bet arī budžeta deficīta segšanai. Man ir arī jāpiemin, ka Moldovas Republika var saņemt gan subsīdijas, gan aizdevumus. Šis atbalsta paketes galīgais sastāvs būs, protams, atkarīgs no tām vajadzībām, kas tiks noteiktas.

Tikmēr Eiropas Komisija jau ir nosūtījusi uz Kišiņevu ekspertu misiju, kuru vada Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorāts, ECFIN ĢD, lai sniegtu Moldovas Republikas iestādēm palīdzību ekonomikas programmas izstrādē. Šīs misijas mērķis, kas izriet no nesenās sanāksmes ar valsts varas iestāžu pārstāvjiem Kišiņevā, bija palīdzēt šīm iestādēm novērtēt valsts reakciju uz pašreizējo ekonomisko stāvokli. Šajā gadījumā tika izmantoti Komisijas dienesti, lai savāktu informāciju, kas vajadzīga, lai sagatavotu makrofinansiālā atbalsta programmu.

Komisija arī turpmāk pastāvīgi piedāvās Kišiņevas varas iestādēm speciālistu konsultācijas šajā jomā. Tomēr mēs cenšamies paātrināt budžeta atbalsta pasākumu maksājumus, kas ir daļa no Eiropas Kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta. Septembrī Eiropas Komisija apstiprināja maksājumu griestu palielinājumu no EUR 30,5 miljoniem līdz EUR 34,5 miljoniem tiem maksājumiem, kas šogad piešķirti budžeta atbalstam. Protams, mūsu palīdzības mērķis, pirmkārt un galvenokārt, ir izmantot budžeta atbalstu, lai veicinātu reformas tajās jomās, par kurām ir vienošanās, un nevis tikai aizpildīt budžeta „robus”.

Tomēr pašreizējā situācijā tas ir vairāk nekā tikai līdzeklis, lai papildinātu ierobežotos budžeta resursus. Tas ir arī veids, lai palīdzētu Moldovas Republikas iedzīvotājiem pārvarēt tās patiesās grūtības, ar kurām viņi saskaras.

Mēs īpaši atzinīgi vērtējam to, ka Eiropas Parlamenta deputāti ir pieprasījuši steidzamu atbalstu Moldovas Republikai. Nākamajos mēnešos mēs jūs aicināsim atbalstīt pasākumus, ko izstrādājam šajā jomā. Mēs esam pārliecināti, ka Parlaments nekavējoties apstiprinās Moldovas Republikas makrofinansālā atbalsta paketi, kad tā tiks iesniegta. Tas dos mums iespēju nodrošināt, ka šis atbalsts tiek sniegts laikus.

Pirms es beidzu savu uzstāšanos, dāmas un kungi, ļaujiet man īsumā pievērsties situācijai Piedņestrē. Vispirms es vēlētos uzsvērt to, cik mums ir svarīgi neizlaist no redzes lauka šo problēmu uz to nozīmīgo politisko pārmaiņu fona, kuras notiek Moldovas Republikā. Sarunas, kuru mērķis ir atrisināt konfliktu, jāatsāk pēc iespējas ātrāk 5+2 formātā. Mēs šajā ziņā esam optimistiski noskaņoti, jo jaunā valdība ir atkārtoti apstiprinājusi atbalstu šim principam savā programmā. Eiropas Savienībai ir arvien nozīmīgāka ietekme šajā procesā.

Mēs paļaujamies uz to, ka jaunā valdība Kišiņevā izvēlēsies šai problēmai aktīvu pieeju, kas palīdzēs atrisināt konfliktu. Ciktāl tas attiecas uz mums, mēs tikko esam sākuši divas projektu paketes, ko finansē Eiropas Komisija, lai stiprinātu uzticību veselības aprūpes, vides aizsardzības, sociālajai un ekonomikas nozarei. Šī rīcība ir daļa no mūsu arvien plašākajiem pasākumiem, kuru mērķis ir konflikta atrisināšana.

Dāmas un kungi, Moldovas Republika ir nonākusi krustcelēs gan politiskā, gan ekonomiskā nozīmē. Mēs esam pilnīgi apņēmušies atbalstīt šīs valsts turpmāko attīstību. Šajos īpaši kritiskajos apstākļos mēs turpināsim darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka mūsu atbalsts ir nozīmīgs un efektīvs un ka tas tiek sniegts īstajā brīdī.

Marian-Jean Marinescu, PPE grupas vārdā. – (RO) Moldovas Republika pārdzīvo nopietnu ekonomisku, finanšu un institucionālu krīzi, kuras cēlonis ir vispasaules ekonomiskais un finanšu klimats, jo īpaši astoņus gadus ilgušais komunistu valdības laiks.

Pirmstermiņa vēlēšanas, kas notika 2009. gada jūlijā, un Eiropas Integrācijas alianses uzvara bija nozīmīgi sasniegumi, kas varētu palīdzēt piepildīt Moldovas pilsoņu vēlmi iekļauties Eiropā. Uzvara tika panākta tāpēc, ka alianses partijas veica pasākumus pret komunistu metodēm, kā arī pret Piedņestras situācijas un Krievijas Federācijas ietekmi. Mums ir jāapbrīno tie, kuri panāca šo uzvaru gandrīz bez palīdzības, veiksmīgi iegūstot Moldovas pilsoņu uzticību.

Moldovai ir vajadzīga palīdzība. No tās ir atkarīga Kišiņevas jaunās valdības stabilitāte, kā arī šīs bijušās padomju republikas turpmākā attīstība rietumu vai austrumu virzienā. Es noteikti uzskatu, ka Moldova saņems palīdzību no daudzām pusēm. Arī mums ir jāiesaistās.

Eiropas Savienībai nav citas izvēles, kā vien reaģēt pozitīvi uz Eiropas Integrācijas alianses centieniem Moldovā. Tas nozīmē, ka pēc iespējas drīzāk ir jāsāk sarunas par asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Moldovu, ļoti ātri jāierosina konstruktīvs dialogs, kura mērķis ir atcelt vīzas Moldovas pilsoņiem, un jāsniedz finansiāls atbalsts Moldovas Republikai, lai tā var segt budžeta deficītu. Eiropas Komisijai pēc iespējas ātrāk ir jānodrošina Moldovai makrofinansālais atbalsts, kas tai tik ļoti ir vajadzīgs.

Komisār, es uzmanīgi klausījos to, ko jūs teicāt, un man ir prieks, ka Komisija pievērš uzmanību Moldovas Republikai un ka jūs gatavojat makrofinansālā atbalsta paketi, bet ir žēl, ka tas viss ir arī atkarīgs no sadarbības ar SVF. Es jums lūgtu, lai Komisija un SVF nenodarbojas ar Moldovu paralēli, bet sadarbojas savā starpā, lai mums galu galā neizveidotos situācija, kad SVF gaida rīcību no Komisijas un otrādi.

Kristian Vigenin, S&D grupas vārdā. – (BG) Man bija īpašs prieks, klausoties *Orban* kunga runu par Eiropas Komisijas nodomiem un pieeju attiecībā uz Moldovu. Es uzskatu, ka mums ir jādod Moldovai ļoti skaidri signāli no Eiropas iestādēm un no Eiropas Savienības kopumā un jānodrošina vajadzīgais atbalsts – gan finansiālais, gan ekonomiskais. Tomēr man ir jāuzsver, ka pašreizējai valdībai un tās centieniem atbrīvot Moldovu no sarežģītās situācijas valstī ir nepieciešams arī politisks atbalsts. Pēc divām veiksmīgām vēlēšanām šī valdība acīmredzot centīsies pievērsties iedzīvotāju patiesajām problēmām, kam šajos pēdējos mēnešos, ja ne gados, ir veltīts mazāk laika. Turklāt mums ir jāpatur prātā, ka šobrīd politiskā situācija Moldovā šķietami ir stabilāka un pozitīvāka, tomēr tā var ļoti ātri mainīties citā virzienā. Es uzskatu, ka vēl arvien nav pilnīgi skaidrs, vai Moldova spēs ievēlēt savu prezidentu, un, ja tas nenotiks, šajā valstī acīmredzot nākamgad notiks jaunas vēlēšanas. Tā būtu sliktākā iespējamā attīstība ne tikai pašai valstij, bet arī Moldovas iedzīvotājiem.

Tādēļ mēs atbalstām Komisijas centienus. Es uzskatu, ka mūsu grupa un Parlaments atbalstīs Eiropas Komisijas nodomus. Papildus tam mums ir ļoti skaidri jābrīdina Moldova, tās valdība un pašreizējā opozīcija, ka Moldovai ir pienācis laiks risināt iedzīvotāju patiesās problēmas un ka nedrīkst notikt politiskas spēles uz valsts pilsoņu rēķina. Man šķiet, ka šādu stingru brīdinājumu šobrīd Moldovā sapratis arī opozīcija. Mēs arī

atbalstām domu par asociācijas nolīguma ātru parakstīšanu, kurā, kā minēja *Marinescu* kungs, ir jāietver arī vīzu atcelšana – nopietna problēma, kas ir radījusi spriedzi starp Moldovu un Rumāniju, – un tajā ir jāiekļauj arī brīvās tirdzniecības zonas izveide. Mēs domājam, ka līdztekus steidzamajiem pasākumiem, ko ir ierosinājusi Komisija, mums ir jāpanāk, lai Austrumu partnerība, kas ir sāktā šā gada vidū, sāktu darboties pienācīgi. Mums ir jāparāda arī patiesi rezultāti saskaņā ar šo Eiropas Savienības politiku.

Cristian Silviu Bușoi, *ALDE grupas vārdā*. – (RO) Moldovas Republika ir ārkārtīgi sarežģītā ekonomiskā stāvoklī. Finanšu krīze Eiropas Savienībā ir ietekmējusi arī mums blakus esošās valstis, un mūsu pienākums ir tām palīdzēt.

Ekonomikas krīze Moldovā nav tikai sekas globālajai krīzei, bet galvenokārt to ir izraisījis tūlītējas rīcības trūkums, kas bija vajadzīga tad, kad krīze sākās Moldovas Republikā. Faktiski tieši vēlēšanu dēļ bijusi komunistu pārvalde sagrozījusi vietējo budžetu izmantojumu, privilēģēti piešķirot līdzekļus komunistu kontrolētajām iestādēm. Turklāt tika arī nolemts saglabāt mākslīgu maiņas kursu Moldovas lejai pret eiro tādā līmenī, kam bija jānodrošina, lai šis, mums blakus esošais, valsts iedzīvotāji neciestu no krīzes. Tādēļ tagad, tuvojoties ziemai, pastāv risks, ka vietējās varas iestādes nespēs samaksāt par siltumenerģiju un valdībai būs problemātiski izmaksāt algas un pensijas.

Mēs atzinīgi vērtējam sarunu sākšanu starp Moldovas Republikas valdību, SVF un Pasaules Banku. Es esmu pārliecināts, ka to noslēgumā tiks parakstīts nolīgums, kurā ņems vērā ekonomisko, politisko un sociālo realitāti Moldovas Republikā. Moldovas Republikai nav nepieciešams, lai tai tiktu piemēroti nosacījumi, kurus nav iespējams izpildīt, ņemot vērā delikāto politisko un ekonomisko situāciju valstī.

Aprīlī mums bija dažas izdevības diskutēt Eiropas Parlamentā par Moldovas Republiku. Mēs visi piekritām, ka Eiropas Savienības pienākums ir nodrošināt finansiālu atbalstu. Tam ir vēl lielāka nozīme tagad, kad liberālie, uz Eiropu orientētie spēki ir pie varas. Tādēļ Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā es skaidri prasu Komisijai nodrošināt, lai priekšlikumā, ko tā gatavoja iesniegt, tiktu ietverti konkrēti makrofinansiāla atbalsta piedāvājumi, jo Moldovas Republikai palīdzība ir vajadzīga nekavējoties, lai spētu segt budžeta deficītu, kas, domājams, līdz 2009. gada beigām sasniegs 14 % no valsts IKP.

Vidēji ilgā termiņā Austrumu partnerība var būt nozīmīgs instruments, bet tai pēc iespējas drīzāk ir jāklūst darboties spējīgai, un tai ir jāpiešķir pietiekami līdzekļi. Mēs arī prasām, lai gaidāmajā asociācijas nolīgumā tiktu ietverts priekšlikums par paplašinātas, vispārējas, kopējas brīvās tirdzniecības zonas izveidi un priekšlikums par vīzu atcelšanu Moldovas pilsoņiem.

Werner Schulz, *Vers/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, politiskā situācija Moldovā, iespējams, atslābs rīt pēc prezidenta vēlēšanām, kuru atbalsta Eiropas Integrācijas koalīcija. Pretējā gadījumā, kā mēs esam dzirdējuši, būs jāorganizē jaunas pirmstermiņa vēlēšanas un, ja tā notiks, Eiropas Savienība nodrošinās konstruktīvu palīdzību.

Tā, protams, nevar aprobežoties ar vēlēšanu novērošanu, un es vēlētos šeit pievērsties problēmai par to, kā var palielināt vēlēšanu aktivitāti un rezultātu padarīt pārredzamāku. Aptuveni viens miljons Moldovas iedzīvotāju strādā un dzīvo ārvalstīs rietumos, jo īpaši Itālijā, Portugālē un Austrijā. Viņu piedalīšanās vēlēšanās procentu izteiksmē bija mērāma viencipara skaitlī, un tam ir loģiski iemesli. Piemēram, Itālijā bija iespējams balsot tikai Romā un Boloņā, un daudzi moldāvi, kuri ir izklīduši pa visu valsti, neizmantoja šo izdevību ar to saistīto izmaksu dēļ.

Mums, Eiropas Parlamentam, Komisijai, Padomei un arī Moldovas valdībai, ir jānodrošina, lai nākamo vēlēšanu laikā tiek ierīkots vairāk vēlēšanu urnu un īpaši vēlēšanu iecirkņi, lai ārvalstīs dzīvojošie moldāvi var piedalīties šajās vēlēšanās, jo viņi ir tie, no kuriem mēs varam cerēt skaidru apņemšanos par Eiropu, tādēļ es vēlētos pievērst jūsu uzmanību ne vien ekonomiskam un finansiālam atbalstam, bet arī tam, ka mums ir jānodrošina apzināts un konstruktīvs politiskais atbalsts.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Moldova ir Eiropas nabadzīgākā valsts, un tai nav arī izejas uz jūru, bet nesen tur ir notikušas veiksmīgas demokrātiskas vēlēšanas. Jaunajam parlamentam tagad ir saprātīgi jāizvēlas savs prezidents.

Tomēr tā neapšaubāmi būtu turīgāka un drošāka, ja tā neciestu no mākslīga teritoriālā dalījuma. Ir panākts ļoti neliels progress, lai atrisinātu iesaldēto konfliktu Piedņestrā – problēmu, kas ilgst jau apmēram 17 gadu. Tas lielā mērā ir tādēļ, ka Krievija finansē nelikumīgo režīmu Tiraspolē un turpina izvietot karaspēku Piedņestrā.

Mēs parasti varam spriest par Krievijas patiesumu pēc tā, cik liela ir tās apņēmība atrisināt tādus konfliktus kā šis, bet tas ir fakts, ka Piedņestrā, kā arī Gruzijā un Ukrainā Krievija nespēj atturēties no iejaukšanās. Krievija

apgalvo, ka Moldova kā bijusī padomju republika ietilpst tās ietekmes sfērā. Šādi priekšstati ir novecojuši. Moldova kā nepārprotami suverēna valsts un Eiropas valsts kādu dienu varētu pievienoties NATO un pat Eiropas Savienībai.

ES uzdevums tagad ir divkāršot centienus, lai atrisinātu Moldovas svarīgos jautājumus un sniegtu tai piemērotu nepieciešamo finansiālo palīdzību, bet tas nenotiks, naivi atjaunojot attiecības ar Kremli.

Jiří Maštálka, GUE/NGL grupas vārdā. – (CS) Es gribētu runāt par abām šīm problēmām un arī par turpmāko ziņojumu par Gruziju. Mums ir dots pārāk maz laika, lai izvērtētu šādus sarežģītus jautājumus. Man ir jākonstatē, ka Čehijas prezidents Václav Klaus nebija kļūdījies savos paziņojumos nedz par situāciju Moldovā, nedz par robežkonfliktu starp Gruziju un Krieviju. Tas, protams, viss ir jau pagātnē, bet šodien mēs saskaramies ar jaunu problēmu kopumu, lai gan mums ir Komisijas priekšsēdētājs, bet nav jaunas Komisijas.

Es vēlētos vismaz uzslavēt ziņojumu par Gruzijas un Krievijas konfliktu un centienus tajā objektīvi novērtēt situāciju kopumā. Mēs esam izvirzījuši vērienīgo Austrumu partnerības programmu, un es vēlētos ierosināt dažus īsus priekšlikumus saistībā ar Moldovu un Gruziju. Pirmkārt, Austrumu partnerības projektu nedrīkst uzskatīt par tādu politisku instrumentu, kas ir vērsti pret Krieviju, bet par instrumentu, lai risinātu jautājumus kopā ar Krieviju. Otrkārt, jautājums par Moldovas un Gruzijas teritoriālo integritāti ir jāatrisina saskaņā ar starptautiskiem tiesību aktiem, nevis jāizmanto tā sauktais Saloniku un Kosovas variants. Treškārt, abas valstis ir paidušas ieinteresētību ciešākā sadarbībā ar Eiropas Savienību, un tai ir jāietver piemērots finansiāls atbalsts, kā arī patiešs politisks atbalsts, piemēram, atvieglots vīzu režīms. Ceturtkārt, abām valstīm ir vajadzīga liela palīdzība konsultāciju jomā, jo īpaši saistībā ar valsts iestāžu darbību, piemēram, prezidenta biroju, parlamentu, valsts prokuratūru utt. Piektkārt, abām valstīm steidzami ir vajadzīga palīdzība, lai izveidotu tiesisko regulējumu vārda brīvībai un brīvus plašsaziņas līdzekļus, kurus izmantojot tās var iegūt savu pilsoņu lielāku uzticību.

Lai tas viss tiktu īstenots, Eiropas Savienībai ir jābūt gatavai un jāspēj novest līdz galam šo valstu integrēšanu jaunajā Eiropā, izmantojot politisku un finansiālu atbalstu, kā arī citus mehānismus. Ja tas nenotiks, Austrumu partnerība tiks uzskatīta vienkārši par ģeopolitisku manevrēšanu un tā paliks tikai kā tukša ideja. Ja tas nenotiks, mūs sagaida īsta vilšanās un vēl vairāk runu mūsu vēlēšanu perioda beigās par to, ka ir vajadzīga jauna oranža, sārta vai kāda cita revolūcija. Mēs patiešām varam nodrošināt tām finansējumu, bet tās neatrisinās šo situāciju un neuzlabos iedzīvotāju dzīvi.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, finanšu un ekonomisko stāvokli Moldovā var raksturot dažos vārdos. Tā ir pilnīga katastrofa, kā mani vakar informēja viena no Eiropas galvenajām ekspertēm Moldovas jautājumos Dr. *Aneli Gabani*. Jauna valdības komanda 25. septembrī ir varējusi stāties amatā Kišiņevā ar daudzsoļošu nosaukumu un programmu – Eiropas Integrācijas alianse –, bet komunistu partija vēl arvien ir spēcīga un, kā tiek gaidīts, jau gatavo savu atgriešanos pie varas, uzspiežot jaunas vēlēšanas.

Ja Eiropas Savienība vēlas atbalstīt pašreizējās Moldovas valdības uzņemto kursu Eiropas virzienā, Briselei tas jāņem vērā ļoti ātri. Tādēļ Padomei un Komisijai ir jānodrošina SVF vienoties par palīdzību Moldovai pēc iespējas ātrāk, nepieprasot tūlītēju taupības režīmu sociālajā jomā. Dosim politiskas atelpas iespēju uz reformām noskaņotajam kabinetam. Ir pilnīgi saprotams, ka arī Eiropas Savienībai pašai ir jānodrošina dāsns finansējums šajā gadījumā. Galu galā šodien šeit Eiropas darba kārtībā ir Moldovas politiskā nākotne.

Cristian Dan Preda (PPE). — (RO) Arī es vēlos izteikt atzinību Komisijas nodomam atbalstīt Moldovas Republiku. Moldovas Republikai ir vajadzīgs atbalsts, kas jāsaņem valsts iedzīvotājiem. Tas ir vienīgais veids, kā Moldovas Republikas pilsoņi spēs gūt nepieciešamo pārliecību, lai atrastu ceļu uz stabilitāti un izaugsmi.

Makrofinansiāla atbalsta pakete, par ko tika panākta vienošanās, acīmredzot ir jāizveido tik steidzami, cik vien iespējams. Rīcību nedrīkst aizkavēt, jo, ja notiks kavēšanās, mēs galu galā Moldovā panāksim vilšanos pārliecības vietā. Papildus tam es uzskatu, ka valdība Kišiņevā ir jāatbalsta politiski, jo pēc ilga laika posma valsts beidzot patiesi ir atvērta Eiropas Savienībai. Nosaukums, ko valdības koalīcija ir izvēlējusies, noteikti nav nejaušs. To veido partijas, kas tiešām grib citādu iespēju nekā to, kuru Moldova bija izvēlējusies līdz šim.

Šis politiskais atbalsts ir vitāli svarīgs, jo īpaši tāpēc, ka pastāv risks, un es stingri uzsveru šo punktu, ka Moldova tiks uzskatīta par vietēju problēmu, labākajā gadījumā – par rumāņu problēmu Eiropas Savienības iekšienē. Lai nu kā, bet tā tas nav. Tā ir Eiropas problēma, un man ir prieks, ka deputāti, kas pārstāv ļoti dažādas perspektīvas, izsakās par šo tematu. Galu galā Moldova ir tuva Eiropai, un tā ir jāatbalsta laikā, kad pastāv šī atvērtība. Citādi mēs riskējam atgriezties kavēšanās un vilcināšanās aplī, kas bija raksturīgs *Voronin* pārvaldei.

Demokrātiska attīstība un ES atbalsts var faktiski arī atrisināt situāciju Piedņestrā, jo šis reģions bija strupceļā. Iemesls tam bija tāds, ka Kišiņevas valdība negribēja izbeigt šo strupceļu un šajā jautājumā ieņēma neskaidru, nekonstruktīvu nostāju.

Visbeidzot – Moldovas pilsoņi pieprasa vīzas. Stāvoklis nekādā ziņā nav sliktāks par stāvokli Rietumbalkānos, un pilsoņiem no Moldovas Republikas tāpēc ir jābauda ceļošanas brīvība.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Kā es šeit Eiropas Parlamentā teicu jau pirmsdien, Moldovai ir vajadzīga konkrēta rīcība, nevis solījumi. No visām valstīm mūsu kontinentā Moldova atrodas pašlaik vissmagākajā ekonomiskajā stāvoklī. Tieši tas ir iemesls, kāpēc Eiropas Savienības iestādēm ir jānoskaidro risinājumi tūlītēja makrofinansiāla atbalsta nodrošināšanai Moldovas Republikai.

Šī palīdzība ir paredzēta budžeta deficīta segšanai, kas līdzinās 14 % no IKP. Ir bijis vajadzīgs ļoti ilgs laiks, lai uzsāktu sarunas par jaunu nolīgumu ar Moldovu. Tagad tās ir kļuvušas iespējamās, un mēs ceram, ka tās tiks risinātas visstraujākā tempā, kāds vien iespējams. Tomēr Kišiņevas parlamentam ir grūts stāvoklis. Vēl arvien ir risks par jaunām vēlēšanām. Jauna prezidenta vēlēšanas, kas tika plānotas uz rītdienu, bija jāatliek vēl par 10 dienām.

Es priecājos par entuziasmu, ar kādu Komisija paziņoja par šo sarunu sākumu, un es ceru, ka šis entuziasms turpināsies. Mēs nevaram atļauties Moldovas tautai likt vilties. Mēs esam viņiem vajadzīgi, Eiropa viņiem ir vajadzīga.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu diskusijās šeit, Parlamentā, par Moldovu daudz uzmanības tiek veltīts valsts ļoti sliktajam ekonomiskajam stāvoklim, bet, atklāti sakot, stāvoklis šodien ir daudz labāks, nekā tas bija pirms gada. Mēs redzam, ka Moldova nenoliedzami progresē tādas ekonomikas virzienā, kas spēj nodrošināt pilsoņu labklājību. Šķiet paradoksāli, ka Moldova tagad ir labākā stāvoklī, nekā tā bija pirms gada, turpretī Ukraina, kas tika uzskatīta par paraugu visiem, ir sliktākā stāvoklī.

Mēs varam redzēt progresu visā, ko Moldova un tās valdība dara. Eiropas Savienībai ir jāpiedāvā skaidra Eiropas perspektīva šai valstij un stingri jāatbalsta tās pašreizējās valsts varas iestādes, lai neļautu atgriezties vecajam politiskajam murgam. Moldovas pašreizējais stāvoklis ir komunistu astoņu gadu valdīšanas rezultāts, un, ja mēs negribam veicināt, ka varu atgūst nekompetenta komanda, palīdzēsim pašreizējai Moldovas valdībai un Moldovas tautai.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāram un Komisijai par visām deklarācijām attiecībā uz Moldovu un pasākumiem, ko Komisija grib turpmāk veikt. Es esmu no Polijas un zinu, cik svarīgi ir šādi pasākumi un deklarācijas par vājas demokrātijas stiprināšanu pārejas posmā šādās valstīs. Notiekošais Moldovā ir svarīgs tās cilvēkiem, bet ir ļoti svarīgs arī visam reģionam. Šo aspektu es gribu uzsvērt.

Pārejas procesos reformas ir ļoti trauslas daudzās postpadomju valstīs, un panākumi Moldovā būs svarīgs piemērs un būtisks signāls citām grupām, kas iestājas par reformām postpadomju reģionā.

Runājot par valdības trauslumu tieši pašlaik un stāvokli Moldovā, mums jāatceras šajā valstī pieredzētais 20. gs. 90. gadu sākumā, kad smagais ekonomiskais stāvoklis noveda pie nespējas izmaksāt pensijas un algas un turpināt reformas. Tieši tagad mēs runājam par palīdzību attiecībā uz ekonomisko stāvokli, bet mums ir jāatceras arī vajadzība stiprināt iestādes. Visu demokrātiju centrā ir iestādes: politiskās iestādes, tiesībsargājošās iestādes, tiesu sistēma un preses brīvība.

Polija pēdējā laikā ir daudz darījusi, lai palīdzētu Moldovai vēlēšanu laikā un pirms tām, bet es domāju, ka mums īpaši ir jāizmanto Austrumu partnerība kā piemērots pasākums, jo tā piedāvā daudzas iespējas. Es domāju, ka ne tikai Komisija veic svarīgus pasākumus, bet arī mums, Parlamentam, – kad saņemsim visus dokumentus – jāpastedzina notikumu gaita un jāpieņem lēmumi, lai palīdzētu atrisināt šo situāciju.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, eiropieiski noskaņoto Moldovas Republikas valdību nevar pamest, lai tā kļūtu par nopietnā ekonomiskā stāvokļa upuri. Es aicinu uz būtiskāku palīdzību, nekā paredzēts dokumentu kopumā, kam piekritusi Komisija, un es to pieprasu.

Finansiālai palīdzībai ir jāatbalsta iedzīvotāji un jāatbalsta Savienības ieteiktās reformas, kas valstij jāīsteno. Šīs reformas ir jābalsta, piešķirot palielinātu un ātru finansiālu atbalstu no Savienības un izstrādājot pārraudzības mehānismu, lai nodrošinātu un atbalstītu finanšu līdzekļu pienācīgu pārvaldību. Visbeidzot – jaunajam nolīgumam ar Moldovas Republiku ir jābūt tādām pašām asociācijas nolīgumam kā ar citām valstīm saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku. Ir jāvienojas par vīzu liberalizāciju un jāpalīdz tā īstenot.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Ekonomikas krīzi spēcīgi izjūt arī Moldovas Republikā. Rumānijai un Moldovas Republikai ir īpaši ciešas ekonomiskas attiecības. Mana valsts ir pirmajā vietā kā Moldovas eksporta galapunkts un otrajā vietā kā lielākā importa avots. Tomēr šie savstarpējie komerciālie darījumi ir smagi cietuši kaitīgās vīzu shēmas ieviešanas dēļ, ko veica iepriekšējā komunistiskā pārvalde. Tomēr šie savstarpējie darījumi ir atjaunoti pēc shēmas likvidēšanas.

Komisijas solītā EUR 100 miljonu kredīta piešķiršana ir jāpaātrina. Domājot par to, Kišiņevu drīzumā var apmeklēt SVF misija. Arī Polija ir apsolījusi piešķirt būtisku palīdzību. Eiropas Savienībai ir jāņem vērā, ka Moldovas Republikas pilsoņu balsojuma iznākums jūlijā rādīja, ka viņi izvēlas atvērtību Eiropai.

Tagad ir vajadzīga būtiska Eiropas Savienības intervence pirms ziemas iestāšanās, lai nedotu nekādu iespēju pret Eiropu noskaņotajiem spēkiem izmantot Moldovas Republikas pašreizējo smago stāvokli kā priekšrocību. Līdz šim vēl neviens eiro nav nonācis līdz Moldovas Republikai.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Moldovas pilsoņu griba ir panākusi radikālas pārmaiņas Kišiņevā ar eiropēiski noskaņotu valdību, kas patiesi vēlas uzņemties Moldovas Republikai piemērotu projektu, Eiropas projektu.

Moldova pašreiz saskaras ar nopietnām ekonomiskām un sociālām problēmām, un Eiropas Savienībai ir jāpierāda, ka šis simboliskais vārds „solidaritāte” neattiecas tikai uz vēlēšanu kampaņām. Mums ir jārāda, ka mēs, Eiropas Savienība, spējam izpildīt to, ko šīs valsts pilsoņi sagaida. Sakarā ar Voronin režīma atstāto katastrofālo stāvokli, ekonomikas krīzes ietekmi, nemaz nerunājot par ziemas tuvošanos, Moldovas Republikai ir vajadzīga palīdzība tūlīt. Saistībā ar SVF mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzas Eiropas Savienības dalībvalstis ir Starptautiskā Valūtas fonda nozīmīgas dalībnieces, un lēmums ir jāpieņem tūlīt.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es faktiski biju vēlēšanu novērotājs Moldovā un esmu iepazinies ar stāvokli. Tā ir valsts ar samērā sarežģītu vēsturisko pagātņi – ar Piedņestras, Gagauzijas, Moldovas un daudziem citiem jautājumiem. Gandrīz visām postpadomju sistēmas valstīm vispirms ir vajadzīgs noteikta apjoma finansiāls atbalsts. Tāpēc es patiešām mudinātu jūs sākt sarunas tik drīz, cik vien iespējams, un sākt sarunas ar Starptautisko Valūtas fondu, jo mums visiem patiešām būtu jāatbalsta šī valsts un tās valdība, kas ir izveidota kopš pēdējām vēlēšanām un kas dodas pa ceļu, kurš ved uz demokrātiju. Es domāju, ka maniem kolēģiem bija taisnība, kad viņi runāja par īpašiem turpmākiem pasākumiem, proti, par radušos iespēju izveidot brīvas tirdzniecības zonu, par vīzu režīmu. Tie ir ikdienas jautājumi, kas mums būs jārisina arī turpmāk.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ierakstīt sava balsojuma iemeslus.

Es iestājos par Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanu Moldovai kritiska stāvokļa uzlabošanai. Es iestājos par finansiālu atbalstu, ko sniedz Starptautiskais Valūtas fonds un Eiropas Savienība, proti, neatliekamu atbalstu un finansiālu palīdzību Moldovas tautai. Es iestājos par politiska atbalsta sniegšanu Kišiņevas koalīcijas valdībai, jo tādējādi tiks atvērtas durvis cerībai. Šīs durvis ir jātur vaļā ar finansiālu palīdzību.

Moldovas cilvēkiem ir jābūt iespējai doties prom no savas valsts un ceļot, tādēļ es iestājos par pienācīgu vīzu politiku. Es stingri un noteikti iestājos arī par to, lai nolīgums būtu asociācijas nolīgums. Priekšsēdētājas kundze, nešķiet, ka EUR 100 miljonu ir pietiekama summa. Mums steidzami jāsniedz tūlītēja un neatliekama palīdzība.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Arvien uzmundrinošākie vēstījumi, ko Eiropas Savienība nesen ir sūtījusi Kišiņevai, tur tiek uzņemti ar lielu sajūsmu. Tās iemesls ir vairums šīs valsts pilsoņu lolotās lielās cerības kļūt par Eiropas daļu. Šie centieni ir viegli saprotami.

Eiropas Savienība ne reizi vien ir pierādījusi spēju izglābt savus dalībniekus no grūta ekonomiska stāvokļa un to, ka tai ir nepieciešamie mehānismi, lai to izdarītu. Tomēr ir aspekti, kas rada bažas, ka moldoviešu sajūsma var mazināties. Galvenais iemesls ir tas, ka Moldovai piedāvātā nolīguma modelis nesola tādas pašas garantijas attiecībā uz integrāciju kā stabilizācijas un asociācijas nolīgums, ko piedāvā Rietumbalkānu valstīm. No otras puses, sarunas par nolīgumu prasīs vairāk laika, kas tika noteikts jau pašā sākumā.

Es uzskatu, ka arī Eiropas Savienības uzdevums ir ātri piedāvāt alternatīvu izvēli, piemēram, plašu ekonomiskās palīdzības plānu, varbūt pat mazu *Marshall* plānu Moldovai.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Es esmu izdarījis vienu ārkārtīgi svarīgu novērojumu: Parlamentā ir politisks atbalsts saikņu stiprināšanai ar Moldovas Republiku un šīs valsts tuvināšanai Eiropas Savienībai.

Man jāatbild konkrētāk attiecībā uz dažiem jautājumiem, kas šeit tika pieminēti. Viens no vissvarīgākajiem jautājumiem attiecas uz Eiropas Komisijas un Starptautiskā Valūtas fonda savstarpēju koordinēšanu saistībā ar makrofinansiāla atbalsta piešķiršanu. Kā es jau iepriekš teicu, mēs cieši sadarbojamies ar SVF attiecībā uz mūsu atbalsta procedūru koordinēšanu. Vēl mums ir pāragri teikt, kādi būs šie nolīgumi, bet mēs domājam, ka Eiropas Savienība var vēlēties panākt, lai pielāgošanas programmā tiek iekļautas arī vairākas reformas, kuras mēs uzskatām par būtiskām, lai nodrošinātu labu pārvaldi un ilgtspējīgu izaugsmi nākotnē.

Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta saistībā ar makrofinansiāla atbalsta programmām citās valstīs, ir iespējams, ka sarunās par konkrētām procedūrām, kas attiecas uz šīs palīdzības sniegšanu, var rasties noteikti nosacījumi īpaši saistībā, piemēram, ar labu pārvaldi, ko pieminēja vairāki runātāji, un Eiropas Kaimiņattiecību politikas saskaņošanu. Es vēlreiz gribu uzsvērt šādu faktu: pamatojoties uz noteikumiem, kas mums ir jāievēro, mēs nevaram piešķirt tikai makroekonomisku atbalstu. Tāpēc ir jānoslēdz nolīgums starp Moldovas Republikas varas iestādēm un Starptautisko Valūtas fondu. Bez šā nolīguma makrofinansiālais atbalsts, par kuru mēs esam runājuši konkrētāk, nevar tikt nodrošināts.

No otras puses, es gribu jums apliecināt, ka mēs koordinējam savu darbību ar Starptautisko Valūtas fondu. SVF delegācija pašlaik ir Kišiņevā. Kā es jau jums teicu, mūsu kolēģi no Ekonomikas un finanšu lietu ģenerāldirektorāta arī ir Kišiņevā un koordinē dialogu ar Starptautisko Valūtas fondu un Moldovas Republikas varas iestādēm.

Tika pieminēts arī jautājums par to, vai Eiropas Savienība var dot Moldovas Republikai tādu atbalstu, kas tiktu novirzīts iedzīvotājiem, lai parādītu, ka mēs patiešām gribam atbalstīt ne tikai Moldovas Republikas varas iestādes, bet arī iedzīvotājus. Ļaujiet man sniegt jums dažus piemērus. Šis Kopienas atbalsts ir devis un turpinās dot konkrētu labumu iedzīvotājiem.

Mēs līdzfinansējam ceļu infrastruktūras projektus, Kišiņevas lidostas modernizēšanu, Republikas Klīniskās slimnīcas – valsts lielākās slimnīcas – paplašināšanu Kišiņevā, kā arī primārās medicīniskās palīdzības konsolidāciju. Šā gada pavasarī mēs apgādājam ar medicīnisko aprīkojumu EUR 4,5 miljonu vērtībā 60 Moldovas Republikas poliklīnikas.

Pēc Palestīnas teritorijas šī valsts ir vislielākā Kopienas palīdzības labuma guvēja uz vienu iedzīvotāju. Atbalsta budžets, kas ir daļa no Eiropas Kaimiņattiecību politikas un kas 2007. gadā pieauga līdz EUR 40 miljoniem, šogad tika palielināts līdz EUR 62 miljoniem, un tiek prognozēts turpmāks tā palielinājums.

Mēs nevaram pašreiz skaidri skaitliski noteikt finansiālā atbalsta paketes lielumu kā daļu no kopējā makrofinansiālā atbalsta un citām programmām un atbalsta veidiem. Šis skaitlis tiks paziņots tad, kad mēs nonāksim līdz posmam, kad ar Moldovas Republikas pārstāvjiem tiks noslēgts nolīgums, kas konkrēti apmierinās šīs valsts vajadzības.

Tika uzdoti divi citi jautājumi. Viens no tiem attiecas uz sarunu grafiku jauna asociācijas nolīguma noslēgšanai ar Moldovas Republiku. Es vēlos jums pateikt, ka pagājušajā nedēļā Eiropas Komisija nosūtīja uz Kišiņevu delegāciju tehniskām konsultācijām ar valsts varas iestādēm par sarunām saistībā ar jaunu nolīgumu.

Šo sarunu darba kārtībā ir iekļauts sarunu formāts, mērķi un grafiks, kā arī nākamā nolīguma sastāvdaļas. Tādējādi mēs esam sarunu procesā par šo jautājumu.

Pēdējā lieta, ko gribu pieminēt, ir jautājums par vīzu režīma atcelšanu. Saskaņā ar kopējo deklarāciju, ko izstrādāja 2009. gada 7. maijā un kas iezīmēja Austrumu partnerības sākšanos, Eiropas Savienība gatavojas pieņemt pasākumus, lai pakāpeniski atceltu vīzu režīmu, un ilgtermiņa mērķi attiecināt to uz visām valstīm, kas ir šīs partnerības dalībnieces. Nosacījumi tam ir prasību izpilde attiecībā uz labu pārvaldi un drošību un pārvietošanās drošības garantēšana.

Pašreiz Eiropas Komisija ar īpašu interesi gaida Padomes diskusiju par strukturēta dialoga sākšanu par vīzu režīma atcelšanu ar Moldovas Republiku. Pagaidām mēs esam atbalstījuši un joprojām nopietni atbalstām Moldovas Republikas varas iestāžu centienus turpināt reformas tiesību, brīvības un drošības jomā, jo tas, protams, atvieglos diskusijas par vīzu režīma.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. — (RO) Eiropas Komisijas ziņojums par ekonomisko un finansiālo stāvokli Moldovas Republikā ir pilnīgi nepārprotams. Valdība Kišiņevā pārdzīvo grūtus laikus, ko izraisa ne tikai globālā ekonomiskā lejupslīde, bet arī ekonomiskie lēmumi, kuri bija nepareizi vai kuru pieņemšanu iepriekšējā valdība atlika uz pārāk ilgu laiku. Turklāt tagad mums nepārprotami ir jāreķinās ar to, ka Moldovas Republika ir skaidri deklarējusi savu izšķiršanos par labu Eiropas izvēlei un ka tā negrib būt tikai valsts, kurai ir robežas ar Eiropas Savienību.

Pašlaik Moldova meklē atbalstu, lai izklūtu no ekonomiskās lejupslīdes, kā arī sabiedrotos. Moldova ir Eiropas neatņemama daļa, un Kopienas atbalsts varētu tikt īstenots ar īpašiem pasākumiem, ne tikai uzmundrinot un sniedzot paziņojumus par atbalstu un tuvināšanos. Mēs dzīvojam savstarpēji saistītā, globālā Eiropā, kur neviena valdība nevar radīt brīnumus viena pati, jo īpaši tad, ja cilvēki, par kuriem pārāk ilgi ir aizmirsusi viņu pašu vadītāji, gaida, ka tā tos paveiks līdz rītdienai ap brokastlaiku.

Eiropas pastieptā sadarbības roka Moldovai un lielāka tuvināšanās starp Kišiņevu un Briseli radīs investoriem lielāku uzticību šai valstij. Tā vēlāk nodrošinās ilgtermiņa stabilitāti un izaugsmi.

George Sabin Cutaș (S&D), rakstiski. — (RO) Moldovas Republikas ceļš pretī demokrātijai ir bijis grūts, un tagad tas ir pagriezies Eiropas virzienā. Tomēr jaunās valdības vairākuma pozīcija Kišiņevā ir ļoti trausla, jo arī tā izjūt parlamenta atlikto balsojumu par Moldovas prezidenta iecelšanu.

Tomēr smagais ekonomiskais stāvoklis, ar ko jātiek galā jaunajai valdībai, var izraisīt nopietnas sociālas un politiskas sekas. Šajos apstākļos ir vajadzīgs tūlītējs, plašs Eiropas Savienības atbalsts dažādās jomās, tostarp nākamā asociācijas nolīguma trīs virzienos: politiskajā līgumā, brīvās tirdzniecības līgumā un vīzu režīma atcelšanā.

Finansiālais atbalsts ir izšķirīgs šīs valsts stabilitātes nodrošināšanai un demokrātisku un ekonomisku reformu veicināšanai. Patiešām ES un SVF ir jāpiešķir būtiska makrofinansiāla palīdzība, lai nosegtu budžeta deficītu un sociālās izmaksas nākamajā posmā.

Es ceru, ka prezidenta vēlēšanas Moldovā un pārmaiņas, kas notiks Eiropas Komisijā un ES prezidentūrā, neietekmēs prioritāti, kāda jāpiešķir Eiropas atbalstam šai valstij, kura atrodas mums tiešā tuvumā un kuras teritorijā risinās ES robežām vistuvāk esošais neatrisinātais konflikts. Šo faktoru nedrīkst neievērot, jo tas tieši ietekmē Austrumeiropas stabilitāti un Eiropas robežu drošību.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), rakstiski. — (PL) Moldovas Republika ir ļoti svarīga partnere Eiropas Savienībai, un stāvoklis šajā valstī ietekmē visa reģiona stabilitāti. Jaunā valdība gribētu turpmāk pievienoties Eiropas Savienībai, tādēļ mums ir jāatbalsta tās centieni saglabāt pareizu virzību valstī sāktajām pārmaiņām. Šajā saistībā ir ļoti svarīgi izmantot izdevību, ko sniedz sadarbība Austrumu partnerības programmā, kura ietvertu asociācijas nolīguma parakstīšanu un vīzu politikas liberalizēšanu. Eiropas Savienībai ir jāatceras, cik svarīgi ir atbalstīt postpadomju valstu centieni demokratizēt politisko dzīvi.

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. — (RO) Zviedrijas prezidentūras paziņojums par sarunu sākšanu tik ātri, cik vien iespējams, par jaunu nolīgumu ar Moldovas Republiku, ar ko ir paredzēts aizstāt pašreizējo partnerības un sadarbības nolīgumu, ir vairāk nekā apsveicams, ņemot vērā jauno politisko situāciju šajā valstī. Moldovas Republikas Eiropas virzienu ir pastiprinājusi eiropieiski noskaņotā vairākuma valdība, kas Kišiņevā izveidota parlamentā.

Es uzskatu, ka īpaši tagad, kad ekonomiskās krīzes ietekme ir dziļi jūtama, Eiropas Savienībai ir jāatbalsta Moldovas Republika – un tas ietver arī finansiālu atbalstu –, vienlaikus nosakot mehānismus, kas palīdzēs Moldovas Republikā veicināt reformas, kuras savukārt ļaus piepildīties šīs valsts vēlmei pievienoties ES. Mehānismi, kuros ietilpst ekonomiska sadarbība un tirdzniecības nolīgumi, ir spēcīgi instrumenti, lai Moldovas Republikas Eiropas virziens kļūtu par īstenību.

Eiropas Savienības piešķirtie preferenciālie tirdzniecības nosacījumi 2006. gada sākumā un Moldovas piedalīšanās CEFTA 2007. gadā līdzās visām Rietumbalkānu valstīm, no kurām dažas ir ES kandidātvalstis, sasaista šīs valsts ekonomiku ar Eiropas vienoto tirgu. Tagad tai vajadzētu būt izredzēm integrēties Eiropas Savienībā. Es domāju, ka Eiropas iestādēm ir jāpiešķir īpaša nozīme ne tikai politiskām attiecībām ar Moldovas Republiku, bet arī ekonomiskām un tirdzniecības attiecībām.

6. Starptautiskās neatkarīgās izmeklēšanas komisijas ziņojums par Gruzijas konfliktu (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas paziņojums par starptautiskās neatkarīgās komisijas ziņojumu par Gruzijas konfliktu.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz procedūru es vēlos protestēt pret manipulēšanu, kas notiek sekretariātā. Tika izsniegts saraksts debatēm par izmeklēšanas komisiju Gruzijā, bet noteiktu runātāju vārdi, tostarp arī mans vārds, ir svītroti. Es tāpēc lūdzu savu runāšanas laiku saskaņā ar to, kas bija noteikts līdz pēdējam brīdim. Es lūdzu vārdu pēc *Kasoulides* kunga.

Priekšsēdētāja. – *Landsbergis* kungs, izrādās, ka te piedalās vienīgi tie, kas runā grupas vārdā, un jums jau ir runātajās PPE grupas vārdā. Tomēr es jums varu piedāvāt iespēju izteikties saskaņā ar nepieteiktas uzstāšanās procedūru.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Man ir prieks par iespēju šodien ar jums diskutēt par Gruziju. Mazāk nekā gadu pēc bruņotā konflikta ar Krieviju Gruzija saskaras ar daudzām problēmām, kas izraisa tiešu Eiropas Savienības interesi, un mums ir jāveltī šai valstij nedalīta uzmanība.

Starptautiskās neatkarīgās komisijas ziņojums par Gruzijas konfliktu, ko pārrauga Šveices vēstniece *Heidi Tagliavini*, tika izstrādāts pēc Eiropas Savienības pieprasījuma, pamatojoties uz Padomes lēmumu. Tomēr tas ir pilnīgi neatkarīgs, un Eiropas Savienība nav vispār bijusi iesaistīta tā izstrādes gaitā vai kaut kādā veidā ietekmējusi tā saturu. Tāpēc es neiedziļināšos sīkumos par tā rezultātiem.

Mēs domājam, ka ziņojums ir sasniedzis galveno mērķi, proti, rast izskaidrojumu 2008. gada augusta notikumiem, kā arī galvenajiem konflikta cēloņiem. Ziņojumā skaidri akcentēts, ka nav vienas konfliktā vainojamās puses, kā tas bieži notiek konflikta situācijās. Gan Gruzija, gan Krievija tiek kritizētas par to rīcību. Ziņojumā ir izteikta vēl kāda mācība, proti, nepieciešamība, lai starptautiskā sabiedrība ātrāk un izlēmīgāk rīkotos ārkārtēji saspīlētās situācijās, kuras var izvērsties līdz pat vardarbībai.

Eiropas Savienība nelokāmi saglabā saistības, ko tā ir uzņēmusies attiecībā uz Gruzijas teritoriālo integritāti. Pašlaik mums jākoncentrējas uz centieniem izvairīties no turpmākiem konfliktiem un mierīgi atrisināt spriedzi, kas vēl saglabājas, jo tas ir vienīgais veids, kā sasniegt ilgtermiņa pārticību un stabilitāti reģionā.

Dāmas un kungi, karš ir atstājis dziļu iespaidu uz gruzīniem, un valsts vēl arvien saskaras ar būtiskām problēmām, piemēram, nepieciešamību nodrošināt tūkstošiem pārvietotu personu pamatvajadzības. Tāpēc man ir prieks paziņot, ka pēckonfliktu atbalsta pakete, ko sagatavoja Eiropas Komisija ar dalībvalstu un citu pušu atbalstu, tiek labi īstenota. Kā jums ir zināms, Eiropas Komisijas pasākumu kopums nodrošina gandrīz EUR 500 miljonu lielu atbalstu laikposmā no 2008. līdz 2010. gadam. Dažas jomas, kurās tiek veikti pasākumi, ietver valsts iekšienē pārvietoto personu vajadzības un ekonomiskus pasākumus, kuru mērķis ir sākt ekonomisku izaugsmi un stimulēt darbavietu rašanos. Turklāt Eiropas Komisija ir ierosinājusi, lai Gruzija iegūtu EUR 46 miljonu lielu makrofinansālu atbalstu, kas palīdzētu šai valstij pārvarēt finanšu un ekonomikas krīzes ietekmi.

Pašlaik Eiropas Savienības pārraudzības misija Gruzijā joprojām ir vienīgā starptautiskā klātbūtne, kas pārrauga situāciju valstī. Šai misijai ir būtiska nozīme, bet mēs tomēr gribētu redzēt, ka tās pasākumi aptver visu teritoriju. Sarunas Ženēvā, kuras notiek Eiropas Savienības, EDSO un ANO vadībā, piedāvā vienreizīgu izdevību politiskam dialogam ar visiem partneriem. Mēs turpināsim pielikt visas pūles, lai sekmētu konstruktīvas diskusijas, kas dos konkrētus rezultātus.

Pašlaik darba grupa par valsts iekšienē pārvietotām personām un humanitāriem jautājumiem, ko vada Eiropas Komisija kopā ar ANO Augstā komisāra bēgļu lietās biroju, apspriež pasākumu kopumu, kuru paredzēts pieņemt, lai nodrošinātu bēgļu un valsts iekšienē pārvietoto personu un citu pārvietoto personu atgriešanos. Savukārt Abhāzijā un Dienvidosetijā divi mehānismi profilaksei un reaģēšanai uz incidentiem dod vairākus pozitīvus rezultātus – samazinās incidentu skaits un tiek veicināta iespēja šīm personām šķērsot robežu.

Ņemot vērā nesenos notikumus, ir svarīgi stiprināt stabilitāti, drošību un pārticību Gruzijā. Ekonomisku un politisku reformu nepieciešamība šajā valstī ir lielāka nekā jebkad. Austrumu partnerība, ko sāka maijā Prāgā, ir svarīga programma tā atbalsta stiprināšanai, ko mēs dodam Gruzijai – gan divpusēji, gan ar daudzpusēju sadarbību ar citiem reģiona partneriem. Galvenais elements ir priekšlikums veidot stingrākas politiskas un tirdzniecības attiecības. Saskaņā ar Austrumu partnerību Ārējo sakaru padome septembrī vienojās, ka ir

jāsagatavo direktīvas par sarunām attiecībā uz jaunu nolīgumu ar visām trim Dienvidkaukāza valstīm, tostarp Gruziju.

Papildus mūsu politisko sakaru stiprināšanai mēs ierosināsim, lai jaunajā nolīgumā ar Gruziju būtu iekļauta paplašinātas, visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas radīšana. Ir svarīgi pieminēt, ka šāda zona nodrošinātu Gruzijas ekonomikas pakāpenisku pielīdzināšanu ES iekšējam tirgum. Ir skaidrs, ka saistībā ar šo vērienīgo ilgtermiņa ieceri tomēr tiks prasīts, lai Gruzija veiktu un atbalstītu centienus īstenot reformas. Sarunas par paplašinātu, visaptverošu brīvas tirdzniecības zonu sāksies vienīgi pēc tam, kad būs izpildīti nepieciešamie nosacījumi.

Laujiet man piebilst, ka attiecībā uz sakariem ar Gruziju mūsu darbība kontaktu palielināšanai cilvēku starpā ir veiksmīga. Komisija ir noslēgusi sarunas par nolīgumu vīzu režīma atvieglošanai un atpakaļuzņemšanas nodrošināšanai, un nolīguma teksts ir pieejams Padomē. Mēs ceram, ka šīs procedūras varēs pabeigt tik ātri, cik vien iespējams.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka mēs visi piekrītam tam, ka Gruzija ir svarīga dalībiece mūsu kaimiņattiecībās. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi mums saglabāt savas saistības šajā valstī, lai palīdzētu tai atrisināt daudzās problēmas, ar ko tā saskaras, jo īpaši attiecībā uz reformu programmas izpildi. Gruzijai panākot īstu progresu politisku un ekonomisku reformu īstenošanā, ES attiecības ar Gruziju kļūs dziļākas un ciešākas.

Ioannis Kasoulides, PPE grupas vārdā. –Priekšsēdētājas kundze, vispirms mēs pieņemam zināšanai mums tikko kā iedoto neatkarīgās komisijas ziņojumu. Ir ļoti grūti šādos apstākļos pateikt, kurš visu sāka un kurš turpināja. Svarīgi ir tas, ka fakti ir atrodami notikumu vietā gadu pēc šā konflikta un ka tie liecina par vairāku tādu principu pārkāpumu, kuri Eiropas Savienībai ir jāatbalsta.

Pirmkārt, kā jūs, komisāra kungs, teicāt, ir Gruzijas teritoriālās integritātes atbalsta princips. Nekādas mūsu diplomātiskās un citas darbības nedrīkstētu mudināt uz vienpusējām neatkarības deklarācijām vai separātismu. *Faits accomplis*, kas paveikti, izmantojot spēku, ir nepieņemami un nekad nevar būt pieņemami.

Otrkārt, ir pārvietoto personu tiesības atgriezties savās mājās un savos īpašumos: pārvietošanās pamatbrīvība, kā jūs teicāt, šķērsot robežlīnijas. Tiesībām uz īpašumu un mājvietu ir jābūt mūsu politikas centrā, un ir jāuzņemas iniciatīva, lai pievērstos šiem humanitārajiem un cilvēktiesību jautājumiem neatkarīgi no politiska risinājuma rezultāta.

Treškārt, karadarbība Dienvidosetijā ir apliecinājusi, ka nav tādas lietas kā iesaldēts konflikts. Terminam „iesaldēts” ir samierināšanas nozīme. Starptautiskās sabiedrības intereses trūkums var novest pie hroniska konflikta, un neatrisināts konflikts ir potenciāls drauds mieram un stabilitātei. Gadu pēc konflikta es vēlreiz uzsveru veiksmīgo Eiropas Savienības un Francijas prezidentūras nozīmi, panākot ātru karadarbības pārtraukšanu un misiju, kas to pārtrauga. Eiropas pārtraugu klātbūtne ir garantija, ka neviena puse nevar no šā brīža patvaļīgi apgalvot, ka otra puse ir sākusi karadarbību. Tagad centieni būtu jānovirza uz politisku risinājumu, lai cik grūti tas būtu, un politiskās sarunas, kas tika sāktas Ženēvā tūlīt pēc karadarbības, ir jārosina turpināt.

Mēs atbalstām centienus panākt jaunu asociācijas nolīgumu saskaņā ar Austrumu partnerības programmu, kas ietver vairāk nekā tikai tirdzniecības un investīciju iespējas. Mēs atbalstām arī nolīgumu, lai sekmētu procedūras īstermiņa vīzu izsniegšanai un par atpakaļuzņemšanu starp Eiropas Kopienu un Gruziju, un mēs esam apmierināti ar pēckonflikta atbalsta paketi, kas darbojas labi.

Zoran Thaler, S&D grupas vārdā. – (SL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Komisijas pārstāvji! Mēs atzinīgi vērtējam 2008. gada Gruzijas konflikta objektīvo un neatkarīgo izmeklēšanu, ko veica Starptautiska izmeklēšanas komisija Šveices diplomātes *Heidi Tagliavini* vadībā, un attiecīgo ziņojumu. Pirms karadarbības, kas sākās Dienvidosetijā 2008. gada naktī no 7. uz 8. augustu un prasīja daudzu civiliedzīvotāju dzīvības, mēs mēnešiem esam bijuši liecinieki provokācijām no visām pusēm. Krievijas militārā intervence, tostarp iebrukums Gruzijā, bija neproporcionāla un nepamatota. Abas konfliktējošās puses bija vainojamas par starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, ko ir apstiprinājis ziņojums un dažādas organizācijas, piemēram, *Human Rights Watch*.

Kas mums tagad jādara? Krievijai ir pilnīgi jāievēro miera līgums. Pirmkārt, tai jāatkāpjas no teritorijas, ko tā ir okupējusi kopš 2008. gada 7. augusta. Tai jānodrošina tūlītēja un neierobežota iekļūšana Dienvidosetijā ES Pārraudzības misijas locekļiem un starptautiskiem pārstāvjiem, tostarp ANO, lai viņi varētu uzraudzīt uguns pārtraukšanu un piegādāt humāno palīdzību. Aptuveni 25000–30000 gruzīnu joprojām ir pārvietoti Dienvidosetijā, un Dienvidosetijas *de facto* iestādēm ir jāsekmē viņu atgriešanās mājās.

Gruzijas teritoriālajai integritātei ir bez ierunām jāaglabājas. Tomēr Gruzijā ir autoritārisma pazīmes, kas rada bažas. Prezidenta *Saakashvili* tiesību sistēmas pārkāpumi, pieaugošais naidīgums pret pretējiem uzskatiem, runas brīvības nemitīgā samazināšanās un dažkārt konfrontējoša nacionālistiska retorika – tas viss nāk par sliktu Gruzijai. Gruzija spēs atgriezties uz eiropiskas virzības un demokrātijas ceļa un kļūt pievilcīga citām valstīm reģionā vienīgi tad, ja tā cienīs ideālus, ko tā pieņēma rožu revolūcijas laikā. Visiem dalībniekiem būtu jāizmanto *bona fide* iespējas, ko piedāvā Ženēvas sarunas. Stāvoklim Kaukāzā ir jāpievērš nopietna uzmanība nākamajā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē.

Kristiina Ojuland, ALDE grupas vārdā. – (ET) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Runājot Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā, man ir izdevība paust savu piekrišanu referentam. Ziņojumam ir ārkārtīgi svarīga nozīme pat tad, ja tas vienīgi noraida izplatīto mītu – mītu, ko izplata Krievijas Federācija –, ka Gruzija iesāka karu. Tomēr šis ziņojums ir līdzsvarots un tajā kritizētas abas konfliktējošās puses, pat norādot, ka tās nevarēja novērst konfliktu. Ziņojums ir noteikti nozīmīgs, jo tajā ļoti skaidri konstatēts tas, ka Krievijas Federācija – tieši no konflikta sākuma – organizēja mācības Dienvidosetijas teritorijā un apgādāja dienvidosetīnus ar militāru tehnoloģiju, kā arī ar citu militāru aprīkojumu.

Vēl viens būtisks moments šajā ziņojumā noteikti ir jautājums par „pasu izdošanu”, ko Krievijas Federācija ir īstenojusi daudzus gadus gan Abhāzijā, gan Dienvidosetijā, tādējādi radot konfliktu ar starptautiskām tiesībām, nemaz nerunājot par labu kaimiņattiecību graušanu. Lai gan ziņojumā skaidri pateikts, ka šī pasu izdošana nav padarījusi cilvēkus, kas dzīvo Dienvidosetijā vai Abhāzijā, par Krievijas Federācijas pilsoņiem, viņi tikai *de iure* joprojām ir Gruzijas pilsoņi, un arī šā iemesla dēļ Krievijas Federācijas apgalvojums, ka viņi aizsargāja vai sūtīja cilvēkus aizsargāt savus pilsoņus Dienvidosetijā, neiztur kritiku. Vēl cita svarīga daļa ziņojumā ir noteikti tā, kura runā par etnisko tīrīšanu Dienvidosetijas teritorijā gruzīnu ciematos. Tas ir ļoti svarīgs moments. Tomēr ziņojumā diemžēl nav iztīrīta etniskā tīrīšana, kuru Krievijas Federācija veica Abhāzijā, sākot ar 1991. gadu, kad Gruzijas neatkarības dēļ gandrīz ceturtdaļa miljona gruzīnu bija spiesti pamest Abhāziju, savu pašu zemi.

Noslēgumā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos arī teikt, ka pati vissvarīgākā lieta, protams, ir ziņojuma atsaukšanās uz to, ka ir jāievēro Gruzijas neatkarība, autonomija, suverenitāte un teritoriālā integritāte. Jautājums šodien mums ir šāds – vai tas patiešām ir izdarāms, un, ja mēs tagad drīzumā svinēsim 20 gadus kopš Berlīnes mūra krišanas, tad es gribētu jautāt, dāmas un kungi, kad mēs varēsim svinēt dienu, kurā Abhāzija un Dienvidosetija būs vienotas ar Gruziju?

Ulrike Lunacek, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pievienoties iepriekšējiem runātājiem, kas silti sveica *Tagliavini* kundzi un viņas komandu par ziņojumu, kuru viņi spēja iesniegt.

Ziņojumā ļoti labi norādīts, ka abas puses bija atbildīgas par tā konflikta eskalāciju, kas galu galā notika 2008. gada augustā. Ir skaidrs, ka Krievija palielināja militāro klātbūtni Dienvidosetijā, kas bija Gruzijas teritorija. Tomēr ir skaidrs arī tas, ka šādas provokācijas izraisīja pārmērīgu Gruzijas prezidenta *Saakashvili* reakciju. Ir svarīgi, ka ir pateikts, ka abas puses bija atbildīgas, un mums tagad ir jāskatās, kā lietas var attīstīties turpmāk. Tas ir ļoti liels ziņojuma panākums. Es pilnīgi piekrītu arī katram, kas teica, ka Gruzijas un visu valstu teritoriālā integritāte ir jāievēro. Starptautiskās tiesības ir jāievēro.

Tomēr ir svarīgi pievērst uzmanību arī dažiem iemesliem: agresīva valoda, ksenofobiska valoda un nacionālistiska valoda, kas bija konflikta briesmas sastāvdaļa. Būtisks ir jautājums, ko ES tagad darīs. Mums ir jāpārbauda misija, kas ir svarīga, bet tai ir jāpiekļūst visām Gruzijas daļām, lai atbalstītu pārvietotās personas un pārējos.

Tagad mūsu diskusijās – Komisijas loceklis ir ierosinājis virzīšanos uz brīvas tirdzniecības zonu ar Gruziju, un Parlaments apspriedīs mikrofinansiālu atbalstu Gruzijai – ir skaidrs, ka ir jāapsver arī ES nosacījumu noteikšana Gruzijai, piemēram, samazināt militārā budžeta apjomu. Aizsardzības budžets Gruzijā ir audzis iepriekšējos gados, tāpēc tā pietrūkst citām jomām, piemēram, sociāliem jautājumiem, pilsoniskai sabiedrībai un saziņas līdzekļu brīvībai. Es pienākums ir to stingri pārbaudīt. Īsi sakot, ir svarīgi, lai ES atbalstītu centienus mazināt agresīvu valodu, un finansiāls atbalsts ir jāpiešķir ar nosacījumiem.

Milan Cabrnach, ECR grupas vārdā. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, runājot ECR grupas vārdā un Eiropas Parlamenta delegācijas sadarbībai ar Gruzijas parlamentu vārdā, kurā es esmu vadītājs, es atzinīgi vērtēju ziņojumu, ko iesniegusi Komisija. Ziņojums ir ticams, un neviena no konfliktā iesaistītajām pusēm nav to apšaubījusi. Mēs cieši pārbaugām stāvokli Gruzijā un sīki pārbaugām arī Gruzijas gatavošanos dalībai NATO. Mēs pilnīgi aizstāvam Gruzijas kā neatkarīgas valsts teritoriālo integritāti un suverenitāti. Mēs nevaram pieņemt domu, ka Gruzija vai jebkura cita valsts atrodas Krievijas Federācijas vai jebkādas citas valsts īpašās ietekmes sfērā. Saistībā ar militāro konfliktu, kas notika Gruzijā pirms gada, mēs ar lielām bažām

īpaši pārraugām stāvokli Dienvidosetijā. Mums ir bažas par stāvokli attiecībā uz pamiera līguma ievērošanu, un mēs esam sevišķi nobažījušies par to bēgļu stāvokli, kas bija spiesti pamest savas mājas un nevar tajās atgriezties. ES humānā palīdzība šobrīd diemžēl nenonāk līdz Abhāzijai un Dienvidosetijai. Gan etniskie gruzīni, gan citi iedzīvotāji pašlaik cieš šajās teritorijās. Mums par lielu nožēlu neatkarīgo miera novērotāju grupa, ko ES nosūtīja uz Gruziju, nav varējusi strādāt šajās teritorijās.

Ziņojumā konstatēts, ka abas konfliktā iesaistītās puses pārkāpa starptautiskās tiesības. Nav mūsu uzdevums spriest, bet tomēr no ziņojuma kļūst skaidrs, ka Krievijas Federācijas veiktie pasākumi tālu pārsniedz vispārējo izpratni par nepieciešamu aizsardzību. Mums ir ārkārtīgas bažas, saņemot informāciju par etnisko tīrīšanu un vardarbību pret civiliedzīvotājiem, kas saskaņā ar ziņojumu notika gan konflikta laikā, gan pēc tā. Parlamentāro grupu komitejas turpmākajā darbā mēs atbalstīsim tūlītēju visādas vardarbības izbeigšanu, tūlītēju tādas blokādes atcelšanu, kas traucē humānās palīdzības piegādi tiem, kuriem tā patiešām ir vajadzīga, starptautisko miera novērotāju piekļuvi un konflikta ietekmes vājināšanu uz nevainīgiem civiliedzīvotājiem, cik lielā mērā vien tas ir iespējams. Mēs atbalstīsim visus pasākumus, kuru rezultātā tiek izbeigts konflikts un atjaunota Gruzijas teritoriālā integritāte un suverenitāte.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, neatkarīgās komisijas vērtīgajā ziņojumā par bruņoto konfliktu Gruzijā 2008. gada vasarā ir teikts, ka „te nav uzvarētāju”. Es neesmu vienisprātis ar šo secinājumu.

Protams, uzvarētājs bija un ir: Krievija. Ar Gruzijas prezidenta palīdzību Kremlis ar noteiktiem un militāriem paņēmieniem pabeidz Abhāzijas un Dienvidosetijas politisko aneksiju. Zaudētāja ir Gruzijas valsts, lai gan, starp citu, tā var sevi mierināt ar Krievijas Ortodoksālās baznīcas atbalstu, kas turpina apgalvot, ka abhāzi un dienvidosetīni ir Gruzijas pilsoņi. Es vēlos uzsvērt šo slavējamo nostāju no Maskavas patriarha puses, kas, manuprāt, ir piemērs, kuru dalībvalstis varētu ievērot.

Tagliavini komisija pareizi kritizē Krievijas pasu masveida izdošanu Gruzijas pilsoņiem Abhāzijā un Dienvidosetijā kā rīcību, kas ir pretrunā starptautiskajām tiesībām. Gruzijas suverenitātes erozijas spoguļattēls pašlaik ir novērojams Ukrainas valsts suverenitātes erozijā Krimā, kur Krievija brīvi izdod jaunas pases Ukrainas pilsoņiem.

Tāpēc svarīga politiska mācība, ko Eiropas Savienībai būtu jāsecina no Tagliavini ziņojuma, ir tā, ka tai aktīvi jāatbalsta Kijeva, tai aizstāvot savu nacionālo neatkarību pret jebkuru no tās kaimiņiem. Eiropas projekti Krimā ir teicama izdevība to darīt, un tas pats attiecas uz Gruziju.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 2008. gada konflikts Kaukāzā, ko sauc arī par 5 dienu karu, bija nožēlas vērts bruņots konflikts Gruzijas teritorijā starp Gruziju un Krieviju, kurš ietekmēja arī tā sauktos „atkritēju apgabalus” Dienvidosetiju un Abhāziju.

Tā kā starptautiskie masu saziņas līdzekļi diemžēl bieži vienpusēji izklāsta ziņas par kara faktiem un priekšvēsturi, es vēlos noskaidrot vairākus punktus: ASV asi nosodīja Krievijas militāro darbību, raksturojot to kā tīru iebiedēšanas un spēka demonstrāciju, un aizstāvēja Gruzijas nostāju. Pirmkārt, ir jāsaka, ka Krievija nebija agresors un reaģēja uz karu, ko sāka *Saakashvili*. Īstenojot atkalapvienošanās programmu, viņš pilnīgi labi apzinājās, ka viņam pretī stāv spēcīgs pretinieks, bet rēķinājās ar to, ka NATO un ASV nodrošinās viņam aizmuguri, tāpēc nolēma ar spēku piespiest atkritējus atgriezties atpakaļ.

Krievijas reakcija neapšaubāmi bija pārmērīga, bet tā tika sākta saskaņā ar starptautiskām tiesībām tā sauktajā paš aizsardzības situācijā. Tādējādi mērķis ASV atbalstam Gruzijai acīmredzami bija ne tikai aizsargāt demokrātiskas pašnoteikšanās tiesības, bet arī – tas ir jāpasaka – tam bija militāri un politiski mērķi, jo īpaši tāpēc, ka Gruzija funkcionēja kā stratēģiska vasaļvalsts Kaukāzā pie Krievijas robežas.

Gruzīniem būtu jāuzmanās, atļaujot ASV segt to aizmuguri. Jums ir tikai jāpadomā par Ungāriju 1956. gadā, kad ASV vēlreiz piedāvāja savu atbalstu, kā mēs to zinām. Jebkurā gadījumā iznākums bija graujošs: Rietumu pasaule ungārus pameta viņu cīņā par brīvību.

Nobeigumā es vēlos atsaukties uz 2009. gada 30. septembra ziņojumu, kurā izmeklēšanas komiteja, ko izveidoja ES Ministru padome, apgalvoja sīkā izklāstā, ka uzbrukuma pamatojums, atsaucoties uz starptautiskām tiesībām, ko citēja Gruzijas puse, nav spēkā.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, komisijas vadītāja *Heidi Tagliavini* kundze rakstīja šādus komentārus atsevišķā preses kopsavilkumā: „Ir jāsaka, ka 2008. gada konflikts bija paredzams un novēršams;” „Bet starptautiskā sabiedrība skatījās uz otru pusi tā, it kā tā būtu atteikusies ne tikai no

pamatkonflikta risināšanas, bet arī no arvien trauklākā pamiera uzturēšanas." Kurš gribētu labprāt saglabāt arvien lielāku nenoteiktību un bruņotu vardarbību, tuvojoties klaji traģiskam iznākamam?

Tagliavini kundze norādīja trīs juridiskas personas, kuras noteica starptautiskās sabiedrības vienaldzību: Apvienoto Nāciju Organizāciju, EDSO un Eiropas Savienību. Tagad mēs, Eiropas Parlaments, esam starp trim lielajiem liekuļiem, kas redzēja, zināja un negribēja novērst neseno asiņaino posmu šajā 17 gadu karā.

Citi galvenie komisijas secinājumi arī ir globāli nozīmīgi. Tie ir šādi: vairāk nekādu miera uzturētāju no kaimiņvalsts, jo viņi parasti aizstāv īpašas *zones d'état*, nevis mieru. Lielvalsts piespiešanas politikas un diplomātijas ietekme pret mazu un nepakļautu kaimiņu ir jāņem vērā, nemaz nerunājot par svarīgu teritorijas daļu iespējamo zaudēšanu ložņājošas aneksijas rezultātā. Šajā konfliktā nav uzvarētāju. Kad starptautiskā sabiedrība ir lielo zaudētāju vidū, sadarbības politiskā kultūra ir cietusi.

Vēl divi citāti: „Tika ignorēti tādi starptautisko tiesību noteiktie principi kā cieņa pret valstu suverenitāti un teritoriālo integritāti;” „atteikšanās no civilizētiem politiskās mijdarbības standartiem Eiropā ir sekas.”

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, man bija izdevība pašam apmeklēt Tbilisi pagājušā gada septembrī. Jautājums par Gruzijas teritoriālo integritāti un stabilitāti spēcīgi ietekmē visa reģiona stabilitāti, kuram diemžēl ir stabila nestabilitātes vēsture. Nav vienas patiesības, ir vairākas patiesības, un tās bieži ir pretrunā viena otrai. Kad lēmumu pieņēmeji politiķi zaudē kontroli pār veselo saprātu, sekas ir neprognozējamas un ar plašu amplitūdu. Tieši un pastarpināti zaudējumi ir milzīgi, bet sekas ietekmēs vispirms un galvenokārt nevainīgus cilvēkus.

Ne lielo varu iejaukšanās, ne atbalsts no vienas vai otras puses nevar nodrošināt panākumus. Mums ir vajadzīga rīcība, kas atjaunos un nostiprinās pārliecību, kuras pašlaik nav. Kaukāzs ir sarežģīts reģions, un tāpat kā Balkāniem tam ir vairāk vēstures, nekā tas spēj sagremot un tikt galā. Ātri risinājumi un ksenofobija nekad nebūs ceļš uz panākumiem. Tomēr, lai gan minoritāšu tiesību un likumīgo brīvību neievērošana ir galvenais konflikta cēlonis, cēloņi ir plašāki un tie ietver ekonomiska rakstura cēloņus, pirmkārt, energoresursus un ģeopolitiku. Tomēr ģeopolitika prasa, lai lielākās varas rīkotos atbildīgi, jo zāle aug trūcīgi, kur ziloņi valstās. Mums jāiemāca tiem ziloņiem, ka visa zāle nekad nav piederējusi un nepiederēs viņiem.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka pašreizējās debates ir pieņēmušas tādu veidu, kad uzmanība pievērsta galvenokārt to simptomu dziedināšanai, ko izraisījis Gruzijas drūmais stāvoklis. Gruzija pašlaik ir valsts, kurā izšķiras Eiropas Savienības kā svarīga spēka reputācija starptautiskajā mērogā. Lietas būtība ir tā, ka neviens nav izrādījis cieņu *Sarkozy* kunga plānam un tas jau ir norakstīts vēstures arhīvos; ka Krievija neatlaidīgi turpina Abhāzijas un Osetijas militāro integrāciju; un ka Eiropas Savienība nebūs spējīga izveidot savu statusu, lai kļūtu vara, kuras vārds tiek ņemts vērā, vismaz ne attiecībā uz Gruziju. Vislabākā liecība tam ir fakts, ka komisārs *Ferrero Waldner* nepiedalās šodienas debatēs un tikai *Orban* kungs piedāvā Komisijas nostāju. *Wallis* kundze acīmredzot neuzskata, ka jautājums ir pietiekami svarīgs, spriežot pēc stingrajiem ierobežojumiem, ko viņa noteikusi runāšanas laikam, kurš atļauts attiecībā uz šo jautājumu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Šis ir jautājums, kas attiecas uz lielvalstīm, lai gan tā ir cilvēktiesību situācija. Būdami lielvalstu spēļu ķīlnieki, civiliedzīvotāji, minoritātes un demokrātija vienmēr ir šāda stāvokļa upuri. Tur, kur notiek atdalīšanās un dalīšana, drošības vietā iestājas nenoteiktība un sarunu vietā runā ieroči. Ko var darīt? Eiropas Savienībai ir jāparāda nedaudz ticamības. ES ir jāpieņem mazākumtautību politika, kas garantē mazākumtautībām tiesības lietot dzimto valodu, attīstīt savu kultūru un baudīt autonomiju Francijā, Rumānijā, Grieķijā un arī Slovākijā. Atrisinājums situācijai Krievijā, Gruzijā, Dienvidosetijā un Abhāzijā ir Eiropas Savienībā. ES ir jāpiedāvā risinājums un jābūt spējīgai dot piemēru šīm valstīm.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, kaut gan, spriežot pēc faktiem, ir taisnība, ka prezidents *Saakashvili* patiešām uzbruka Dienvidosetijai 2008. gadā, tas notika tikai pēc provokācijām, tostarp bargām ekonomiskām sankcijām un Krievijas militāro vienību izvietošanas okupētajās teritorijās.

Ziņojumā, manuprāt, nav atspoguļots pilnīgi fakts par Krievijas spēku nesamērīgo reakciju, kas ietvēra civiliedzīvotāju apdzīvoto rajonu bombardēšanu tādās Gruzijas vietās kā Gori un pieļāva sistemātisku etnisko tīrīšanu pret gruziņiem Dienvidosetijā un Abhāzijas spēku okupāciju Gruzijas teritorijā.

Manuprāt, *Saakashvili* patiešām bija nesavaldīgs, mēģinot atgūt kontroli pār suverēnas Gruzijas teritoriju, un pieļāva briesmīgu politisku kļūdu – lai gan tā galu galā bija Gruzijas suverēnā teritorija. Tomēr Krievija tagad ir apņēmusies pilna prettiesiski nodibināt ietekmes sfēru citās valstīs sev kaimiņos, tā sauktajās „tuvajās ārzemēs”, kas, protams, ir suverēnas teritorijas, kuras būtu jāievēro starptautiskajās tiesībās.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, ir jāizdara viens secinājums par konfliktu, proti, ka starptautiskā sabiedrība pārāk ilgstoši un ar pārāk lielu gatavību ir piekritusi tā saukto iesaldēto konfliktu pastāvēšanai, kas, kā to teica mans kolēģis *Kasoulides* kungs, ir vienlīdzīga ar samierināšanos. Šā konflikta centrālais fakts ir tas, ka Gruzija neiebruka Krievijas teritorijā, turpretī Krievija iebruka Gruzijas teritorijā ar masīvu militāru spēku un gatavojās ieņemt tās galvaspilsētu. Tas bija starptautisko tiesību bezprecedenta pārkāpums un grauj uzticību Krievijai kā partnerim, uz kuru var paļauties.

Tā kā starptautiskā reakcija uz šo iebrukumu ir palikusi neskaidra, Krievija var justies kā uzvarētāja, kas nozīmē, ka pastāv līdzīgu agresiju iespējamība, piemēram, Krimā vai pat Baltijas jūras zonā. Tāpēc mums ir vajadzīga ES apņemšanās būt klāt Gruzijā un garantēt tās brīvu izvēli un teritoriālu integritāti. Klātbūtnēi būs sevišķi liela nozīme.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Es vēlos izteikties ļoti īsi un sākt ar to, ka daudzu runātāju pieminētais Gruzijas teritoriālās integritātes princips ir izšķirīgs darbībām, ko mēs veicam. Tas ir fundamentāls jautājums, ko mēs paturam prātā ikvienā savā pasākumā.

Es gribu uzsvērt to ļoti skaidri, sakot, ka Komisija joprojām turpinās daudzās dažādās jomās atbalstīt sadarbību un sakarus ar Gruziju, dodot šai valstij iespēju virzīties uz priekšu un tuvoties Eiropas Savienībai. Šis atbalsts un pūles tiks īstenoti, kā jau teikts, daudzās jomās.

Mēs turpināsim būt klāt sarunās Ženēvā, kur risinās politisks dialogs, kurā ir iesaistītas visas puses. Tas ir būtiski stāvokļa atrisināšanai. Mēs turpināsim arī sniegt palīdzību pārvietotām personām. Mēs esam arī sarunu sākšanas procesā par asociācijas nolīgumu, arī brīvas tirdzniecības nolīgumu, kas acīmredzot ietver jautājumus par vīzu režīma atvieglošanu.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka, gatavojoties šīm sarunām, mēs, protams, gribam, lai Gruzijas varas iestādes izpildītu noteiktus nosacījumus un noteiktus pienākumus, kas izriet no tiesību aktu prasībām un cilvēktiesībām un pamattiesībām, kā arī ekonomiskos nosacījumus un noteikumus, kas saistīti ar tirdzniecības apmaiņu.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.55 un atsāka plkst. 11.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

***

Ana Gomes (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Reglamenta 151. pantu par personiskiem paziņojumiem es vēlos teikt, ka, manuprāt, mans vārds tiek nepatiesi izmantots tajos budžeta grozījumos attiecībā uz piespiedu abortiem, kurus iesniedza *Deva* kungs un *Szymański* kungs. Grozījums, uz ko viņi atsaucas un ko es iesniedzu atzinumā par ziņojumu „Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās”, skan šādi, un es citēju:

„Aicina ES stingri nodrošināt visu diskriminācijas veidu novēršanu pret meitenēm (pēc grūtniecības iestāšanās) un piešķirt atbilstošus līdzekļus vēlāko asimetrijai pārvarēšanai.”

(PT) Mana teksta mērķis ir aizsargāt meitenes pret diskrimināciju pirms dzimšanas, proti, pret selektīviem abortiem, kurus pamato ar dzimumu, bet tā nolūks nav novērst visas darbības, kas ir saistītas ar grūtniecības pārtraukšanu.

Mana teksta redakcija un mērķis atšķiras no *Deva* kunga un *Szymański* kunga grozījumiem budžetam. Tāpēc nav pareizi vilkt starp tiem paralēles un vēl mazāk ir pamats šajā saistībā pieminēt manu vārdu, jo, manuprāt, tas ir aplams mēģinājums politiski manipulēt.

Es balsošu pret grozījumiem Nr. 727, 732 un 734, ko iesniedza *Deva* kungs un *Szymański* kungs.

7. Saharova balva 2009 (laureāta paziņošana)

Priekšsēdētājs. – Es vēlos sākt ar svarīgu informāciju par Saharova balvu 2009. Šā rīta Eiropas Parlamenta Priekšsēdētāju konference piešķīra Saharova balvu par 2009. gadu *Oleg Orlov*, *Sergey Kovalev* un *Lyudmila Alexeyeva* organizācijai „Memoriāls”, kas pārstāv visus pārējos cilvēktiesību aizstāvjus Krievijā. Mēs esam

piešķirusi šā gada balvu „Memoriālam”. Mēs no sirds ceram, ka, to darot, mēs dosim ieguldījumu baiļu, neziņas un vardarbības loka izbeigšanai, kas apņēm cilvēktiesību aizstāvjus Krievijas Federācijā.

Mēs arī ceram virzīt uz priekšu savu vēstījumu, ka pilsoniskas sabiedrības aktivistiem visur ir jābūt iespējai izmantot viņu visbūtiskākās pamattiesības – domas brīvību un runas brīvību, un rakstītā vārda brīvību. Mums jābūt brīviem, lai īstenotu savas idejas, jo tas ir būtiski, lai nonāktu pie patiesības.

Ļaujiet man jums izteikt lielo gandarījumu par iespēju kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam un īpaši kā cilvēkam, kas nāk no „Solidaritātes”, paziņot par šo balvu. Bija laiks, kad mums bija nopietnas problēmas – ļoti līdzīgas tām, kādas ir mūsu kolēģiem un partneriem Krievijas Federācijā šodien. Man ir ļoti patīkami, ka taisnība un brīvība galu galā vienmēr uzvarēs. Tā tas ir bijis daudzās Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs. Tas, ka krievi, kuri šodien meklē taisnību, nevar brīvi veikt savu darbu, ir liela problēma visai Eiropai, kā arī personīga traģēdija viņiem pašiem. Mūsu, Eiropas Parlamenta, deputātu nolūks ir paust ar šo balvu savu lielo atbalstu viņu darbībām.

(Aplausi)

Es vēlos pateikt dažas vispārējas lietas: kopš 1988. gada, kas ir vairāk nekā pirms 20 gadiem, Eiropas Parlaments nodibināja ikgadēju Saharova balvu par domas brīvību, lai parādītu godu personām un organizācijām par viņu devumu cilvēktiesību un pamatvērtību attīstībā.

Mums šodien ir jāatceras arī visi tie neparastie cilvēki, kas ar saviem centieniem un aizrautību stājās pretī apspiešanas, vajāšanas un izsūtīšanas skarbai realitātei. Viņi bieži ir „vienkārši” cilvēki, kas parāda neparastu drosmi un aizrautību. Viņi bieži riskē ar daudz ko, pat ar savu dzīvību. Mēs esam piešķirusi balvu rakstniekiem, žurnālistiem, politiķiem, profesoriem, juristiem un organizācijām, kas cīnās par darba brīvību, un pat sieviešu apvienībām, kas cīnās pret piespiedu nozūšanu. Domas brīvība ir universāla vērtība.

Es vēlos izmantot šo gadījumu, lai pateiktu, ka divas nominācijas, kas šogad nesaņēma Saharova balvu, patiešām bauda mūsu atbalstu un ka mums ir jāpiemin arī šie vārdi, jo tie ir cilvēki, kas atstājuši uz mums ārkārtīgi spēcīgu iespaidu. Tas, ka mēs pieminējam viņu vārdus, tas, ka viņi ir bijuši kopā ar mums tik daudzās debatēs, izsaka daudz par mūsu lielo atbalstu viņu darbībai. Ne tikai balvas ieguvējs, bet arī kandidāti pelna mūsu cieņu un dziļu atzinību.

(Aplausi)

Balvas pasniegšanas ceremonija notiks trešdien, 16. decembrī, Strasbūrā.

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsojums.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija par balsojumu (sk. protokolu))

8.1. 2010. finanšu gads (balsošana)

- Pirms balsošanas:

László Surján, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, Budžeta komitejā mēs balsojam par vairāk nekā 1 100 grozījumiem 2010. gada budžeta projektā. Nenovēršami rodas neliels skaits tehnisku pielāgojumu, kurus es ar šo lūdzu nodot balsošanai plenārsēdē.

Attiecībā uz Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu komiteja pieņēma divus jaunus punktus, kas jāpievieno budžeta pozīcijai 06 04 14 01, 06 04 14 02 un 06 04 14 03. Tie ir papildus esošajām budžeta piezīmēm, bet tehniskas kļūdas dēļ tie ir parādīti kā to aizvietoējums. Tāpēc grozījums Nr. 832 ir atbilstoši jāpielāgo.

Pēc rezerves līdzekļu pārbaudes komiteja nobalsoja atstāt rezervi EUR 1 775 000 3.b izdevumu kategorijā. Es ierosinu piešķirt šo summu programmai „Eiropa pilsoņiem”. Tas nozīmē, ka grozījums Nr. 889 par budžeta pozīciju 15 06 66 ir jāgroza, lai kopējās saistību apropriācijas būtu EUR 32 255 000, un tādējādi ir ietverts vēlreiz iesniegtais grozījums Nr. 547.

Vārdi „Zaļā jaunā vienošanās” ir jāaizstāj ar vārdiem „ilgtspējīgas un videi draudzīgas darbības ... (Zaļā jaunā vienošanās)” piezīmēs, kas pieņemtas par šādām budžeta pozīcijām:

04 02 17 ESF – Konverģence

04 02 19 ESF – Konkurētspēja

13 03 16 ERDF – Konverģence

13 03 18 ERDF – Konkurētspēja

Līdzīgā veidā budžeta pozīcijā 13 30 20 ERDF – Operatīva tehniskā palīdzība Eiropas Reģionālās attīstības fondam – pirmie divi jaunie punkti ir jāaizstāj šādi:

„Daļa apropriācijas ir paredzēta ilgtspējīgām un videi draudzīgām darbībām (Zaļā jaunā vienošanās), kas nodrošina ekonomikas, sociālās jomas un vides attīstības prasību saskaņošanu un Eiropas reģionu atveseļošanu pēc ekonomikas un finanšu krīzes.”

Tehnisku iemeslu dēļ budžeta pozīcijas numurs izmēģinājuma projektam par vispusīgi iekļaujošu sadarbību starp valsts iestādēm, komercfirmām un bezpeļņas uzņēmumiem cilvēku integrēšanai sabiedrībā un nodarbinātībai ir jāaizstāj ar citu pozīcijas numuru – 04 03 12.

Tehnisku iemeslu dēļ numurs budžeta pozīcijai „Sagatavošanās darbi – Erasmus žurnālistiem” ir jāaizstāj ar numuru 09 06 05.

Ja grozījums Nr. 943 par EPSO budžeta pozīciju 26 01 20 tiks pieņemts, attiecīgais budžeta pielikums šim birojā ir atbilstoši jāpielāgo.

Es lūdzu sēžu dienestu veikt nepieciešamos labojumus protokolā – ja plenārsēde mani atbalstīs. Paldies par uzmanību!

Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man pateikties sekretariātam par milzīgo darbu, ko viņi ir paveikuši. Šāds labojumu saraksts parasti ir katru gadu un liecina par sekretariāta labo darbu. Mēs par to spriedām ar grupām un koordinatoriem, un es saņēmu atbalstu šīm izmaiņām, kas atbilst vispārējā priekšlikuma garam.

Vissvarīgākā lieta ir tā, ka mēs Budžeta komitejā bijām vienoti par to, ka ir jāizmanto visas tiesiskās iespējas, lai maksimāli papildinātu rezerves līdzekļu apjomu gandrīz katrā kategorijā, un tas nozīmē, ka katrs balsojums, ar kuru piešķir papildu naudu, rada risku budžeta tiesiskumam. Es pievēršu jūsu uzmanību tam, un es ceru, ka sadarbības gars saglabāsies. Mums ir nedaudz atšķirīgi uzskati, bet tas ir normāli.

(Aplausi)

(Mutiskie grozījumi tika pieņemti)

- Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 870:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar balsošanas sarakstiem grozījums Nr. 464 no Green/EFA grupas zaudēs spēku, ja tiks pieņemts Budžeta komitejas grozījums Nr. 870. Balsošanas sarakstā ievērots noteikums, kas ietverts *Thomas von der Vring* formulās, kuras paredz, ka par Budžeta komitejas pieņemtajiem grozījumiem ir jābalso vispirms plenārsēdē un, ja tie tiek pieņemti, visi pārējie grozījumi attiecībā uz šo budžeta pozīciju zaudē spēku.

Tomēr šī prakse, kas nav iekļauta Parlamenta Reglamentā, tika ieviesta vienīgi tāpēc, lai nodrošinātu, ka vispārējā nostāja, ko par budžetu pieņem Parlaments, paliktu finanšu limitu robežās, kas noteiktas Eiropas Parlamentam. Tā kā grozījums Nr. 464 ierosina tikai novirzīt līdzekļus rezervē, tas noteikti nevar radīt problēmu, ka limiti tiktu pārsniegti. Faktiski šie divi grozījumi nekādā veidā nav savstarpēji izslēdzoši un tāpēc noteikti par abiem var balsot.

Tāpēc es mudinu jūs piemērot Reglamenta 161. pantu un atļaut balsojumu arī par grozījumu Nr. 464.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, kārtība tika noteikta jau iepriekš un tika rūpīgi pārbaudīta, bet es lūgtu referentu uzstāties. Es lūdzu jūs kā viskompetentāko nedaudz izteikties par šo jautājumu.

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, parasti referents nav tas cilvēks, kas lemj, vai kaut kas ir nepareizs vai pareizs. Mums ir prakse un paradums. Man jāinformē plenārsēde, ka tad, ja mēs vispirms balsosim par Budžeta komitejas grozījumiem, kurus Verts/ALE grupa neapšaubīja, tad viņu vēlākais grozījums samazinās Eiropas Reģionālās attīstības fondu par EUR 300 miljoniem maksājumus.

Tādēļ tā ir īsta pretruna. No vienas puses būs palielinājums un no otras puses – samazinājums. Mums jāpaliek pie sava lēmuma, jo grozījumā Nr. 464 ir skaidri ierakstīts, ka maksājums netiek palielināts. Palielinājums ir nulle. Tāpēc rodas konflikts – nevar būt EUR 300 miljoni palielinājums un vienlaikus nekāda palielinājuma.

Priekšsēdētājs. – (...) tāpat mēs varam pāriet pie balsošanas. Tā uzskata mūsu dienesti, kas izmeklēja šo lietu, un arī referents. Tāpēc es ierosinu pāriet pie balsošanas.

– *Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 812:*

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos lūgt vārdu atbilstoši Reglamenta 173. pantam, kas attiecas uz Reglamenta neievērošanu. Es vēlētos lūgt grozīt balsošanas kārtību, jo man šķiet, ka kārtībā saskaņā ar balsošanas sarakstu pārkāpts Reglamenta 161. pants.

Tāpēc es lūdzu, lai par grozījumu Nr. 70, kas ierosina EUR 600 miljonu apropriāciju piena nozares atbalstam, kura atrodas ārkārtīgi nopietnā situācijā, kā mēs visi zinām, tiktu balsots tieši pirms grozījuma Nr. 812, kas ierosina 300 miljonu lielu apropriāciju. Es gribu norādīt, ka šī EUR 600 miljonu lielā apropriācija tika vienprātīgi apstiprināta Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā un ieguva plašu vairākuma atbalstu šajā Parlamentā iepriekšējā sanāksmē 17. septembrī, kad mēs balsojām par rezolūciju par piena nozares atbalstīšanu un krīzi tajā.

Priekšsēdētājs. – Paldies! Ir skaidrs, ka jautājums ir par mums pieejamiem finanšu resursiem, un tas nozīmē, ka lēmums par šo lietu ir nopietns lēmums. Mēs patiešām gribētu atbalstu, bet mums jāzina, kas ir pieejams. Priekšlikums ir vispirms balsot par grozījumu Nr. 812, tāds ir priekšlikums. Es vēlētos lūgt referentu izteikties par šo lietu. Kā ir ar finansēm, kādas ir finansiālās iespējas?

László Surján, referents. – Priekšsēdētāja kungs, atkārtotju – es neizlemju balsošanas kārtību. Mana kolēģe Trüpel kundze pirms dažām minūtēm teica, ka ir tā saucamais neoficiālais noteikums, ka par Budžeta komitejas grozījumiem jābalso vispirms. Kādēļ? Tādēļ, ka Budžeta komiteja ir parlamentāra iestāde, kurā mēs varam izvērtēt, vai mums ir rezerves vai nav.

Mēs neesam ieinteresēti mainīt noteikumus balsošanas procedūras laikā, un es esmu pret to. Balsošanas saraksts ir izdalīts. Grupas ir nolēmušas, kā balsot. Ikviens maiņa beigsies ar apjukumu un vēlāk radīs daudz grūtību. Ja mēs mainīsim noteikumus attiecībā uz vienu gadījumu, lai kāds būtu tā iemesls, mēs zaudēsim pamatu. Ikvienai iestādei ir jāievēro pašai savi paradumi, noteikumi un regulējumi.

– *Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 445:*

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ir notikusi tehniska kļūda. Es biju domājusi balsot pret grozījumu Nr. 444.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es pilnīgi saprotu referenta sniegto argumentu, kas liek mums vispirms balsot par grozījumu Nr. 812.

Ja tomēr tas ir arguments, kas attiecas vienīgi uz procedūru, balsojums par labu grozījumam Nr. 812 nenozīmē, ka grozījums Nr. 70 obligāti vairs nav spēkā.

Parlamentārās asamblejās ir ierasts balsot vispirms, kā *Capoulas Santos* prasīja, par grozījumiem, kas ir vistālāk no sākotnējā teksta. Mēs izdarām izņēmumu to iemeslu dēļ, uz kuriem norādīja referents...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Priekšsēdētājs. – Paldies! Mēs saprotam. Mūsu balsošanas procedūra ir galīga. Es lūdzu referentu izteikties. Pēc dienestu domām un mūsaprāt, šis otrs grozījums zaudē spēku. Vai referents var to apstiprināt?

László Surján, referents. – Pat pēc balsošanas nav iemesla atkal sākt debates. Mēs tagad esam par balsošanu.

– *Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 603:*

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, vienkārši vēlos palīdzēt. Daži no mums ir saklausījuši atšķirīgus nosauktos numurus. Lai izvairītos no pārpratumiem, vai varam pievērst uzmanību ekrānam tur augšā? Gadījumā, ja nevar sadzirdēt vai rodas sakaru problēma. Es nevienu nevainoju, bet, lai būtu skaidrība, vērosim ekrānu.

Priekšsēdētājs. – Labi. Mēs turpmāk izmantosim ekrānu. Iespējams, ka es skaitļus nolasu pārāk ātri. Es tos lasīšu lēnāk. Paldies!

– Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 937:

Godfrey Bloom (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi un attiecībā uz procedūru. Jūs pirms dažām minūtēm teicāt, ka jūs ierobežo noteikumi un ko jūs varat darīt, ja noteikumi jūs ierobežo? Es pilnīgi to saprotu, un arī Parlaments to saprot.

Vai es varu pieņemt, un vai mēs varam pieņemt, ka šī Parlamenta noteikumi būs saistoši jums visu jūsu pilnvaru laiku? Jo jūsu priekštecis neuzskatīja, ka tie būtu viņam saistoši, un, pamatojoties uz balsojuma skaidrojumiem, viņš saplēsa kodeksu, jo neuzskatīja to par saistošu. Lai tas paliek jūsu zināšanai, ser.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies! Dāmas un kungi, balsojuma laikā mēs varam uzstāties tikai attiecībā uz procedūru. Lūdzu, neizvirziet nevienu citu kā vien procedūras jautājumu, jo pretējā gadījumā mēs nevaram veikt balsojumu. Tas mums visiem ir ļoti neērti.

(Aplausi)

8.2. 2010. gada vispārējā budžeta projekts (III iedaļa – Komisija) (A7-0038/2009, László Surján) (balsošana)

8.3. 2010. gada vispārējā budžeta projekts (I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX iedaļa) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (balsošana)

8.4. Eiropola darbinieku pamatalgu un pabalstu koriģēšana (A7-0040/2009, Claude Moraes) (balsošana)

8.5. Grozījumu izdarīšana Regulā (EK) Nr. 1234/2007 „Vienotā TKO regula” (balsošana)

– Pirms balsojuma par 79. punktu:

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos atvainoties kolēģiem par šo iejaukšanos, bet interesanti, vai kāds varētu izskaidrot, ko „TKO” īsti apzīmē.

Priekšsēdētājs. – Tas apzīmē „tirgus kopējo organizāciju”, lai gan dažādās valodās tas nedaudz atšķirsies!

8.6. SIS II un VIS ieviešanas gaita (balsošana)

8.7. Atbalsts demokrātiskai pārvaldībai ārējo attiecību jomā (balsošana)

8.8. Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālie aspekti (A7-0041/2009, Elmar Brok) (balsošana)

– Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 3:

Elmar Brok, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos ierosināt šādu mutisku grozījumu Zaļajiem: ja viņi to pieņemtu, es ieteiktu „jā” balsojumu. Ja mēs ievietotu teikumu „Nav pieļaujama ārējā dienesta dublēšana Padomē vai Eiropadomē”, es ieteiktu plenārsēdei balsot par.

(Mutisko grozījumu apstiprināja)

– Pirms balsošanas par grozījumu Nr. 56:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, mēs varētu balsot kopumā. Es ierosinu balsot no Nr. 56 līdz Nr. 28.

(Aplausi)

(Parlaments nepieņēma priekšlikumu)

8.9. Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksmes un ES / ASV augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (2009. gada 2. un 3. novembris) (balsošana)

SĒDI VADA: R. WIELAND

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- 2010. finanšu gads

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, laikā, kad valstu valdībām ir jāsamazina budžets un kad visiem mūsu vēlētājiem ir jātaupa viņu mājāsaimniecību budžetos, cik tipiski, ka Eiropas Savienībai unikālā kārtā ir uzdrošinājusies būtiski palielināt savu budžetu.

Tam būs tūlītējas un taustāmas fiskālas sekas dalībvalstīs. Manā valstī, piemēram, mūsu budžeta iemaksas palielināsies par 60 % nākamajos 12 mēnešos. Lai parādītu kopsakarību, manas partijas pēdējā konferencē tika dots svinīgs solījums katru gadu ietaupīt GBP 7 miljardus gadā visos valdības tēriņos. Mēs tērējam divtik daudz tikai par šo vienu punktu no mūsu bruto iemaksās ES budžetā.

Jūs varat maskēt to ar tēriņu stimulēšanu un reakciju uz kredītresursu trūkumu, un visu pārējo, bet jūs zināt, ka tā nav taisnība. Tas, ko mēs patiesībā darām, ir – mēs izņemam cilvēkiem no kabatām vai makiem naudu un izdodam to viņu vārdā, izmantojot birokrātiju. Ja tas būtu bijis efektīvākais resursu piešķiršanas veids, mēs būtu zaudējuši auksto karu. Mēs tagad redzam patiesību, ka ES centrālā funkcija ir viņas pašas darbinieku nodarbināšana, kas ir iemesls, kāpēc tās budžets vienmēr palielinās.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos skaidri paziņot, ka es atbalstīju projekta grozījumus Nr. 732 un 733 un ka man ir žēl, ka Parlaments tos neatbalstīja. Es atzinīgi vērtēju katru pasākumu, kas novērš finansējumu ģimeņu plānošanas programmām, kuras ietvers abortu programmu kursu un piespiedu sterilizāciju.

Turklāt finansējuma saņēmēju obligāta iesaistīšana aktīvā cīņā pret dzimuma izlases dēļ izveidojušos dzimumu līdzsvara trūkumu mazuļiem, kas dzimuši noteiktās Āzijas valstīs, ir atzinīgi vērtējama rīcība. Šis grozījums būtu devis ES iespēju savus nosodījuma vārdus pamatot ar pozitīvu darbību un liegt atbalstu šādām shēmām.

- Ziņojums: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos paust savu satraukumu par to, ka mums šodien nav izdevies vienoties par nosacījumu, ka Eiropas finansējumu attīstības palīdzības budžetā nedrīkst novirzīt tādām darbībām kā ģimeņu plānošana ar piespiedu abortiem vai obligātu sterilizāciju. Es vēlos protestēt pret metodēm, ar kādām daudzās Āzijas valstīs sievietes tiek piespiestas veikt abortus, jo īpaši gadījumos, kad bērns, kuru viņas nēsā, ir meitene. Uzskata, ka šādā veidā ir notikusi atbrīvošanās no 35 miljoniem meiteņu. Mēs nedrīkstam atbalstīt tos, kuri organizē šādu lietu, un mums jāpārtrauc sūtīt viņiem jebkādu finansējumu no Eiropas. Slepēnā balsošana, ko mēs šodien vērojām pie liberāļiem, komunistiem un dažiem sociālistiem mūsu budžeta pieņemšanā, ir bloķējusi šādu pārliecību.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ierosināto grozījumu lielajā daudzumā bija teksta grozījums, kas trāpīja naglai pa galvu. Tajā ir teikts: „noraida domu par Kopienas budžeta izmantošanu, lai finansētu vēl militārāku un neoliberālāku ES.” Parlaments noraidīja šo grozījumu. Ar to tas parādīja, ka nav mācījies no iepriekšējo gadu krīzes, nav mācījies no secinājumiem, pie kā nonākuši pat bijušie liberālā tirgus aizstāvji, ka nevar vairs ilgāk turpināt iet pa šo ceļu. Eiropas Savienības budžets vienmēr paļaujas uz liberālā tirgus pārākumu, kas var radīt Eiropas iedzīvotājiem tik nopietnu ļaunumu, kādu mēs nesen jau piedzīvojām.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kamēr dažādi institūti un programmas, kas visi ir saistīti ar dominējošiem komunikāciju un izglītības vai iedzīvotāju papildu izglītošanas virzieniem, ir saņēmuši miljardiem eiro, veikla procedūras paņēmiena dēļ mūsu piena ražotājiem ir liegta palīdzība, kuru viņiem bija tiesības sagaidīt.

Patiešām, mums tika iesniegti divi grozījumi; grozījums Nr. 812, kam, iespējams, bija Padomes atbalsts, tikai par EUR 300 miljoniem un grozījums Nr. 70 par EUR 600 miljoniem. Ir loģiski, ka vispirms jābalso par grozījumu Nr. 70. Turklāt tas ļoti skaidri ir noteikts Reglamenta 161. panta 2. punktā: „Ja divi vai vairāki grozījumi, kas attiecas uz vienu un to pašu teksta daļu, ir savstarpēji izslēdzoši, vispirms balso par to, kurš visvairāk atšķiras no sākotnējā teksta.”

Referents citēja neoficiālu noteikumu, bet oficiālais noteikums ir pārāks par to, ko pieņem par neoficiāliem noteikumiem, un šī procedūra ir tikusi izmantota, lai deklarētu par spēku zaudējušu otru grozījumu, kurš palielināja šo piešķirumu līdz EUR 600 miljoniem.

Tas ir skandāls!

- Ziņojums: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Es balsoju par 2010. gada budžetu, jo līdzekļi, kas ir iezīmēti šajā budžetā, patiešām mazliet atvieglinās stāvokli ES dalībvalstu pilsoņiem, kurus ietekmējusi ekonomiskā, sociālā un finanšu krīze. Turklāt šajā budžetā lielāki līdzekļi ir iedalīti sociālām vajadzībām, un tas pašreiz ir īpaši svarīgi. Es atbalstīju arī tos noteikumus, kas rezervē papildu līdzekļus, lai palielinātu nodarbinātību un aizsargātu darbavietas. Ir arī ļoti svarīgi, ka mēs paredzējam īpašus līdzekļus piensaimniecības nozarei. Protams, mēs būtu varējuši paredzēt vairāk naudas piensaimniecības nozarei, kā to ierosināja sociāldemokrātu partijas pārstāvji, bet ir labi, ka vismaz daži līdzekļi šajā projektā ir rezervēti šim nolūkam.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret budžetu, jo visi punkti ir vai nu palikuši tādi paši, vai arī tikuši palielināti, kad visas dalībvalstis cīnās ar ienākumu samazināšanos. Un te mēs tērējam vairāk naudas Eiropā! Es to nespēju saprast.

Es balsoju „nē” arī tāpēc, ka tagad ir noteikts, ka papildus viņa vai viņas algai un ceļa un citu izdevumu atlīdzināšanai katrs EP deputāts ir tiesīgs saņemt EUR 4202 vispārējiem izdevumiem. Uzskata, ka deputāti šo ievērojamo summu tērēs, piemēram, par biroja un telefona izmaksām, bet nevienam no viņiem nav pienākums dot pārskatu par to, kā šī summa ir iztērēta. Tas nozīmē, ka katru mēnesi katrs EP deputāts saņem uzticības kredītu, kas pārsteigtu pat Ziemassvētku vecīti.

Manuprāt, tas ir pilnīgi aplami. Ja šis Parlaments uztver sevi nopietni, tam ir jāpārtrauc šāda prakse. To var izdarīt, pievienojoties man balsošanā pret budžetu, un es gribu arī aicināt katru deputātu brīvprātīgi pārbaudīt, kā šie EUR 4202 tiek izdoti.

- Grozījumu izdarīšana Regulā (EK) Nr. 1234/2007 („Vienotā TKO regula”)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Es acīmredzot balsoju „par” attiecībā uz priekšlikumu, kas paredzēts krīzes atvieglošanai piena nozarē. Es gribu vēlreiz uzsvērt, ka tā ir tikai žēlastības dāvana, kas pat nav pietiekama, lai apdzēstu ugunsgrēku. Tomēr es uzskatu, ka būtu bijis nepareizi balsot pret to. Es esmu vilusies un noskumusi, ka pat pēc atkārtotiem mēģinājumiem nesaņēmu nekādu atbildi uz saviem trim jautājumiem. Pirmais jautājums bija par to, ko Eiropas Savienība domā darīt, lai nodrošinātu, ka turpmāk tā neturpinās slidēt no vienas krīzes otrā neatkarīgi no tā, vai tas notiek piena nozarē vai līdzīgās krīzēs citur? Kādu mācību Eiropas Savienība ir guvusi no šīs briesmīgās krīzes, kas ir sagrāvusi un grauj dzīvi daudzām ģimenēm? Mans otrais jautājums komisārei, kad viņa bija šeit, un tāpat arī Komisijai: kā šo naudu var sadalīt dalībvalstīm un vai ir iespējams to izdarīt tā, lai mazie ražotāji, kuru izdzīvošana ir apdraudēta, būtu pirmie, kas to saņem? Mans trešais jautājums, uz kuru es nesaņēmu atbildi, bija par to, kādu darbību jaunās dalībvalstis grib sākt pret diskriminējošo situāciju, kādā tās atrodas? 100 % no mūsu tirgus bija jābūt...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt trīs piezīmes par rezolūciju attiecībā uz piena nozari: pirmkārt, es īpaši atzinīgi vērtēju to, ka Komisija tagad var ātrāk reaģēt uz tirgus pārtraukumiem piena sektorā. Otrkārt, es priecājos, ka mēs kopā esam spējuši piešķirt Eiropas piena lauksaimniekiem finansiālu atbalstu. Treškārt, tieši tāpēc, ka nauda nav viss, mums tagad ir jāizmanto laiks, lai sagatavotos laikposmam pēc piena kvotas. Tāpēc es ceru uz intensīvu dialogu politiķu un nozares starpā, jo jautājums par to, kā mums jāizveido piena tirgus piena lauksaimniekiem pēc 2015. gada, vēl nav ticis atbildēts, un tā, manuprāt, ir galvenā problēma.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es pilnīgi atbalstu 186. panta darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot piena un piena produktu nozari. Tas dos iespēju elastīgi reaģēt uz pēkšņām pārmaiņām globālajos un Eiropas piena tirgos, lai izvairītos no negatīvas ietekmes uz ražotājiem vai ekonomiskas konkurences izkropļojuma. Tomēr

es šaubos par to, vai ir lietderīgi izmantot kvotu tirdzniecību, ko finansē no katras dalībvalsts budžeta, lai atrisinātu krīzi piena nozarē. Ne visām ES valstīm ir vienādas iespējas attiecībā uz šā pasākuma finansēšanu. Es uzskatu, ka tiks apdraudētas lauksaimnieku konkurētspēja šajās valstīs un tāpēc, protams, arī ekonomiskā konkurence. Būdamā EP deputāte no Čehijas Republikas, es tāpēc šajā gadījumā labprātāk gribētu, lai kvotas tirgošanu finansētu no Kopienas budžeta, ko visas valstis var lietot vienlīdzīgi. Tāpēc es no balsošanas esmu atturējusies.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēc daudzu mēnešu ilgas gaidīšanas, pēc garām diskusijām Lauksaimniecības komitejā, pēc plašiem lauksaimnieku protestiem dažādās dalībvalstīs mēs esam apstiprinājuši papildu atbalsta veidus piena lauksaimniekiem. Tas tomēr nav pietiekami, jo šiem zemniekiem ir bijuši milzīgi zaudējumi, daudzi no viņiem ir uz bankrota robežas, un tas ir satricinājis Eiropas Savienības un mūsu, EP deputātu, autoritāti.

Vai tā bija jābūt? Kāpēc Komisijas reakcija tika novēlota? Vai tas nozīmē, ka mēs pienācīgi nepārtraugām tirgu? Ja ir tā, tas neliecina neko labu par pārvaldes stāvokli Eiropas Savienībā. Mēs, EP deputāti, esam bijuši tie, kas šo jautājumu mēnešiem ilgi uzdeva.

Neaizmirsīsim, ka novēlota interence ir daudz neefektīvāka un galu galā izmaksā vairāk. Mums būtu jāgūst no tā mācība nākotnei. Mums ir vajadzīga ilgtermiņa stabilitāte grūtājam, darbietilpīgajai un dārgajai piena ražošanas darbībai. Tas ir mūsu pienākums pret mūsu smagi strādājošajiem lauksaimniekiem.

Priekšsēdētājs. - Paldies, Siekierski kungs! Es esmu saņēmis vēl divus balsojuma skaidrojumus, kas abi ir no jauniem deputātiem. Man jānorāda, ka saskaņā ar 170. pantu, tiklīdz sāk lasīt pirmo skaidrojumu, vairs nepieņem nevienu lūgumu sniegt balsojuma skaidrojumu. Es atļaušu šos divus skaidrojumus kā izņēmumu, bet es vēlos lūgt dienestus vēlreiz piemērotā veidā pievērst tam grupu uzmanību. Ja mēs neievērosim reglamentu, mēs zaudēsim kontroli.

Vārds tiek dots *Seán Kelly* kungam.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos teikt, ka arī es priecājos, ka mēs šodien esam nobalsojuši par budžeta finansējumu piena nozarei, kas patiešām parāda, ka Eiropas Savienība uzklausa un reaģē — saprotams, budžeta robežās. Būtu labāk, ja mums būtu vairāk naudas, ko dot piena nozarei, bet, cerams, mēs varēsim panākt uzlabojumu turpmāk. Puse maizes klaipa ir labāk nekā nekas.

Otrkārt, es vēlos norādīt uz to, ka angliskajā tulkojumā šodien tika pieļautas vairākas kļūdas. *Buzek* kungs ļoti laipni teica, ka tas varēja būt noticis tāpēc, ka viņš runāja pārāk ātri. Tam nav nozīmes, un nav runa par kāda vainošanu, bet 908 tika nosaukts par 909, 444 tika nosaukts par 445, un 440 tika nosaukts par 444, tāpēc, ja pēc tam būs pieprasījumi, šis jautājums ir jāņem vērā. Protams, arī ekrāns diemžēl kādu laiku nedarbojās, bet tā bija elektronikas, nevis cilvēka kļūda.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju, lai grozītu regulu, ar kuru nosaka lauksaimniecības tirgu kopējo organizāciju, lai gan man ir šaubas par to, vai jaunajam sodu aprēķināšanas veidam par valsts kvotu pārsniegšanu būtu jāstājas spēkā šā gada 1. aprīlī. Tas nozīmē tiesību aktu atcelšanu ar atpakaļejošu datumu, kas pārkāpj tiesiskās noteiktības principu. Es tomēr esmu nobalsojis „par”, jo šis grozījums ļaus piešķirt EUR 280 miljonu lielu finansējumu piena ražotājiem un dod cerību, ka piena ražotāji būs izturējuši vētras postošāko posmu.

Tomēr saglabājas pamatjautājums attiecībā uz piena ražošanas nākotni Eiropas Savienībā, un šajā jomā vissvarīgākais ir jautājums par piena kvotām. Pašreiz Komisijas darbībā ir pretrunas. No vienas puses, ir ierosinājums palielināt kvotas un likvidēt kvotas 2015. gadā. No otras puses, šodien iesniegtais priekšlikums ir par to, ka piegāde ir jāsamazina. Mums jāizlemj vai nu viens, vai otrs. Es esmu par kvotu turpināšanu.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0118/2009

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, franču filozofs Renē Dekarts izteica slaveno pieļāvumu, ka ar visām mūsu sajūtām, iespējams, manipulē kāds ļauns dēmons.

Dažreiz, klausoties šos ziņojumus, man rodas iespaids, ka mēs dzīvojam tādā Dekarta visumā, pasaulē, kurā Eiropas Savienība iestājas tikai par demokrātijas un brīvības, un taisnības vērtībām un sasniedz šīs vērtības ar tirdzniecību, nevis karu. Un tad, atgriežoties reālajā pasaulē, ko Eiropas Savienība dara? Tā pielabinās tirāniem Pekinā un izolē Taivānu. Tā atsakās sarunāties ar Kubas disidentiem, kas ir pret Kastro. Tā mēģina pierunāt ajatolas atnest viņu kodolplānus. Tā ir galvenā izdevumu sedzēja *Hamas* kontrolētajai Palestīnai.

Nav nekādas saistības starp šo ziņojumu par demokrātijas izplatīšanu un mūsu iestāžu reālo izturēšanos. Es nesaku, ka Eiropas Savienība ir liekulīga, jo, protams, mēs piemērojam tos pašus standartus iekšpus savām robežām, laimīgi aizmetot referendumu rezultātus, ja uzskatām, ka tie ir aizgājuši pa nepareizo ceļu. Ārēji, tāpat kā iekšēji, mēs noniecinām reprezentatīvu valdību un nosodām demokrātiski paustu gribu. Ļaujiet man atkārtot, ka par Lisabonas līgumu ir jābūt referendumam. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es nedomāju, ka kāds var nepieņemt vajadzībai veicināt un atbalstīt demokrātiju visā pasaulē un ārpus, kā arī iekšpus ES. Tomēr, ja jūs atskatāties uz vēstures mācībām, es atceros, kad Amerikas Savienotās Valstis mēdza doties ieviest demokrātiju pasaulē, ļaudis teica: „Un kā ir jūsu pašu sētā, kā ir ar afroamerikāņiem, kas nevar balsot vai kam ir liegta iespēja balsot?” Pirms daudziem gadiem britu un citi koloniālie saimnieki mēdza teikt kolonijām: „Paplašināsim demokrātiju!”, tomēr liedza vēlēšanu tiesības sievietēm.

Tagad skatieties, ko dara ES! ES runā par demokrātijas paplašināšanu visā ES, un mans kolēģis Hannan kungs jau ir nosaucis šīs liekulības daudzas izpausmes. Bet ir lieta, kas mums būtu jāatceras. Kad mēs runājam par demokrātijas izplatīšanu, pārliecināsimies par kārtību mūsu pašu mājās. Kad francūži un holandieši balsoja „nē” referendumā par Konstitucionālo līgumu, mēs sacījām, ka mums būs vēl viens pārdomu posms, un tad mēs ignorējām balsojumus. Kad īri balsoja „nē” pirmajā kārtā, mēs teicām: „Ak, ziniet ko, mēs piekrītam demokrātijai, bet tikai tad, ja jūs balsojat pareizi. Mēs dosim jums vēl vienu iespēju.” Laiks ieviest kārtību mūsu pašu Parlamentā.

- Ziņojums: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz pārliecinājos, ka man ir jāatgādina kolēģiem, ka Eiropas Konstitūcija jeb Lisabonas līgums tehniski nav spēkā. Katras klauzulas, katra panta pamatā Brok ziņojumā ir pārliecība, ka līgumam jau ir piekritība, kuras tam, protams, nav.

Man jāsaka, ka ir mazliet aizdomīgs tas apstāklis, ka šis ziņojums tika aizturēts, līdz Īrijas referendums bija droši pabeigts un visas balsis saskaņotās, un tad pēkšņi tika izteikts priekšlikums, ka ES ir vajadzīga vēstniecības visā pasaulē, kuras būs atbildīgas šim Parlamentam, un vienots Eiropas diplomātiskais korpuss.

Mēs, protams, visi zinām to, ka ES ārpolitika pastāv *de facto*, ja arī ne *de iure*. Mums ir delegācijas visur pasaulē, ar kurām salīdzinājumā valstu misijas ir kā punduri; mums ir, kaut nenosaukti, ES vēstnieki, un tagad mēs vēlreiz redzam, ka ziņojums novēloti reglamentē to, kas ir kļuvusi par praksi Eiropas Savienībā jau daudzus gadus.

Tagad, kad iebilstam, mums tiek teikts, ka vairs nav jēgas žēloties, jo tā esot bijusi ierasta prakse daudzus gadus. Vai tādējādi Eiropas politika no neiedomājamas kļūst par nenovēršamu bez jebkāda iejaukšanās etapa?

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0095/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju šo rezolūciju, jo piešķir nākamajai ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmei lielu nozīmi. Nesenajā G20 sanāksmē tika doti daudzi solījumi, kurus būs grūti sasniegt, ja valstis rīkosies katra pati par sevi.

Šajā saistībā ES un ASV ir jāuzņemas galvenie pienākumi G20 uzņemto saistību īstenošanā. Tāpēc mums labāk un efektīvāk jākoordinē pasākumi, ko veic ES un ASV. Mums nav vajadzīga stratēģiska ES un ASV partnerība. Es ceru, ka Komisija šo Eiropas Parlamenta prasību atbalstīs.

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties ikvienam par pacietību un attiecinu to arī uz visiem tulkiem, kas strādā brīnišķīgi. Mēs visi piekrītam ES un ASV attiecību svarīgumam, un es domāju, ka mēs visi atzinīgi vērtējam augstākā līmeņa sanāksmes un diskusijas TEP līmenī un visus citus transatlantiskos dialogus. Bet patiešām ir svarīgi atzīt, ka visa pasaule vēro šīs augstākā līmeņa sanāksmes un vēro morālo vadību, ko varam piedāvāt ne tikai ES, bet arī ASV administrācijas līmenī. Viens no vislabākajiem veidiem, kā stimulēt mūsu ekonomiku, jo īpaši šajā krīzes laikā, noteikti ir gūt pārliecību, ka mēs patiešām rīkojamies atbilstīgi sacītajam, kad runājam par atvērtu tirgu.

Es esmu bijis ļoti satraukts, vērojot mūsu kopējo lauksaimniecības politiku, jo, šķiet, ka papildinām savu kopējo lauksaimniecības politiku un palielinām protekcionismu, kas nodara lielu ļaunumu lauksaimniekiem jaunattīstības pasaulē. Ja vērojam arī *Obama* administrāciju un tās nesenos tarifus Ķīnas riepām, mēs redzam, ka dodamies lejup pa protekcionisma spirāli. Ir laiks atgriezties pie mūsu atvērtās tirdzniecības principa, lai stimulētu pasaules ekonomiku.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- 2010. finanšu gads

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) 2010. gada Eiropas budžeta ieguldījums ekonomiskajā izaugsmē, konkurētspējā, kohēzijā un darbavietu aizsardzībā ir būtiski svarīga atbilde uz pēdējā laika ekonomisko krīzi.

Kā īpašu Eiropas ekonomikas stimulatoru es uzsvērtu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, kas, cita starpā, veicina projektus enerģētikas sektorā (elektrotīklu, dabasgāzes tīklu un CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas projektus), finansēšanas pasākumus, kuri saistīti ar platjoslas internetu, tā saukto informācijas maģistrāļu paplašināšanu uz lauku rajoniem, rada fondu piensaimniecības sektoram kā jaunu kopējās lauksaimniecības politikas uzdevumu un citas Kopienas palīdzības programmas, piemēram, augļu un piena izplatīšanu skolās.

Īpaši es vēlos uzsvērt Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas iesniegto 2010. gada vispārējā budžeta projekta grozījumu, kas padara par *Erasmus* programmas papildu mērķi veicināt pirmās darba vietas izveidi jauniešiem, izmantojot mācības sadarbībā ar uzņēmumiem, aspirantūrām un uzņēmējdarbības kursiem.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) 2010. gada ES budžeta grozījumu kopumā, kas veido „3. bloku”, iekļauti intervences un atbalsta pasākumi, pret kuriem es principiāli iebilstu. Tie ietver dažādus uzglabāšanas pasākumus, piemēram, alkohola uzglabāšanai, un ES plašo atbalstu vīna nozarei. Tie ietver arī ES atbalstu pienam un augļiem skolās, kas varbūt arī ir svarīgi, taču tas nav nekas tāds, par ko vajadzētu lemt Eiropas Savienībai. Tomēr šajā grupā iekļauti svarīgi ieguldījumi dzīvnieku labturībā un dzīvnieku pārvadāšanas kontrole, ko es, piemēram, vērtēju atzinīgi. Tomēr, tā kā balsošanas procedūra liek man pieņemt nostāju pret grozījumu grupu kopumā, esmu nolēmusi atturēties no balsošanas par 3. bloku.

Grozījumam Nr. 886 ir slavējams mērķis – ieguldījums sportā. Tomēr šis nav ES līmeņa jautājums. Tāpēc es balsoju pret to.

Grozījuma Nr. 905 pamatā ir attieksme pret migrantiem, kuru es principiāli nevaru atbalstīt. Piemēram, jāpiešķir līdzekļi, lai izskaidrotu Āfrikas iedzīvotājiem, cik bīstami ir pārceļot uz Eiropu. Mums nevajadzētu būvēt sienas ap mūsu kontinentu. Es tāpēc balsoju pret šo grozījumu.

Grozījums Nr. 909 ietver līdzekļus, kas paredzēti Eiropas pilsoņu kontrolēšanai. Man tas nav pieņemami, un tāpēc es balsoju pret to.

Nigel Farage (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas (UKIP) locekļi balsoja par šiem grozījumiem galvenokārt tāpēc, ka mēs esam pret JEBKURU budžeta palielinājumu, un tāpēc, ka šo budžeta pozīciju ierobežots izlietojums, ko piedāvā ECR, var izraisīt budžeta maksājumu samazināšanos. Tomēr mēs vēlamies uzsvērt, ka ES naudu, ko bagātīgi papildina britu nodokļu maksātāji, nedrīkst izmantot, lai uzspiestu tādu politiku kā piespiedu abortus minoritātēm un citiem iedzīvotāju slāņiem, kas cieš no nedemokrātiskiem režīmiem. Šāda rīcība ir nelikumīga arī AK. Tā ir prettiesiska arī citās valstīs, kam palīdz ES, un tā pārkāpj Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko ir parakstījusi arī AK, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, ko arī parakstījusi AK. Vienalga, vai summa skaitāma miljonos vai ne, vietējiem iedzīvotājiem, kurus tas skar, būtu visas tiesības saistīt Apvienotās Karalistes Neatkarības partiju ar savas valdības tirāniju, ja UKIP delegācija būtu balsojusi pret šiem grozījumiem.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Es balsoju par grozījumu Nr. 812 3. blokā, lai netiktu samazināts atbalsts piena ražotājiem, jo tas jau tāpat ir smieklīgi mazs (EUR 280 miljoni). Tomēr ir nepieņemami, ka līdz ar šā grozījuma pieņemšanu noraida grozījumu Nr. 70, kurā EUR 280 miljonu vietā ir ierosināts piešķirt EUR 600 miljonu, kā pieprasa Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja. Es protestēju pret lēmumu par zemāko budžeta priekšlikumu uz zemnieku rēķina.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka pasākumi, par kuriem paziņoja komisāre Fischer Boel Lauksaimniecības ministru padomes sanāksmes beigās Luksemburgā un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas sanāksmē Strasbūrā (19. oktobrī), ir nepietiekami. Paketes apmērs, kuru vēl jāapstiprina *Ecofin* Padomei 19. novembrī, ir EUR 280 miljoni, un to piešķirs dalībvalstīm finansējuma veidā, pamatojoties uz ražošanu un ikgadējām kvotām. Saskaņā ar mūsu aprēķiniem Portugāle saņems finansējumu EUR 6–7 miljonu apmērā, lai risinātu ražotāju cenu samazinājuma problēmu, jo cenas salīdzinājumā ar 2007.–2008. gada cenām ir kritušās par vairāk nekā 50 %. Es uzskatu, ka EUR 0,003 par litru piena, kas

ražots Portugālē (aprēķinus snieguši ražotāji), ir ubaga alga un šī problēma jau tik daudz mēnešu ir novilcināta, jo īpaši tādā gadījumā, ja lauksaimniecības ministrs izmantos šo naudu gaidāmajām reformām, kā viņš jau ir paziņojis.

Šī summa – EUR 280 miljoni – ir svarīgs signāls no Eiropas Komisijas puses, bet tā ir nepietiekama salīdzinājumā ar summu, kas ražotājiem faktiski ir vajadzīga, lai pārvarētu krīzi.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Budžeta apspriešana ir viens no svarīgākajiem Kopienas procesiem, kurā Parlaments, Komisija un Padome ir lēmējiestādes. Šodien, noslēdzot pirmo lasījumu, Parlaments vēlreiz apliecina savu nozīmi kā budžeta lēmējiestāde, veiksmīgi palielinot gan saistību apropriācijas, gan maksājumu apropriācijas salīdzinājumā ar Padomes priekšlikumu, lai gan mazākā mērā, nekā mēs vēlamies. Būtiski jautājumi, ko atbalstīja Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa attiecībā uz Eiropas ekonomikas atveseļošanu no pašreizējās krīzes, ir tagad apstiprināti – uzsverot kohēzijas politiku, veicināt izaugsmi un konkurētspēju, jo īpaši MVU, kas ir galvenais darbavietu radīšanas dzinējspēks.

Kā Portugāles sociāldemokrātu deputātam man ir iemesls īpaši priecāties par to, ka ar lielu balsu vairākumu pieņēma mūsu delegācijas ierosināto grozījumu, kura mērķis ir izveidot *Erasmus* programmu pirmās darbavietas radīšanai, kas ir viens no priekšlikumiem, kurus mēs iesniedzām Eiropas pēdējās vēlēšanās. Ir nodrošināts arī atbalsts piena ražotājiem un lielākas drošības garantijas pilsoņiem, tostarp attiecībā uz energoapgādi. Šis nav procesa beigas, jo visām trim iestādēm būs jāpanāk kopēja nostāja, par kuru balsos otrajā lasījumā decembrī.

- Ziņojums: László Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes apstākļos bija svarīgi Eiropas Savienības 2010. gada budžetā īpaši uzsvērt šo situāciju, lai budžets kļūtu par efektīvu līdzekli krīzes pārvarēšanai. Tāpēc es balsoju par ES 2010. gada budžeta projektu, jo uzskatu, ka tas visaptveroši risina šīs vajadzības.

Parlaments ir apņēmis darīt visu iespējamo, lai garantētu pietiekamu finansējumu visiem pasākumiem un politikas jomām, kas veicina izaugsmi un jaunas darbavietas un kas sniedz risinājumus Eiropas pilsoņiem. Konkrēti runājot, tas nozīmē uzlabotu energoapgādes drošību, lielāku atbalstu pētniecībai un jauninājumiem, jo īpaši tīro tehnoloģiju jomā, mazo un vidējo uzņēmumu veicināšanu un lielāku atbalstu mūžizglītībai. Šajā ziņā es vēlos uzsvērt, cik liela nozīme ir Portugāles sociāldemokrātu deputātu ierosinātajai *Erasmus* nodarbinātības programmas izveidei, kuras mērķis ir palīdzēt atrast darbu jauniešiem, kas pirmo reizi mūžā to meklē.

Visbeidzot man jāuzsver, ka es nepiekrītu Padomes budžeta papildu samazinājumiem kategorijās, kas paredzētas Lisabonas stratēģijas atbalstam, jo šādi samazinājumi ir pretrunā tam, kas jādara, lai veicinātu izaugsmi un ekonomikas atveseļošanu.

Sophie Briard Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Lai gan kohēzijas politikai ir būtiska nozīme centienos apkarot ekonomisko krīzi un klimata pārmaiņas, Padome ierosināja būtiski samazināt maksājumu apropriācijas, kas piešķirtas tai 2010. gadā. Mēs labi apzināties Eiropas fondu lielo nozīmi un cerības, kas ar tiem saistītas visās valstīs, tāpēc bija būtiski lai mēs, deputāti, vēlreiz apstiprinātu vai dažos gadījumos palielinātu summu, ko iepriekš ierosināja Eiropas Komisija.

Šis balsojums ir tādas Eiropas politikas izpausme, kas mums ir vajadzīga, tādas Eiropas, kas spēj pieņemt piemērotus lēmumus par budžetu, kas nodrošina labu nākotni solidaritātei, konkurētspējai un izaugsmei savu pilsoņu labā. Deputāti šodien apstiprināja savu atbalstu Eiropas kohēzijas politikai, kam patiešām ir līdzekļi, lai sasniegtu izvirzītos mērķus. Es atbalstu arī *Surján* kunga un *Mañika* kunga ziņojumu vispārējo ievirzi attiecībā uz Eiropas Savienības budžeta projektu 2010. finanšu gadam. Tāpēc es ar lielu apņēmību balsoju par budžeta projekta pieņemšanu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu *Laszio Surján* ziņojumu kā iespējamu kompromisu attiecībā uz ES budžetu. Man žēl, ka Padome ir vēl vairāk samazinājusi Komisijas provizorisko budžeta projektu, kas, manuprāt, jau tā bija nepietiekams, lai apmierinātu visas vajadzības. Eiropa nav konkurētspējīga, ja tai ir trūcīgs budžets, kas ir acīmredzami nepietiekams. Es jo īpaši nepiekrītu samazinājumiem budžeta kategorijās, kas paredzētas Lisabonas stratēģijas atbalstam. Neatbilstība starp publiskiem paziņojumiem par to, ka prioritāte būs ekonomiskās krīzes problēmu risināšana un atbalsts „konkurētspējai, izaugsmei un nodarbinātībai”, un apropriācijām, kas šim nolūkam paredzētas budžeta projektā, nevar būt vēl lielāka. Es

atzinīgi vērtēju palielinātās apropriācijas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā un uzsveršu, ka tādas Eiropas izveide, kas pieder pilsoņiem, arī ir atkarīga no šo budžeta kategoriju pareizas īstenošanas.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Es nebalsoju par EUR 300 miljonu fonda izveidi un tūlītēju atbalstu piena ražotājiem, jo uzskatu, ka piena produktu ražotāji piedzīvo cenu kritumu, kas rada nedrošību. Faktiski nostāja, ko pieņēmusi Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa (S&D), atbalstot EUR 600 miljonu fondu, būtu palīdzējusi ātrāk un efektīvāk apkarot cēloņus un galvenokārt sekas, kas novedušas pie smagas piena produktu tirgus lejupslīdes, kura pašreizējos ekonomiskās krīzes apstākļos turpinās. Es arī uzskatu, ka atbalsta pasākumu kopums, ko pieņēma Eiropas Komisija, bija pārāk novēlots. Patiešām, EUR 600 miljonu lielais fonds būtu sniedzis reālu atbalstu dalībvalstīm, kas piedzīvo šo krīzi.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) ES 2010. gada budžeta grozījumos, kas veido 3. bloku, iekļauti intervences un pasākumi, kurus mēs principiāli nevaram pieņemt (tāpat kā mēs kritizējam un balsojam pret ES atbalstu tabakas audzēšanai). Tie ietver dažādus uzglabāšanas pasākumus, piemēram, alkohola uzglabāšanu, un plašu ES atbalstu vīna nozarei. Tie ietver arī ES atbalstu pienam un augļiem skolās, kas pats par sevi ir svarīgs pasākums, bet mēs uzskatām, ka šis jautājums jārisina dalībvalstu līmenī. Tomēr 3. blokā iekļauti, piemēram, būtiski ieguldījumi dzīvnieku labturībā un dzīvnieku pārvadāšanā, ko mēs principā vērtējam atzinīgi, jo pilnīgi atbalstām šos pasākumus citā kontekstā, bet, tā kā balsošanas procedūra liek mums ņemt vērā šos grozījumus kopumā, mēs esam nolēmuši atturēties no balsošanas par 3. bloku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es uzskatu, ka budžeta palielinājumi dažādās kategorijās, ko ierosinājis Parlaments, kā arī EUR 1,5 miljardi, lai finansētu Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu, ir Eiropas Savienībai svarīgi, lai atgūtos no ekonomiskās krīzes, kurā atrodamies, un lai stiprinātu Eiropas Savienības nozīmi pasaules mērogā.

Kā jau iepriekš teicu, es uzskatu, ka ir īpaši svarīgi piešķirt vajadzīgo finansējumu, lai mazie un vidējie uzņēmumi, kas ir šīs krīzes galvenie upuri, gūtu atbalstu, kas ļautu tiem izdzīvot šajā krīzē. Finansējuma palielinājums, kas piešķirts Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammai, ļaus veicināt uzņēmības garu un jauninājumus, kas ES ir svarīgi, lai apliecinātu sevi globālajā tirgū un attīstītos sociālā un ekonomiskā ziņā iekšējā tirgū.

Man tomēr žēl, ka tikai EUR 300 miljonu ir piešķirts fonda izveidei piensaimniecības nozarē. Manuprāt, nopietnā krīze, ko šī nozare pašlaik piedzīvo, būtu pamatots iemesls lielāka finansējuma – sākotnēji iecerēto EUR 600 miljonu – piešķiršanai, lai palīdzētu ražotājiem pārvarēt grūtības, ar ko viņi pašlaik saskaras. Tāpēc es uzskatu, ka EUR 300 miljonu nav pietiekama summa, un ceru, ka piešķirto summu var būtiski pārskatīt, ņemot vērā to pušu vajadzības, ko šis lēmums skar.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Attiecībā uz Parlamenta nostāju es vēlos uzsvērt: a) grozījumus finansējuma pārdalīšanai, kurus iesniedza Komisija un vēlāk atsauc Padome; b) Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plānu kā Eiropas Parlamenta prioritāti, kam jānodrošina jauni naudas līdzekļi tā finansējumam; c) priekšlikumu palielināt finansējumu energoapgādes drošībai, pētniecībai un attīstībai, atbalstu MVU un mūžizglītībai; d) fonda izveidi piensaimniecības nozarei EUR 300 miljonu apmērā, kas nav pietiekama, bet ir maksimāli iespējamā summa (es uzskatu, ka ir svarīgi izveidot mehānismu, lai regulētu un uzturētu piena kvotas); e) finansējumu platjoslas internetam lauku rajonos no 2. kategorijā pieejamiem līdzekļiem; f) grozījumu projektu, ko iesniedzām, lai uzlabotu un mainītu Erasmus programmu, pārveidojot to, cita starpā, par instrumentu pirmās darba iespējas nodrošināšanai jauniem cilvēkiem.

Es ceru, ka kopējais budžets ar maksājumu apropriācijām aptuveni EUR 127 miljardiem tiks pilnīgi izmantots, ņemot vērā to, ka finansējuma izlietošana kavējas apmēram par veselu finanšu gadu..

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ekonomiskās un sociālās krīzes laikā, kura krasi ietekmē darbavieta skaitu un cilvēku dzīves apstākļus, šodien apspriestais Kopienas budžeta projekts 2010. gadam lielā mērā atpauko no tā, kas ir vajadzīgs, un vēlreiz parāda, ko patiesībā nozīmē „Eiropas solidaritāte”. Tas nerisina sociālās krīzes problēmas, bet būtiska budžeta daļa ir atvēlēta izdevumu palielināšanai militārām vajadzībām un ekonomisku un finanšu grupējumu atbalstam saskaņā ar Eiropas Savienības militārajām un neoliberālajām tendencēm.

Lai gan Parlamenta priekšlikumā ir ierosināts palielināt Padomes un Eiropas Komisijas budžeta projektā plānoto summu, tā tomēr par aptuveni EUR 6 miljardiem ir mazāka par summu, kas bija piešķirta 2010. gadam Daudzgažu finanšu shēmā 2007.–2013. gadam, bet kopējā summa, par ko jālemj decembrī, nav vēl zināma. Mēs tomēr atzinīgi vērtējam to, ka tika pieņemts mūsu priekšlikums izveidot jaunu budžeta kategoriju

pasākumiem tekstilrūpniecības un apavu rūpniecības nozarē, lai izstrādātu Kopienas programmu šai nozarei. Šā priekšlikuma mērķis ir risināt nozares krīzes problēmas, ko izraisījis pieaugošais importa palielinājums no trešām valstīm, jo īpaši reģionos, kas ir visvairāk atkarīgi no šīs nozares.

Gunnar Hökmark (PPE), rakstiski. – (SV) Attiecībā uz 2010. gada ES budžetu mēs atbalstām tā galvenos veidošanas principus un vēlamies uzsvērt, ka tam jāsniedz cilvēkiem kvalitatīvi augstvērtīgs piedāvājums par atbilstošu cenu. Struktūra, kas izveidota saskaņā ar finanšu plānu, ir jāievēro, un tāpēc mēs atzinīgi vērtējam to, ka budžets iekļausies šajā struktūrā. Mēs vēlamies stipri samazināt atbalstu lauksaimniecībai un reģioniem, kā arī samazināt kopējo budžetu. Mēs vēlamies ieguldīt vairāk naudas no saviem kopējiem resursiem pētniecībā un izstrādē, izaugsme, infrastruktūrā un drošībā.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos vispirms izteikt nožēlu par to, ka Padome ir vēl vairāk samazinājusi Komisijas iepriekšējo budžeta projektu un ka 1.a kategorijai – Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai – nav pienācīga finansējuma, lai gan pastāv pieņēmums, ka 2010. gada budžeta prioritāte ir pilsoņi un ekonomiskās krīzes problēmu risināšana. Budžeta samazinājumi, ko veica Padome, atņem finansējumu Lisabonas stratēģijas īstenošanai, kas ir pretrunā pašreizējās ekonomiskās krīzes problēmu risināšanai.

Es tomēr gribētu atzinīgi vērtēt to, ka grozījums, ko ierosināja Portugāles deputāti, kuri pieder pie Sociāldemokrātiskās partijas, proti, grozījums, kas vēlēšanu laikā tika apsolīts Portugāles vēlētajiem, ir apstiprināts, jo tas attiecas uz *Erasmus* pirmās nodarbinātības koncepciju kā vienu no jaunu cilvēku nodarbinātības veicināšanas un ekonomiskās krīzes problēmu risināšanas veidiem.

Visbeidzot, es nepiekrītu samazinājumiem, ko veica Padome 1.b kategorijā – Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai –, tāpēc ka struktūrfondi un Kohēzijas fonds ir svarīgi izaugsmes un ekonomikas atveseļošanas veicināšanai, kā arī tāpēc, ka daudz svarīgu politikas jomu, kuru mērķis ir apkarot klimata pārmaiņas un atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību, arī finansē no šīs apakškategorijas līdzekļiem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par jauna fonda izveidi piena produktu finansēšanai, kas sniegs atbalstu ražotāju centieniem pārvarēt krīzi šajā nozarē, lai gan šis atbalsts bija jāparedz daudz agrāk. Man žēl, ka mēs nevarējām balsot par EUR 600 miljonu iegūšanu, kas bija paredzēta patstāvīgajā ziņojumā, par kuru 1. septembrī balsoja Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja un kuru būtu vēlējusies S&D grupa. Ja ES zemnieki nevar saņemt vairāk atbalsta no ES, tad tajā vainojama Eiropas labējo partiju nelabvēlība.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – Pret pilsoņiem vērtais ierosinātais Eiropas Savienības budžets 2010. gadam atspoguļo ikvienu sava reakcionārā mērķa aspektu, vēlreiz pierādot to, ka ES ir starptautiska imperiālistu savienība, kas kalpo kapitālistiem. Kapitālistu krīzi izmanto, lai veiktu dziļu, reakcionāru, kapitālistisku pārstrukturēšanu uz darba ļaužu rēķina un lai palielinātu monopolistisku uzņēmumu peļņu. Tiek finansētas programmas, kas grauj darba attiecības, mīda kājām darba un sociālās tiesības, veicina brīvi izvēlētu darba organizāciju un grauj kolektīvo līgumu noteikumus.

Tiek veicināts nedrošs darbs un jauniešu pārvēršana par stažēšanās un mūžizglītības ķīlniekiem, nevis jaunu darbavietu radīšana. Īstenojot KLP, tiek sekmēta zemes koncentrācija un zemnieku padzīšana no savas zemes par labu pārtikas rūpniecībai un tirdzniecībai. Strādnieku kustības vajāšanas un apspiešanas līdzekļi un mehānismi, piemēram, *Frontex*, *Europol* un *Eurojust*, tiek vairoti un stiprināti tāpat kā personālās datubāzes un mehānismi ES imperiālistiskās politikas uzspiešanai, kā kopējā ārpolitika un drošības politika, un militārās infrastruktūras.

Labēji centrisko un kreisi centrisko Eiropas Parlamenta partiju balsojums par ES budžetu nozīmē vispārēju uzbrukumu strādnieku šķirai. Mēs balsojam pret ES budžetu, tāpēc ka tas kalpo lieluzņēmējiem un sagādā vēl lielākas grūtības tautām.

- Ziņojums: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Robert Atkins (ECR), rakstiski. – Britu konservatīvie joprojām uzskata, ka Eiropas Parlamenta budžets nodrošina izdevīgākus noteikumus un lielāku atbildību.

Un tomēr Parlaments ir mēģinājis lielā mērā palielināt to budžetu, ko noteica Ministru Padome. Tāpēc konservatīvie balsoja par izdevumu samazināšanu daudzās jomās.

Mēs turpinām atbalstīt jomas, kurās ES rada pievienoto vērtību, piemēram, jaunu tehnoloģiju pētniecību, EU piekļuvi informācijai, Eiropas ombudu un Revīzijas palātu. Tomēr mēs balsojam pret daudzām citām

budžeta pozīcijām, kam nav pamatojuma un kas ir izšķērdīgas, lai gan šajā laikā ekonomikā vajadzētu ievērot apdomību.

Mēs jo īpaši esam balsojuši pret Reģionu komiteju un atbalstījām priekšlikumus atteikties no dažām visizšķērdīgākajām budžeta pozīcijām, piemēram, subsīdijām tabakai, kā arī no vairākām citām pozīcijām, kas skar subsīdijas lauksaimniecībai un dažādas administrācijas shēmas un izšķērdību.

Martin Callanan (ECR), rakstiski. – ECR grupa ir pārliecināta, ka Eiropas Parlamenta budžets nodrošina izdevīgākus noteikumus un lielāku atbildību.

Tomēr Parlaments ir mēģinājis lielā mērā palielināt to budžetu, ko noteica Ministru Padome. Tāpēc ECR balsoja par daudzu ES izdevumu jomu samazināšanu.

Mēs turpinām atbalstīt jomas, kurās ES rada pievienoto vērtību, piemēram, jaunu tehnoloģiju pētniecību, EU piekļuvi informācijai, Eiropas ombudu un Revīzijas palātu. Tomēr mēs balsojam pret daudzām citām budžeta pozīcijām, kam nav pamatojuma un kas ir izšķērdīgas. Lai gan šajā laikā ekonomikā vajadzētu ievērot apdomību.

Mēs jo īpaši esam balsojuši pret Reģionu komiteju, un mēs atbalstījām priekšlikumus atteikties no dažām visizšķērdīgākajām budžeta pozīcijām, piemēram, subsīdijām tabakai, kā arī no vairākām citām pozīcijām, kas skar subsīdijas lauksaimniecībai un dažādas administrācijas shēmas un izšķērdību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šajās debatēs par Eiropas Savienības vispārējo budžetu es esmu par to, lai šos īpašos krīzes apstākļus, ko pašlaik pārdzīvojam, ņemtu vērā, kad mēs apspriežam līdzekļu piešķiršanu dažādām Eiropas ekonomikas nozarēm.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību neatliekamai vajadzībai izveidot fondu piensaimniecības nozarei, ņemot vērā ražotāju grūtus apstākļus, un es ceru, ka tiks pieņemti efektīvi atbalsta pasākumi šai jomai.

Ir svarīgi piešķirt nepieciešamos līdzekļus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri ir galvenie upuri šajā krīzē, lai dotu tiem atbalstu un iespēju izdzīvot. Finansējuma palielinājums, kas piešķirts Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammai, ļaus veicināt uzņēmības garu un jauninājumus, kas ES ir svarīgi, lai apliecinātu sevi globālajā tirgū un attīstītos sociālā un ekonomiskā ziņā iekšējā tirgū.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka stratēģija, kas pamatojas uz nulles budžeta izstrādi katra Parlamenta sasaukuma sākumā un ko es iesniedzu Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā, ir pieņemta. Tādējādi Parlamenta budžets atspoguļos reālās vajadzības un palielinās pārredzamību, budžeta disciplīnu un efektivitāti. Es atbalstu arī pastāvīgo un mainīgo izmaksu nošķiršanu, pēdējo pamatojot ar izmaksu un ieguvumu analīzi. Tādās jomās kā komunikācijas politika izmaksu un ieguvumu analīze ir svarīga, lai nodrošinātu labākus rezultātus un labāku resursu pārvaldību.

Es vēlos uzsvērt, ka šajā budžeta projektā nav ņemtas vērā prasības, kas izriet no gaidāmās Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kurš, iespējams, prasīs budžeta grozījumu izstrādi. Es vēlos uzsvērt, ka likumdošanas procesa izcilībai jābūt Parlamenta galvenajai prioritātei un ka šim nolūkam ir jāpiešķir vajadzīgie līdzekļi. Es uzskatu, ka ir svarīgi pieņemt ilgtermiņa politiku attiecībā uz ēkām, ņemot vērā ēku uzturēšanas izmaksas.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par 2010. gada budžetu pirmajā lasījumā, kur maksājumu apropriācijas ir EUR 127,5 miljardi, tomēr ceru, ka otrais lasījums dos mums iespēju sasniegt augstākus rezultātus, jo īpaši attiecībā uz resursiem, kas paredzēti atveseļošanas plānam, proti, ka tas atbildīs lielajiem uzdevumiem darbavietu, sociālās kohēzijas, klimata pārmaiņu un nabadzības apkarošanas jomās. Es galvenokārt aizstāvu atbalstu mikrokrēdītiem, kas sociālistiem ir prioritāte, jo tie nodrošina resursus sociāli orientētai ekonomikai, vienlaikus pilnīgi saglabājot programmas, kas vērstas uz PROGRESU. Resursi šim budžetam ir patiešām ierobežoti galvenokārt ierobežotā finanšu plāna dēļ, kura sastāvdaļa tas ir. Ir jāvelta nopietnas pūles jaunā budžeta projekta apspriešanai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta budžeta kopējā summa ir mazāka par pašnoteikto 20 % izdevumu samazinājumu daudzgadu finanšu shēmas 5. kategorijā (administratīvie izdevumi). Krīzes gadā Parlamentam ir svarīgi radīt disciplinētas un izmaksas kontrolējošas iestādes tēlu.

Apstiprinātajā budžetā nav iekļautas budžeta korekcijas, kas, iespējams, būs nepieciešamas, ja Lisabonas līgums stāties spēkā, jo īpaši attiecībā uz likumdošanu. Šajā ziņā, šķiet, būs nepieciešami budžeta grozījumi, ja Lisabonas līgums stāties spēkā. Ir svarīgi piebilst, ka Parlamenta galvenā prioritāte ir tā likumdevēja

pieņemumi (kā uzskata Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa) un ka Parlamentam ir jāpiešķir nepieciešamie līdzekļi, lai tas varētu strādāt teicami.

Attiecībā uz informācijas politiku es atzinīgi vērtēju nolīgumu par partiju finansēšanu Eiropas līmenī un Eiropas līmeņa politiskajiem fondiem, kam jāpalīdz uzlabot saziņu ar pilsoņiem un jāveicina viņu piedalīšanās ES politiskajā dzīvē. Ir vajadzīgas arī dziļākas diskusijas par ilgtermiņa budžeta principiem šajā jomā.

Es balsoju par šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlamenta budžeta kopējā summa ir mazāka par pašnoteikto 20 % izdevumu samazinājumu daudzgadu finanšu shēmas 5. kategorijā (administratīvie izdevumi). Tomēr ir svarīgi piebilst, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā un no tā izrietošā Parlamenta atbildības palielināšanās nozīmē, ka būs jāizstrādā budžeta grozījumi un ka būs grūti saglabāt 20 % samazinājumu administratīvajiem izdevumiem. Parlamenta galvenajai prioritātei jābūt izcilībai likumdošanas jomā un ir jārada nepieciešamie apstākļi, lai to sasniegtu.

Es vēlos arī uzslavēt darbu, ko veicis Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ēnu referents *José Manuel Fernandes*, kas palīdzēja padarīt ziņojumu par Parlamentam svarīgu dokumentu. Viņa darbā es vēlos uzsvērt tikko apstiprināto priekšlikumu ieviest nulles budžeta izstrādi katra Parlamenta sasaukuma sākumā, kas ļaus Parlamenta budžetam atspoguļot tikai reālas izmaksas un palielinās pārredzamību, budžeta disciplīnu un efektivitāti.

- Ziņojums: Claude Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Kopš 1998. gada Parlaments ir konsekventi noraidījis visas iniciatīvas, kas tam iesniegtas, attiecībā uz sīku to jautājumu apspriešanu, kas skar Eiropolu. Tādējādi Eiropols ir saglabājis starpvaldību statusu attiecībā uz savām pilnvarām un nav pakļauts ne demokrātiskai, ne tiesiskai kontrolei. Tagad, kad lēmums pārvērst Eiropolu ES aģentūrā, ko finansē no Kopienas budžeta, ir apstiprināts un Parlamenta uzraugošā loma ir palielinājusies, nav vairs nepieciešams turpināt šādu stratēģiju.

Es tāpēc balsoju par Čehijas Republikas iniciatīvu, kuras mērķis ir risināt administratīvus jautājumus, proti, koriģēt Eiropola darbinieku pamatalgas un pabalstus, lai pielāgotu tos iztikas minimuma palielinājumam Nīderlandē. Es tomēr gribu uzsvērt, ka jebkuru lēmumu par Eiropola darbinieku algu koriģēšanu ir vienbalsīgi jāpieņem Padomei.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo priekšlikumu par lēmumu koriģēt Eiropola darbinieku pamatalgas un pabalstus. Šī ziņojuma mērķis tādējādi ir pielāgot viņu atalgojumu iztikas minimuma pieaugumam Nīderlandē, kā arī algu pārmaiņām dalībvalstu publiskajā dienestā. Šis atbalsts ir vēl jo vairāk nepieciešams, kopš Eiropols kļuvis par Eiropas Savienības aģentūru, ko finansē no Kopienas budžeta.

- Grozījumu izdarīšana Regulā (EK) Nr. 1234/2007 „Vienotā TKO regula” (balsošana)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par piena iekļaušanu 186. pantā, lai dotu Komisijai iespēju ātri reaģēt uz krīzes situācijām, jo šis pants ievieš instrumentu, ko ir svarīgi izmantot. Tomēr šā instrumenta lietošana nedrīkst attālināt Parlamentu no paša procesa, vēl jo vairāk tāpēc, ka drīz būs koplēmuma procedūra un tāpēc Komisijai ir svarīgi pārraudzīt šos pasākumus.

Attiecībā uz tās papildu maksājumu sistēmas brīvprātīgu koriģēšanu, kuru parasti sauc par „soda naudu” un kuras mērķis ir nodrošināt iekšējo finansējumu piensaimniecības nozarei, es uzskatu, ka tas ir pasākums, uz ko jāreaģē dalībvalstu līmenī, lai gan pareizāk būtu pieņemt Eiropas līmeņa risinājumus, jo krīze skar visu Eiropu kopumā.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka, tik enerģiski cīnoties pēdējos mēnešos par to, lai Komisija ierosinātu pasākumus, mēs šajā grūtajā laikā nedrīkstam noraidīt nevienu ieguldījumu Eiropas piena ražotāju un viņu ģimeņu labā.

Richard Ashworth (ECR), rakstiski. – Es balsoju par grozījumu izdarīšanu Vienotajā TKO regulā, jo uzskatu, ka finansējumu EUR 280 miljonu apmērā piena produktu pārstrādes rūpniecība uztvers pozitīvi. Tāpēc man šķiet, ka saskaņā ar 186. pantu būs jāpiešķir pagaidu pilnvaras Vadības komitejai, lai sniegtu šo atbalstu. Tomēr uzskatu, ka Komisijai jāpiešķir šīs pilnvaras ne vairāk kā uz diviem gadiem, lai nodrošinātu pareizu finansējuma izlietojumu

Es tomēr nevaru atbalstīt dalībvalstu piena kvotu atpirkšanas shēmu, ko arī ierosināja Komisija un kas ietvēra nodomu ieviest piena ražotājiem papildu nodevu par piena kvotu pārsniegšanu. Mēs nedrīkstam sodīt

veiksmīgos, kam pieder nozares nākotne. Šis finansējums ir īstermiņa pasākums, lai nodrošinātu īstermiņa risinājumu, bet nozares nākotnei ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija..

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Attiecībā uz piena iekļaušanu 186. pantā un kvotu atpirkšanas shēmu mani iepriecina tas, ka šā lēmuma īstenošana nav atlikta uz vēlāku laiku, un kādā brīdī mēs būtu varējuši raizēties, ka tas ir kādam padomā, jo piena ražošanas gads (kas ilgst no 1. aprīļa līdz 31. martam) jau tuvojas. Lai gan es neatbalstu ierosinātos pasākumus, tomēr vēlos, lai tiktu darīts daudz vairāk, patiešām, šie pasākumi nepavisam nav pietiekami, jo īpaši tāpēc, ka attiecībā uz atpirkšanas kvotām atbildība tiek atkal uzvelta dalībvalstīm un finansējums prasīts no tām. Un – kas ir vēl ļaunāk – runa ir par vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumiem.

Tomēr ir steidzama vajadzība pēc Kopienas līmeņa īstermiņa pasākumiem. Tas ir būtiski, jo nozares cerības šajā ziņā ir ļoti lielas. Visbeidzot – saistībā ar – 186. pantu – turpmāk būs jāuzrauga ikgadējā šā mehānisma atjaunošana un jādod Komisijai iespēja šo pasākumu automātiski atjaunot katru gadu. Tas ļaus Parlamentam un Padomei izdarīt lielāku spiedienu uz Komisiju.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par „Vienotās TKO” regulas priekšlikumu, jo, ņemot vērā nopietno krīzi, ko piedzīvo piena ražošanas nozare Eiropā, ir vajadzīgi steidzami pasākumi, lai atjaunotu tirgus līdzsvaru un zemniekiem garantētu pienācīgus ienākumus, kā deklarēts KLP mērķos un vēlreiz apstiprināts Lisabonas līgumā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šie priekšlikumi ir Komisijas piensaimniecības nozares politikas neveiksmes apliecinājums. Ir vairāki iemesli, kuru dēļ mēs balsojam pret: 1) summa, ko ierosina Komisija, lai stabilizētu piena tirgu, ir nepārprotami nepietiekama un būs pieejama tikai 2010. gadā, tāpēc nav iespējams pietiekamā mērā risināt ļoti steidzamu situāciju, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem ražotājiem; 2) piena un piena produktu iekļaušana 186. pantā, kā minēts priekšlikumā, garantē Komisijai pilnvaras, ko piešķir Parlaments un Padome, bez sīkākas informācijas par pasākumiem, ko Komisija veiks; 3) ierosinātie pasākumi nemaina pēdējās TKO reformas mērķus pilnīgi liberalizēt un atcelt tirgu regulējošus instrumentus, kvotas un ražošanas tiesības – pamatnostādnes, kas izraisīja pašreizējo krīzi; 4) apstiprinātais finansējums ir galvenokārt paredzēts nozares pārstrukturēšanai, kas Komisijai nozīmē, ka tūkstosiem ražotāju pārtrauks ražošanu ar visām sociālajām sekām un ietekmi uz vidi, kas šo procesu pavada; 5) priekšlikums saasinās līdzšinējo nevienlīdzību finansējuma sadalē starp ražotājiem un valstīm, un tas tikai pasliktinās neskaitāmu ražotāju stāvokli.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par jaunajiem pretkrīzes pasākumiem attiecībā uz piena cenu, lai atbalstītu ražotājus, kas pašlaik cīnās ar īpaši nelabvēlīgiem apstākļiem savai profesijai. Uz šiem pasākumiem bija ļoti ilgi jāgaida, lai gan piena ražotāji ir runājuši par savām problēmām kopš pagājušā gada pavasara. EUR 280 miljonu lielais budžets, ko piedāvāja dalībvalstis, nav pietiekams; mums ir jāparāda, ka mums ir godkārtīgāki plāni un ka mēs atbalstām EUR 600 miljonu lielu finansējumu palīdzībai ražotājiem, lai ļautu tiem izkļūt no krīzes, kurā tie atrodas. Esmu ārkārtīgi norūpējusies par šīs nozares nākotni, jo nekas netiek darīts, lai atbrīvotu ražotājus no tirgus mehānismu spīlēm, lai gan Eiropas Revīzijas palāta ir paziņojusi par vajadzību atrast līdzekļus piena tirgus pārvaldībai, riskējot sagraut piena ražošanu daudzās neaizsargātās teritorijās un nesaprotot, ka tikai ar produktiem, kam ir augsta pievienotā vērtība, Eiropa var atrast savu vietu pasaules tirgos.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Piena ražotāji pašlaik pārdzīvo nopietnas grūtības. Īrijā, kur piena rūpniecība ir stratēģiski svarīga nozare, gandrīz ikviens piena ražotājs 2009. gadā cietīs zaudējumus. Tā nav ilgtspējīga situācija vienai no Eiropas galvenajām nozarēm. Es balsoju par šodienas grozījumu, lai solidarizētos ar zemkopjiem krīzes laikā. Es vienīgi nožēloju, ka mēs nebalsojam par to, lai viņiem EUR 300 miljonu vietā piešķirtu EUR 600 miljonus, kā sākumā Parlaments bija ierosinājis. Tomēr balsojumu par šo jautājumu komiteju līmenī bloķēja labēji centriskās Parlamenta partijas. EUR 300 miljonu ir labāk nekā nekas, bet turpmāk ir vajadzīga radikālāka rīcība, lai atbalstītu šo nozari.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – Es atturējos galīgajā balsojumā par Vienoto TKO regulu (Reglamenta 142. pants), tāpēc ka Komisijas pasākumi, manuprāt, nav pietiekami radikāli.

Krīze piensaimniecības nozarē ir problēma, kas prasa steidzamu rīcību, un tāpēc es balsoju par steidzamo procedūru saskaņā ar Reglamenta 142. pantu attiecībā uz Vienotās TKO regulas korekcijām. Tomēr pašreizējais Komisijas priekšlikums ir pārāk neefektīvs, un es vēlētos redzēt ļoti īsā laika posmā pienācīgus atbalsta pasākumus, kas efektīvi apkarotu krīzi piensaimniecības nozarē. Balsošana par šo priekšlikumu aizkavētu turpmākus efektīvākus pasākumus.

Astrid Lulling (PPE), rakstiski. – (DE) Krīze piensaimniecības nozarē ir novedusi neskaitāmus zemniekus līdz bankrota robežai. Pēc mēnešiem ilgas gaidīšanas, cerot uz labākām piena cenām, Eiropas Komisija beidzot veic ārkārtas pasākumus, lai glābtu piena ražotājus.

Palīdzību privātiem siera uzkrājumu glabātājiem palielinās līdz EUR 15 miljoniem, no kā ieguvēji būs galvenokārt itālieši.

Intervences periodu piena pulverim un sviestam pagarinās, un eksporta kompensācijas palielinās. Vidēji ilgā termiņā šiem pasākumiem vajadzētu stabilizēt piena cenas.

Piena fondu aptuveni EUR 280 miljonu apmērā izdalīs dalībvalstīm, lai finansētu to atbalsta pasākumus. Tomēr tas ir tikai piliens jūrā.

Komisija piedāvā dalībvalstīm brīvprātīgu kvotu atpirkšanas shēmu, lai motivētu ražotājus daļēji vai pavisam atteikties no piena ražošanas. Ienesīgi ražotāji, kas saražo pārāk daudz produktu, būs spiesti par to vairāk atdarīt maku. Šie pasākumi prasīs lielas izmaksas dalībvalstīs, jo vispārējās krīzes laikā valstu budžetos nav rezervju. Es ar to nesaistu lielas cerības.

Visveiksmīgākais pasākums krīzes mazināšanas pasākumu kopumā ir piena iekļaušana Regulas (EK) Nr. 1234/2007 186. pantā, lai Komisija varētu veikt steidzamus pasākumus krīzes apkarošanai. Tomēr es apšaubu šīs iekļaušanas ierobežojumu laika ziņā. Kaut arī man ir šāds iebildums, es balsoju par Parlamenta nostāju.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret rezolūciju attiecībā uz piensaimniecības nozari. Manuprāt, Komisijas priekšlikums piešķirt EUR 280 miljonu šai nozarei ir izstrādāts pārāk vēlu, lai to īstenotu šajā gadā, un turklāt ar šo pasākumu nepietiks. Šā iemesla dēļ es atbalstīju priekšlikumu piešķirt šai nozarei EUR 600 miljonu. No otras puses, piena un piena izstrādājumu iekļaušana 186. pantā nodrošina konkrētas pilnvaras Eiropas Parlamenta un Padomes izveidotajai komitejai, lai gan nav doti nekādi īpaši norādījumi par to, kādi praktiski pasākumi ir veicami. Tomēr pieņemtie pasākumi nemaina pēdējās KLP reformas mērķi, proti, pilnīgu piena produktu tirgus liberalizāciju, ko mūsu grupa noraida. Šie pasākumi ir labvēlīgāki lauksaimniecības pārtikas produktu ražošanas nozarei un lieliem tirdzniecības tīkliem uz mazo un vidējo ražotāju rēķina un sekmē ražošanas koncentrāciju un šīs nozares peļņu, kas pēdējos gados ir pieaugusi, pateicoties cenu kritumam, ko maksā piena ražotājiem, un pārdošanas cenu pieaugumam.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju piena fonda izveidi, lai palīdzētu šai nozarei krīzes laikā un īpaši atbalstītu tos zemniekus, kas saskārušies ar smagām problēmām. Es jo īpaši balsoju par grozījumu, kurā prasīti EUR 20 miljonu vairāk, nekā paziņojusi Eiropas Komisija, palielinot summu līdz EUR 300 miljoniem. Tas ir lauksaimniecības tirgus kopējās organizācijas (TKO) regulas grozījums, kas dod iespēju Eiropas Komisijai pēc savas iniciatīvas veikt ārkārtas pasākumus nopietnas piena tirgus dezorganizācijas gadījumā, kā tas ir bijis jau vairākus mēnešus. Šis budžets, bez šaubām, nav pietiekams, lai palīdzētu visiem ražotājiem izkļūt no sarežģītās situācijas, kurā tie atrodas. Tomēr, ņemot vērā pašreizējo ierobežoto budžetu, būtu diemžēl bijis bezatbildīgi prasīt vairāk. Turklāt, prasot vairāk, mēs riskējam nedabūt neko. Es vēlos norādīt, ka ielikti ir tikai paši pamati. Debates par regulējošo struktūru, kas jāievieš pēc 2013. gada, turpinās, un šajā jautājumā Eiropas Parlaments centīsies izstrādāt efektīvu un atbildīgu programmu lauksaimniecības tirgiem. Turklāt Lisabonas līgums mums šajā ziņā nodrošinās jaunus līdzekļus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Parlamenta plenārsēdē Strasbūrā ir pieņemti ziņojumi, kuros minēti trīs īpaši pasākumi (EUR 280 miljonu tiešais atbalsts ražotājiem, pagaidu noteikumi par kvotu atpirkšanas aprēķiniem un piena iekļaušana TKO regulas 186. pantā (ārkārtas pasākumi)). Es uzskatu, ka šie pasākumi ir svarīgi, bet tie nav pietiekami, tie ir tikai pagaidu pasākumi problēmas risināšanai, kas pieņēmusi draudīgas aprises, kuras ietekmē visu struktūru. Nozarei ir vajadzīgi lietderīgi un efektīvi pārvaldības mehānismi, lai nepieciešamības gadījumā ietekmētu tirgus, nevis pieeja, ko iesaka Eiropas Komisija, kas atbalsta liberalizāciju un ierobežojumu atcelšanu.

Šī krīze piensaimniecības nozarē uzskatāmi parāda, ka TKO pienam tomēr ir vajadzīgi reglamentējoši instrumenti, jo īpaši kvotu mehānisms, lai risinātu tirgus nelīdzsvarotības problēmas.

Finansējums, ko 19. novembrī vēl jāapstiprina *Ecofin* Padomei, ir EUR 280 miljonu, un to nodrošinās kā finansējumu dalībvalstīm, pamatojoties uz ražošanu un ikgadējām kvotām. Saskaņā ar aprēķiniem Portugāle saņems finansējumu EUR 6–7 miljonu apmērā, lai cīnītos pret ražotāju cenu kritumu, kas sasniedz vairāk nekā 50 % salīdzinājumā ar 2007.–2008. gada cenām.

(Balsojuma skaidrojums sniegts saīsinātā veidā saskaņā ar Reglamenta 170. pantu).

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Komisijas un valdību pasākumi krīzes problēmu risināšanai lopkopības nozarē notiek saskaņā ar vispārējo KLP, kas vērsta pret vienkāršajiem cilvēkiem un – kas ir vēl svarīgāk – saskaņā ar ES lēmumiem par pilnīgu piena produktu tirgus liberalizāciju. Svarīgi ir tas, ka ierosinātās budžeta kategorijas tiek izmantotas, lai paātrinātu pārstrukturēšanu un palielinātu pārtikas rūpniecības peļņu, tādējādi nostiprinot piensaimniecības nozarē uzņēmēju grupu uz lopkopju rēķina. Pasākumi nerisina samilzušās problēmas, pret kurām demonstrācijās ir protestējuši mazo un vidējo piena ražošanas saimniecību īpašnieki, proti, pret augstajām ražošanas izmaksām un nožēlojamajām cenām, ko piedāvā ražotājiem.

Tuvāk pie lietas būtības, tie nerisina visu lopkopju aktuālās problēmas liellopu audzēšanā, gaļas ražošanā un aitu un kazu audzēšanā. Rūpnieki un tirgotāji dubulto savu peļņu, izmantojot gan smieklīgās cenas, ko maksā ražotājam, gan pieaugošās cenas, ko maksā strādnieki par pamatproduktiem. Mēs balsojam pret šo priekšlikumu, jo tā mērķis ir vēl vairāk koncentrēt ražošanu šajā nozarē. Pareizais risinājums nabadzīgajiem un vidēju saimniecību īpašniekiem ir cīņa pret ES monopolu atbalsta politiku un par citādu attīstības veidu, kas atbrīvos lopkopjus no ekspluatācijas, garantēs viņiem ienākumus un labāku nākotni un vispār kalpos cilvēku nodrošināšanai ar pārtiku un viņu labklājībai.

- Rezolūcijas priekšlikums B7-0097/2009

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tas, ka Eiropas Savienības iekšējās robežas atcēla bez un pat pirms ārējās robežkontroles pastiprināšanas un sākotnēji paredzētie drošības instrumenti, lai cik minimāli tie būtu, sāka pilnīgi funkcionēt, rada īstas problēmas. Tā kā esam realisti, mēs nenostāsimies pret šo rezolūciju, kurā ir izteiktas bažas par kavēšanos, ko rada jaunā sistēma informācijas apmaiņai par krimināliem un ar vīzām saistītiem jautājumiem. Tomēr tas viss faktiski ir mazsvarīgs, īstā problēma ir pati Šengena un tās pseido-acquis, kas tagad ir iekļauts līgumos, kā arī Briseles politika attiecībā uz vīzām, imigrāciju un personu pārvietošanos.

Šodien Eiropa ir pilna ar legāliem un nelegāliem imigrantiem, un noziedzība, kas kļūst arvien vardarbīgāka, pieaug, jo valstīm ir atņemtas tiesības kontrolēt savas robežas. Šengena ir veicinājusi pārrobežu noziedzības pieaugumu un nelegālas personu un preču plūsmas, kas dažkārt ir legālas un dažkārt nelegālas, nedodot nekādu labumu eiropiešiem. Tāpēc līdz tam laikam, kad šīs sistēmas pilnīgi darbosies, izmantojiet vismaz drošības klauzulu un atjaunojiet kontroli.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es pilnīgi atbalstu rezolūciju par situāciju attiecībā uz SIS II un VIS. SIS II ir pārsniegusi visus termiņus, un neskaitāmie tehniskie traucējumi ir aizkavējuši jaunu valstu pievienošanos Šengenas sistēmai. Tāpēc ir nepieciešams, lai Eiropas Parlaments nepārtraukti uzraudzītu SIS II un VIS virzību un ieviešanu.

SIS II ir visas Eiropas Savienības galvenais politiskais projekts. Tā ilgi gaidītā īstenošana un pienācīga darbība ir svarīgi aspekti Šengenas zonas turpmākai paplašināšanai un to nākamo ES (Bulgārijas, Rumānijas, Kipras, Lihtenšteinas) pilsoņu iespējai brīvi pārvietoties, kuriem būs tādas tiesības. SIS II ir arī galvenais ierocis noziedzības un nelegālās imigrācijas apkarošanā. Polijas robezsargiem 2008. gadā izdevās aizturēt par 50 % vairāk nelegālo ārvalstnieku nekā tajā pašā laika posmā iepriekšējā gadā tikai tāpēc, ka Polija pievienojās Šengenas zonai (no Iekšlietu un administrācijas ministrijas ziņojuma).

Polijas teritorijā ir arestēti vairāk nekā 350 meklēti cilvēki, par kuriem ir izdots Eiropas aresta orderis (EAW), un aptuveni 600 cilvēku, kurus meklē Polijas tieslietu sistēma, ir aizturēti ārvalstīs. Pazudušu bērnu datubāze, kura nebija iekļauta SIS I un kuru ir plānots iekļaut SIS II, ir īpaši svarīga. Mūsu uzticamība mūsu pilsoņu vērtējumā ir atkarīga no lieliem projektiem, tādiem kā šie. Vienotā Eiropa nevar atļauties turpmāku kavēšanos un nolaidību.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0118/2009

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs rezolūcijas pieņemšana, bez šaubām, prasa dažus komentārus par tās mērķiem un saturu. Pirmkārt, Eiropas Savienībai vajadzētu nevis uzdoties par demokrātijas aizstāvi, kas tā nav, un sniegt „praktiskus ieteikumus” citām valstīm, bet rūpēties par demokrātijas stāvokli pašā ES. Lisabonas līguma ratifikācijas process ir viens no pēdējiem piemēriem citu piemēru starpā, kas liecina, kā tā sauktais „Eiropas projekts” ir vērsts pret Eiropas tautu demokrātisku piedalīšanos un pret to interesēm, vēlmēm, centieniem, izdarot uz tām spiedienu, šantažējot tās un neņemot vērā to lēmumus par to, kādu tās vēlas redzēt savu kolektīvo nākotni. Otrkārt, runājot par ārējām attiecībām, ES valstīm nevajadzētu sekmēt bruņošanās sacensības atjaunošanu un starptautisko attiecību militarizēšanos. ES valstīm būtu jādod savs ieguldījums demokrātijā, veicinot patiesu miera politiku un starptautisku sadarbību, pamatojoties uz katras valsts suverenitātes ievērošanu un neiejaukšanās principu, kā arī uz starptautiskajām tiesībām un Apvienoto

Nāciju Organizācijas Statūtiem. Diemžēl mēs esam ļoti tālu no šāda ieguldījuma sniegšanas. ES, kurā ir pieaugošs demokrātijas deficīts, nevar nevienam būt par piemēru un vēl jo mazāk palīdzēt „nostiprināt demokrātiju” pasaulē. Tāpēc mēs balsojam pret.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī rezolūcija kā parasti atmasko Parlamenta tā saucamo „labo gribu” attiecībā uz cilvēktiesībām: Eiropas Savienības sūtība ir šķietami apgaismot visu cilvēci saskaņā ar savu izpratni par demokrātiju, finansēt demokrātiskās kustības visās valstīs un tā tālāk. Kā gan šai Savienībai var uzticēties, ja tā visos tirdzniecības nolīgumos ar ārvalstīm tik negribīgi piemēro – ja vispār piemēro – drošības klauzulas, kas tomēr šajā jautājumā pastāv, un turpina tirgoties un finansēt citas valstis?

Kā gan tai var uzticēties, ņemot vērā to, kā tā rīkojas pat Eiropā, uzspiežot Eiropas tautām konstitūciju, pārkristijot Lisabonas līgumu, lai gan dažas no tām skaidri paziņoja, ka to nevēlas? Un kā jums, dāmas un kungi, kas piederat pie šā Parlamenta kreisajiem, var uzticēties pēc vakardienas briesmīgā farsa, runājot par Itāliju, kad jūs demonstrējāt sektantisku un atklāti neobjektīvu nostāju, kāda vēl nekad nav piedzīvota?

- Ziņojums: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par E. Brok ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveides institucionālajiem aspektiem, dienesta, kam būs ārkārtīgi liela nozīme, ja vēlamies, lai Eiropas Savienības ārējās attiecībās valdītu lielāka konsekvence un efektivitāte. Ir svarīgi nodrošināt, lai EĀDD izveide to jauninājumu rezultātā, ko ieviesa Lisabonas līgums, dotu iespēju Eiropas Savienības ārējās attiecībās saglabāt un attīstīt tālāk kopienas modeli, kā arī uzturēt ES iestāžu līdzsvaru.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide ir dabīgas tā procesa sekas, kurā Eiropas Savienība gūst arvien lielāku ārējo kompetenci. Tas varētu kļūt par svarīgu koordinācijas un ES ārējā statusa apliecināšanas instrumentu, ja tas spēs pretoties direktorātu spiedienam un vairāk sadarboties ar dalībvalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām, nevis konkurēt ar tām.

Man žēl, ka Ārlietu komitejā es nespēju gūt atbalstu grozījumam, ko ierosināju un kur aicināju ņemt vērā Eiropā izplatītās valodas, nosakot nākamo EĀDD iekšējo valodu režīmu.

Tas ir pilnīgi saprotams, jo EĀDD prioritātei ir jābūt tiltu, kontaktu un saišu veidošanai ar pārējo pasauli, un tādēļ tam jāizvēlas par darba rīkiem vispiemērotākās valodas tiešu kontaktu veidošanai. Tāpēc nav saprotams, kāpēc, izskatot šo jautājumu, Parlaments ir nolēmis ignorēt daudzvalodības ārējo aspektu un šo valodu stratēģisko nozīmi, ko atzīst ne tikai pats Parlaments, bet arī Eiropas Komisija.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es atbalstīju Eiropas Parlamenta atzinumu par ES diplomātiskā dienesta turpmāko struktūru. Es ceru, ka Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) iemiesos Kopienai raksturīgu pieeju un ļaus ES izmantot savu diplomātisko ietekmi efektīvi un demokrātiski. Administratīvos un budžeta jautājumos EĀDD jābūt pakļautai Komisijai, un oficiāli tai jābūt Komisijas sastāvdaļai. Es ceru arī, ka jaunais attīstības komisārs spēs pilnīgi saglabāt patstāvību un nosargāt savas prerogātas attiecībā uz šo dienestu, un nepieņems ideju, ka viņš varētu koncentrēt pilnvaras sektoros, kas saistīti ar Eiropas Savienības ārējo darbību, tostarp ES tirdzniecības politiku un ES paplašināšanos. Ir svarīgi, lai Parlamenta balsi sadzirdētu Padome, kam savā sanāksmē 2009. gada 29.–30. oktobrī jānosaka pamatnostādnes šai jaunajai struktūrvienībai.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. Es balsoju pret Brok kunga ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), jo uzskatu, ka tas ir visspilgtākais Eiropas Savienības militarizēšanas piemērs. Šis dienests, kam jāsāk darboties pēc Lisabonas līguma pieņemšanas, pārvaldīs visus ES drošības un aizsardzības politikas aspektus. Saskaņā ar ziņojumu EĀDD un Augstais pārstāvis (un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieks) uzņemsies ES ārējā pārstāvja pienākumu, un viņam palīdzēs 5000 civildienesta ierēdņu, kas nebūs pakļauti nekādai Parlamenta kontrolei. Augstais pārstāvis būs atbildīgs par krīžu civilo un militāro pārvaldību, kā arī par cilvēktiesībām, bet viņam nebūs jāatskaitās dalībvalstīm. Turklāt EĀDD tiks izveidots ar Padomes lēmumu un Komisijas apstiprinājumu. Ar Parlamentu tikai konsultēsies, un tas raksturo šo shēmu kā nedemokrātisku. Manuprāt, Eiropas Ārējās darbības dienests nav Eiropai raksturīgs projekts, ko mūsu grupa vēlētos aizstāvēt tādas Eiropas vārdā, kas radīta pilsoņiem un ko radījuši pilsoņi, nevis Eiropas, ko pašlaik veido pēc ekonomiska modeļa, kura pamatā ir izvairīšanās iekļaukties ekonomikā.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), kas izveidots saskaņā ar reakcionāro Lisabonas līgumu, ir mehānisms pastiprinātas imperiālistu agresijas un pret vienkāršajiem cilvēkiem vērstās ES stratēģijas veicināšanai. Kapitālistu politisko pārstāvju Eiropas Parlamentā – gan

konservatīvo, gan sociāldemokrātu, liberāļu un zaļo – lielā steiga balsot par EĀDD pierāda viņu uzticību tai ekonomiskajai politikai un militārajai izvēlei, ko pieņēmuši eiro vienādotie kapitālisti:

- patstāvīga ES pārstāvniecība visās starptautiskajās organizācijās neatkarīgi no dalībvalstīm, kā paredz Lisabonas līgums;
- EĀDD izveide, kas ir autonomas ES dienests, ar pilnvarām civillietās un militāros jautājumos, kurš pamatojas uz KĀDP un EDAP norādījumiem un kuru vada ES vecākie civildienesta un militārā dienesta ierēdņi, kas pakļauti Augstā pārstāvja pavēlēm;
- EĀDD kā ierocis ES imperiālistiskās politikas veicināšanai ar savām sūtniecībām un diplomātisko darbību, kas ir neatkarīga no dalībvalstīm. Ceļu šiem notikumiem sagatavoja Māstrihtas līgums, kas nodibināja KĀDP un EDAP un deva signālu militārās agresijas eskalācijai un ES militarizācijai.

Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret šo ziņojumu, kas atklāj ikvienu Lisabonas līguma aspektu un briesmas, kādas tā īstenošanas gadījumā draud cilvēkiem – cilvēkiem, kas cīnās pret ES, šo starptautisko kapitālistu savienību ar tās politiku, kas vērsta pret vienkāršajiem cilvēkiem.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B7-0095/2009

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es nepiedalījos šajā balsojumā, jo esmu pret ideju atkal stiprināt mūsu ekonomiskās attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm. ES un ASV partnerība nav Eiropai pati svarīgākā un nav arī vajadzīga Dohas sarunu kārtai. ES jādažādo partneru izvēle, ja tā vēlas saglabāt pēc iespējas vairāk neatkarības. Lai to panāktu, tai jāpalielina nolīgumu skaits ar jaunattīstības valstīm. Mēs nedrīkstam amerikanizēt Eiropas standartus, bet mums par prioritāti jāizvēlas daudzpusīgs attīstības modelis, kurā Eiropa beidzot atradīs savu likumīgo vietu un īsto nozīmi.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) ES un ASV attiecības ir neapšaubāmi ES vissvarīgākā stratēģiskā partnerība. Mēs dalām atbildību par mūsu kopīgajām vērtībām, piemēram, cilvēktiesību ievērošanu, demokrātiju, stabilitāti un mieru, bet mums kopā ir jāatrod arī labāki risinājumi dažādām globālām briesmām un uzdevumiem, piemēram, pašreizējai ekonomiskai un finanšu krīzei, klimata pārmaiņām, kodolieroču izplatīšanai, cīņai pret starptautisko noziedzību un terorismu, nabadzības izskaušanai un vēl citām problēmām.

Attiecībā uz tiesu un policijas sadarbību un iekšējās drošības jomu es vēlos norādīt, ka turpmāko sarunu veiksmīgai norisei ir svarīgi, lai drošības pasākumi nepārkāptu pilsoņu brīvības un pamattiesības, nemaz nerunājot par vajadzību ievērot privātumu un datu aizsardzību.

Es vēlreiz atkārtoju, ka Eiropas pilsoņu personīgos datus drīkst nodot trešām valstīm tikai tad, ja ir ievēroti divi pamatprincipi: nepieciešamība un proporcionālitate. Ir jāņem vērā Eiropas un dalībvalstu tiesību akti par datu aizsardzību un jāparedz atbilstošas procesuālās garantijas.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par nākamo ES un ASV augstākā līmeņa sanākumi un Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEP) sanākumi, jo šajā priekšlikumā uzsvērtā vajadzība stiprināt transatlantiskās attiecības laikā, kad galveno starptautisko uzdevumu risināšanai ir vajadzīgi koordinēti globāli risinājumi. Es gribu uzsvērt TEP nozīmi koordinētu globālās finanšu krīzes risinājumu veicināšanā un nodrošināšanā un transatlantisko attiecību nozīmi tāda starptautiska nolīguma panākšanā COP 15 konferencē Kopenhāgenā, kurš ietver arī pienācīgu finansējumu, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm cīnīties pret klimata pārmaiņām, izmantojot gan pārmaiņu mazināšanas pasākumus, gan pielāgošanās pasākumus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā Amerikas Savienoto Valstu lielo stratēģisko nozīmi Eiropas Savienībai un otrādi, transatlantiskās partnerattiecības nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē ir jāstiprina, lai saliedētu spēkus un spētu rīkoties un risināt problēmas, ar kurām mēs šobrīd saskaramies, sākot no pašreizējās nopietnās sociālās un ekonomiskās krīzes, līdz tādiem jautājumiem kā atbrūošanās, cīņa pret terorismu, klimata pārmaiņas, cilvēktiesību ievērošana utt.

Koordinēta ASV un ES rīcība ir būtiska arī, lai sasniegtu lielāku brieduma pakāpi abu pušu ekonomiskajās un tirdzniecības attiecībās un līdz 2015. gadam *de facto* izveidotu transatlantisko tirgu, kurā būtu samazināta birokrātija un kurš tāpēc radītu stabilāku un pievilcīgāku vidi uzņēmējiem abos tirgos, kas piedāvātu tiem zemākas darbības izmaksas.

Turklāt, ja ASV nepieņems tādus pašus pasākumus kā ES, jo īpaši attiecībā uz finanšu regulējumu, ES atradīsies neizdevīgākā stāvoklī konkurences ziņā, un tas var ļoti kaitēt Eiropas ekonomikai.

Es tāpēc vēlreiz uzsveru vajadzību aizsargāt ES intereses, izmantojot saskaņotu ES un ASV politiku dažādās kopēju interešu jomās.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret rezolūciju par nākamo transatlantisko Amerikas Savienoto valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa sanākumi, jo, lai gan lielas cerības izraisīja prezidenta Obamas ierašanās Baltajā namā un viņa vēsturiskā ievēlēšana valstī, kurā etniskās minoritātes vēl arvien tiek diskriminētas, viņa rīcībai līdz šim ir bijusi tikai simboliska nozīme. Pašreizējais Amerikas Savienoto Valstu prezidents ievēro to pašu ekonomisko modeli, kas prasa neiejaukšanos ekonomiskās lietās un ko ievēroja iepriekšējā administrācija, viņš ir turpinājis to pašu militāro politiku, ko īstenoja viņa priekštecis (viņš nosūtīja uz Afganistānu vēl vairāk karaspēka un pašlaik ierīko jaunas militāras bāzes Kolumbijā), viņš vēl nav aizvēris Gvantanamo gūstekņu nometni un atcēlis embargo Kubai. Viņš nav darījis neko, lai piespiestu Izraēlu vai Maroku ievērot starptautiskos tiesību aktus. Amerikas Savienotās Valstis joprojām turpina piemērot nāvēsodu 38 federālajos štatos. Tās vēl nav ratificējušas ne Otavas līgumu par ieroču tirdzniecības kontroli, ne Kioto protokolu. Šo iemeslu dēļ es balsoju pret rezolūciju.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju, jo piešķiru lielu nozīmi Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augstākā līmeņa sanākumam, kam jānotiek 2009. gada novembrī. Nesenajā G20 sanāksmē tika dots daudz solījumu, kurus būs grūti izpildīt, ja valstis rīkosies pēc savas iniciatīvas. Šajā ziņā ES un Amerikas Savienotajām Valstīm ir jāuzņemas galvenie pienākumi to saistību īstenošanā, ko pieņēma G20. Tāpēc mums ir vajadzīga efektīvāka to pasākumu koordinācija, ko veic Amerikas Savienotās Valstis un ES. Tāpēc es atbalstu šīs kopīgās eiropiešu un amerikāņu sanāksmes, jo īpaši apsprendes Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEP) līmenī.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.25 un atsāka plkst. 15.00)

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (debates)

12.1. Gvineja

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Gvineju.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka interese par šo jautājumu ir daudz lielāka, nekā to atspoguļo cilvēku pulks, kas šovakar atsteigušies uz šo sēžu zāli, – par to es izsaku nožēlu gan savas grupas, gan citu vārdā.

Priekšsēdētāja kungs, Gvinejas Konakri ir vajadzīgs starptautiskās sabiedrības atbalsts. Pēc prezidenta *Conté* nāves varu valstī sagrāba militāra hunta. Lai gan starptautiskā sabiedrība to kritizēja, hunta ieguva pašmāju atbalstu, jo apsolija ātru pāreju uz nemilitāru režīmu ar brīvām vēlēšanām. Kapteinis *Dadis Camara*, kurš vadīja huntu, stingri apņēmas nekandidēt prezidenta vēlēšanās, taču pēc katastrofāli neveiksmīgas valsts pārvaldīšanas – nekāda budžeta, nekādu priekšlikumu atklātiem konkursiem, nekādu pamatpakalpojumu iedzīvotājiem – viņš sajuta varas garšu un pieķērās tai tik stipri, ka tagad ir izvirzījis savu kandidatūru vēlēšanās. Viņa priekšvēlēšanu kampaņai ir pieejami visi valsts organizatoriskie, plašsaziņas un ekonomiskie līdzekļi. Ņemot vērā, ka hunta pārkāpa šo iepriekš doto solījumu, opozīcija noorganizēja demonstrāciju, ko prezidenta gvarde brutāli apspieda. Tas beidzās ar 150 nogalinātajiem un vairāk nekā 1000 ievainotajiem, un daudzas sievietes tika izvarotas un uzšķērstas.

Eiropas Parlamenta un, es ceru, arī Eiropas Savienības nostāja būs nepārprotama. Mēs aicinām uz laiku apturēt Eiropas Savienības zivsaimniecības nolīgumu. Mēs aicinām Āfrikas Savienību piemērot militārajai huntai sankcijas un organizēt dialogu samierināšanas komitejā. Mēs aicinām izveidot pagaidu valdību, lai sagatavotos prezidenta un parlamenta vēlēšanām, starptautiskajai sabiedrībai noteikti pasludinot huntas ārpus likuma.

Es ceru, ka šī reakcija, kas ir adekvāta, ņemot vērā notikušo traģēdiju, kļūs par precedentu un ka citos kliecīgo cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos Eiropas Savienībai pietiks drosmes rīkoties tikpat nekavējoši.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs, kad mēs iepazīstamies ar situāciju Gvinejā un uzzinām par zvērībām, kas tur ir notikušas pēdējo mēnešu laikā, pirmais jautājums, ko pamatoti vajadzētu uzdot, ir šāds – kāpēc tas tik maz ir atspoguļots plašsaziņas līdzekļos? Šur un tur ir parādījušās tikai dažas rindīņas, it kā nebūtu nonāvēti tūkstošiem cilvēku, it kā nebūtu notikusi šausminoša spīdzināšana un briesmīgas izvarošanas gadījumi, kuru mērķis ir iznīcināt cilvēku pašcienību.

Tiesa, dažādas starptautiskās institūcijas ir nosodījušas militāro huntu, kas nāca pie varas pēc apvērsuma, tomēr es uzskatu, ka vajadzēja darīt daudz vairāk, lai informētu parastus pilsoņus, tostarp arī Eiropas pilsoņus. Tāpēc es esmu priecīga, ka vismaz Eiropas Parlaments, runājot to pilsoņu vārdā, kas mūs šeit ir ievēlējuši, ir reaģējis adekvāti un rezolūcija, par kuru mēs šodien balsosim, ir adekvāts risinājums šai situācijai.

Tomēr es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi ne tikai kritizēt un nosodīt pašreizējo režīmu, bet arī novērst mazāko iespēju, ka Eiropas līdzekļi, kas paredzēti palīdzībai Gvinejas tautai, varētu tikt izmantoti nepareiziem mērķiem.

Cristian Dan Preda, autors. – (RO) 28. septembris Gvinejas tautai ir svarīgs datums, jo šajā dienā notika referendums par neatkarību. Tomēr no šā gada 28. septembris būs diena, kas iezīmē Konakri vardarbīgi ieceltās valdības asiņaino izrēķināšanos ar saviem pretiniekiem.

Ļaut šai militārajai huntai saglabāt varu nav pieņemama alternatīva. Faktiski visu šo laiku kapteinis *Dadis Camara*, kas ir ieguvis varu, ir solījis, ka izstāsies no sacensībām un neizvirzīs savu kandidatūru. Termins, līdz kuram tam bija jānotiek, tagad ir beidzies, un drīz beigsies arī Āfrikas Savienības izvirzītā ultimāta termiņš.

Ir acīmredzams, ka tagad, kad militāristi ir pie varas, viņi melo un viņu vārdam nevar ticēt. Tieši tāpēc ir vajadzīga demokrātiski ievēlēta valdība, un starptautiskajai sabiedrībai jāizdara spiediens, lai to panāktu.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es jau runāju debatēs, kas notika Briseles īsās sesijas laikā pirms divām nedēļām. Tāpēc es neatkārtošu savu runu.

Mani kolēģi jau ir izteikuši vairākus viedokļus. No savas puses gribu pateikt, cik ļoti es priecājos, ka visas politiskās grupas Parlamentā šodien spēj kopīgi atbildēt uz Gvinejas pilsoniskās sabiedrības aicinājumu, nosodot represijas, ko veica militārā hunta, kura ir pie varas kopš decembra – represijas pret miermīlīgu demonstrāciju, kas bija sarīkota, lai atzīmētu Gvinejas neatkarības gadadienu.

Gvinejas pilsoniskā sabiedrība lūdz mūsu palīdzību, un faktiski būtu pilnīgi nepieņemami, ja Eiropas Savienība piešķirtu līdzekļus kā daļu no zivsaimniecības nolīguma, jo mēs tagad labi zinām, ka tie taisnā ceļā nonāktu pie varas esošās militārās huntas kabatās un netiktu izmantoti, lai palīdzētu Gvinejas zvejniekiem, kā to paredz nolīguma teksts.

Gvinejā valdošais režīms ir pašreiz viskorumpētākais režīms pasaulē. Ne jau es to apgalvoju, bet iestādes, kas atbildīgas par šīs situācijas pārraudzīšanu.

Tāpēc es no visas sirds ceru, ka mēs spēsim nobalsot par šo kopīgo rezolūciju kopumā, arī par punktu, kurā prasīts pārtraukt zivsaimniecības nolīguma darbību, un es ceru, ka mēs šajā jautājumā saņemsim Padomes un Komisijas atbalstu.

Adam Bielan, referents. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kad pagājušā gada nogalē kapteinis *Camara* vadīja militāro huntu, kas pēc prezidenta *Conté* nāves nāca pie varas Gvinejā, starptautiskā sabiedrība diemžēl naivi ticēja, ka kapteinis *Camara* sarīkos brīvas un demokrātiskas vēlēšanas, kurās viņš pats nepiedalīsies. Tagad mēs zinām, ka 28. septembrī, kad vairāk nekā 50000 opozīcijas atbalstītāju sapulcējās nacionālajā stadionā, lai protestētu pret kapteiņa *Camara* novirzīšanos no sākotnējā kursa un solījumu laušanu, viņš sūtīja pret tiem karaspēku. Vairāk nekā 150 cilvēku gāja bojā, vairāk nekā 1200 tika ievainoti, un notika neskaitāmi izvarošanas gadījumi.

Es esmu gandarīts, ka Eiropas Savienības Augstais pārstāvis ārpolitikas un drošības politikas jautājumos *Javier Solana* tik ātri izteicās par šo situāciju. Es gribu pateikties Francijas valdībai par to, ka tā pārtrauca militāro sadarbību ar Gvineju. Tomēr kopš slaktiņa ir pagājušas trīs nedēļas un šie pasākumi nav devuši nekādu redzamu rezultātu. Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka Eiropas Savienībai kopā ar ANO un Āfrikas Savienību jāizdara spiediens uz Gvineju un jāpiemēro iespējami bargākas sankcijas. Tikai tad mēs varēsim runāt par kapteiņa *Camara* varas nodošanu citiem.

Isabella Lövin, autore. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju lēmumu, par kuru pirms pāris dienām pavēstīja zivsaimniecības komisārs *Joe Borg*, proti, ka Komisija atsauc savu priekšlikumu noslēgt zivsaimniecības nolīgumu ar Gvineju. Zivsaimniecības komiteja jau ir nobalsojusi pret šo nolīgumu. Mēs to izdarījām divas dienas pēc Konakri masu slepkavības, kad *Moussa Camara* vadītās valdības karaspēks nošāva vairāk nekā 150 cilvēku.

Es ceru, ka šis ir pirmais pasākums attiecībā uz to, lai Eiropas Savienība pārskatītu savu tirdzniecības politiku ar jaunattīstības valstīm. Kā vienam no pasaules svarīgākajiem un lielākajiem dalībniekiem tirdzniecības un arī attīstības jomā mums ir milzīga atbildība. Ir jābūt konsekvencei starp mūsu tirdzniecību un mūsu attiecībām ar šāda veida režīmiem. Gadiem ilgi mēs esam centušies uzlabot zivsaimniecības nolīgumu, sakot, ka daļa naudas no šā nolīguma jānovirza vietējo zvejnieku atbalstīšanai. Tomēr pašas Komisijas veiktie novērtējumi ir parādījuši, ka šī nauda faktiski netiek izmantota nolīgumā noteiktajiem mērķiem, bet gan tiek izmantota, lai atbalstītu šo režīmu. Eiropas Savienībai jāpārtrauc sniegt šī palīdzība.

Filip Kaczmarek, PPE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs jau runājām par Gvineju pirms divām nedēļām. Tomēr situācija šajā valstī prasa no mums arī turpmāku uzmanību un reakciju. Šajā pirmdienā Attīstības komiteja uzklaušīja aculiecinieka ziņojumu par 28. septembra notikumiem, ko sniedza bijušais premjerministrs un opozīcijā esošās Gvinejas Demokrātisko spēku savienības (UFGD) partijas vadītājs *Diallo* kungs.

Man šķiet, ka nepietiks ar to vien, ka mēs aicināsim huntu ievērot vārda brīvību, pulcēšanās brīvību un cilvēktiesības. Ja hunta ievērotu šos principus, šīs vērtības, tā vairs nebūtu hunta, tāpēc mēs nevaram gaidīt, ka tā uzklaušīs šos aicinājumus. Rīcības cilvēku – un kapteinis *Dadis Camara* noteikti tāds ir – apturēs tikai rīcība, nevis vārdi. Tāpēc es aicinu Eiropas Komisiju rīkoties.

Patrice Tirolien, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Gvineju pašlaik satricina traģiski notikumi, kas ir šokējuši starptautisko sabiedrību un sašūpojuši likumu.

Tiešām, 2008. gada 28. septembrī kapteiņa *Dadis Camara* vadītā militārā hunta veica asiņainas represijas pret miermīlīgu demonstrāciju, kas bija sapulcējusi visas opozīcijas partijas.

Kotonū nolīgumos Eiropas Savienības un ĀKK valstu attiecību pamatā ir cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošana. Tāpēc, pieņemot vienpusējo lēmumu atlikt vēlēšanas un atsakoties risināt jautājumu par viņa kandidēšanu uz Gvinejas prezidenta amatu, kapteinis *Dadis Camara* ir nopietni pārkāpis solījumu viena gada laikā sarīkot brīvas un pārredzamas vēlēšanas.

Tāpēc Eiropas Savienībai nekavējoties jārikojas saskaņā ar principiem un nemainīgajām vērtībām, kas ir tās darbības pamatā, lai šī vardarbība, ar ko saistīti tik daudzi cilvēktiesību pārkāpumi, tiktu pārtraukta.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es priecājos, ka kompromisa rezolūcija pilnīgi atbilst mūsu vērtībām un principiem, bet es īpaši vēlos uzsvērt šā teksta 10. pantu, proti, par zivsaimniecības protokola starp Eiropas Savienību un Gvinejas Republiku apturēšanu līdz demokrātiskā procesa sākumam.

Es dzirdu cilvēkus prātojam, vai šādam lēmumam nebūs postošas sociālas un ekonomiskās sekas, no kurām cietīs iedzīvotāji, taču, ņemot vērā 28. septembra vardarbību, mums jāsaprot, ka Gvinejas valdību maz interesē tās pilsoņu dzīves apstākļi un ka tā mums neatstāj citu iespēju, kā vien būt stingriem.

Kopš neatkarības iegūšanas 1958. gadā Gvinejā ir valdījuši tikai diktatoriski režīmi.

Carl Haglund, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, es neatkārtošu visas tās prātīgās un gudrās domas, ko jau ir izteikuši mani kolēģi. Vispirms es gribētu teikt, ka esmu ļoti gandarīts, ka mēs šodien debatējam tieši par šo jautājumu. Es īsumā mazliet pastāstīšu par debatēm, kas notika mūsu komitejā 30. septembrī saistībā ar zivsaimniecības līgumu. Faktiski, kad mēs debatējām par šo jautājumu, varēja domāt, ka ES gatavojas noslēgt tirdzniecības nolīgumu ar kādu no vecajām Rietumu demokrātiskajām valstīm. Ne pārrunās, ne dokumentos nebija minēts, ka nolīgums, kas atradās mūsu priekšā, tiek noslēgts ar valsti, kurā situācija ir tāda, kāda tā ir šodien, un kura Parlamentā jau ir tikusi ļoti labi raksturota.

Daudzi varbūt domāja, ka zivsaimniecība un cilvēktiesības ir pilnīgi atšķirīgas tēmas un ka mums nevajadzētu tās jaukt kopā. Es personiski nesaprotu, kā politiķis var tā domāt. Tas, ka balsis komitejā sadalījās 11 pret 9 par labu līguma nenoslēgšanai, arī rada lielas bažas. Tas nozīmē, ka Parlamentā bija diezgan daudz tādu cilvēku, kas vismaz tajā posmā uzskatīja, ka ir pilnīgi normāli slēgt tirdzniecības nolīgumu ar tādu valsti kā Gvineju un ar tādu režīmu, kāds tajā valda. Es priecājos pavēstīt, pirmkārt, ka tagad mūsu starpā valda daudz

lielāka vienprātība attiecībā uz to, ka mums jāpieņem skaidra nostāja Gvinejas jautājumā, un, otrkārt, ka tiek plaši atbalstīta Padomes rīcība, šo līgumu tagad anulējot. Es par to ārkārtīgi priecājos.

Daži varbūt uzskata, ka cilvēki, kas atbalsta nolīguma anulēšanu, nedomā par zvejniekiem, kurus tas ietekmēs, taču šajā gadījumā tā nav. Protams, ka mums ir jāatrod viņiem ilgtspējīgs risinājums, taču mēs nevaram vienkārši klusēt par cilvēktiesībām tikai tāpēc, ka mums jāgādā par dažām zvejnieku laivām.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE grupas vārdā*. Priekšsēdētāja kungs, man bija tas gods piedalīties Zivsaimniecības komitejas sanāksmē, kad tā, kaut arī ar nelielu balsu pārsvaru, nobalsoja pret zivsaimniecības līguma atjaunošanu ar Gvineju, tieši masu slepkavību, izvarošanas gadījumu un visu cilvēktiesību pārkāpumu dēļ, kas tur notika un kas vēl nav izmeklēti.

Šodien es vēlos, lai Eiropas Parlaments pieņem šo rezolūciju plenārsēdē. Šāds risinājums būtu nepārprotams vēstījums gan Eiropas iestādēm, gan Gvinejas valdībai, ka mēs neesam gatavi ziedot nodokļu maksātāju naudu korumpētas un kriminālās darbībās iesaistītas valdības uzturēšanai pie varas.

Es būtu priecīgs, ja vienreiz – un es ceru, ka tas kļūs par precedentu – cilvēku dzīvības un cilvēktiesības tiktu novērtētas augstāk par ekonomisku nolīgumu. Šāds balsojums mani iepriecinātu vēl vairāk tāpēc, ka Komisija un Zivsaimniecības komiteja jau ir izteikušas savu nostāju. Ir pēdējais laiks, lai arī Eiropas Parlaments savā plenārsēdē ratificētu šo lēmumu.

Tā mums ir lieliska iespēja, un es ceru, kā jau tika minēts, ka desmitais pants paliks nemainīgs.

(Aplausi no dažiem zāles sektoriem)

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vismaz 1 57 nogalinātie un vairāk nekā 1 200 ievainoto – tādas ir sekas, ko izraisīja Gvinejas armijas iejaukšanās miermīlīgā opozīcijas demonstrācijā, kura septembrī notika Konakri pilsētas stadionā. Tā ir lielākā masu slepkavība kopš Gvinejas neatkarības iegūšanas 1958. gadā.

Nākdams pie varas pagājušā gada decembrī, prezidents *Camara* solīja apkarot korupciju un anarhiju un tad nodot varu demokrātisku vēlēšanu ceļā ievēlētai valdībai. Šodien militārā hunta turpina pārvaldīt valsti, neievērojot ne tiesiskuma pamatprincipus, ne cilvēku pamattiesības. Karavīru bandas ir regulāri iesaistītas uzbrukumos, laupīšanā un izvarošanā.

Kā demokrātisku valstu pārstāvjiem mums jāpieprasa, lai hunta nekavējoties atkāpjas no varas un lai visi, kas atbildīgi par asiņainajām civiliedzīvotāju slepkavībām, šaušanu pūlī un sieviešu publisku izvarošanu, tiktu tiesāti. Gvineja ir valsts ar milzīgu ekonomisko potenciālu, tomēr par spīti tam tā ir viena no nabadzīgākajām pasaules valstīm un viena no korumpētākajām valstīm Āfrikā, un turpmāka militārās huntas diktatūra var novest pie pilsoņu kara un destabilizēt situāciju visā Rietumāfrikā.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, 150 zaudētas dzīvības un neskaitāmi seksuālās pazemošanas gadījumi ir reģistrēti līdz šai dienai. 28. septembrī notika bezprecedenta vardarbība pret Gvinejas civiliedzīvotājiem. Represijas, ko veica pie varas esošā militārā hunta, bija neadekvātas, un liecinieku ziņojumi neatstāj vietu šaubām.

Iestājoties pret šādu barbarismu, mums jābūt ārkārtīgi stingriem, un es atzinīgi vērtēju mērķtiecīgās sankcijas pret kapteiņa *Mousa Dadis Camara* huntu, par kuru piemērošanu vakar lēma ES dalībvalstis. Ir skaidrs, ka nepietiek ar šo notikumu nosodīšanu vien. Mums jāpieprasa, lai tos izmeklē īsta starptautiska izmeklēšanas komisija un lai pastrādātie noziegumi nepaliktu nesodīti.

Turklāt es gribētu tajās 30 sekundēs, kas man atlikušas, aicināt Eiropas Savienību izmantot visus tai pieejamos līdzekļus, lai cīnītos pret seksuālas vardarbības izmantošanu kā kara paņēmieni. Tā ir parādība, kas strauji izplatās visās bruņotu konfliktu zonās. Par upuriem kļūst sievietes, bieži vien ļoti vecas vai ļoti jaunas sievietes. Tomēr visos gadījumos šī vardarbība ir vērsta pret neaizsargātiem cilvēkiem.

Tiesiskuma un labas pārvaldības atbalstīšanai automātiski jāiet roku rokā ar cilvēktiesību ievērošanu, dzimumu vienlīdzību un visneaizsargātāko iedzīvotāju aizsardzību, un tiem jābūt obligātiem nosacījumiem jebkādu jaunu sadarbības līgumu noslēgšanai.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! 28. septembrī Gvinejas iedzīvotāji izgāja ielās pieprasīt, lai tiktu pildītas uzņemtas saistības un sarīkotas brīvas un demokrātiskas vēlēšanas, kā tiem bija solīts.

Viņi piedzīvoja visšausmīgākās represijas, kādas vien iespējamas, no režīma, kurš jau tad bija nelikumīgs, bet kurš tajā dienā zaudēja jebkādas goda paliekas. Vīrieši tika apspiesti, sievietes uzšķērstas ar durkļiem un izvarotas, un politiskie pretinieki un arodbiedrību pārstāvji spīdzināti un sakropļoti.

Šodien Eiropas Savienībai jāatbalsta Āfrikas Savienība, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopiena (ECOWAS) un Apvienoto Nāciju Organizācija, lai nepieļautu, ka šis noziegums paliek nesodīts, un galvenokārt lai parādītu solidaritāti ar Gvinejas tautu. Šī valsts, kas ir tik bagāta ar dažādiem resursiem, nekad nevarēs tos izmantot savai attīstībai, kamēr korumpēti diktatori spēs tos sagrābt, lai izmantotu viena klana labā.

Tieši tāpēc es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas pasludināto stingro pieeju, kādu šodien var parādīt arī mūsu Parlaments. Mēs nevaram salīdzināt strikti ekonomiskas intereses ar saistībām, ko uzņēmās Eiropas Savienības partneri, jo īpaši tie, kas parakstīja Kotonū nolīgumu attiecībā uz cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošanu. Šodien mūsu pienākums pret Gvinejas iedzīvotājiem ir atbalstīt viņus cīņā par brīvību un demokrātiju.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu tikai tāpēc, lai izteiktos par priekšlikumu pārtraukt pašreizējo ES un Gvinejas zivsaimniecības līgumu. Es šaubos, vai brutālu režīmu, kas nevilcinājās upurēt 156 savu pilsoņu dzīvības un kas ir atbildīgs par tik daudzām citām zvērībām, kaut kā ietekmēs tik nesamērīgi nenoziņīgas sankcijas šajā jautājumā. Mums arī jāpatur prātā, ka attiecībā uz šo līgumu mums ir saistības pret zivsaimniecībā nodarbinātajiem Gvinejas iedzīvotājiem, kuriem nav nekāda sakara ar šo brutālo režīmu. Tieši tāpēc EPP vilcinās atbalstīt šo priekšlikumu.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, notikumi Gvinejas Konakri attīstās pēc nomācoši pazīstama scenārija: valdnieks diktators; militārs apvērsums; viens autoritārs režīms nomaina otru; un lielākā tautas daļa dzīvo galējā nabadzībā. Bagātīgie izrakstu un naftas resursi varētu padarīt Gvineju par vienu no pārtikušākajām Āfrikas valstīm. Tā vietā bagātība izraisa konfliktus un ciešanas ne tikai Gvinejā, bet visā reģionā, kas pēdējo 20 gadu laikā ir piedzīvojis drausmīgu asinsizliešanu un hronisku nestabilitāti.

Jau agrāk esmu prasījis, lai Eiropas Komisija palīdz izveidot tādu kā Kimberli procesu resursiem, kas nav dimanti, lai nodrošinātu, ka kalnrūpniecības uzņēmumi ar savu darbību neatbalsta pilsoņu karu vai tādus nežēlīgus diktatorus, kāds Gvinejā ir kapteinis *Camara*. Tāpēc mani īpaši satrauc vērienīgais darījums, kas tika noslēgts starp Gvineju un Ķīnas uzņēmumiem, un es ceru, ka Komisija un Padome darīs Pekinai zināmu, ka mēs sagaidām, lai viņu biznesa aktivitātes neizprovocē iekšējus konfliktus un vēl vairāk neiedragā cilvēktiesības Gvinejā. Tomēr man tāpat kā *Kasoulides* kungam ir aizdomas, ka priekšlikumi anulēt ES zivsaimniecības līgumu tikai sodīs vietējo sabiedrību, nevis militāro hunt.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, ja jau mēs te slavējam Komisiju par tās lēmumu attiecībā uz Gvinejas zivsaimniecības līgumu, proti, cilvēktiesību pārkāpumu dēļ, es gribu pajautāt Komisijai, vai tā tagad ir nolēmusi veikt sistemātisku izpēti par līdzīgām situācijām vai vismaz gatavojas rīkoties konsekventi un vienlīdz stingri, ja šādi nopietni cilvēktiesību pārkāpumi notiks citur?

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, nesen man kāds Somijas vēlētājs jautāja, kā es definētu cilvēktiesības. Es teicu, ka man nevajadzētu tās definēt vienai pašai un ka to nav vērts darīt, citādi tās netiktu tālāk par manām namdurvīm; ar to es gribēju pateikt, ka cilvēktiesības jau ir definētas un ka valstu pienākums ir tās ievērot. Starptautiskajai sabiedrībai tās ir saistošas. Tāpēc mēs pie tām apelējam.

Gvineja ir parakstījusi Kotonū nolīgumu, kas uzliek pienākumu ievērot cilvēktiesības un demokrātiju. Tas ir galvenais priekšnoteikums. Noslēdzot jaunus sadarbības līgumus uz Kotonū nolīguma pamata, mums tiešām ir jāuzstāj, lai valsts būtu pienācīgi nostājusies uz demokrātiskā attīstības ceļa. Kā jau mēs dzirdējām, situācija Gvinejā pašlaik ir neciešama un liek reaģēt ātri ar iespējamu sankciju piemērošanu. Gvinejai ir svarīgas rūdas rezerves un tātad arī lieliskas attīstības iespējas. Tomēr tā ir viena no korumpētākajām valstīm pasaulē. Ir diezgan nožēlojami, ka Ķīnai piederošie valsts uzņēmumi, kas veic ieguldījumus Gvinejā, nekādi nepieprasa ievērot cilvēktiesības.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Komisija ir ātri reaģējusi, vairākos gadījumos stingri nosodot (*priekšsēdētājs pārtrauca runātāju*) masu slepkavības un kļedzošos cilvēktiesību pārkāpumus, kas notika 2009. gada 28. septembrī un kas kopš tās dienas aizvien vēl turpinās.

Darbojoties Starptautiskajā kontaktgrupā Gvinejas jautājumos, Komisija atbalstīja secinājumus, kas tika izdarīti 12. oktobra sanāksmē, paredzot dažādu pasākumu pieņemšanu cilvēktiesību ievērošanas atbalstam.

Pirmkārt, humanitārā līmenī, mums jāpanāk, lai ikviens cilvēks, ko patvaļīgi arestēja, tiktu atbrīvots, lai nogalināto mirstīgās atliekas atdotu viņu ģimenes locekļiem un lai visi ievainotie, jo īpaši izvarotās sievietes,

saņemtu medicīnisko aprūpi. Mēs varam tikai paust savas bailes un uztraukumu par to, ka līdz šim brīdim, šķiet, nekas no tā nav izdarīts.

Otrkārt, Komisija atzinīgi vērtē ANO ģenerālsekretāra lēmumu izveidot starptautisku izmeklēšanas komisiju, kas izmeklētu 28. septembra slaktiņus, lai nodotu tiesai tos, kas vainojami šajos nodarījumos. Ir ļoti svarīgi, lai mēs pieliktu punktu viņu visatļautībai un apturētu cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Gvinejā. Starptautiskā izmeklēšanas komisija un Starptautiskās Krimināltiesas veikta iepriekšējā izmeklēšana palīdzēs uzlabot situāciju šajās jomās.

Šajā situācijā Komisija ir gatava izskatīt iespēju piešķirt finansiālu atbalstu starptautiskai novērošanas misijai un piedāvāt tai aizsardzību, lai Komisijas locekļi un liecinieki būtu pasargāti no iebiedēšanas mēģinājumiem un lai palīdzētu radīt drošības gaisotni Gvinejas iedzīvotāju vidū.

No otras puses, papildus pilnīga ieroču embargo noteikšanai Komisija sliecas izskatīt iespēju atbalstīt reformu drošības jomā, lai veiktu reformas armijā, pārveidojot to par profesionālu armiju, lai Gvinejā varētu atjaunot stabilitāti.

Visbeidzot, es gribu norādīt, ka pasākumus, kas paredzēti Kotonū nolīguma 96. pantā, pieņēma jau 2009. gada 27. jūlijā.

Vēl es vēlos pieminēt vienu jautājumu, kas jau tika uzsvērts iepriekš. Lai saglabātu konsekvenci un palielinātu spiedienu uz militāro huntu, zivsaimniecības un jūrlietu komisārs Borg kungs ir paziņojis par Komisijas nodomu anulēt ierosināto partnerattiecību līgumu zivsaimniecības nozarē, ko bija paredzēts parakstīt ar Gvineju. Faktiski, pagaidām mēs nemaksāsim (*aplausi*) paredzētās finanšu iemaksas.

Atbildot uz man adresēto jautājumu, citos gadījumos Komisija, protams, rīkosies atkarībā no konkrētajiem apstākļiem un izvērtēs radušās situācijas atkarībā no konkrētajiem apstākļiem.

Pateicos.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienības un Gvinejas Konakri jaunā partnerattiecību nolīguma galvenais mērķis ir stiprināt sadarbību starp ES un Gvinejas Republiku, lai veicinātu partnerības izveidošanos ar nolūku izstrādāt ilgtspējīgu zvejas politiku un atbildīgu zivsaimniecības resursu izmantošanu Gvinejas zvejas zonā abu pušu interesēs.

Finanšu iemaksas, kas noteiktas saskaņā ar līgumu, ir EUR 450 000 gadā par zvejas iespējām, kas attiecas uz tālu migrējošo zivju sugām. Kopējā summa ir paredzēta tādai valsts zivsaimniecības politikas izstrādei, kuras pamatā būtu atbildīga zveja un ilgtspējīga zvejas resursu izmantošana Gvinejas ūdeņos.

Iepriekš minētais ir saskaņā ar Portugāles Komunistiskās partijas priekšlikumu attiecībā uz zvejas nolīgumiem ar trešām valstīm, tāpēc es balsoju par šo dokumentu.

12.2. Irāna

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par septiņiem rezolūcijas priekšlikumiem par Irānu.

Ana Gomes, autore. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Irānai ir raksturīga valodu, reliģiju, etniskā un politiskā daudzveidība.. Līdzās šītu vairākumam dzīvo sunnīti, zoroastrieši, kristieši, ebreji un bahājieši. Persiešu vairākumtautība savā valstī sadzīvo ar neskaitāmām etniskajām minoritātēm, kas kopā veido pusi no iedzīvotāju kopskaita: azerbaidžāņiem, arābiem, kurdiem, beludžiem un citiem. Pilsētās vairumā dzīvo mūsdienīgi vidusšķiras iedzīvotāji un jaunieši, kas gatavi dzīvot 21. gadsimta Irānā. Viss šis juceklis un sarežģītība biedē režīmu, kas labprātāk gribētu, lai Irāna būtu vienkāršāka – vienkārša kā reliģiski fanātiska, izolēta valsts, kur sabiedrības viedoklis tiek vardarbīgi apspiests.

Šajā rezolūcijā ir aprakstīti sistemātiskie cilvēktiesību pārkāpumi, kuriem irānieši tiek pakļauti paši savā valstī, tostarp bieži nāves soda piespriešanas gadījumi, pat bērniem, vīriešu un sieviešu nomētāšana ar akmeņiem līdz nāvei, plaši vārda brīvības ierobežojumi un reliģisko un etnisko minoritāšu vajāšana. Ar šo

rezolūciju Parlaments sūta divus atsevišķus vēstījumus. Pirmais ir Irānas tautai: Eiropa saskata irāņos, jo īpaši jaunos cilvēkus, cerību nākotnei, kurā viņu valsts pieņems demokrātiju un brīvību un uzņemsies to svarīgo lomu savā reģionā, ko tā ir pelnījusi. Otrs vēstījums ir Irānas režīmam: mēs tam sakām, ka Irāna nekad neīstenos savu neapšaubāmo potenciālu, kamēr vardarbība un tumsonība būs raksturīgākās iezīmes režīmam, kas tikai vārdos slavē tādas vērtības kā taisnīgumu un mieru un turpina brutāli apspiest savu tautu.

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētāja kungs, jebkura valdība gūst savu likumīgo varu, rūpējoties par tās pilsoņu labklājību. Jebkurš režīms, kas nespēj šo galveno pienākumu pildīt, zaudē savu likumību starptautiskās sabiedrības acīs.

Pašreizējā pašizolācija novedīs Irānu līdz iznīcībai, un tai ir arī nāvējoša ietekme uz kaimiņvalstīm un pārējo pasauli. Mēs nevaram stāvēt malā un vērot, kā cilvēkus pakar par nenozīmīgiem noziegumiem, kā viņi tiek izvaroti un kā patvarīgu vardarbību pret pilsoņiem vērs viņu pašu režīms. Mēs šeit stāvam, lai vēlreiz paziņotu, ka tie, kas izdara noziegumus pret cilvēci, nepaliks nesodīti un ka mēs turpināsim atbalstīt Irānas tautu, kad tā īstenos savas tiesības uz runas brīvību un miermīlīgu protestu cīņā par brīvību un demokrātiju.

Eiropas Savienība ir atbildīga par to, lai šīs vispārējās tiesības paliktu dienas kārtībā pat tad, ja jautājums skar tirdzniecības intereses vai Irānas kodolprogrammu. Tikai tad, kad Irānas režīms iegūs likumīgu statusu savu pilsoņu acīs, tas varēs būt uzticības cienīgs dalībnieks starptautiskajai sabiedrībai.

Tunne Kelam, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šī situācija sakņojas īpašajā garīdzniecības diktatūrā, kas ir bēdīgi slavena ar vispārēju cilvēktiesību un pilsoņtiesību apspiešanu. Situācija kopš jūnija vēlēšanām ir pat pasliktinājusies. Nepilngadīgo un sieviešu aresti, spīdzināšana un nāvēssodi ir pavairojušies. Faktiski Irānā ir vislielākais nāvēssodu skaits pasaulē pēc Ķīnas.

Pēdējā informācija, kas nav atspoguļota rezolūcijas projektā, ir tāda, ka vakar Teherānā Evinas cietumā Irānas režīms pakāra piecus apcietinātos, tostarp *Soheila Ghadiri*, 28 gadus vecu sievieti. Pēdējā mēneša laikā viņa bija ceturrtā pakārtā sieviete.

Tādiem barbariskiem spriedumiem nav nekāda sakara ar noziegumiem, ko it kā izdarījuši ieslodzītie, bet drīzāk ar tieksmi pastiprināt terora gaisotni valstī, jo īpaši starp sievietēm un jauniešiem, kas ir izrādījuši apņēmību iedibināt demokrātiju un pretoties vēlēšanām.

Rui Tavares, autors. – (PT) Lai cik cilvēku būtu klāt šajā Parlamentā, kad mēs uzstājamies Parlamentā, mēs runājam arī to miljoniem Irānas iedzīvotāju vārdā, kas ir izgājuši ielās un riskējuši ar dzīvību un drošību, lai protestētu pret vēlēšanām, kuras tie uzskata par krāpnieciskām.

Šie miljoni irāņu gan valstī, gan ārpus tās gaida kaut ko no mums, un tāpēc izejas punkts nevar būt nekas cits kā tikai solidaritāte un sadarbība, sniedzot palīdzību šiem miljoniem irāņu, kas cīnās par demokrātiju un cilvēktiesībām un kas – ir svarīgi to atgādināt – riskē daudz vairāk, nekā to parasti pieļauj diplomāti.

Es teiktu, ka izejas punkts nevar būt nekas cits. Ir tiesa, ka rietumu politika bieži ir bijusi vienkāršota politika un attiecībā uz Irānu – tālu no īstenības. Ir tiesa, ka Eiropa pārāk bieži ir tikai reaģējusi uz notikumiem, un politiskā ziņā tas ir izrādījies nepareizi attiecībā uz Irānu. Ir tiesa, ka ļoti bieži mēs neesam gribējuši pieņemt, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jāizrāda cieņa pret Irānu, kuru tā kā reģionāla lielvalsts tīko.

Kā teica kāds Irānas trimdas mākslinieks: „Rietumi nevēlējās pieņemt islāma republiku, un tagad mums nav pat republikas”. Tomēr tas nevar attaisnot režīmu, kas apspiež brīvību, despotisku režīmu, un tagad pat tādu režīmu, kura pamati kļūst arvien nedrošāki krāpniecisku vēlēšanu un savu pilsoņu apspiešanas dēļ. Irānas tauta gaida solidaritāti un Parlamenta atbalstu, un ar šo tekstu mēs cenšamies to nodrošināt.

Fiorello Provera, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mēs zinām politiskos un sociālos apstākļus, kādos dzīvo Irānas Islāma Republikas pilsoņi.

Mēs apzināties, ka reliģijai ir nopietna ietekme uz politiskajiem lēmumiem un cilvēku pamattiesību jomu. Pēdējais piemērs ir jauna cilvēka *Behnood Shojae* nesenā nogalināšana, lai gan nozieguma izdarīšanas laikā viņš bija nepilngadīgs. Šī ir pēdēja epizode veselā virknē nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu, kas saistīti ar politiskās opozīcijas, homoseksuāļu, žurnālistu, intelligences un ikviena cilvēka apspiešanu, kas cīnās par Irānas sociālo un pilsonisko attīstību.

Situācija pasliktinājās, kad pie varas nāca *Mahmoud Ahmadinejad*, kas sāka savu prezidentūru, vairākkārt noliedzot holokaustu un Izraēlas tiesības pastāvēt kā valstij. Kopš 2005. gada nāvēssodu skaits Irānā ir četrkārtojies. Irāna ir vienīgā valsts pasaulē, kas soda ar nāvi nepilngadīgos, kuri izdarījuši noziegumus.

Sistemātiska spīdzināšana cietumos un viduslaikiem raksturīgi sodi, piemēram locekļu amputācija un nomētāšana ar akmeņiem, ir bieža parādība, bet režīmam ir radušās grūtības, kā liecina tie desmiti tūkstoši cilvēku, kas bija pietiekami drosmīgi, lai protestētu ielās pēc pēdējām vēlēšanām.

Jaunā sieviete *Neda Agha-Soltan*, ko nogalināja uz ielas, kad viņa aizstāvēja savas tiesības kā sieviete un kā pilsoņe, ir kļuvusi ne tikai par apspiešanas, bet arī par Irānas tautas brīvības ilgu simbolu, un Eiropai ir tai jāpalīdz. Kā mēs varam palīdzēt? Viens veids, kā to darīt, ir izmantot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu. Vēl viens ietekmīgs veids ir nosaukt mūsu pilsētu laukumus un ielas *Neda Agha-Soltan* vārdā. Tas būtu veltīts ne tikai viņas uzpurēšanās piemiņai, bet arī solidaritātei ar Irānas opozīciju un sniegtu plašāku informāciju Eiropas pilsoņiem, kā arī radītu lielāku izpratni par šo nopietno situāciju. Es vēlētos redzēt *Neda Agha-Soltan* fotogrāfiju izstādītu blakus *Aung San Suu Kyi* fotogrāfijai vienā no Eiropas Parlamenta ēkām Briselē.

Vēl viens pēdējais komentārs: kā gan ir iespējams uzticēties prezidentam *Ahmadinejad* sarunās par kodoljautājumiem, ja viņš ir nostājies pret paša tautu un vajā tos, kas prasa lielāku demokrātiju, lielāku brīvību un lielāku cilvēktiesību ievērošanu?

Struan Stevenson, autors. – Priekšsēdētāja kungs, kamēr mēs atrodamies šajā sēžu zālē un gudri debatējam, bendes Irānā strādā virsstundas. Kā dzirdējām no *Tunne Kelam*, vakar viņi pakāra vēl piecus cilvēkus, tostarp kādu jaunu sievieti, kuras upura vecāki bija viņai piedevuši. Faktiski nāvēssods viņai bija atcelts, bet viņu tomēr pakāra.

Bet mēs Eiropas Savienībā ievērojam samierniecisku politiku. Vēl šonedēļ mēs vienojāmies, ka atbalstīsim krievu ideju bagātināt kodoldegvielas stieņus *Ahmadinejad* vajadzībām apmaiņā pret garantijām, ka viņš apturēs savu kodolbagātināšanas programmu, Tomēr viņš nav devis nekādas garantijas, nedz arī ļāvis inspektoriem piekļūt Irānas kodoliekārtām un tās pārbaudīt. Turpinot samierināšanās politiku, mēs tikai atbalstām mullas. Mums ir vajadzīgas stingras sankcijas. Stingra valoda ir vienīga valoda, ko mullas saprot.

Barbara Lochbihler, autore. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šīs sesijas sākumā priekšsēdētājs *Jerzy Buzek* norādīja, ka nāvēssoda atcelšana Eiropas Parlamentam ir īpaši svarīgs jautājums. Šis necilvēcīgais un barbariskais soda veids ir jāatceļ visos pasaules reģionos.

Viņš runāja par nāvēssodiem, kas tiek izpildīti Irānā. Rezolūcijas priekšlikumā, kas ir mūsu priekšā, ir minēti četri nāvēssodi. Minētās personas notiesāja uz nāvi, jo, kā apgalvots, tās piedalījās protestos pret vēlēšanām, bet viņi visi atradās apcietinājumā laikā, kad it kā izdarīja šo pārkāpumu. Tādējādi to vēl var pārsūdzēt, un mums jāvēro šie tiesas procesi.

Ir pieminēts arī fakts, ka šo pārkāpumu laikā Irānā nepilngadīgos sodīja ar nāvi. Irāna ir vienīga valsts, kas vēl arvien sodīja ar nāvi nepilngadīgos šo pārkāpumu laikā. Irāna ir ratificējusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Konvenciju par bērna tiesībām, un tāpēc tai ir jāpieņem valsts likums, kas aizliedz sodīt ar nāvi nepilngadīgos. Irānas parlamentā ir iesniegts likumprojekts, un mums ir jāaicina kolēģi Irānā darīt visu, kas ir viņu spēkos, lai šā likumprojekta pieņemšana vairs netiktu bloķēta. Es to uzskatu par ļoti svarīgu uzdevumu.

Noslēgumā es vēlos izteikt cieņu visiem vīriešiem un sievietēm Irānā, kas tik daudz riskē, kas iziet ielās, kas iesaistās pasākumos, lai pieprasītu ievērot tiesības, kuras viņiem saskaņā ar Irānas Konstitūciju pienākas. Viņu apņēmība, viņu uzticība un drosmē pēlna pilnīgu solidaritāti no mūsu puses.

Martin Kastler, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šā gada 2. oktobrī Irānas policija aizturēja kādu cilvēku pēdējā minūtē pirms iekāpšanas lidmašīnā. Advokātam *Abdolfattah Soltani* bija jāsaņem 2009. gada Starptautiskā cilvēktiesību balva manā dzimtajā pilsētā Nirnbergā par viņa drosmīgo darbu, aizstāvēt politiskas vajāšanas upurus. Lai gan viņam bija derīga pase, Irānas varasvīri bez jebkāda likumīga iemesla atteicās ļaut *Soltani* kungam atstāt valsti, un es citēju viņu: „Man ir sāpīgi, ka valstī, kas sevi sauc par teokrātiju, tiek darīti darbi, kam nav nekāda sakara ar Dievu.”

Irāna ir pakļauta starptautiskajiem tiesību aktiem, jo tā ir ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kas paredz, ka saskaņā ar cilvēktiesībām ikviens cilvēks var netraucēti atstāt jebkuru valsti, arī savējo. Es uzskatu par apkaunojošu to, ka Irāna mīda šīs tiesības kājām. Tāpēc es aģitēju par to, lai *Soltani* kunga lietu iekļauj mūsu šodienas kopīgajā rezolūcijā, mūsu rezolūcijā par Irānu, un es aicinu jūs to atbalstīt.

Ryszard Czarnecki, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izmantot šo laiku, lai izteiktu mūsu bažas par situāciju Irānā, jo īpaši par Irānas opozīcijas locekļiem Ašrafas noņemšanu Irākā, kas ir bijis pretošanās simbols cilvēkiem Irānā.

Irākas valdībai vajadzētu pārstāt klausīt Teherānas mullu pavēlēm. Irākai vajadzētu saprast, ka Irānas režīmam nav nākotnes, jo tas turas pie varas ar represijām un nāvessodiem. Tādējādi, ja Irāka ir suverēna valsts, tai ir jāievēro un jāsteno Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. aprīļa rezolūcija par Ašrafu, kurā Irāka tiek aicināta pārstāt Ašrafas iemītnieku piespiedu pārvietošanu Irākā. Teherānas mullas grib, lai Ašrafa tiktu iznīcināta, un mums Eiropā ir jāatbalsta šie neaizsargātie Irānas bēgļi. Tas ir mūsu morāls pienākums.

Mums ir jāaicina ES prezidentvalsts un Komisija pieprasīt, lai ANO iesaistās vairāk, nosūtot uz turieni pastāvīgu grupu – un pat miera uzturētājus –, lai novērstu turpmākos uzbrukumus un aizkavētu šo cilvēku piespiedu nosūtīšanu uz citiem Irākas reģioniem.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, nav šaubu, ka pēdējos mēnešos cilvēktiesību situācija Irānas Islāma Republikā ir krasi pasliktinājusies. Uzskatāms piemērs tam ir pašreizējie notikumi represīvajā valsts aparātā, ko nodrošinājis prezidents *Ahmadinejad*, lai pašā saknē izskaustu vismazāko pretestības izpausmi viņa valdībai, kuras likumība ir apšaubāma. Bēdīgi slavenie bandīti, kurus pazīst kā *Basij*, tagad ir iekļauti Irānas Islāma revolucionāro gvardu korpusā, kas ir vēl viena ļaunu vēstījoša organizācija.

Ko Eiropas Savienība var iesākt šajā situācijā? Atbilde ir: divas īpašas lietas. Kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm mums, Rietumu pasaulei, ir jāpievērš galvenā uzmanība individuāliem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā (es gribu atsaukties arī uz mūsu rezolūciju). Ciešā saistībā ar to mums ir jāliek Irānai saprast, ka šie pārkāpumi netiks pieļauti un ka tiem būs nopietnas sekas.

Kad tiek skartas nacionālās intereses – jo īpaši ekonomiskās –, Irānas pragmatiski paši parādīsies. To darot, viņi var atsaukties uz netaisnību *Ayatollah Khomeini*, Irānas Islāma Republikas dibinātāju. Kad viņam bija jāizšķiras, viņš arī nešauboties izvēlējās dot priekšroku valsts interesēm un nevis reliģiskajām prasībām. Komisija, Padome! Es mudinu jūs meklēt atbildi tajās vietās, kur galvenokārt Irānas tautas interesēs, lai tai būtu ciešāki dzīves apstākļi, un Izraēlas valsts drošības interesēs, neaizmirstot arābu pasauli, kā arī Eiropas Savienību.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pirms dažām dienām priekšsēdētājs *Jose Manuel Barroso* bija šeit, un es jautāju viņam, ko var darīt, lai Eiropas Savienības dalībvalstī Ungārijā atrisinātu cilvēktiesību krīzi, kas turpinās kopš 2006. gada rudens. Es vairākkārt minēju, ka daudzi simti cilvēku bija pakļauti tik nežēlīgai policijas brutalitātei, ka viņus nopietni ievainoja, bet vairākus simptomus cilvēku patvaļīgi apcietināja, un vairākiem simptomi cilvēku bija jāpārdzīvo ilgstoši kriminālprocesi, kuros viņus atzina par nevainīgiem. Priekšsēdētājs atbildēja, ka tie ir iekšēji jautājumi un ka Eiropas Savienība nevar iejaukties iekšējās lietās. Es vēlos jautāt par dubultstandartu, ko šeit piemēro, un kādas likumīgas tiesības Eiropas Savienībai ir iejaukties valstī ārpus Eiropas Savienības, ja tā atsakās aizsargāt cilvēktiesības Eiropas Savienības dalībvalstī. Es vēlos izmantot izdevību un lūgt mūsu Irānas draugus, tos, kas pieder pie opozīcijas, un pat tos, kas pieder pie valdības partijas, palīdzēt ungāriem aizsargāt savas cilvēktiesības.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Irānai varētu būt svarīga nozīme Tuvo Austrumu miera sarunās, bet mums par nožēlu šī valsts šķiet virzāties aizvien tālāk no demokrātiska tiesiskuma. Pirmkārt, nav nekāda iemesla nopietni apšaubīt pagājušā gada jūnija vēlēšanu rezultātus, kas ļāva prezidentam *Ahmadinejad* palikt savā amatā. Kopš vēlēšanām vispārējais cilvēktiesību stāvoklis ir kļuvis vēl sliktāks. Turklāt kopš *Ahmadinejad* nākšanas pie varas 2005. gadā izpildīto nāvessodu skaits ir četrkārtšojies, un Irānā soda ar nāvi visvairāk cilvēku pasaulē pēc Ķīnas. Otrkārt, ticības brīvība un uzskatu brīvība ir bēdīgā stāvoklī. Piemēram, Baha'i ticības līderi atrodas vēl arvien cietumā vienīgi savu reliģisko uzskatu dēļ.

Savā rezolūcija mēs vēršamies pie Irānas iestādēm, un es ceru, ka vienlaikus mēs šādā veidā varam izrādīt savu atbalstu un cieņu drosmei, ko daudzi irāņi demonstrē, cīnoties par savām pamatbrīvībām un demokrātiskajiem principiem. Mēs īpaši apbrīnojam Irānas drosmīgās sievietes, kam bija izšķiroša nozīme demonstrācijās, kuras bija pēc vēlēšanām Teherānā.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Irānā valda stingrs režīms, kura pamatā ir radikāla islāma un Korāna interpretācija. Irānā tie, kas to neatbalsta, krīt nežēlībā. Irāna ir biedējoša valsts, jo īpaši turienes kristiešiem. Tiem musulmaņiem, kas ir pievērsušies kristietībai Irānā, burtiski nav dzīves. Pagājušajā gadā Irānas parlaments pieņēma likumu, kas padarīja atteikšanos no islāma ticības par pārkāpumu, kurš sodāms ar nāvi.

Demonstrantiem arī nav dzīves Irānā. Trīs cilvēki, ko apcietināja demonstrāciju laikā, kuras bija vērstas pret prezidenta vēlēšanu iznākumu, tagad ir notiesāti uz nāvi. Tas ir pilnīgi nepareizi, un nav saprotams, kā tiesa varēja pasludināt šādu spriedumu. Vēl varbūt ir iespējams šo spriedumu pārsūdzēt, bet ikviens saprot, ka pat demonstrantiem Irānā ir jābaidās par savu dzīvību.

Es aicinu Padomi un Komisiju pilnīgi atbalstīt šos demonstrantus turpmākajā tiesvedībā un īpaši enerģiski protestēt pret brutālo Irānas režīmu.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – (LT) Cilvēktiesību situācija Irānā nepārprotami pasliktinās. Prezidenta vēlēšanas, kuras notika šogad un kuru likumība ir apšaubāma, un cilvēku masu protesti, kas sekoja vēlēšanām, atspoguļoja pieaugošo saspīlēto un bailpilno politisko un sociālo situāciju Irānā.

Es vēlos norādīt, ka šā gada „Reportieri bez robežām” ziņojumā, kurā bija vērtēta preses brīvība, Irāna atradās saraksta apakšgalā, t. i., 172. no 175 valstīm, un bija tikai pirms Eritrejas, Ziemeļkorejas un Turkmenistānas.

Žurnālistu stāvoklis Irānā ir viens no sliktākajiem pasaulē: informāciju internetā bloķē, un cilvēkus, kas raksta emuārus, vajā. Mēs labi zinām stāstu par pazīstamo emuāru rakstītāju *Fariba Pajooh*, kuru nesen apcietināja un kura nākotne ir nezināma.

Es vērsos pie Eiropas Komisijas. Komisāre, mums jāizveido Komisijas delegācija Teherānā, cik ātri vien iespējams, lai sāktu dialogu ar Irānas valdības iestādēm par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos šajā valstī.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es pilnīgi piekrītu *Czarnecki* kunga komentāriem. Uzbrukumu pagājušā gada jūlijā Irānas Tautas Modžahedu organizācijas (PMOI) nometnei Ašrafā, Irākā var saukt tikai par mežonīgu un barbarisku. Vienpadsmit cilvēkus nogalināja un varēja nogalināt vēl vairāk, neskaitāmus cilvēkus brutāli ievainoja – jums ir jāredz video, lai saprastu, kāds barbarisms tur valdīja. Armija un militāristi nodevās vissadistiskākajai brutalitātei. Tas beidzās ar 36 cilvēku apcietināšanu, un viņiem nebija citas izejas kā pieteikt bada streiku. Viņus atbrīvoja pirms divām nedēļām starptautiska spiediena dēļ – starptautiskais spiediens tika izdarīts pēc 72 bada streika dienām: tas lika cilvēkiem pakļauties *Malaki* valdībai. Šie cilvēki ir bēgļi, viņiem ir tiesības vakarā iet gulēt drošībā un piecelties no rīta drošībā. Kā *Czarnecki* kungs teica, ir vajadzīgas divas lietas: pirmkārt, pastāvīga ANO klātbūtne, nomainot Amerikas Savienotās Valstis, un, otrkārt, pilnīgas garantijas, ka viņus nepārvietos.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievienot trīs nelielas piebildes tam, ko ir teikuši mani kolēģi.

Pirmkārt, – un šeit es atsaucos uz to, ko teica *Gomes* kundze –, par spīti visam, kas notiek, par spīti traģēdijām, kas notiek Irānā, un turienes režīmam mēs vēl arvien ticam šīs valsts politiskajai nākotnei un tās pilsoniskās sabiedrības spēkam.

Mana otrā piebilde ir tā, ka mēs neesam pietiekami uzsvēruši, ka nosodām pēdējos pašnāvnieciskos uzbrukumus Sistānā un Balučistānā, lai gan upuri bija Revolucionārā gvarde, bet arī par nožēlu dučiem civiliedzīvotāju. Mēs esam pret šādu vardarbību, lai gan pilnīgi saprotam iemeslus, kāpēc tā notika, bet pašreiz mums ir jānostājas režīma oponentu pusē.

Visbeidzot, mūsu Parlaments, manuprāt, nosoda nāvēssodu neatkarīgi no tā, uz kuru tas attiecas – uz bērniem, sievietēm, pieaugušajiem – vai kura valsts to izpilda.

Cristian Dan Preda, autors. – (RO) Es arī gribu teikt, ka man žēl, ka cilvēktiesību situācija Irānā pēc jūnija vēlēšanām pasliktinājās. Par šo pasliktināšanos liecina plašais apcietinājumu vilnis un vardarbība pret režīma oponentiem.

Turklāt, kā jau minēts, informācijas brīvība ir nopietni apdraudēta, jo žurnālistiem draud vajāšanas. Lielas bažas rada tas, ka spīdzināšana un nāvēssodi vērsas plašumā. Faktiski *Amnesty International* nesen uzsvēra, ka pēc vēlēšanām notiesāto un ar nāvi sodīto cilvēku skaits būtiski palielinājās.

Visbeidzot – es vēlos atbalstīt ideju par Eiropas Savienības delegācijas izveidi Teherānā. Šāda delegācija var darboties kopā ar pilsonisko sabiedrību uz vietas, tādējādi atbalstot to aktīvistu tiesības, kas piedalās kampaņās par brīvību.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir kāds priekšlikums. Cilvēktiesības, demokrātija un tiesiskums ir pārāk svarīgs un aktuāls jautājums, lai to apspriestu ceturtdienas pēcpusdienā. Diemžēl mēs šeit esam tikai daži.

Pirms mēneša mēs debatējām par žurnālistu slepkavībām. Šodien tā ir šausminoša cilvēktiesību situācija Gvinejā, Irānā un Šrilankā. Es zinu, ka daudzi no jums domā tāpat kā es. Atrādisim citu, labāku datumu šīm svarīgajām debatēm.

Priekšsēdētājs. – Kundze, jums, šķiet, jārunā par šo jautājumu saskaņā ar brīvā mikrofona procedūru. Jūs pašlaik atņemat citiem deputātiem runas laiku.

Brīvā mikrofona procedūra tiek slēgta.

Leonard Orban, Komisijas loceklis. – (RO) Ļaujiet man sākt, izsakot līdzjūtību teroristu uzbrukumā cietušo ģimenēm Sistānas un Balučistānas provincē Irānā. Komisija nosoda teroristu uzbrukumus jebkurā vietā pasaulē, kā arī to, ka šajos uzbrukumos ir zaudētas dzīvības.

Eiropas Komisiju dziļi satrauc pašreizējā cilvēktiesību un pamatbrīvību situācija Irākā. Runājot par šo jautājumu, mēs varam pieminēt tādus piemērus kā nāves sodus nepilngadīgajiem, to iedzīvotāju diskriminēšanu, kas pieder pie dažādām minoritātēm, vārda un pulcēšanās brīvības ierobežojumus, sliktu izturēšanos pret ieslodzītajiem, tiesību uz taisnīgu tiesu liegšanu, kā arī cilvēktiesību aizstāvju un politisko oponentu plašu apspiešanu un iebaidīšanu.

Eiropas Savienība ir uzturējusi tiesu kontaktu ar Irānu un ir atklāti paziņojusi Irānas varas iestādēm savu viedokli par notikumiem valstī.

Eiropas Savienība atbalsta pamatbrīvības un vispārējās vērtības, uz kurām tās pamatojas, un uzskata par pienākumu izteikt savu viedokli, ja kaut kad un kaut kur šie principi tiek pārkāpti. Diemžēl, kaut arī Eiropas Savienība un starptautiskā sabiedrība ir izteikušas daudz aicinājumu un nosodījumu, cilvēktiesību situācija kopš prezidenta vēlēšanām Irānā 2009. gada jūnijā ir vēl vairāk pasliktinājusies.

Dažās pēdējās nedēļās liels skaits cilvēku ir sodīti ar nāvi pakarot. Vienam no šiem cilvēkiem, ko jūs jau pieminējāt, *Behnoud Shojae*, kas bija nepilngadīgs nozieguma izdarīšanas laikā, izpildīja nāvessodu par spīti atkārtotiem ES aicinājumiem spriedumu mīkstināt. Tuvākajā laikā vēl vairākus nepilngadīgos var sodīt ar nāvi. Mēs esam nobažījušies arī par septiņiem Baha'ī ticības līderiem Irānā, kuri atrodas apcietinājumā vairāk nekā 17 mēnešus un kuriem ir izvirzītas nopietnas apsūdzības spiegošanā un pretvalstiskā propagandā. 18. oktobrī paredzēto tiesas sēdi atkal atlika, un kopš tā laika šie septiņi cilvēki ir atstāti neziņā, bez skaidrām izredzēm uz taisnīgu tiesas procesu.

Pēc prezidenta vēlēšanām aizturēja simtiem cilvēku par to, ka viņi piedalījās pēcvēlēšanu demonstrācijās un izteica kritiskas piezīmes. Tiesas prāvas pret tiem, kas bija iesaistīti šajos notikumos, turpinās. Patiesām, pagājušajā nedēļā četrus cilvēkus notiesāja uz nāvi par to, ka viņi bija iesaistīti pēcvēlēšanu starpgadījumos.

Visbeidzot es vēlos uzsvērt, ka mēs visi esam norūpējušies par cilvēktiesību situāciju Irānā, par ko runāja cienījamie deputāti. Komisija cieši uzrauga situācijas attīstību un turpinās izmantot jebkuru izdevību, lai aicinātu Irānas iestādes ievērot starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām, tostarp Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju. Cilvēktiesību situācijas uzlabošana Irānā ir galvenais priekšnoteikums Eiropas Komisijas pieejai turpmākajam politiskajam dialogam un sadarbībai ar Teherānu.

Atbildot uz man uzdotu jautājumu, varu teikt, ka, ņemot vērā pašreizējos apstākļus Irānā, mēs šajā brīdī uzskatām, ka nav īstais laiks izveidot Eiropas Komisijas delegāciju Teherānā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, es aicinu Eiropas Savienību nestāvēt pasīvi malā, kad Irānā tiek pārkāptas cilvēktiesības. Eiropas Savienībai jāieņem daudz noteiktāka nostāja un jāvērsas pret nāves spriedumiem un nāvessoda izpildīšanu šajā valstī, jo īpaši attiecībā uz jauniem un nepilngadīgiem noziedzniekiem. Reakcija uz to, kas notiek Irānā, ir viens no lielākajiem Rietumu pasaules ietekmes pārbaudījumiem.

Šā iemesla dēļ Eiropas Komisijai ir jāizveido Eiropas Savienības delegācija Teherānā, cik drīz vien iespējams, lai atbalstītu un stiprinātu dialogu ar Irānas vadītājiem un pilsonisko sabiedrību, jo īpaši, lai atbalstītu jauniešus, politieslodzītos un žurnālistus. Eiropas Komisijai ir jādara daudz vairāk, lai ANO Augstais cilvēktiesību

komisārs nosūtītu īpašo sūtni situācijas uzraudzīšanai attiecībā uz politiskajiem un drošības jautājumiem un lai nodrošinātu, ka Irānas varas iestādes ievēro starptautiskos procesuālos standartus un tiesiskās prasības attiecībā uz cilvēktiesībām.

Eiropas Savienība vienmēr būs pilsonisko brīvību un Eiropas kopīgo demokrātisko vērtību karognesēja pat aiz mūsu robežām. Šā iemesla dēļ mums, izmantojot intensīvu dialogu ar politiskajām elitēm, ir jādara viss iespējamais, lai Irānā 21. gadsimtā ievērotu cilvēka pamatbrīvības un tiesības uz dzīvību.

12.3. Šrilanka

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem attiecībā uz Šrilanku.

Geoffrey Van Orden, autors. – Priekšsēdētāja kungs, Šrilankas tauta – jo īpaši singāļi un tamili – pēdējo 30 gadu laikā ir ārkārtīgi cietuši no nežēlīgas teroristu kampaņas, ko vadīja LTTE. Tagad, kad LTTE ir uzvarēta, Šrilankas valdībai un tautai ir nepieciešama mūsu atsaucīga izpratne un galvenokārt mūsu atbalsts šīs valsts ceļā uz atveseļošanos un labklājību un centienos novērst terorisma atdzimšanu.

Ir spēki, tostarp tie, kas attaisno LTTE un vēlas dot triecienu Šrilankas tautai, izjaucot vispārējās preferenču sistēmas (VPS) un preferenciālā tirdzniecības režīma nolīgumu noslēgšanu ar ES. Es ceru, ka Komisija saprot, ka tirdzniecība, nevis palīdzība ir labākais ceļš uz ekonomikas atveseļošanos. Šrilankas varas iestādēm savukārt jāklieš bažas, ko izteikuši draugi no starptautiskās sabiedrības, lai netiktu kompromitēts VPS statuss.

Tūlītēja prioritāte, protams, ir to tūkstošu tamilu civiliedzīvotāju pārvietošana, kas ir ieslodzīti konflikta zonā un tiek turēti sliktos apstākļos nometnēs. Viņu dzīves apstākļu nokārtošana ir jāveic steidzami, un starptautiskā sabiedrība ir jāaicina palīgā.

Proinsias De Rossa, autors. – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu šo rezolūciju, lai gan uzskatu, ka Šrilankas valdība tajā kritizēta pārāk maz. Šogad pirms kāda laika mēs bijām liecinieki drausmīgai militārai ofensīvai teritorijā, kas bija Tamilu tīģeru rokās, kad netika ņemta vērā pilsoņu dzīvība un labklājība un, manuprāt, visas iesaistītās puses izmantoja viņus par ķīlniekiem, un tas beidzās ar 90 000 cilvēku nāvi. Pasaule uz to noraudzījās šausmināta un bezpalīdzīga, bet vēl šodien ceturtdaļmiljons Šrilankas pilsoņu ir internēti bez pienācīgām medicīnas iestādēm, bez tīra ūdens, bez sanitāriem līdzekļiem vai dzīves telpas.

Šodienas rezolūcija ir salīdzinoši mērens aicinājums Šrilankas varas iestādēm ievērot savu pilsoņu tiesības. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāizdara ekonomisks un politisks spiediens uz Šrilankas režīmu, ja nebūs jūtama progresa šīs rezolūcijas prasību izpildē.

Šrilankas ekonomikas atveseļošanās ir atkarīga no ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem un ES ekonomiskā atbalsta. Mums ir jāizmanto šie līdzekļi Šrilankas tautu interesēs, tostarp tamilu tautas interesēs.

Thomas Mann, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, manā rīcībā ir divas minūtes. Šķiet, ka 25 gadu ilga pilsoņu karš Šrilankā ir beidzies. Maijā valdības karaspēks iekaroja teritorijas valsts ziemeļos, kas bija LTTE rokās. Cerams, ka jaunās dzīves sākums atnesīs mieru un līdz ar to brīvību.

Cilvēki cieš ne tikai no pilsoņu kara sekām, bet arī no cunami un citām dabas katastrofām. ES ir palielinājusi ārējās tirdzniecības apjomu ar Šrilanku un piešķirusi tai augstākas tarifu preferences nekā jebkurai citai dienvidaustrumu Āzijas valstij. Starptautiskā palīdzība ir saistīta ar prasību, lai Šrilankas politiskie spēki ievērotu cilvēktiesības. Divsimt piecdesmit tūkstoši cilvēku tiek turēti pārblīvētās nometnēs, kurās ir slikti dzīvojamie apstākļi un vāja medicīniskā palīdzība. Palīdzības organizācijām tiek liegta piekļuve. Valdības pašas interesēs būtu organizēt šo cilvēku atgriešanos dzimtajos ciematos, cik ātri vien iespējams. Eiropas Tautas partija (Kristīgo demokrātu) aģitē par to, lai Starptautiskajam Sarkanajam Krustam tiktu piešķirta galvenā piekļuve.

Vēl viena joma, kurā ir vajadzīgas pārmaiņas, ir preses un vārda brīvība. Ir jāpārtrauc žurnālistu nolaupīšana un apcietināšana. Ir jābeidz piespiest cietumsodus tiem, kas raksta kritiskus rakstus. Kā Dienvidāzijas reģionālās sadarbības asociācijas (SAARC) loceklis man ir bijusi iespēja daudz reižu apmeklēt Šrilanku. Es uzskatu, ka šīs valsts jaunās dzīves sākums nodrošinās tai daudz iespēju, ja konstruktīvā veidā iesaistīs arī tamilu līderus. Tas nozīmē atteikties no jebkādam terorisma un vardarbības izpaušmēm, un tas nozīmē sadarbību cilvēktiesību ieviešanas stratēģijā. Es vēlos, lai Šrilankas pilsoņu labad izteiciens, kuru es esmu vairākkārt dzirdējis, – „karš ir institūcija” – beidzot tiktu nodots pagātnei.

(Aplausi)

Joe Higgins, autors. – Priekšsēdētāja kungs, politika, ko īsteno prezidenta *Rajapaksa* valdība un kas ir vērsta pret tamilu tautu, ir kļuvusi par jaunu murgu gan singāļu, gan tamilu tautai Šrilankā, valstij vērsoties ar masu represijām pret atsevišķām personām un personu grupām, kas pretojas tās šovinistiskajai politikai.

Pēc Tamilu tīģeru sakāves tamilu tautas jaunais murgs turpinās, jo īpaši Šrilankas ziemeļos, kur 300 000 cilvēku, tostarp 31 000 bērnu, tiek ar varu turēti nometnēs, kur ir nepietiekams uzturs un izplatās slimības.

Tagad draud jaunas šausmas, ziņo, ka *Rajapaksa* valdība plāno nometināt singāļu tautu Šrilankas austrumos un ziemeļos, citiem vārdiem sakot, kolonizēt teritorijas, kurās tamilu valodā runājošie cilvēki ir vairākumā. Tas būtu scenārijs konfliktiem nākotnē.

Rajapaksa valdība faktiski ir diktatūra ar ļoti niecīgu demokrātijas piedevu. Es atzinīgi vērtēju iespēju ar šīs rezolūcijas palīdzību to nosodīt. Man ir iebildumi pret 4. punktu, tāpēc ka terorismu galvenokārt izraisa *Rajapaksa* valdība, kas vērs to pret tautu. Būdam sociālists, es uzskatu, ka partizānu karš Šrilankas apstākļos neatrisinās problēmu, tamilu tautības cilvēkiem ir tiesības sevi aizstāvēt pret militārām represijām.

Vislabākais veids, kā aizstāvēt tamilu tautu, ir tamilu un singāļu strādnieku un nabadzīgo cilvēku kopīga cīņa pret pašreizējo valdību un tās jauno liberālo politiku, kā arī sociālistiskas pārmaiņas Šrilankas sabiedrībā, kas ļautu šīs valsts apbrīnojamos resursus izmantot visu iedzīvotāju labā. Es lepojos ar to, ka esmu saistīts ar Šrilankas Sociālistisko partiju, kas ir brālīga partija Īrijas Sociālistiskajai partijai un kas ir varonīgi cīnījusies pret valdības šovinismu par tamilu un singāļu tautu tiesībām un tamilu tautas pašnoteikšanās tiesībām.

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, viss, ko apgalvoja mani kolēģi par pašreizējo situāciju Šrilankā, apstiprinājās, kad Cilvēktiesību apakškomiteja nesen organizēja uzklaušanās par šo murgaino situāciju.

Mēs faktiski varam apstiprināt, ka, pārkāpjot visus starptautiskos tiesību aktus, 260 000 tamilu pārvietošanās brīvība vēl arvien tiek ierobežota, lai gan ir pagājuši vairāki mēneši kopš kara beigām. Mēs varam apstiprināt, ka pastāv nopietni ierobežojumi preses brīvībai. Vakar „Reportieri bez robežām” ierindoja Šrilanku 162. vietā no 175 valstīm preses brīvības indeksā.

Tagad mums ir jāpieprasa, lai visiem ANO deleģēto organizāciju pārstāvjiem atļauj iekļūt šajās nometnēs. Rezolūcijā ir minēta vietējo vēlēšanu organizēšana, bet mūsu Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa negrib runāt tik noteiktu valodu, un es ceru, ka cilvēki to atbalstīs. Mēs tikai vēlamies norādīt, ka šīs vēlēšanas tiek organizētas.

Runājot par politikas un tirdzniecības jautājumu, es priecājos, ka Komisija tagad pārbauda, kā Šrilanka īsteno dažādu cilvēktiesību nolīgumu prasības. Es sagaidu, ka Komisija strādās ļoti objektīvi un taisnīgi un ar laiku izdarīs secinājumus, vai Šrilanka īstenībā ir pelnījusi preferenču režīmu saskaņā ar VPS un TPR.

Bernd Posselt, PPE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, uzvarētājiem jābūt augstsirdīgiem, un man šķiet, ka daudzi cilvēki Šrilankā to vēl nav sapratuši. Galvenais jautājums ir etniskā konflikta iemeslu atrisinājums, jo tas ir stipri saasinājies. Mums tikai jāsaprot, ka nav nekāda plāna, kas garantētu tamiliem viņu likumīgās tiesības. Abām pusēm ir jāpaiet pretim viena otrai, lai rastu politisku risinājumu.

Vardarbību pienācīgi apkaroja. Vainīgie vardarbībā ir uzvarēti, un vardarbībā nav nekā tāda, kam varētu viegli pārslīdēt pāri. Īstais uzdevums ir apkarot vardarbības iemeslus. Vieglāk ir izbeigt karu nekā nodibināt mieru. Mēs to pašreiz redzam Bosnijā, kur labu laiku pēc kara beigām ilgtspējīga miera risinājums vēl nav rasts.

Es raizējos par Šrilankas stabilitāti, jo mazākumtautību problēma tur ir pastāvējusi gadu simtiem, tā saasinājās koloniālisma laikā, un tāpēc mums jādara viss, lai būtu par starpniekiem starp abām pusēm un tās samierinātu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, S&D grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šā gada maijā pēc valdības uzvaras pār Tamilu tīģeriem šķita, ka pilsoņu karš Šrilankā, kas ilga daudzus gadus, ir pēdīgi beidzies. Tomēr šajā valstī diemžēl ir daudz problēmu, kas jāatrisina.

Politisku iemeslu dēļ valdība tur vairāk nekā 250 000 cilvēku nometnēs, neļaujot tajās iekļūt humānās palīdzības organizācijām. Tā apspiež plašsaziņas līdzekļus. Šā gada septembrī Kolombo Augstākā tiesa piesprieda kādam žurnālistam 20 gadu cietumsodu, ko ES prezidentvalsts uzskatīja par draudiem vārda brīvībai un visnotaļ nosodīja.

Liels kavēklis valsts attīstībai ir kājnieku mīnas, kas apdraud cilvēku dzīvību un veselību. Šrilanka vēl nav pievienojusies Otavas Konvencijai, kas aizliedz kājnieku mīnas. Šā dokumenta parakstīšana, protams, palīdzēs atrisināt problēmu un vienlaikus ļaus valstij lūgt palīdzību kājnieku mīnu upuru labā un paātrināt mīnu aizvākšanas kampaņu, kas arniecīgiem rezultātiem turpinās no 2003. gada.

Šrilankas pilsoņi ir pelnījuši patiesu demokrātiju un labāku dzīvi.

Karima Delli, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šrilankas valdība mēnešiem ilgi ir īstenojusi klusēšanas taktiku attiecībā uz tamilu civiliedzīvotāju stāvokli, liedzot ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem un humānās palīdzības organizācijām piekļuvi tiem. Kopš 2009. gada marta, rupji pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus un cilvēktiesības, Kolombo tiek saspiestībā turēti gandrīz visi civiliedzīvotāji, kas bēga no kaujām starp armiju un Tamilu tīģeriem.

Jūlijā Šrilankas valdība bija sadzinusi vairāk nekā 280 000 cilvēku salas ziemeļaustrumos 30 nometnēs, kuras apsargāja armija. Bēgļi var pamest nometnes tikai tad, ja viņiem ir vajadzīga ārkārtas medicīniskā palīdzība, vairākumā gadījumu militāra konvoja pavadībā. Dažās nometnēs katru nedēļu mirst vairāk nekā 1000 cilvēku, galvenokārt no dizentērijas. Dzīves apstākļi ir šausmīgi. Prezidents *Rajapaksa* pagājušajā nedēļā paziņoja, ka atbrīvos tikai 100 000 tamilu bēgļu.

Ņemot vērā tragēdijas lielos apmērus, Eiropas Savienībai ir jāpalielina spiediens uz Šrilankas valdību, lai panāktu civiliedzīvotāju tūlītēju beznosacījumu atbrīvošanu, žurnālistu piekļuvi nometnēm un tūlītēju humānās palīdzības piegādi nometnēm.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kā Londonas pārstāvim – pilsētas, kas pēdējo 40 gadu laikā vairākkārt ir cietusi no teroristu uzbrukumiem –, man ļoti simpatizē visu etnisko grupu šrilankieši. Tamilu tīģeru izvērstā nežēlīgā terorisma kampaņa pamatīgi iedragāja šīs skaistās valsts attīstību.

Prezidents *Rajapaksa* nāca pie varas demokrātiskā ceļā, pilns apņēmības sakaut LTTE, un viņa panākumus vajadzētu apsveikt visiem, kas nicina terorismu. Valdībai tagad ir pienākums izveidot pēckonflikta sabiedrību, kurā visiem šrilankiešiem būtu nodrošināta brīvība, taisnīgums un vienlīdzība. Iekšzemē pārvietoto personu atgriešanai mājās un kara noziedznieku tiesāšanai tagad jābūt valdības prioritātei.

Ja arī es pieļauju, ka prezidents *Rajapaksa*, iespējams, ir nedaudz iedragājis savu starptautisko reputāciju, dažu ārkārtas pasākumu dēļ, kas tika veikti uzreiz pēc konflikta, tomēr esmu pārliecināts, ka labākais turpmākās rīcības veids ir nodrošināt Šrilankas attīstību par drošu un plaukstošu valsti un atbalstīt tās demokrātiski ievēlēto vadītāju un valdību. Eiropas Savienībai jā saglabā VPS+ tirdzniecības nolīgumi, kuru anulēšana iznīcinātu vienu miljonu darbavietu un netieši ekonomiski ietekmētu 2,5 miljonus nevainīgu Šrilankas pilsoņu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es kā īru deputāts esmu gandarīts, ka mani kolēģi no Īrijas *Joe Higgins* un *Proinsias De Rossa* ir galvenajos vilcienos aprakstījuši dažādās problēmas Šrilankā un Irānā, un es viņiem piebalsoju. Īrijai pieklātos izrādīt interesi par šīm problēmām, jo tā vairāku gadu garumā ir pieredzējusi diskrimināciju un cilvēku bojāeju Ziemeļīrijā. Tomēr, galu galā, vienīgais risinājums ir iespējams tikai diplomātijas un sarunu ceļā. Šā iemesla dēļ es ceru, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā priekšsēdētāja un Augstā pārstāvja jaunās pilnvaras un statuss tiks izmantoti, lai, cerams, vestu šīs valstis pie veselā saprāta un izpratnes, lai tās labotos un pieņemtu diplomātisku un demokrātisku dzīvesveidu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam sekojuši līdzī situācijai Šrilankā un komentējuši to daudzas reizes, un reizēm gandrīz zaudējuši cerības atrast risinājumu. Tomēr 25 gadus ilgušais konflikts šogad beidzās ar Tamilu tīģeru sakāvi. Ilgušais konflikts kā parasti prasīja daudz upuru un radīja valstī daudz iekšējo bēgļu, kā arī sagādāja problēmas ekonomikai un tiesiskumam. Tagad valsts ir iegājusi cerīgā, kaut arī kritiskā fāzē.

Šeit jau tika pieminētas bažas par nometnēs dzīvojošo cilvēku bēdīgo stāvokli. Kā jau minēts rezolūcijā, mēs ceram, ka varas iestādes drīz pieņems starptautisko atbalstu un atvērs nometnes, lai saņemtu humāno palīdzību un uzņemtu mācītus konfliktu risināšanas speciālistus. Vienlaikus mums arī vajag, lai starptautiskā sabiedrība sāktu rīkoties un panāktu, lai šajā brīnišķīgajā salā valdītu stabils miers. Palīdzība arī noteikti jāpalielina ar papildu summām, ko Komisijai jāpiešķir kājnieku mīnu atmīnēšanai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribu izteikties galvenokārt tādēļ, lai uzsvērtu to, ko jau teica mana kolēģe *Hautala* kundze. Mums jāpatur prātā, kādu nozīmi šajā procesā ir ne tikai Sarkanajam Krustam, bet arī Apvienoto Nāciju Organizācijai un kādai vajadzētu būt to nozīmei.

Tomēr es gribēju arī atbildēt uz *Van Orden* kunga izteikumiem, jo man šķiet, ka ir pilnīgi neadekvāti dēvēt tos no mums, ka cenšas izmantot tādu godīgu instrumentu kā VPS+ tirdzniecības nolīgumi par *LTTE* piekritējiem un atbalstītājiem. Tā vienkārši nav taisnība.

Mēs zinām, ka notiek izmeklēšana, lai noteiktu, vai Šrilankas varas iestādes dara visu, lai iekļautu valsts likumā tiesību aktus, kas attiecas uz cilvēktiesībām.

Ja tas netiek darīts pareizi, tad ir pilnīgi normāli, ja mēs pieprasām, lai VPS+ sistēma netiktu paplašināta. Tāpēc man šķiet, ka attiecībā uz šo paplašināšanu šīs pretenzijas vai šī prasība par *LTTE* atbalstīšanu ir pilnīgi nepamatotas.

Leonard Orban, *Komisijas loceklis*. – (RO) Eiropas Komisija ir turpinājusi cieši pārraudzīt situāciju Šrilankā un rosināt pienācīgu dialogu ar šīs valsts valdību, lai radītu pamatu jaunām attiecībām, kurās abas puses pieliek pūliņus, lai sadarbotos to situāciju risināšanā, kas rada galvenās problēmas.

Mūs ļoti satrauc kritiskā humanitārā situācija nometnēs, kurās tiek turētas pārvietotās personas. Šo cilvēku aizturēšana Šrilankā pret viņu gribu ir kļedzošs starptautisko tiesību pārkāpums. Mums steidzami jāpanāk, lai visi nometnēs palikušie cilvēki iegūtu pārvietošanās brīvību un lai humānās palīdzības organizācijām tiktu atļauta neierobežota piekļuve šīm nometnēm, tostarp to dokumentācijai, lai tās varētu sniegt humāno palīdzību un nodrošināt aizsardzību.

Turklāt Komisiju joprojām uztrauc cilvēktiesību stāvoklis Šrilankā, pamatojoties uz informāciju par nāvessodiem, kas izpildīti bez tiesas sprieduma, cilvēku nolaupīšanas gadījumiem un plašsaziņas līdzekļu pārstāvju iebiedēšanu. Samierināšanai uz salas būs šķēršļi tik ilgi, kamēr tiks ignorēta tamilu neapmierinātība un kamēr pastāvēs visatļautības gaisotne. Eiropas Komisija ir stingri pārliecināta, ka samierināšanas procesa atrisinājums meklējams abu pušu spējā uzņemties atbildību par savu rīcību.

Eiropas Komisija nesen pabeidza visaptverošu pētījumu par cilvēktiesību stāvokli Šrilankā. Šīs misijas galvenā prioritāte bija novērot, vai valsts pilda vai nepilda saistības, ko tā uzņēmas, saņemot atbalstu no speciālas ilgtspējīgas attīstības un labas pārvaldības veicināšanas shēmas, VPS+ nolīgumus, kas tika noslēgti ar Eiropas Savienību, un saistības ievērot starptautiskos noteikumus, jo īpaši cilvēktiesību jomā.

Izmeklēšanā atklājās būtiski trūkumi attiecībā uz trim Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijām, kas reglamentē cilvēktiesības: Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un Konvenciju par bērna tiesībām. Tas uzskatāmi parāda, ka Šrilanka šobrīd šīs konvencijas neīsteno.

Šī situācija neizbēgami turpinās apdraudēt jaunu tirdzniecisko priekšrocību piešķiršanu saskaņā ar VPS+ nolīgumiem, jo visiem, kuri saņem labumu no šīs shēmas, ir jāizpilda nosacījums, ka šīs trīs konvencijas ir ratificētas un tiek efektīvi īstenotas.

Pateicos.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisār Orban. Debates tiek slēgtas. Pēc debatēm notiks balsošana.

Es gribētu izmantot šo izdevību un pateikt kaut ko par jautājumu, kas radās šopēcpusdien balsojuma skaidrojuma laikā un arī tagad brīvā mikrofona procedūrās laikā. Saskaņā ar reglamentu pēc balsojuma skaidrojuma vai pēc brīvā mikrofona procedūras sākuma netiek pieņemti vairs nekādi lūgumi. Es lūdzu dienestiem, lai visi vēlreiz par to tiktu informēti. Šodien mēs ar to kaut kā tikām galā, taču turpmāk mums jābūt uzmanīgiem, jo citādi mēs krietni pārsniegsim deputātiem atvēlēto laiku.

Nākamais punkts ir balsojums par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par Gvineju. Vispirms mēs izskatīsim no sešām grupām saņemto kopīgo rezolūcijas priekšlikumu, ar kuru paredzēts aizstāt visus rezolūcijas priekšlikumus šajā jautājumā.

13.1. Gvineja (balsošana)

13.2. Irāna (balsošana)

13.3. Šrilanka (balsošana)

Thomas Mann, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ierosinu izņemt 3. apsvērumu no rezolūcijas, tāpēc ka žurnālista *Ti Sei Nayagam* situācija ir minēta tikai pašā sākumā un nevis rezolūcijas rezolutīvajā daļā. Mēs izņemām šo punktu no darba kārtības mūsu kopējo sarunu laikā. Es tāpēc iesaku svītrot šo jautājumu. Mums noteikti būs izdevība apspriest šo jautājumu citā reizē.

(Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

14. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

15. Komiteju sastāvs (sk. protokolu)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, bet visu šo dienu es esmu klausījies kādu labējo ungāru ekstrēmisti, kura katrā punktā runāja par Ungāriju. Varbūt jūs, lūdzu, varētu viņai norādīt, ka mums ir darba kārtība ar atsevišķiem punktiem. Iespējams, ka deputāte to nezina.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Diemžēl deputātes šeit nav. Es pieņemu, ka viņa ņems vērā jūsu piezīmi.

16. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

17. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

18. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

19. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

20. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Paziņoju, ka Eiropas Parlamenta sesija tiek pārtraukta.

(Sēdi slēdza plkst. 16.35)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 10 (Liam Aylward) (H-0331/09)

Temats: ES finanšu plāns 2014. līdz 2021. gadam

Vai Padome varētu ieskicēt iespējamo grafiku, kādā tā plāno rīkoties, lai pabeigtu sarunas par nākamo ES finanšu plānu 2014. līdz 2021. gadam?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Tā kā pašreizējā finanšu shēma ietver laika posmu no 2007. līdz 2013. gadam, trīs iestādes 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā vienojās, ka Komisija „līdz 2011. gada 11. jūlijam” iesniegs priekšlikumus jaunajai finanšu shēmai.

Tāpēc precīzs grafiks, kad notiks apspriešana Padomē, daļēji ir atkarīgs no tā, kad tieši Komisija iesniegs priekšlikumu un kā prezidentūra ir paredzējusi organizēt Padomes darbu šajā laikā.

Skaidrs ir tas, ka tiklīdz Komisija iesniegs priekšlikumu, Padome to izskatīs, lai varētu to savlaicīgi pieņemt pirms pašreizējās finanšu shēmas beigu termiņa.

Pašreizējais 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums (IIA) un finanšu shēma 2007.–2013. gadam būs spēkā līdz tajā izdarīs grozījumus vai aizstās ar jaunu tiesību aktu vai instrumentu.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Gay Mitchell) (H-0335/09)

Temats: Eiropadomes priekšsēdētājs

Ja tiks pieņemts Lisabonas līgums, oktobra Eiropadomei būs iespēja izvirzīt kandidātus jaunizveidotajam Eiropadomes priekšsēdētāja amatam.

Jaunajam priekšsēdētājam būs nozīmīga loma, pārstāvēt Padomi starptautiskā līmenī. Tāpēc šīs kandidatūras jāpārbauda īpaši rūpīgi.

Kāda būs Eiropadomes priekšsēdētāja vēlēšanu kārtība un kādā veidā Zviedrijas prezidentūra nodrošinās procesa taisnīgumu un demokrātiskumu, un to, ka ievēlētais kandidāts pārstāvēs Eiropas Savienības pilsoņu principus un vērtības?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu nākamajam Eiropadomes priekšsēdētājam būs ne tikai nozīmīga loma starptautiskā līmenī, kā to norādīja godājamais deputāts, bet arī vispārīga loma Eiropadomes darba virzībā un tā sagatavošanas un nepārtrauktības nodrošināšanā.

Tomēr nav skaidri zināms jaunā līguma spēkā stāšanās datums un nākamā Eiropadomes priekšsēdētāja iecelšanas laiks. Līgumu ir atzinušas 26 dalībvalstis, tomēr tas vēl ir jāratificē Čehijas Republikai.

Piemērotā brīdī Eiropadomes priekšsēdētājs konsultēsies ar kolēģiem, lai valstu vai valdību vadītāji panāktu vienošanos par šim amatam vispiemērotāko personu. Saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropadomes priekšsēdētāja ievēlēšana pilnībā tiek uzticēta Eiropadomei un to ievēlēs Eiropadome ar kvalificētu balsu vairākumu. Priekšsēdētāju ievēl uz divarpus gadiem, ar iespēju atjaunot termiņu vienu reizi.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Brian Crowley) (H-0337/09)

Temats: ES sabiedrība un jauno tehnoloģiju priekšrocības

Vai Padome varētu paskaidrot, kādas programmas tā īsteno, lai visas Eiropas sabiedrības grupas varētu izmantot jauno un pašreiz izstrādājamo tehnoloģiju priekšrocības, jo īpaši šajā ļoti sarežģītajā ekonomikas situācijā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome darīja zināmu savu viedokli godājamam deputātam, norādot, ka ir svarīgi nodrošināt to, ka visas Eiropas sabiedrības grupas ir ieguvējas no jaunajām un pašreiz izstrādājamām tehnoloģijām. Eiropai tas ir svarīgi, lai spētu izpildīt kopīgos ilgtermiņa uzdevumus, piemēram, globalizācija, klimata maiņa un iedzīvotāju novecošanās. Tikpat nozīmīgi īstermiņā ir sagatavot labu pamatu ilgtspējīgai ekonomikas atveseļošanai.

Vairākas Eiropas Kopienas organizētās programmas un pasākumi pētniecības, tehnoloģiju attīstības un inovācijas jomā palīdz nodrošināt to, ka visas Eiropas sabiedrības grupas ir ieguvējas no jaunajām un pašreiz izstrādājamām tehnoloģijām:

- Septītai pamatprogrammai, kas paredzēta pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem un kura tika pieņemta 2007. līdz 2013. gadam, ir vispārējs mērķis stiprināt Kopienas ražotāju zinātnisko un tehnoloģisko pamatu. Pamatprogrammas neatņemam sastāvdaļa ir zināšanu nodošana, nodrošināšana, ka pētījumu rezultāti un tehnoloģijas tiek izmantotas sabiedrībā. Šī programma tiecas nodrošināt stabilāku pamatu Eiropas Pētniecības telpai (ERA), piedāvājot pievilcīgus nosacījumus un efektīvu un kvalificētu pētījumu un ieguldījumu pārvaldību pētījumu un tehnoloģiju attīstībā, kas veido pozitīvu ieguldījumu dalībvalstu sociālajā, kultūras un ekonomikas attīstībā. Nākamām pamatprogrammām vajadzētu vairāk pievērsties galvenajiem sabiedrības uzdevumiem. Padomes secinājumi, kas ieskicē veidu, kā to vajadzētu darīt, iesaistot visas ieinteresētās puses, ir iesniegti Zviedrijas prezidentūras laikā.

- Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma (KIP), kas pieņemta laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam un kura ir paredzēta maziem un vidējiem uzņēmumiem, atbalsta inovācijas darbības, tostarp eko-inovāciju, nodrošina vieglāku piekļuvi finanšu un uzņēmējdarbības atbalsta pakalpojumiem. Tā veicina informācijas un sakaru tehnoloģiju ieviešanu un lietošanu, kā arī rosina vairāk izmantot atjaunojamo enerģiju un veicina enerģijas efektīvu izmantošanu.

Papildus iepriekš minētajām programmām Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts (EIT), kuru izveidoja ar Eiropas Padomes un Parlamenta 2008. gada marta regulu, ir paredzēts tam, lai nodrošinātu ilgtspējīgu Eiropas ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju, veicinot dalībvalstu un Kopienas inovācijas spēju. Šī institūta pamatā ir zināšanu trijstūris, kurā mijiedarbojas augstākā izglītība, pētniecība un inovācija, lai pilnvērtīgāk izmantotu Eiropas ieguldījumu zināšanās. Zināšanu trijstūra pilnveidošana ir Zviedrijas prezidentūras prioritāte.

Visas šīs programmas pašlaik īsteno Komisija, tomēr EIT darbībā ir vērojama diezgan liela autonomija.

Papildus šīm Eiropas Kopienas programmām un darbībām Padome ir iesaistīta kopīgās programmas iniciatīvu noteikšanā pētījumu veikšanai Eiropā, izmantojot brīvprātīgu dalībvalstu nacionālo programmu saskaņošanu. Ar to paredzēts risināt būtiskus globālos un sabiedrības jautājumus, lai stiprinātu Eiropas spēju pārvērst pētījumu rezultātus materiāla labuma veidā, kas ir noderīgs sabiedrībai un tās ekonomikas vispārējai konkurētspējai.

Inovāciju politikas jomā „Vadošā tirgus iniciatīva”, kuru izveidoja ar Komisijas paziņojumu, ņemot vērā Padomes aicinājumu, pievēršas inovatīvo pakalpojumu un izstrādājumu tirgus veicināšanai tādās jomās kā, piemēram, e-veselība. Tā ir paredzēta tam, lai palīdzētu visai sabiedrībai gūt praktisku labumu no jauno tehnoloģiju pētniecības un attīstības.

Padome 2008. gada decembrī pieņēma „Vīziju 2020”, kurā tā pauž domu, ka līdz 2020. gadam visas dalībvalstis būs ieguvējas no „piektās brīvības”, ko paredz ERA: brīva pētnieku, zināšanu un tehnoloģiju

aprite. Paredzams, ka jaunā pārvaldības shēma, kura ietver saskaņotāku stratēģiju, tiks apstiprināta Zviedrijas prezidentūras laikā.

i2010 stratēģija saliedē visas Eiropas politikas, iniciatīvas un darbības, kuru mērķis ir veicināt attīstību un izmantot digitālās tehnoloģijas ikdienas darbā un privātā dzīvē. i2010 stratēģija ietver dažādas darbības, piemēram, reglamentēšanu, līdzekļus pētniecības un izmēģinājumu projektiem, veicināšanas darbības un partnerattiecības ar ieinteresētām pusēm. Lai spētu reaģēt uz dažādiem nepārtrauktās izaugsmes un eko-efektīvās attīstības izaicinājumiem, Padome pašlaik atbalsta pasākumus, kas paredzēti atjaunotās Eiropas politikas IKT programmai.

Visbeidzot, es vēlētos atgādināt, ka Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, kuru Eiropadome pieņēma 2008. gada decembrī, ietver pasākumus pētniecības un tehnoloģiju attīstības jomā, piemēram, platjoslu interneta attīstīšanu arī tajos reģionos, kur ir slikta piekļuve pakalpojumiem. Eiropadome vienojās par to, ka ES jāsasniedz 100 % ātrdarbīga interneta pārklājums līdz 2013. gadam. ES dalībvalstis ir apstiprinājušas Eiropas Komisijas priekšlikumus piešķirt EUR 1 miljardu sākot ar 2009. gadu, lai palīdzētu ierīkot internetu lauku reģionos, izveidotu jaunas darba vietas un veicinātu uzņēmējdarbības attīstību.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Pat the Cope Gallagher) (H-0339/09)

Temats: Īslandes pievienošanās

Vai Padome varētu iesniegt paziņojumu par sarunu gaitu attiecībā uz Īslandes pievienošanu Eiropas Savienībai?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Īslandes pieteikums dalībai Eiropas Savienībā tika oficiāli iesniegts 2009. gada 16. jūlijā Eiropadomes priekšsēdētājam, Zviedrijas premjerministram Fredrik Reinfeldt kungam un arī Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes priekšsēdētājam Carl Bildt kungam un nekavējoši nodots tālāk Padomes locekļiem. Zviedrijas prezidentūra atzinīgi vērtē Īslandes dalības pieteikumu.

Sanāksmē 2009. gada 27. jūlijā Padome atgādināja par atjaunoto vienprātību paplašināšanās sakarā, kāda tika pausta 2006. gada 14./15. decembra Eiropadomes secinājumos, tostarp par principu, ka katra kandidātvalsts tiek vērtēta pēc tās labajām īpašībām, un nolēma īstenot kārtību, kāda noteikta Līguma par Eiropas Savienību 49. pantā. Saskaņā ar to Komisija tika aicināta iesniegt atzinumu Padomei par šo pieteikumu.

Padome izskatīs šo atzinumu, tiklīdz tas tiks saņemts.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Jim Higgins) (H-0341/09)

Temats: Jūras maršrutu atvēršana Izraēlā

Vai Padome ir gatava pieprasīt Izraēlas varas iestādēm atļaut atvērt maršrutus pa jūru, lai atvieglotu dzīvībai svarīgu sūtījumu piegādi Gazas palestīniešiem, un vai Padome ir apmierināta ar to, kā Izraēla pilda Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu nosacījumus?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome vairākas reizes ir atkārtoti norādījusi uz vairākiem gadījumiem, kad Gazas krīzei neatlaidīgi sniedz ilgstošu risinājumu, pilnībā īstenojot ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1860. Ciktāl tas attiecas uz īpašo piekļuves jautājumu, varu apstiprināt, ka ES regulāri pieprasa nekavējoši un bez nosacījumiem atvērt robežšķersošanas punktus, lai būtu iespējama humānās palīdzības, komercpreču un personu plūsma uz Gazu un no tās, bez kuras nenotiks netraucēta humānās palīdzības piegāde, atjaunošana un ekonomikas atveseļošana, un tam par pamatu ir 2005. gada Nolīgums par pārvietošanos un piekļuvi.

Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums ar Izraēlu paredz politiskā dialoga pamatnostādnes, pieļaujot ciešu politisko attiecību attīstību starp pusēm. Šis dialogs un sadarbība varētu palīdzēt veidot labāku abpusējo izpratni un radītu mums iespēju risināt visus attiecīgos jautājumus ar Izraēlas varas iestādēm dažādos līmeņos.

Vēl es vēlētos piebilst, ka Padome nemaina savu viedokli par politisko procesu, pamatojoties uz pušu iepriekšējām saistībām, atbalsta vienīgo veidu, kā sasniegt divu valstu vienošanos sarunu ceļā, par ko puses vienojās, kā rezultātā palestīniešu valsts kļūs neatkarīga, demokrātiska, tuvēja un dzīvotspējīga, dzīvojot kopā mierā un drošībā Izraēlas Valstī.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Georgios Toussas) (H-0346/09)

Temats: Elektroniskā pārraudzība Eiropas Savienībā

Laikā no 2009. gada 31. augusta līdz 6. septembrim 24 ES dalībvalstīs notika plaša mēroga eksperiments, reģistrējot kopumā personas datus 1 041 821 personai, kura iebruca vai izbruca no Grieķijas. Kopumā visā Eiropas Savienībā tika elektroniski reģistrēti dati 12 907 581 personai. Šis eksperiments notika atbilstoši ES Stratēģiskās imigrācijas komitejas (SCIFA) dokumentam Nr. 10410/09, un tā mērķis bija apkopot personas datus visām personām, kuras šķērso ES robežas. Īstenojot iestāžu sistēmu, kam piekritusi un ko pieņēmusi Nea Demokratia (Jaunās demokrātijas) un PASOK (http://lv.wikipedia.org/w/index.php?title=Visgrie%C4%B7ijas_Soci%C4%81listisk%C4%81_kust%C4%ABa&action=edit&redlink=1) "Visgrieķijas Sociālistiskā kustība (vcl nav uzrakstīts)" valdība, Grieķija ir operatīvi veikusi datu apkopošanas pasākumus, iesniedzot piekto lielāko reģistrēto personu skaitu.

Kā Padome vērtē šāda veida eksperimentus, kuru mērķis ir izveidot „Eiropas cietoksni” un radīt gigantisku elektroniskas robežkontroles un pārraudzības sistēmu visiem ceļotājiem, līdz ar to lielā mērā ierobežojot demokrātiskās pamattiesības un brīvības?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome vēlas pievērst godājamā deputāta uzmanību faktam, ka datu apkopošanas eksperiments, kas notika no 2009. gada 31. augusta līdz 6. septembrim, bija paredzēts tikai dažādu kategoriju ceļotāju iebraukšanas un izbraukšanas skaita reģistrācijai uz dažāda veida ārējām robežām. Tas neietvēra personas datu reģistrāciju.

Eksperimenta mērķis patiešām bija apkopot dažādu kateogriju ceļotāju iebraukšanas un izbraukšanas salīdzināmos datus uz dažāda veida ārējām robežām, ja pašlaik tie nav pieejami visās dalībvalstīs. Šie dati varētu noderēt sagatavošanās darbam Komisijā. Mērķis ir iesniegt tiesību akta projektu par iebraucēju un izbraucēju datu elektroniskās reģistrācijas sistēmas izveidošanu 2010. gada sākumā. Šādas sistēmas nolūks, ja norādīts, būtu atvieglot to personu atrašanu, kuras pārsniedz uzturēšanās termiņu, un identificēt personas bez dokumentiem.

Domu par šādas sistēmas izveidošanu izteica Komisija 2008. gada februāra paziņojumā „Sagatavojot nākamos soļus robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā”. Padome atbalstīja paziņojumu.

Padome 2008. gada jūnijā „Secinājumos par Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību” uzsvēra nepieciešamību izmantot pieejamo tehnoloģiju, lai labāk pārvaldītu ārējās robežas un nelegālo imigrāciju. Tāpēc Padome aicināja Komisiju līdz 2010. gada sākumam iesniegt, ja uzskata par nepieciešamu, priekšlikumus trešo valstu valstspiederīgo iebraukšanas/izbraukšanas reģistrācijas sistēmas izveidei.

Izskatot šāda veida priekšlikumu, Padome ņēms vērā Padomes 2009. gada martā pieņemto rezolūciju par „nākamajiem soļiem robežu pārvaldībai Eiropas Savienībā un līdzīgu pieredzi trešās valstīs”. Iepriekš minētie secinājumi uzsvēra prasību pēc jaunām sistēmām, lai panāktu pilnīgu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, principiem par datu aizsardzību, cilvēktiesībām, starptautiskai aizsardzībai un proporcionalitātei, kā arī lai atspoguļotu izmaksu un guvumu pieeju un tehnoloģijas pievienoto vērtību.

Es varu apliecināt godājamam deputātam, ka iebraukšanas/izbraukšanas sistēmas izveides mērķis nav atturēt cilvēkus no ieceļošanas Eiropas Savienībā vai radīt „Eiropas cietoksni”, bet gan rast lielāku skaidrību par to, kādas personas šeit faktiski uzturas. Ja runa ir par līdzsvaru starp drošību un integritāti, tad to ļoti rūpīgi

ievēro Zviedrijas prezidentūra, un domāju arī pārējās dalībvalstis, un par to savā priekšlikumā norāda Komisija; mēs turpināsim tādā pašā garā.

*
* *

Jautājums Nr. 16 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0350/09)

Temats: Par Padomes nostāju attiecībā uz ziņojumu par Krievijas un Gruzijas karu

ES pilnvarotā neatkarīgā faktu vākšanas misija par Gruziju 2009. gada 30. septembrī nāca klajā ar ziņojumu par 2008. gada augusta Krievijas — Gruzijas karu. Pretējām nometnēm ir atšķirīgas ziņojuma interpretācijas jautājumā par to, kurš vainojams par militārajām darbībām un simtiem zaudētām dzīvībām. Tomēr ziņojumā ir skaidri norādīts uz provokācijām no Krievijas puses pirms kara darbības sākuma, un tajā teikts, ka pasu izsniegšana Gruzijas pilsoņiem Dienvidosetijā un Abhāzijā, kas notiek jau vairākus gadus, ir bijusi nelegāla.

Kāda tieši ir Padomes nostāja attiecībā uz šo ziņojumu un tā rezultātiem? Kā ziņojums ietekmē politisko situāciju reģionā? Vai Padome tagad uzskata, ka aktīvāk jāiesaistās šī reģiona jautājumu risināšanā, lai novērstu turpmāku konflikta saasināšanos? Kāda būs Padomes reakcija uz šo ziņojumu un tā atzinumiem?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome izteica atzinību vēstniekam Heidi Tagliavini un visam neatkarīgās starptautiskās Gruzijas konflikta faktu vākšanas misijas (IIFMCG) personālam par darbu, ko viņi paveica, izpildot šo ārkārtīgi grūto uzdevumu. Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka šis ir neatkarīgs ziņojums. ES atbalstīja izmeklēšanas ideju, pilnvaroja faktu vākšanas misiju un sniedza tai finansiālu atbalstu, bet nekādā veidā neiesaistījās ne izmeklēšanā, ne tās rezultātu sagatavošanā. ES atzinīgi novērtēja ziņojuma izklāstu. ES cer, ka iegūtie rezultāti sniegs labāku izpratni par konflikta izcelšanos un 2008. gada konflikta norisi, kā arī, plašākā skatījumā, noderēs kā sākums starptautiskiem pasākumiem nākotnē preventīvās diplomātijas jomā.

Padome uzskata, ka Gruzijas konflikta mierīgam un noturīgam atrisinājumam jābalstās uz neatkarības, suverenitātes un teritoriālās integritātes cieņas principiem, kā to atzīst starptautiskie tiesību akti, tostarp Konferences par drošību un sadarbību Eiropā Nobeiguma akts, ko parakstīja Helsinkos, un Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas, ko mēs esam apņēmušies sasniegt.

Šādā noskaņā Padome iesaistās Ženēvas starptautiskajās diskusijās. Par spīti pastāvošajām grūtībām un atšķirībām dalībnieku starpā, Padome uzskata, ka Ženēvas diskusiju turpināšanai ir liela nozīme, jo tās ir ne tikai forums, kurā ir pārstāvētas visas puses, bet arī trīs galveno starptautisko dalībnieku — ES, EDSO un ANO — cieša sadarbība reģiona drošības un stabilitātes atbalsta ziņā. Mēs ar nepacietību gaidām nākamo konsultāciju kārtu 11. novembrī.

Vēl es vēlētos uzsvērt, ka ES turpinās aktīvi iesaistīties Gruzijas lietā. ES saistības ir jūtamas vairākos veidos. Pirmkārt, nepārtraukta klātbūtne uz vietas — vienīgā starptautiskā klātbūtne pēc EDSO un ANO misijām, kuras bija jāpārtrauc — ES Uzraudzības misija (EUMM Gruzijā), lai uzraudzītu 2008. gada 12. augustā un 8. septembrī noslēgto pamiera nolīgumu izpildi un lai stabilizētu un normalizētu situāciju kara skartajos reģionos, kā arī lai novērotu atbilstību cilvēktiesībām un tiesiskumam. EUMM pilnvaras tika pagarinātas līdz 2010. gada septembrim. Šādā gaisotnē, un kā jau godājamam deputātam zināms, ES, izmantojot ES īpašā pārstāvja Gruzijas krīzes jautājumos starpniecību, kopā ar ANO un EDSO bija noteicošā loma, atrodoties Ženēvas starptautisko diskusiju līdzvadībā, kas bija vienīgais starptautiskais forums, kurā bija pārstāvētas visas puses.

ES arī ir apsolījusi palielināt finansiālo palīdzību saistībā ar 2008. gada 22. oktobra Starptautisko palīdzības sniedzēju konferenci, kura pievērsās pēckonfliktu rehabilitācijai, iekšzemē pārvietoto personu atbalstam un ekonomiskajai stabilitātei.

ES turpmāk sniegs nepārtrauktu atbalstu Gruzijai ar ES īpašā pārstāvja Dienvidkaukāzā darbības un finansiālā atbalsta starpniecību, lai palīdzētu Gruzijai veikt iekšējās reformas, nostiprinot demokrātiskas iestādes un tiesiskumu, kā arī veicinot kontaktus cilvēku starpā un pilsoniskās sabiedrības dialogu.

Visbeidzot, ES apņēmsanos atspoguļo mērķis un piedāvājums attīstīt aizvien ciešākas attiecības ar Gruziju, kā arī ar pārējām Dienvidkaukāza valstīm Austrumu partnerības ietvaros.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Jacek Włosowicz) (H-0352/09)

Temats: Integritāte un plurālistisku demokrātiju stiprināšana

Eiropas valstis ir uzticīgas integritātei un plurālistisku demokrātiju stiprināšanai. Kādus pasākumus Padome ierosina veikt, lai nepieļautu, ka tādas grupas kā Khalistanis mēģina sadalīt tādu liberālu un demokrātisku valsti kā Indija?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība aktīvi veicina tās vērtības, kuras stiprina mieru un demokrātiju. To vidū ir pamatvērtības, piemēram, cilvēktiesības un tiesiskums, brīvība, solidaritāte un cieņa pret dažādību.

Indija ir viena no lielākajām un plurālistiskajām sabiedrībām pasaulē. Indijā visām galvenajām reliģijām, tostarp budismam, kristietībai, hinduismam, islāmam un sikhismam, ir zināms skaits sekotāju. ES izsaka atzinību par to, ka Indijas konstitūcija aizsargā indivīda, kā arī grupas tiesības konstitucionālajās pamatnostādņēs.

Eiropas Savienība nopietni iebilst par spēka pielietošanu, mēģinot vājināt pastāvošās demokrātiskās iestādes tādās valstīs kā, piemēram, Indija. Tieši šī iemesla dēļ Padome 2005. gadā piekrita iekļaut „Khalistan Zindabad Force — KZF” to personu un organizāciju sarakstā, kurām piemēro īpašus ierobežojošus pasākumus cīņā pret terorismu. Kad šis saraksts tika pārskatīts 2009. gada jūnijā, Padome izlēma atstāt sarakstā KZF.

*
* *

Jautājums Nr. 18 (Tadeusz Cymański) (H-0354/09)

Temats: Balučišānas provinces teritorijas pievienošanās Pakistānai

Vai Padome ir informēta, ka Balučišānas provinces teritoriju pievienoja Pakistānai, izmantojot spēku un ļaunprātīgu rīcību? Ja Padome to zina, vai tā uzskata, ka Eiropas valstīm pilnībā jāatbalsta Balučišānas iedzīvotāju centieni pēc pašpārvaldes un pašnoteikšanās?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome nav risinājusi Balučišānas iedzīvotāju pašnoteikšanās jautājumu. Tāpēc Padomei nav nostāja godājamā deputāta uzdotā jautājuma specifiskās problēmas sakarā.

*
* *

Jautājums Nr. 20 (Hans-Peter Martin) (H-0359/09)

Temats: Padomes mājaslapa

Padomes ģenerālsēkretāra 2005. gada 22. decembrī sniegtajā informācijā par Padomes darba atklātību un pārredzamību ir teikts, ka katram pilsonim ir pieejami Padomes dokumenti atbilstoši spēkā esošo noteikumu prasībām. Padomes dokumentu publiskais reģistrs ir pieejams Padomes mājaslapā (<http://register.consilium.eu.int>).

Kāpēc Padomes mājaslapā (<http://www.consilium.europa.eu>) tomēr nav saites uz šo reģistru?

Kāpēc Padomes reģistrs (<http://register.consilium.eu.int>) un mājaslapa kopumā neatbilst starptautiski atzītajiem pārredzamības, skaidrības un vienkāršības standartiem?

Ko Padome ir iecerējusi darīt, lai risinātu šo situāciju?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada oktobra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padomes tīmekļa vietnē tiešām nav saite uz publisko reģistru. Saite ir vieglāk pieejama, noklikšķinot reklāmkarogu „Piekluve Padomes dokumentiem: Publiskais reģistrs”, kas ir atrodams Padomes mājaslapā. Lai atvieglotu piekļuvi reģistram, šī saite ir pieejama visās 23 Eiropas Savienības oficiālajās valodās.

Publiskais reģistrs tika izveidots 1999. gadā, ar kura starpniecību vispārējā sabiedrība varētu piekļūt Padomes dokumentiem, tādā veidā palielinot Padomes darba pārredzamību. Kopš tā laika reģistra apjomi ir ievērojami palielinājušies un šobrīd tajā ir iekļauti vairāk nekā viens miljons dokumentu, no kuriem gandrīz trīs ceturtdaļas ir tieši pieejami ar pilnu tekstu. Reģistra apmeklējumu skaits sasniedz gandrīz 900 000 reizes pagājušajā gadā, kas ir sava veida lietotāju novērtējums, kuri ar šī instrumenta starpniecību var vienkāršoti piekļūt Padomes dokumentiem.

Es vēlētos pievērst godājamā deputāta uzmanību faktam, ka informācija, uz kuru viņš atsaucas, ir novecojusi un vairs neatspoguļo pašreizējo situāciju. Tā tika nomainīta ar jaunu informatīvu materiālu „Kā iegūt informāciju par ES Padomes darbību” 2009. gada janvārī, kas ir pieejams lejupielādei visās ES oficiālajās valodās Padomes tīmekļa vietnē.

Faktiski, Padomes reģistrs tiek regulāri atjaunināts, lai apmierinātu aizvien pieaugošo sabiedrības nepieciešamību pēc informācijas. Ērta piekluve reģistram ar interneta starpniecību un daudzvalodības principa ievērošana ir novedusi pie tā, ka notiek ne tikai pastāvīgs konsultāciju un pieprasīto dokumentu skaita pieaugums, bet veidojas plašāks interneta lietotāju loks profesionālā un ģeogrāfiskā ziņā, kuri piekļūst šim instrumentam.

Protams, vienmēr var kaut ko uzlabot un Padome strādā pie savas tīmekļa vietnes modernizēšanas. Pirmais posms — stila maiņa — šobrīd ir darba procesā. Jebkurā gadījumā, saites uz publisko reģistru mājaslapā tiks paturētas.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 33 (Marian Harkin) (H-0306/09)

Temats: Labāka piekluve finansējumam

Ņemot vērā Eiropas Komisijas un Eiropas Investīciju bankas (EIB) īstenotās pozitīvās iniciatīvas, lai nodrošinātu, ka MVU var piekļūt tik ļoti nepieciešamajam finansējumam (MVU garantiju mehānisms, Straujas izaugsmes un jauninājumu mehānisms MVU un EIB aizdevumi MVU), un ņemot vērā neseno aptauju Īrijā, kurā atklājās, ka vairāk nekā 54 % Īrijas MVU ir atteikta piekluve finansējumam no to finanšu iestāžu puses, kuras nodarbojas ar EIB aizdevumu izsniegšanu kopš 2009. gada, kādas konkrētas darbības veic Komisija, lai nodrošinātu, ka minētās finanšu iestādes nodrošina MVU piekļuvi finansējumam? Kādus mehānismus Eiropas Komisija ir ieviesusi, lai uzraudzītu šo aizdevumu MVU efektivitāti, ietekmi un papildināmību?

Atbilde

Komisija īsteno dalībvalstīs un citās iesaistītajās valstīs Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (KIP).

Viena no diviem mehānismiem, kas tiek piedāvāti šajā programmā, Straujas izaugsmes un jauninājumu mehānisma mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) rezultātā ir noslēgts darījums ar Īrijas riska kapitāla sabiedrību programmas sākumā kopumā par EUR 15 miljonus lielu ES ieguldījumu. Saistībā ar MVU garantijas mehānismu arī tika parakstīts viens līgums ar Īrijas finanšu starpnieku First Step Ltd. mīkrofinansējuma sniedzēju, kas garantē aizdevumus līdz EUR 3 miljoniem, ko paredzēts ieguldīt uzņēmumu attīstībā.

Īstenošanas paziņojumi, kas informē iespējamās finanšu starpniekus, kā pieteikties dalībai programmā, tika publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2007. gada 26. septembrī un 2007. gada 14. decembrī, un visus šāda veida pieteikumus izskata Eiropas Investīciju fonds (EIF), kas darbojas Komisijas vārdā.

Garantijas un ieguldījumi saistībā ar šiem mehānismiem tiek veikti ar nosacījumu, ka šie līdzekļi tiek izlietoti aizdevumiem vai ieguldījumiem mērķa nozarēs, kas noteiktas KIP tiesiskajā pamatojumā.

Komisija izmanto Finanšu regulas un KIP tiesisko pamatojumu, kādu pieprasa mehānismi, lai uzraudzītu mehānismu efektivitāti, ietekmi un papildināmību:

mehānismu efektivitāti uzrauga ar ceturkšņa atskaišu, kuras iesniedz finanšu starpnieki, un ārējo vērtējumu palīdzību;

ietekmi uzrauga, cita starpā, veicot statistikas pētījumus par atbalstīto uzņēmumu skaitu, īstenoto ieguldījumu apmēru un darbavietu skaitu mazajos uzņēmumos, kas saņēmuši ES garantiju vai ieguldījumu;

papildināmību panāk, cita starpā, palīdzot starpniekiem būtiski palielināt aizdevumu apjomus un veikt riska kapitāla ieguldījumus.

Papildus Komisijas piedāvātajam finansējumam saskaņā ar KIP Eiropas Investīciju banka (EIB) sniedz aizdevumus MVU, kas ir paredzēti ieguldījumu atbalstam ar vidēja un ilgtermiņa finansējuma starpniecību. Šis atbalsts tiek sniegts ar vietējo banku starpniekiem, kas savukārt izsniedz aizdevumu tiešajam ieguvējam MVU saskaņā ar banku individuālo kredītpolitiku.

Tā kā Komisija nav iesaistīta darījumos starp EIB un banku starpniekiem, EIB veic aktīvu to līdzekļu piešķiršanas MVU uzraudzību, kurus saņēma EIB īru starpnieki (EUR 125 miljoni jau ir saņemti un drīzumā paredzams saņemt vēl EUR 50 miljonus no kopumā EIB piešķirtiem EUR 350 miljoniem). Saskaņā ar EIB vienošanos ar banku starpniekiem bankām ir noteikts termiņš, līdz kuram tām jāiedala līdzekļi MVU. Bankas ziņoja EIB, ka asignējumi pieaug samērā lēni, uzrādot mazāku Īrijas MVU pieprasījumu pēc vidēja vai ilgtermiņa ieguldījumu kredīta.

Saskaņā ar EIB, kamēr MVU pašreizējos apstākļos ir lielākas grūtības saņemt kredītu, viena no galvenajām prioritātēm joprojām ir turpināt atbalstīt MVU sektoru ar Īrijas banku starpniecību. EIB starpnieki nav ierosinājuši atteikt ievērojami lielo MVU līdzekļu pieprasījumu skaitu, kas ir pamatoti un būtiski vidēja un ilgtermiņa ieguldījumu finansēšanai. EIB personāls drīzumā tiksies ar Īrijas bankām, lai izmeklētu, vai pastāv kādi neparedzēti šķēršļi EIB finansējuma sadalījumā, un strādās pie banku līdzekļu piešķiršanas MVU klientiem.

*

* *

Jautājums Nr. 34 (Georgios Papastamkos) (H-0307/09)

Temats: Nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšana Eiropas futbola nozarē

Kāda informācija par nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu Eiropas futbola tirgū ir Komisijas rīcībā? Kādus pasākumus tā ierosina veikt, lai šo parādību apkarotu?

Atbilde

Baltajā grāmatā par sportu, kas tika publicēta 2007. gada jūlijā⁽¹⁾, Komisija norādīja, ka korupcija, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšana un cita veida finansiāli noziegumi var ietekmēt sportu vietējā, valsts un starptautiskā līmenī. Baltajā grāmatā ir iekļauts rīcības plāns, kas nosaukts Pierre de Coubertin vārdā, kurā tieši 44. un 45. darbība ierosina pievērsties pārrobežu jautājumiem Eiropas līmenī, kas saistīti ar korupciju, un uzraudzīt to ES likumu īstenošanu sporta nozarē, kuri vērstas pret nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu.

Šajā posmā Komisijai nav tiešu pierādījumu par nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu Eiropas futbola tirgū. FATF (finanšu darbības uzdevumu grupa naudas atmazgāšanas jautājumos), starptautiska organizācija, kura nosaka vispārējus standartus nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanas novēršanā un cīņā pret to, 2009. gada jūlijā publicēja ziņojumu par nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu ar futbola nozares starpniecību. Ziņojums izskata nozares ekonomiskos un sociālos aspektus un sniedz gadījumu piemērus, pēc kuriem var noteikt jomas, kuras izmanto personas, kas vēlas ieguldīt nelikumīgi iegūtus naudas līdzekļus futbolā. Jūtīgās jomas ir saistītas ar futbola klubu īpašniekiem, spēlētāju pārcelšanas tirgu un piederību, derību darbībām, attēlu izmantošanas tiesībām; sponsorēšanu un reklāmas pasākumiem. Tomēr ziņojums neparāda nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanas apmērus futbola nozarē Eiropā.

⁽¹⁾ COM(2007)391.

Papildus Pierre de Coubertin rīcības plānam un saistībā ar plāna īstenošanu ir veikti vairāki pētījumi, kurus uzsāka Komisija vai kuri tiek gatavoti par FATF ziņojumā iekļautajiem jautājumiem. Pētījums par sporta aģentiem (41. darbība) tiks pabeigts līdz 2009. gada beigām. Vēl viens pētījums par iekšējā tirgus šķēršļiem sporta finansēšanā tiks veikts 2010. gadā (37. darbība). Tas pievērsīsies, cita starpā, arī sporta derību jautājumam.

Visbeidzot, jāuzsver tas, ka Komisijai nav kompetences izmeklēt specifiskas prasības par nelegāli iegūtu naudas līdzekļu legalizēšanu vai citām noziedzīgām darbībām, ja vien tās nav saistītas ar Kopienas finansiālo interešu aizsardzību saskaņā ar OLAF kompetenci.

*
* *

Jautājums Nr. 35 (Athanasios Plevris) (H-0308/09)

Temats: Imigrantu ieplūšana Eiropā

Vai Komisija plāno atbalstīt ekonomiku tajos dalībvalstu reģionos (piem., Atēnu reģionā), kuros ieplūst liels skaits nelegālo imigrantu, un ko ES ir iecerējusi darīt īstermiņā un ilgtermiņā, lai risinātu jautājumu par imigrantu ieplūšanu Eiropā? Konkrētāk — vai ir kāds plāns, lai piespiestu tās valstis, no kurām imigranti ierodas un kuras ļauj tiem pārvietoties pa savu teritoriju (piem., Turcija), uzņemt imigrantus atpakaļ; vai Komisija plāno piekrist nelegālo imigrantu izvietošanai dalībvalstīs proporcionāli to iedzīvotāju skaitam, lai imigrācijas radītās problēmas neizjustu tikai Vidusjūras valstis?

Atbilde

Eiropas Savienība sniedz finansiālu palīdzību migrācijas reģiona dalībvalstīm saskaņā ar Vispārīgās programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” izveidoto fondu palīdzību, tostarp Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds, Eiropas Bēgļu fonds, Ārējo robežu fonds un Eiropas Atgriešanās fonds. Pēdējie divi no tiem jo īpaši palīdz dalībvalstīm novērst un risināt nelegālās migrācijas sekas. Fondus pārvalda katras dalībvalsts valsts varas iestādes decentralizētā veidā.

Turklāt Eiropas Komisija jau ir sniegusi tehnisku un finansiālu palīdzību, veidojot dialogu, un atsevišķos gadījumos tā ved arī sarunas ar izcelsmes un migrācijas tranzīta trešām valstīm, lai veicinātu šo valstu spēju risināt nelegālo migrāciju saskaņā ar starptautiskajiem standartiem un lai veicinātu šo valstu sadarbību ar Eiropas Savienību šajā jautājumā.

Attiecībā uz sadarbību ar trešām tranzīta valstīm jāuzsver, ka Komisija Eiropas Kopienas vārdā ved sarunas par atpakaļuzņemšanas līgumu ar Turciju, kurā vajadzētu iekļaut noteikumus par trešo valstu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu. Turklāt Komisija, kura jau finansē projektus līdz pat EUR 90 miljoniem Turcijā, lai atbalstītu Turcijas spēju saskaņot likumdošanu ar pārvaldes praksi atbilstoši Eiropas Savienības standartiem robežu uzraudzības, nelegālās migrācijas novēršanā un pārvaldībā un patvēruma jomā, mudina Turcijas varas iestādes turpināt uzlabot to sadarbību ar Eiropas Savienību visās šajās jomās.

Šajā sakarā Eiropadome 2009. gada jūnijā, lai veiktu tūlītēju kontroli, Komisijas vecākās amatpersonas 2009. gada 16. un 17. septembrī apmeklēja Ankaru, lai ar Turcijas varas iestādēm apspriestu iespējas atsākt oficiālās sarunas par atpakaļuzņemšanas līgumu starp Turciju un Eiropas Kopieni, kā arī apspriestu veidus un līdzekļus kā palielināt iestāžu iesaistīšanos nelegālās migrācijas novēršanā un jaukto migrāciju plūsmu pārvaldībā. Misija konstatēja, ka Turcijas varas iestādes ir gatavas pastiprināt sadarbību ar ES un oficiāli uzņemt stabilas saistības un piekrita vairākiem konkrētiem pasākumiem priekšsēdētāja vietnieka Barrot un ministra Billström vizītes laikā 2009. gada novembra sākumā.

Komisija pilnībā izprot, ka atsevišķas dalībvalstis izjūt specifisku un nesamērīgu migrācijas spiedienu, un norāda, ka Eiropadome 2009. gada 18./19. jūnija secinājumos uzsvēra, ka tā atzinīgi vērtē Komisijas centienus veikt pasākumus šajā sakarā. Kamēr jautājums par migrantu, kuri uzturas nelegāli, izvietošana pašlaik netiek izskatīts ES līmenī, Komisija uzskata, ka ir būtiski sniegt praktisku palīdzību visvairāk skartajām Vidusjūras valstīm. Tāpēc jaunā veida solidaritātes iniciatīvu veicināšana, piemēram, starptautiskās aizsardzības saņēmēju izvietošana dalībvalstīs pēc brīvprātības principa, ar nolūku mazināt nesamērīgo slogu, kāds tiek uzlikts atsevišķām dalībvalstīm, izmantojot citu dalībvalstu palīdzību. Pirmais izmēģinājuma projekts tika izstrādāts Maltā.

*
* *

Jautājums Nr. 36 (Justas Vincas Paleckis) (H-0309/09)**Temats: Administratīvo izmaksu samazināšana**

Pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes laikā Eiropas Savienības dalībvalstis ļoti cenšas samazināt valsts aparāta administratīvās izmaksas un iespējami taupīgi izlietot līdzekļus un resursus. Gan dalībvalstis, gan — un tas ir īpaši svarīgi — ES pilsoņi neapšaubāmi sagaida līdzīgu rīcību arī no Eiropas Savienības.

Kādus pasākumus šajā jomā Komisija jau veikusi un ko tā plāno veikt nākotnē?

Atbilde

Komisija ir pilnībā apņēmusies pēc iespējas ekonomiskāk rīkoties ar administrācijas resursiem. 2010. gadam Komisija ierosināja pieticīgu palielinājumu 0,9 % apmērā administratīvo izdevumu segšanai.

Šis nelielais budžeta palielinājums ir nepieciešams to izdevumu segšanai, kas radušies, pieaugot drošības vajadzībām, veicot nozīmīgu pārcelšanu citā amatā no galvenās pārvaldes uz delegācijām, lai stiprinātu iekšpolitikas ārējo atspoguļojumu, kā arī pieaugot enerģijas cenām.

Lai samērotu politiskās prioritātes ar budžeta ierobežojumiem, Komisija ir veltījusi īpašas pūles, lai ierobežotu izdevumus un izmantotu resursus pēc iespējas labākā veidā.

Pirmkārt, 2010. gadam Komisija nepieprasīja jaunus amatus. Cilvēkresursu politisko prioritāšu vajadzības tiks panāktas, izmantojot iekšējo pārcelšanu citā amatā (2010. gadā — kopumā apmēram 6000).

Otrkārt, rūpīga visu izdevumu pārbaude ir radījusi ietaupījumus, pateicoties izmaksu samazinājumam par atsevišķām precēm, ekoloģisko principu piemērošanai un tehnoloģiju izmantošanai.

Treškārt, Komisija jau ir apņēmusies līdz 2013. gadam no pastāvīgiem līdzekļiem nodrošināt visu vajadzīgo personālu, izņemot ārkārtas gadījumos, kad varētu rasties nopietna ietekme uz Komisijas kompetenci vai valodu situāciju. Komisija turpinās uzmanīgi uzraudzīt dažāda veida izdevumus un izmantos jebkuru iespēju ietaupīt.

Noslēgumā: Komisija īstenošos politiskos mērķus, ierobežojot administratīvos izdevumus līdz maksimāli iespējamai robežai.

*
* *

Jautājums Nr. 37 (Anna Hedh) (H-0313/09)**Temats: ES pretalkohola stratēģija**

Ir pagājuši gandrīz trīs gadi, kopš pieņemta ES pretalkohola stratēģija. Bija iecerēts līdz 2009. gada vasarai šo stratēģiju novērtēt.

Saprotu, ka Komisija ir nolēmusi atlikt šā novērtējuma veikšanu.

Kāpēc stratēģija nav novērtēta? Kad varētu būt sagaidāms ES pretalkohola stratēģijas novērtējums? Kā Komisija ir uzraudzījusi stratēģijas īstenošanu dažādās dalībvalstīs?

Atbilde

Komisija vēlētos pateikties godājamai deputātei par interesi tik svarīgā sabiedrības veselības politikas jautājumā kā pretalkohola politika.

Ekspertu konferencē par alkoholu un veselību (21.–22. septembris), kuru organizēja Zviedrijas ES prezidentūra un Komisija, Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāts nāca klajā ar Pirmo progresa ziņojumu par ES pretalkohola stratēģijas īstenošanu. Ziņojums ir pieejams Komisijas Sabiedrības veselības direktorāta tīmekļa lapās⁽²⁾.

Komisija atbalsta dalībvalstis stratēģijas īstenošanā valsts līmenī dažādos veidos, kā norādīts progresa ziņojumā. Tostarp

(2) http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alcohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

Valsts alkohola politikas un rīcības komiteja, kas darbojas dalībvalstu foruma veidā, lai dalītos pieredzē un izstrādātu kopīgas pieejas. Līdz šim šī komiteja ir sanākusi piecas reizes.

Komisija ir arī veicinājusi komitejas darbu, izstrādājot kopīgus kritērijus, kas ļautu veikt salīdzinošo analīzi ES. Progresā ziņojumā norādītas rīcības, kādas līdz šim ir veiktas dalībvalstīs, īpaši uzsverot labo praksi, par kādu notika vienošanās Padomes ieteikumā 2001. gadā⁽³⁾. Komisija arī veica divus dalībvalstu pasākumu pētījumus prioritārajā stratēģijā noteiktajās jomās. Progresā ziņojuma 1. pielikumā sniegts atjaunināts dalībvalstu pasākumu pārskats pēc stratēģijas pieņemšanas.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Rolandas Paksas) (H-0314/09)

Temats: Enerģētika

Vai Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp Lietuvas, grūtais ekonomiskais stāvoklis nav pietiekams iemesls, lai piemērotu Akta par Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās nosacījumiem 37. pantu un 4. protokola 4. pantu un dotu iespēju Eiropas Komisijai pieņemt lēmumu, kas ļauj Lietuvai no 2009. gada līdz 2012. gadam atlikt savu saistību izpildi, kuras paredz Ignalinas atomelektrostacijas otrā bloka slēgšanu?

Atbilde

Kodoldrošība ir galvenā ES prioritāte, ko apliecina vienprātīga Padomes Kodoldrošības direktīvas pieņemšana 2009. gada 25. jūnijā⁽⁴⁾. Tā kā reaktora konstrukcijā ir nopietni trūkumi (precīzāk, reaktoram trūkst sekundārā izolācija), nav iespējams pilnveidot Ignalinas atomelektrostaciju (IAES) atbilstoši drošības standartiem. Sen veiktā modernizācija nodrošina tikai stacijas darbības pamata drošību līdz 2009. gada beigām, kad jāsākas IAES otrais bloks, ko paredz Lietuvas ES pievienošanās saistības. Akta par Lietuvas pievienošanās 37. pantā iekļauto drošības punktu, atsaucoties uz nopietnām ekonomiskajām grūtībām, var izmantot tikai trīs gadus pēc Lietuvas pievienošanās.

ES ir sniegusi un turpina sniegt atbalstu EUR 1,3 miljardu apmērā, lai apstādinātu IAES un izveidotu alternatīvus enerģijas piegādes veidus Lietuvai. Šis finansējums ir atkarīgs no Lietuvas rīcības, attiecībā uz noteiktā IAES slēgšanas datuma ievērošanu.

Akta par pievienošanās protokols Nr. 4 atzīst Lietuvas termoelektrostacijas vides modernizāciju kā galveno Ignalinas atomelektrostacijas aizstājēju. Šī modernizācija tika pabeigta 2008. gada septembrī un tāpēc nav gaidāms iztrūkums enerģijas piegādē pēc IAES slēgšanas. Turklāt Komisija ir atbalstījusi reģionālos apkures projektus Ignalinā un dzīvojamo māju enerģijas efektivitātes pasākumus, kā arī kombinētā cikla gāzes turbīnu stacijas (CCGT) projektu, kuru paredzēts pabeigt līdz 2013. gadam.

Ir svarīgi turpināt darbu pie enerģijas drošības nodrošināšanas Baltijas reģionā, tostarp uzlabojot enerģijas efektivitāti un pārrobežu savienojumus. Komisija ar Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas atbalstu ir apņēmusies turpināt darbu, cieši sadarbojoties ar Lietuvu, lai nodrošinātu efektīvu Ignalinas atomelektrostacijas apstādināšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Sławomir Witold Nitras) (H-0315/09)

Temats: Automaģistrāļu nodevas Austrijā

Lielākajā daļā Eiropas valstu ir ieviestas nodevas automaģistrāļu vai citu veidu ātrgaitas ceļu izmantošanai. Katra dalībvalsts ir ieviesusi savus noteikumus par nodevu samaksas veidu. Nodevas tiek vai nu maksātas tieši ceļu piekļuves punktos, pēc kuriem sākas noteikts ceļa posms, vai iegādājoties vinjetu ar ierobežotu derīgumu termiņu. Nodevas apmēru katra dalībvalsts nosaka pēc saviem ieskatiem.

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 5. jūnija Ieteikums saistībā ar alkohola lietošanu jauniešu, īpaši bērnu un pusaudžu vidū, OV L 161, 16.6.2001.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2009/71/EURATOM (2009. gada 25. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kodoliekārtu kodoldrošības pamatstruktūru, OV L 172, 2.7.2009.

Dažās dalībvalstīs, piemēram, nodevu iekasēšanas veids, pēc jautājuma autoru domām, ir netaisnīgs attiecībā pret tranzīta braucējiem no citām valstīm. Šie braucēji citu dalībvalsti parasti šķērso mazāk nekā vienas dienas laikā, tomēr viņi nevar iegādāties viņieti vienai dienai (piemēram, Austrijā un Čehijā).

Nav šaubu, ka katrai dalībvalstij ir tiesības noteikt un iekasēt nodevas par tās automaģistrāļu izmantošanu. Tomēr vienotu noteikumu trūkums attiecībā uz nodevu saskaņošanu ar automaģistrāļu izmantošanas faktisko laiku var būtiski apdraudēt vienu no Eiropas Savienības pamatprincipiem, proti pārvietošanās brīvības principu. Vai, ņemot vērā ES pilsoņu pārvietošanās brīvības principu, Eiropas Kopienai nevajadzētu izstrādāt pamatnostādnes dalībvalstīm, lai noteiktu vadlīnijas, kas garantētu visu pilsoņu līdztiesību šajā jautājumā?

Atbilde

Pamatnostādne, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ceļu lietotājiem, attiecas uz komerctransportu. Direktīva 1999/62/EK par ceļu lietošanas maksas noteikšanu (Eurovignette)⁽⁵⁾ ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2006/38/EK⁽⁶⁾, regulē maksāšanas pamatnostādnes smagajiem automobiļiem tā, lai nodevas par noteikta attāluma ceļa izmantošanu vai lietošanas maksa nebūtu tieši vai netieši diskriminējoša uz nacionalitātes, uzņēmējdarbības veikšanas vai transportlīdzekļa reģistrācijas valsts vai vietas, vai pārvadājuma izcelsmes vai galapunkta pamata. Direktīva izvirza noteikumu, ka lietošanas maksai ar ierobežotu laiku ir jābūt pieejamai laika posmam no vienas dienas līdz vienam gadam.

Dalībvalstis var brīvi piemērot nodevas un lietošanas maksu arī citiem transportlīdzekļiem, piemēram, vieglajiem kravas automobiļiem, autobusiem un vieglajiem automobiļiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem un ja tiek ievēroti Līguma principi par diskriminācijas aizliegumu un proporcionālītāti. Tranzītam vai īsākam laika posmam ir jābūt pieejamai proporcionāli piemērotai maksai par infrastruktūras izmantošanu gan dalībvalstī, gan ārpus tās, kur maksa tiek piemērota, un pēc iespējas jānovērš satiksmes plūsmas traucējumi.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Carlos José Iturgaiz Angulo) (H-0317/09)

Temats: Plāns par anšoviem

2009. gada jūlijā Komisija pieņēma anšovu krājumu atjaunošanas ilgtermiņa plānu Biskajas līcim. Pēc vienošanās ar Komisijas Zivsaimniecības ģenerāldirektorāta atbildīgajiem dienestiem šis priekšlikums tika izstrādāts, pilnībā ņemot vērā šīs nozares pārstāvju izteiktās prasības.

Komisijas loceklis Joe Borg vēlas panākt vienošanos līdz šā gada beigām. Vai tas nozīmē, ka Komisija saredz iespēju atcelt anšovu zvejas aizliegumu no nākamā gada? Vai ar šo plānu tiek ieviestas kādas to zinātnisko kritēriju izmaiņas, kas līdz šim tika ievēroti kopējās pieļaujamās nozvejas noteikšanai?

Atbilde

Komisija vēlas uzsvērt, ka ikviena iespēja atcelt pašreizējo aizliegumu ir atkarīga no krājumu stāvokļa atbilstoši attiecīgā zinātniskā ieteikuma vērtējumam, kuru Komisijai sniedz Starptautiskā Jūras pētniecības padome (ICES). Nākamā reize, kad šis vērtējums būs pieejams, būs 2010. gada jūnijā, tiklīdz būs apstrādāti pavasara zinātniskā apsekojuma rezultāti. Atbilstoši piedāvātajam plānam, kurš līdz tam laikam, cerams, būs jau stājies spēkā, anšovu nozveja Biskajas līcī varēs turpināties, ja zinātniskais ieteikums novērtēs, ka krājuma biomasas pārsniedz 24 000 tonnas. Jā līmenis būs zemāks, plānā izvirzīs prasību, ka nozvejas aizliegums paliek spēkā.

Virzība uz ilgtermiņa apsaimniekošanu negarantē automātisku nozvejas atļaušanu, ja pašreizējie zemās biomasas līmeņi paliek nemainīgi. Šis plāns nosaka tādas krājuma izmantošanas robežas, kuras samazina krājuma izzušanas risku. Plāna mērķis ir garantēt nozarei vislabākās iespējas stabilai nozvejai, kā arī visaugstāko ienesīgumu, kādu krājums var radīt ilgtspējības robežās. Komisijas priekšlikumu pamatā vienmēr ir izmantoti labākie pieejamie zinātnes atklājumi un nozares ilgtermiņa intereses. Plānā ievēroto metodi, ar kuru nosaka gada nozvejas iespējas, pilnībā atbalsta Dienvidrietumu ūdeņu reģionālā konsultatīvā padome.

*
* *

⁽⁵⁾ OV L 187, 20.7.1999.

⁽⁶⁾ OV L 157, 9.6.2006.

Jautājums Nr. 41 (Jim Higgins) (H-0323/09)**Temats: Trans-taukskābes**

Vai Komisija ierosina ieviest direktīvu, ar ko nosaka hidroģenēto skābju / trans-taukskābju maksimāli pieļaujamo daudzumu pārtikas produktos, ņemot vērā to, ka saskaņā ar pētījumiem šīs vielas veicina koronāro slimību attīstību?

Atbilde

Komisija ir apņēmusies izmantot piemērotus līdzekļus, kādi ir pieejami patērētāju aizsardzības un veselības veicināšanai. Komisija mudina veikt pasākumus, kuri varētu palīdzēt novērst sirds un asinsvadu slimību Eiropā. Trans-taukskābju patēriņš ir viens no sirds un asinsvadu slimības riska faktoriem Eiropā papildus vispārējam tauku un piesātināto taukskābju patēriņam.

Komisija uzskata, ka ēšanas ieradumi ir atkarīgi no dažādiem faktoriem. To ietekmēšana ir ļoti sarežģīts uzdevums, kura izpildē jāizmanto dažādas rīcības. Jāievēro samērība un jāņem vērā Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu attiecīgā kompetence un atbildība. Šajā sakarā Komisija veicina gan pašregulējošu pasākumu pieņemšanu, gan apsver reglamentējošus pasākumus. Reglamentējošo pasākumu apmēru noteikti ietekmē pašregulējošo pasākumu efektivitāte.

Pašlaik tiesiskos ierobežojumus par trans-taukskābju saturu pārtikā Komisija uzskata par nepiemērotiem un nesamērīgiem pasākumiem ES līmenī.

*
* *

Jautājums Nr. 42 (Mairead McGuinness) (H-0326/09)**Temats: Zirgu labturība**

Ekonomikas krīzes dēļ ir ievērojami sarūkusi tīrasiņu dzīvnieku tirgus vērtība. Daudzās dalībvalstīs ir palielinājies pamesto zirgu skaits, jo to īpašnieki nespēj samaksāt par aprūpi. Vai Komisiju, tāpat kā dzīvnieku labturības organizācijas, uztrauc zirgu stāvoklis šajā krīzes laikā? Vai Komisija plāno izmeklēt šo jautājumu un veikt kādus pasākumus?

Atbilde

Komisija nav saņēmusi informāciju no dalībvalstīm vai sūdzības no nevalstiskām dzīvnieku aizsardzības organizācijām par būtisku pamesto zirgu skaita pieaugumu, kas būtu saistāma ar tīrasiņu dzīvnieku tirgus vērtības pazemināšanos. Tomēr Komisija ir ieguvusi informāciju par šo jautājumu no presē publicētajiem rakstiem.

Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK⁽⁷⁾ nosaka vispārējos obligātos standartus lauksaimniecībā audzēto un turēto dzīvnieku, tostarp zirgu, aizsardzībai. Direktīvu nepiemēro zirgiem, kurus paredzēts izmantot sacīkstēs, izrādēs, kultūras vai sporta pasākumos vai aktivitātēs. Direktīva pieprasa, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka īpašnieki vai turētāji veiktu saprātīgas darbības aprūpē esošo dzīvnieku labturības nodrošināšanā un nodrošinātu, ka šiem dzīvniekiem netiek nodarītas nevajadzīgas sāpes, ciešanas vai traumas.

Dalībvalstis galvenokārt ir atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004⁽⁸⁾ par oficiālajām kontrolēm tām ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek īstenoti Kopienas noteikumi par dzīvnieku veselības un labturības aizsardzību.

Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka Kopienas tiesību aktos paredzētās iespējas tiek izmantotas saprātīgā veidā un tādejādi palīdz novērst nevērību pret zirgiem un pamešanu novārtā, ja ekonomisku apsvērumu dēļ vairs nav iespēju turēt zirgus piemērotos apstākļos. Šajā sakarā Komisija vēlas pievērst godājamās deputātes

⁽⁷⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību, OV L 221, 8.8.1998.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, OV L 191, 28.5.2004.

uzmanību Regulai (EK) Nr. 504/2008⁽⁹⁾ attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku identifikāciju, kas ir būtiska, apsverot zirgu dzimtas dzīvnieku nokaušanas iespēju saskaņā ar kontrolētiem nosacījumiem par pārtikas nekaitīgumu.

*
* *

Jautājums Nr. 43 (Syed Kamall) (H-0328/09)

Temats: Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pievienošanās

Eiropas Parlaments šā gada martā nobalsoja par rezolūcijas priekšlikumu par Komisijas 2008. gada progresa ziņojumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (P6_TA(2009)0135). Priekšlikuma 10. pantā izteikta nožēla, ka „trīs gadus pēc tam, kad [Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai] ir piešķirts ES kandidātvalsts statuss, pievienošanās sarunas joprojām nav sākušās, kas rada nenoteiktu situāciju, kura uz valsti iedarbojas bremsējoši un var destabilizēt reģionu; uzskata, ka šo ārkārtējo situāciju vajadzētu izbeigt; mudina paātrināt šo procesu ...”.

Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas parlaments tagad ir ieviesis četrus atlikušos tiesību aktus, lai pilnībā īstenotu pievienošanās partnerības galvenās prioritātes — likumus par iekšlietām, valsts ierēdņiem, politisko partiju finansēšanu, kā arī likumu par parlamentu.

Ņemot vērā Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā notiekošās reformas un bezprecedenta kavēšanos, nosakot datumu sarunu uzsākšanai, vai Komisija topošajā progresa ziņojumā plāno ieteikt Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai sarunu uzsākšanas datumu?

Atbilde

Komisija 14. oktobrī pieņēma ikgadējo stratēģiju par paplašināšanos. Pamatojoties uz to, Komisija konstatēja, ka kopš kandidātvalsts statusa sasniegšanas 2005. gadā Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika konsolidēja demokrātisko darbību un nodrošināja iestāžu stabilitāti, garantējot tiesiskumu un pamattiesību ievērošanu, tomēr šie centieni vēl jāturpina.

Turklāt Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir nopietni pievērsusies galvenajām pievienošanās partnerības prioritātēm. Ņemot vērā vispārējo reformu attīstību, Komisija uzskata, ka šī valsts pietiekami izpilda Kopenhāģenas Eiropadomes 1993. gadā un Stabilizācijas un apvienošanās procesa noteiktos politiskos kritērijus. Valsts attīstība ir pietuvojusies tirgus ekonomikai, kas darbojas, un ir progresējusi vairākās jomās, kas saistītas ar spēju uzņemties dalības saistības.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus un ievērojot Eiropadomes 2005. gada decembrī un 2006. gada decembrī izdarītos secinājumus, Komisija iesaka, ka būtu jāuzsāk sarunas ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku par pievienošanos Eiropas Savienībai.

Labu kaimiņattiecību uzturēšana, tostarp sarunu ceļā izskatītais un abpusēji pieņemtais risinājums minētajā jautājumā, Apvienoto Nāciju Organizācijas aizbildnībā, joprojām ir būtiska.

*
* *

Jautājums Nr. 44 (Carl Schlyter) (H-0329/09)

Temats: Apģērbos atklātas ķīmiskas vielas, kas pārsniedz atļauto robežlielumu

Nesen publicētā pētījumā (SVT Plus, Zviedrijas TV) ir atklāts, ka džinsos varētu tikt atklāts ievērojami palielināts dažādu ķīmisku vielu, piemēram, dimetilfumarāta, nonilfenola etoksilātu un smago metālu, atļautais robežlielums. Vairākas no šīm vielām ir ļoti alergēnas, un tās nedrīkstētu tieši saskarties ar ādu. Neskatoties uz to, ir skaidrs, ka ražotāji un mazumtirgotāji nepārbauda, vai viņu preces ir drošas.

Kādus pasākumus ir veikusi vai paredz veikt Komisija, lai nodrošinātu, ka tirgus dalībnieki ievēro tiesību aktus šajā jomā?

⁽⁹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 504/2008 (2008. gada 6. jūnijs), ar ko īsteno Padomes Direktīvas 90/426/EEK un 90/427/EEK attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku identifikāciju, OV L 149, 7.6.2008.

Atbilde

Kopienas tiesību aktu izpilde, piemēram, izstrādājumu kontroles, ir dalībvalstu kompetencē. Šādā nolūkā tiesību akta par ķīmiskām vielām REACH (Regula (EK) Nr. 1907/2006)⁽¹⁰⁾ 125. pants pieprasa, lai dalībvalstis uztur oficiālo kontroļu sistēmu un pēc nepieciešamības veic citas darbības, turpretim 126. pants nosaka, ka dalībvalstīm jāparedz sankcijas par REACH regulas pārkāpumiem. Akreditācijas un tirgus uzraudzības regula (Regula (EK) Nr. 765/2008, kuras piemērošana sākas 2010. gada 1. janvārī⁽¹¹⁾) ir otrs dokuments, kurš nosaka, kādus atbilstošus pasākumus jāveic dalībvalstīm.

Komisija tika informēta par to, ka vairums dalībvalstu (DV) cerēja, ka to izpildiestādes darbosies pilnā apmērā 2008. gadā; vairums DV izmanto esošo sākotnējo tiesību aktu izpildes struktūras.

Eiropas Ķīmisko vielu aģentūrai (ECHA) ir atbalsta nozīme foruma informācijas apmaiņai par izpildi darbības veicināšanā. ECHA forums nodarbojas ar izpildes jautājumiem, jo īpaši Kopienas līmenī. Forums kalpo kā platforma informācijas apmaiņai par izpildi un koordinē DV izpildes iestāžu tīklu. Daži no foruma uzdevumiem ir saskaņoto izpildes projektu un kopīgo pārbaužu ierosināšana, koordinēšana un novērtēšana. Forumā pirmā sanāksme notika 2007. gada decembrī un kopš tā laika tā sanāk divas reizes gadā.

Atsevišķas vielas, piemēram, nonilfenola etoksilāts un smagie metāli, tika reglamentēti ar Padomes Direktīvā 76/769/EEK⁽¹²⁾ noteiktajiem ierobežojumiem, kas šobrīd ir atcelta ar REACH regulu un ir iekļauta tās XVII pielikumā.

Komisija var pārskatīt kārtējos pasākumus, pamatojoties uz papildinformāciju. Tas nozīmē, ka ikreiz, kad Komisija vai DV uzskata, ka jautājums par nepieņemamiem apdraudējumiem cilvēku veselībai un videi būtu jārisina Kopienas līmenī, REACH regula piedāvā jautājuma risināšanas gaitu, lai panāktu, ka tiek veikti atbilstoši pasākumi attiecībā uz šīm vielām, kā rezultātā, ja nepieciešams, izdara grozījumus REACH regulas XVII pielikumā.

Attiecībā uz dimetilfumarātu (DMF) Komisijas Lēmums 2009/251/EK⁽¹³⁾, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK par produktu vispārējo drošību⁽¹⁴⁾, pieprasa DV nodrošināt, ka šo ķīmisko vielu saturoši produkti netiek laisti vai nav pieejami tirgū un ka šādi produkti tiek atsaukti no patērētājiem, vienlaikus informējot patērētājus par DMF riskiem. Tādējādi ikviens patērētājs, kas satur DMF, tiek aizliegts Eiropas Savienībā.

REACH regulas stāšanās spēkā ieviesa jaunas prasības preču ražotājiem un/vai importētājiem. Sākot ar 2008. gada 1. jūniju ikvienam preču ražotājam vai importētājam ir jāreģistrē vielas, kuras izdalīsies normālos un paredzamos izmantošanas apstākļos, ja šīs preces satur vielas tādā daudzumā, kas pārsniedz 1 tonnu. Turklāt preču ražotājiem un importētājiem ir jāpaziņo ECHA par to vielu klātbūtni, par kurām ir ļoti lielas bažas, saskaņā ar 7. panta 2. punkta nosacījumiem, ja vielas ir identificētas saskaņā ar 59. panta 1. punktu un ievietotas ar laiku iekļaujamo vielu sarakstā. Tas sniegs plašāku informāciju par vielām, kuras rada ļoti lielas bažas, un kuras izdala vai satur preces.

Īsumā, norādot, ka Kopienas tiesību aktu par ķīmiskām vielām izpilde pamatā ir DV atbildība, godājamais deputāts var no jauna pārliecināties par Komisijas apņemšanos mudināt visaptverošu REACH regulas saistību

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK, OV L 396, 30.12.2006.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 218, 13.8.2008.

⁽¹²⁾ Padomes Direktīva 76/769/EEK (1976. gada 27. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu bīstamu ielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem, OV L 262, 27.9.1976.

⁽¹³⁾ 2009/251/EK: Komisijas Lēmums (2009. gada 17. marts), ar ko dalībvalstīm pieprasa nodrošināt, ka tirgū netiek laisti vai nav pieejami biocīdu dimetilfumarātu saturoši produkti (izzinots ar dokumenta numuru C(2009) 1723) (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 74, 20.3.2009.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (Dokuments attiecas uz EEZ), OV L 11, 15.1.2002.

izpildi, kā arī tā aktīvi atbalsta ECHA darbu, kura ir atbildīga par atsevišķiem zinātniskajiem un tehniskajiem uzdevumiem saistībā ar REACH regulas prasību īstenošanu. Patērētājiem jābūt informētiem par izpildi, bet Komisija mudina un atbalsta tās šī uzdevuma izpildē. Praktisks piemērs ir DV paziņojumu par DMF⁽¹⁵⁾ saturošiem produktiem publicēšana.

*
* *

Jautājums Nr. 45 (Britta Thomsen) (H-0330/09)

Temats: Direktīvas 2002/73/EK īstenošana Dānijā

Komisija 2007. gada martā nosūtīja Dānijas valdībai oficiālu paziņojuma vēstuli par Direktīvas 2002/73/EK⁽¹⁶⁾ īstenošanu Dānijā. Nākamā gada 4. novembrī es pirmo reizi uzdevu Komisijai jautājumu par attīstības gaitu un kad varētu gaidīt izmaiņas. Komisija 2008. gada 20. novembrī atbildēja, ka tā tobrīd beidz gatavot novērtējumu par Dānijas tiesību aktu atbilstību Direktīvai 2002/73/EK.

Es vēlreiz gribētu Komisijai jautāt, kad tiks veikti pasākumi, lai nodrošinātu, ka Dānija ievēro minētās direktīvas noteikumus, un kāda veida pasākumi tie būs?

Es atgādinu Komisijai savu pirmo jautājumu (H-0863/08) un tās sniegto atbildi.

Atbilde

Dānijas valdība ir informējusi Komisiju par 2008. gada 27. maija Akta Nr. 387 pieņemšanu, ar kuru izveido jaunu Vienlīdzīgas attieksmes padomi. Ņemot vērā šādu jautājuma attīstības gaitu, Komisija nolēma pārskatīt Dānijas tiesību aktu atbilstību Direktīvai 2002/73/EK⁽¹⁷⁾. Komisija lems par izpildes kontroli tuvāko nedēļu laikā un informēs par to godājamo deputāti.

*
* *

Jautājums Nr. 46 (Andres Perello Rodriguez) (H-0334/09)

Temats: Kavēšanās ar Bioatkritumu direktīvas iesniegšanu

Komisija 2008. gada decembrī iesniedza Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu un pēc tam sāka sabiedriskās apspriešanas procedūru, kura beidzās šāgada martā. Ir paredzēts, ka decembrī Komisijai vajadzētu ar saviem secinājumiem par minēto apspriešanu iepazīstināt Padomes darba grupu, kā arī, ja vajadzīgs, iepazīstināt ar priekšlikumu vai iniciatīvu par bioatkritumu apsaimniekošanu.

Ņemot vērā, ka

– iespējamā tiesību akta priekšlikuma ietekmes uz vidi novērtējumam arī jābūt gatavam līdz šā gada beigām;

– šī direktīva ir viena no Padomes prioritātēm, jo, kā Padome norādījusi savos secinājumos attiecībā uz 2009. gada 25. jūnija sanākumi par Zaļo grāmatu „bioatkritumu apsaimniekošanas uzlabojumi dos ieguldījumu, no vienas puses, ilgtspējīgā resursu apsaimniekošanā un labākā augsnes aizsardzībā un, no otras puses, cīņā pret klimata pārmaiņām un atkritumu novirzīšanas no poligoniem, pārstrādes un no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas mērķu sasniegšanā”,

vai Komisija varētu apstiprināt, ka gadījumā, ja paredzētie termiņi tiks ievēroti, tā spēs iesniegt tiesību akta priekšlikumu 2010. gada sākumā?

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, ritiniet uz leju un meklējiet DMF.

⁽¹⁶⁾ OV L 269, 5.10.2002, 15. lpp.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/73/EK (2002. gada 23. septembris), ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem (OV L 269, 5.10.2002, 15. lpp.).

Atbilde

Darbs pie bioatkritumu apsaimniekošanas ietekmes novērtējuma ir viena no Komisijas Vides ģenerāldirektorāta prioritātēm. Komisija šobrīd beidz darbu pie ietekmes novērtējuma projekta un novembrī iesniegs to iekšējai apstiprināšanai.

Turpmākā rīcība attiecībā uz bioatkritumu apsaimniekošanu ES, tostarp iespējamie pasākumi (tiesību akta priekšlikums vai paziņojums), ir atkarīga no novērtējuma galarezultāta par dažādo bioatkritumu apsaimniekošanas iespēju pozitīvajiem un negatīvajiem aspektiem. Tāpēc nav gaidāms, ka šis lēmums tiks pieņemts pirms darba pabeigšanas pie minētā ietekmes novērtējuma, kuru plānots pabeigt 2009. gada decembrī. Ja novērtējums pierādīs, ka ir nepieciešams pieņemt tiesību aktus, Komisija pieņems priekšlikumu 2010. gada pavasarī.

*
* *

Jautājums Nr. 47 (Pat the Cope Gallagher) (H-0340/09)

Temats: Īru valoda kā ES darba valoda

Vai Eiropas Komisija var sniegt vispusīgu pārskatu par praktiskajiem pasākumiem, kuri kopš 2007. gada janvāra paveikti, lai īru valodu padarītu par ES darba valodu?

Atbilde

Kā jau Komisija norādīja atbildēs uz mutiskajiem jautājumiem H-0622/08 un H-0636/08, pateicoties Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regulai Nr. 1, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulas (EK) Nr. 920/2005 (2005. gada 13. jūnijs) 1. pantu, īru valodai Eiropas Savienības iestādēs ir oficiālās valodas un darba valodas statuss kopš 2007. gada 1. janvāra.

RAKSTISKIE TULKOJUMI

Regulas Nr. 920/2005 2. un 3. pantā ir iekļauta daļēja, atjaunojama piecu gadu atkāpe no īru valodas lietošanas ES iestādēs. Praksē šī atkāpe nozīmē to, ka pagaidām īru valodā (vai no tās) tiek tulkoti tikai koplēmuma regulu priekšlikumi (un atsevišķi ar tiem saistītie dokumenti⁽¹⁸⁾), kā arī tiešā sarakste ar sabiedrību.

Tādējādi saskaņā ar šiem noteikumiem Komisija varēja sagatavot visus nepieciešamos tulkojumus īru valodā likumdošanas izstrādes laikā un nodrošināt to savlaicīgu nodošanu. Turklāt pilsoņiem vai juridiskajām personām, kuras vērsās pie Komisijas šajā valodā, atbildes tika sniegtas īru valodā.

Komisijas Tulkošanas ģenerāldirektorātā (DGT) šim nolūkam ir izveidota neatkarīga īru valodas nodaļa. Pašlaik tajā strādā nodaļas vadītājs, asistents, pieci pilnas slodzes tulkotāji un viens valsts norīkots eksperts. Tas ir pietiekami, lai spētu tikt galā ar pašreizējo darba slodzi, tomēr situācija tiek nepārtraukti novērota. Turklāt darbam interneta lapu tulkošanas nodaļā tika norīkots vēl viens valsts eksperts. Nodaļas darbinieki saņēma darbam nepieciešamo IT apmācību, kā arī regulāri tiek organizēta tematiskā apmācība DGT. Īru valodas tulkojumi ir daudz ieguvuši no sadarbības ar valsts varas iestādēm, jo īpaši terminoloģijas attīstības jomā, kas ir īpaši atzinīgi novērtējams un ļoti vēlams, jo īru valodā nav tulkota liela daļa Kopienas primāro tiesību aktu. Kopš 2007. gada DGT ir izsludinājusi vairākus konkursus īru valodas līgumtulkotājiem, kā rezultāta nodaļa sadarbojas ar vairākām profesionālām īru tulkošanas aģentūrām, kuras piedāvā tulkošanas pakalpojumus īpaši liela tulkojumu pieprasījuma gadījumos.

Šobrīd notiek Padomes/Komisijas kopīgais konkurss, lai izveidotu rezerves sarakstu, no kura tiks izvēlēti gan Padomes, gan Komisijas īru valodas nodaļu vadītāji. Rezerves saraksts tiks publicēts tuvākajā laikā. Plānots arī organizēt jaunu konkursu īru valodas tulkotājiem.

Papildus saistībām, kādas paredz Regula Nr. 1 ar grozījumiem, un pieejamo resursu robežās Komisija sāk nodrošināt atsevišķas augstākā līmeņa interneta lapas īru valodā, priekšroku dodot informācijai, kas īpaši interesē īru valodā runājošos pilsoņus. Kopš 2007. gada Komisija publicē aizvien lielāku interneta lapu skaitu īru valodā un šo darbu, kurā iesaistās dažādi plašsaziņas līdzekļi, atzīst Īrijā.

(18) Būtiski grozītie priekšlikumi (EKDL 250. panta 2. punkts) un komentāri par Eiropas Parlamenta vai Padomes pieņemto nostāju koplēmuma procedūras laikā (EKDL 251. panta 2. punkts).

Kā oficiālā ES valoda īru valoda ir viena no tām valodām, kura tiek piedāvāta DGT ikgadējā Juvenes Translatores tulkošanas konkursā vidusskolēniem. Pats pirmais uzvarētājs no Īrijas (2007. gadā) tulkoja īru valodā.

Ņemot vērā to, ka ir nepieciešami speciālisti, DGT ir ieinteresēts, lai dalībvalstīs tiktu izstrādātas tulkošanas studiju programmas, un Komisija izveidoja Eiropas maģistra grādu tulkošanā sadarbības tīklu, iesaistot 34 augstas kvalitātes tulkošanas studiju universitāšu programmas maģistra pakāpei. Divas no pirmajām veiksmīgajām kandidātprogrammām bija Léann an Aistriúcháin maģistra studiju programma, ko piedāvāja Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge (Galvejas NUI) un Tulkošanas studiju magistrantūra, ko piedāvāja Dublinas universitātes Lietišķo valodu un starpkultūru studiju skola (School of Applied Language and Intercultural Studies). Komisija ļoti vēlas cieši sadarboties ar šīm divām programmām un ar pārējām universitātēm, kuras piedāvā profesionālas tulkošanu sagatavošanas programmas ar iespēju mācīties īru valodu. Komisija cer, ka šo darbību rezultātā tirgū ienāks pietiekams īru valodas tulkošanu skaits, kuri atbildīs noteiktām prasībām, lai strādātu ES iestādēs kā pastāvīgie vai līgumtulkoņi.

Turklāt politiskā ziņā DGT ir pieņēmusi ļoti aktīvu nostāju attiecībā uz Īrijas varas iestādēm, lai Īrijā pietiekami liela vērtība tiktu pievērsta tulkošanas universitātes izglītībai, īru terminoloģijas izstrādei un īru tulkošanu nodarbināšanai. Tas tika paveikts ar ģenerāldirektora, DGT darbinieku misijām, kā arī citām iniciatīvām.

MUTISKĀ TULKOŠANA

Pēc Īrijas varas iestāžu pieprasījuma mutiskie tulkojumi īru valodā tika nodrošināti Komisijas, Ministru padomes, Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Reģionu komitejas un Parlamenta sanāksmēs kopš 2007. gada janvāra.

Komisijas Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorātam ir pietiekami resursi, lai izpildītu pašreizējo īru valodas pieprasījumu Padomē un Reģionu komitejā. Parlamentā (kas izmanto tos pašus līgumtulkoņus) plenārsēžu nedēļu laikā pieprasījuma apmērs var radīt sarežģījumus. Pēc nesenajām Parlamenta vēlēšanām, šķiet, ka pieprasījums pēc īru valodas drīzāk pieaugs, nevis samazināsies.

Šobrīd ir divi štata tulki Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorātā, kuri tulko no īru valodas. Papildus tam šobrīd ir pieejami 11 ES akreditētie līgumtulki, kuri prot tulkot no īru valodas angļu valodā. Pieci no šiem tulkiem veic atgriezenisko tulkošanu īru valodā. Viens akreditētais līgumtulks, kuram īru valoda ir dzimtā valoda, veic atgriezenisko tulkošanu angļu valodā un vēl divi tulki ir ieguvuši pagaidu akreditāciju. Divi kandidāti nokārtoja akreditācijas pārbaudījumu 2009. gada jūnijā.

Saistībā ar apmācību Vestminsteres universitāte piedāvāja īpašu kursu (ar Parlamenta finansiālo atbalstu un apmācību atbalstu no Mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorāta) īru tulkiem 2006./2007. un vēlreiz 2007./2008. mācību gadā. Kopumā seši Vestminsteres universitātes beidzēji šobrīd ir nokārtojuši akreditācijas pārbaudījumu (trīs — 2007. gadā, trīs — 2008. gadā). Galvejas universitāte uzsāka jaunu pēcdiploma studiju kursu 2008. gada rudenī. Četri studenti pabeidza studiju kursa pirmo gadu, no kuriem viens nokārtoja starpinstitūciju akreditācijas pārbaudījumu 2009. gada jūnijā. Šobrīd studiju kurss pastāv otro gadu. Līdz šim ir pieteikušies astoņi studenti ar valodu kombinācijām, papildus īru un angļu valodai ietverot arī franču vai vācu valodu.

JURIDISKĀ REDAKCIJA

Kas attiecas uz citām likumdošanas iestādēm, Komisijas Juridiskajā dienestā ir juridisko redaktoru grupa, kura spēj strādāt visās oficiālajās valodās. Komisijas gadījumā grupā strādā divi juridiskie redaktori, kuri var strādāt īru valodā. Tieši tāda pati situācija ir ar pārējām oficiālajām valodām.

*
* *

Jautājums Nr. 48 (Eleni Theocharous) (H-0342/09)

Temats: Famagustas pilsētas restitūcija

Vai Eiropas Savienība un it īpaši Komisija paredz atbalstīt okupētās Famagustas pilsētas likumīgo iedzīvotāju prasību nekavējoties atdot viņu pilsētu — tā atrodas Turcijas armijas kontrolē —, kas būtu uzticības atjaunošanas pasākums, lai dotu iespēju galīgi atrisināt Kipras problēmu?

Tulītēja šīs pilsētas restitūcija ir paredzēta 1979. gada augstākā līmeņa (Kyprianou–Denktash) sanāksmes laikā noslēgtajos nolīgumos un ANO Drošības padomes rezolūcijās par šo jautājumu.

Atbilde

Kipras atkalapvienošanās un šī 40 gadus ilgā konflikta beigas Eiropas zemē ir kopīgās interesēs. Salas sadalīšana Eiropas Savienībai nav pieņemama.

Komisija atkārtoti apstiprina tās gatavību pilnībā atbalstīt abu kopienu līderus ANO aizbildnībā, lai panāktu saprātīgu Kipras problēmas atrisinājumu.

Piedāvājot konkrētu iespēju jautājuma risināšanai un salas atkalapvienošanai, Komisija cer, ka Varoša tiks drīzumā atdota tās likumīgajiem iedzīvotājiem.

Ja abi vadītāji izlems par priekšlaicīgu Varošas restitūciju tās īpašniekiem kā uzticības atjaunošanas pasākumu, kā norāda godājamā deputāte, viņi saņems pilnu Komisijas atbalstu.

*
* *

Jautājums Nr. 49 (Rosa Estaràs Ferragut) (H-0344/09)

Temats: Atbilstība EK līguma noteikumiem saistībā ar izolētību uz salām

Amsterdamas līguma 158. pantā un tam pievienotajā 30. deklarācijā atzīts, ka reģioni, kas atrodas uz salām, cieš no pastāvīgiem strukturāliem traucējumiem, kas saistīti ar šo reģionu salu statusu, kurš vājina to ekonomisko un sociālo attīstību. Turklāt tiek noteikts, ka Kopienas tiesību aktos jāņem vērā šie traucējumi un ka jāveic īpaši pasākumi šo reģionu labā, lai tos labāk integrētu iekšējā tirgū, ievērojot taisnīgus nosacījumus. Savukārt, Lisabonas līgumā tie paši noteikumi ir iekļauti un pastiprināti, kā vienu no galvenajiem principiem nosakot teritoriālo kohēziju.

Minētais 158. pants praktiski nav ne piemērots, ne arī īstenots. Vajadzīga īpaša integrēta Eiropas līmeņa politika, kas ļautu mazināt trūkumus, kuri ir saistīti ar izolētību uz salām, un kas padarītu vienlīdzīgus reģionus, kuri atrodas uz salām, ar kontinenta reģioniem.

Kādus pasākumus Komisija plāno pieņemt, lai izpildītu Amsterdamas līguma 158. pantu un Lisabonas līgumā ietvertos noteikumus saistībā ar izolētību uz salām, kad šis līgums stāsies spēkā?

Atbilde

Tā kā salām piemīt liela dažādība, ko nosaka to ģeogrāfiskās īpatnības (piemēram, sasniedzamība, klimatiskie apstākļi), reģionālajai politikai tas izvirza īpaši grūtu uzdevumu.

Komisija izprot šo situāciju un pievērš lielu nozīmi tam, lai panāktu labāku ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropā. Komisijai ir ļoti svarīgi nodrošināt harmonisku un līdzsvarotu Eiropas Savienības attīstību, izvairoties no sadrumstalotas Eiropas politikas.

Kohēzijas politika piedāvā vairākas atbalsta un pastiprināšanas iespējas to reģionu attīstībai, kuriem piemīt īpašas ģeogrāfiskās īpatnības, piemēram, salas. Tā nodrošina, piemēram, līdzfinansējuma likmju modulēšanas iespēju, ievērojot reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi. Turklāt dalībvalstis un reģioni var pielāgoties konkrētām īpašo teritoriju sociālekonomiskām un teritoriālām iezīmēm ar citu līdzekļu starpniecību, piemēram, izmantot darbības programmās konkrētus teritoriālos nosacījumus.

Citas Kopienas politikas arī piedāvā iespējas īpašajām teritorijām. Piemēram, ar valsts atbalsta noteikumiem atļauta atbalstu piešķiršana, lai veicinātu ekonomikas attīstību atsevišķos reģionos. Tas ietver arī salas, kalnus un reģionus ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kuri atbilst konkrētiem nosacījumiem.

Turklāt šīs salu kopienas, kuras ir atkarīgas no darbībām, kas saistītas ar zvejniecību, var saņemt palīdzību no Eiropas Zivsaimniecības fonda (EFF), kura ieviešanā arī pamatojas uz teritoriālo novietojumu. Precīzāk, ievērojot EFF prioritāro virzienu Nr. 4, atbalsts ir pieejams, lai īstenotu reģionālās attīstības stratēģiju, kura palīdzētu zvejnieku kopienām dažādot darbību un uzlabotu reģiona dzīves kvalitāti. Šīs stratēģijas var izmantot konkrētu trūkumu novēršanai vai izveidot salu reģioniem noteiktus teritoriālos nosacījumus.

Šajā atbildības jomā, protams, vēl ir daudz darba, lai turpinātu darbu pie jau esošo dokumentu izstrādes, lai pilsoņi iemācītos vai turpinātu izmantot savā labā to teritoriju īpašības, kurās paši dzīvo, kā to paredz Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju.

Tomēr jāuzsver, ka ģeogrāfiskās īpatnības pašas par sevi neizvirza nekādu problēmu. Statistika apliecina, ka šīs teritorijas ir tālu no viendabīguma sociālekonomiskā ziņā. Tāpēc pieeja „viens izmērs der visiem” (piemēram,

vispārēja salu politika) neko neatrisinās. Turklāt ievērojams Zaļās grāmatas respondentu pārsvars noliedz īpašas politikas nepieciešamību šajos reģionos.

Tomēr Komisijai ir jāizstrādā nākamās datu analīzes metodes (piemēram, informācija, rādītāji, ietekmes novērtējums). To mērķis ir uzlabot zināšanas par šo reģionu īpatnībām un vairāk ņemt tās vērā. Eiropas Savienībai ir jāgūst pilnīgs priekšstats par šo reģionu attīstības dinamiku un jāpalīdz stiprināt šo reģionu salīdzinošās un konkurētspējas priekšrocības.

Tāpēc Komisija ir sagatavojusi Darba dokumentu par teritorijām ar īpašām ģeogrāfiskajām iezīmēm, kurš jāpublicē vēlāk šī gada rudenī. Vēl pārdomas varētu radīt ESPON (Eiropas telpiskās plānošanas novērošanas tīkls) pētījums par „Eiropas perspektīvu attiecībā uz konkrētiem teritoriju veidiem”.

Šiem diviem pētījumiem vajadzētu palīdzēt Komisijas darbā, gatavojot priekšlikumus par papildu pasākumiem, kas varētu uzlabot situāciju reģionos ar īpašām ģeogrāfiskām iezīmēm, jo īpaši salās.

*
* *

Jautājums Nr. 50 (Anne E. Jensen) (H-0345/09)

Temats: Trešo valstu gaisa pasažieru pārsēšanās starp lidojumiem

Kad cilvēki no valstīm ārpus ES lido uz kādu ES dalībvalsti, tiem bieži ir jāveic pārsēšanās citā reisā uz citu dalībvalsti, lai varētu turpināt ceļu uz savu galamērķi. Tomēr ir konkrēti piemēri, kad cilvēkiem no trešām valstīm ir atteikta pārsēšanās, neraugoties uz to, ka viņi ir izpildījuši galamērķa valsts vīzas prasības. Turklāt kādā konkrētā piemērā trešās valsts iedzīvotājam pēc šāda atgadījuma tika liegts iebraukt Eiropas Savienībā vēl sešus mēnešus.

Vai Komisija piekrīt, ka šādos gadījumos būtu jāļauj veikt pārsēšanos, ja ir izpildītas galamērķa valsts vīzas prasības?

Vai Komisija piekrīt, ka tiek pārkāptas pamattiesības attiecībā uz pārvietošanās brīvību Kopienā, ja dalībvalsts iestādes pārsēšanās valstī liedz trešās valsts iedzīvotājam nokļūt galamērķī?

Vai Komisija plāno rīkoties, lai nodrošinātu, ka trešo valstu iedzīvotājiem laiku pa laikam neliedz nokļūt to galamērķī? Vai Komisija piekrīt, ka gadījumā, ja pārsēšanās ir liegta, šādai rīcībai ir jāsniedz saprātīgs pamatojums ar pārsūdzības tiesībām?

Atbilde

Noteikumus, kurus piemēro, šķērsojot ārējās robežas un trešo valstu valstspiederīgo ieeļošanas nosacījumus dalībvalstīs nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)⁽¹⁹⁾.

Šengenas Robežu kodeksā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jāuzsver, ka beznosacījumu pamattiesības uz brīvu pārvietošanos, ko apstiprina hartas 45. pants, ir tikai Eiropas Savienības pilsoņiem. Trešo valstu valstspiederīgajiem tiesības uz brīvu pārvietošanos ES ir tikai tadā apmērā, kāds paredzēts Kopienas tiesību aktu īpašajos noteikumos.

Ierodoties ES no citām valstīm un pirms veikt pārsēšanos uz savienoto iekšējo lidojumu, pasažieriem saskaņā ar Šengenas Robežu kodeksa 7. pantu veic sistemātiskas robežkontroles, kuras paredzētas tam, lai pārliecinātos, ka tiek izpildīti Šengenas Robežu kodeksā noteiktie ieeļošanas nosacījumi. Tie paredz, ka personai jābūt derīgam ceļošanas dokumentam, derīgai vīzai, ja nepieciešams, pamatotam uzturēšanās mērķim un apstākļiem, par to nedrīkst būt SIS (Šengenas Informācijas sistēma) izdots brīdinājums, kā arī tā nedrīkst radīt apdraudējumu kādas dalībvalsts politikai.

Detalizēts, papildināms apliecināso dokumentu saraksts, kādus no trešās valsts valstspiederīgā var pieprasīt robežsargs, lai pārliecinātos par Šengenas Robežu kodeksa I pielikuma 1. daļas, c) punktā iekļauto nosacījumu izpildi.

⁽¹⁹⁾ OV L 105, 13.4.2006.

Tādējādi vīzas esamība vai neesamība ir viena no prasībām, kas jāņem vērā robežsargiem, veicot pārbaudes uz robežas.

Kodeksa 13. pants paredzēts, ka trešās valsts valstspiederīgajiem, kas neatbilst visiem 5. panta 1. punktā izklāstītiem ieceļošanas noteikumiem, atsaka ieceļošanu dalībvalstu teritorijās. Tomēr ieceļošanu var atteikt tikai ar pamatotu lēmumu, norādot konkrētus atteikuma iemeslus. Personām, kurām ir atteikta ieceļošana, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uz pārsūdzību pret lēmumu par ieceļošanas atteikumu, kādu pieņēma valsts varas iestāde.

Tādējādi Šengenas Robežu kodeksā ir pilnībā ievērotas individuālās tiesības, jo pārsūdzību iestāde izskata negatīvu lēmumu.

Pamatojoties uz godājamās deputātes sniegto informāciju un precīzākas informācijas (piemēram, attiecīgo personu pilsonība, attiecīgā dalībvalsts un valsts varas iestāžu norādītie iemesli, kāpēc tiek atteikta ieceļošana) trūkuma dēļ, Komisijai nav iespējams izvērtēt, vai ir noticis iepriekš minēto Šengenas Robežu kodeksa noteikumu pārkāpums godājamās deputātes minētajos gadījumos.

*
* *

Jautājums Nr. 51 (Georgios Toussas) (H-0347/09)

Temats: Pašnāvības uzņēmumā France Telecom

Tragiskie pašnāvību rādītāji privatizētajā Francijas telekomunikāciju uzņēmumā France Telecom ir sasnieguši biedējošu mērogu – 24 darbinieki ir izdarījuši pašnāvību, jo nav spējuši izturēt „viduslaiku darba apstākļus”, kas valda Francijas daudznacionālajos uzņēmumos un būtībā visās monopoluzņēmumu grupās. Šis pašnāvības ir tragisks rezultāts tam, ko ir izraisījusi vispārīga labi zināmās elastdrošības kārtības īstenošana, darba attiecību pasliktināšanās un vājināšanās, nežēlīga darba slodzes palielināšana un darbinieku bailes un nedrošība, saskaroties ar draudošajām pieaugošā bezdarba perspektīvām. Šī stratēģija ir bijusi ES un dalībvalstu valdību, tostarp Grieķijas viena otrai sekojošo ND un PASOK valdību pamata politiskā izvēle.

Vai Komisija uzskata, ka ES īstenotā stratēģija, kas vispārina „elastdrošības” piemērošanu, vājina darba attiecības, pārtrauc darba kopīgumus un atceļ vai ierobežo visus tiesību aktus, kuri paredz aizsargāt darba ņēmējus, darbojas strādājošo vai tikai uzņēmumu konkurētspējas un rentabilitātes interesēs, burtiski ziedojot strādājošo dzīvības pelņas labā?

Atbilde

Komisija uzsver, ka elastdrošību nevajadzētu jaukt ar elastīgumu vai politiku, kas paredzēta tam, lai vienkāršotu darba ņēmēju atlaišanu. Gluži pretēji, elastdrošības galvenais mērķis ir palielināt nodarbinātības drošību. Tas tiek panākts, sniedzot atbalstu pārejai uz jaunu darbu, lai tā būtu pēc iespējas drošāka darba ņēmējiem un lai pēc iespējas nodrošinātu to, ka šāda pāreja ir saistīta ar uzlabošanos.

Elastdrošībā ir iekļauts pasākumu kopums, lai sniegtu cilvēkiem atbilstošu atbalstu un saglabātu darbu vai ātri atgrieztos darbā gadījumos, kad cilvēki zaudē darbu. Tās mērķis ir sasniegt līdzsvaru starp drošību un elastību; gan viena, gan otra ir vienlīdz svarīga elastdrošībai un tās abas ir nepieciešamas, ja darba ņēmējiem nepieciešams efektīvs atbalsts, bet uzņēmumiem tas atvieglo darbavietu pielāgošanu un izveidošanu.

Kopīgie elastdrošības principi, kurus dalībvalstis pieņēma 2007. gada decembrī, uzsver, ka pietiekama līgumiska elastība ir jāpapildina ar drošu pāreju no viena darba uz citu. Elastdrošības piemērošana nenosaka, ka tiek anulēti darba pamatlīgumi vai ka tiek atcelti aizsardzības tiesību akti. Galvenais ir atrast pareizo pasākumu kopumu un nodrošināt visu nozīmīgo dalībnieku, tostarp sociālo partneru, aktīvu iesaistīšanos un atbalstu. Augstas kvalitātes profesionālās izaugsmes veicināšana, produktīvas darbavietas un stabila darba organizācija arī ir svarīga elastdrošībai un sadarbībai starp visiem nozīmīgākajiem dalībniekiem un to iesaistīšana ir pareizas darbības priekšnoteikums.

Komisija uzskata, ka elastdrošībai joprojām būs izšķiroša nozīme, ja darba tirgus politikai jāpārvar grūtības, ar kādām saskaras ES. Tas, ka elastdrošība ir istā politika cīņā ar krīzi un ka tā atbalsta atveseļošanos, 2009. gada jūnijā apstiprināja Eiropadome un Sociālā komiteja, kuru nesenajā nostājā⁽²⁰⁾ uzsvērtā elastdrošības galvenā nozīme bezdarba mazināšanā.

⁽²⁰⁾ CCM/66–CESE 794/2009 fin.

*
* *

Jautājums Nr. 52 (Georgios Papanikolaou) (H-0348/09)

Temats: Nepilngadīgo iebiedēšana tiešsaistē

Drošas interneta lietošanas dienā, 2009. gada 10. februārī, ES sāka informācijas kampaņu pret nepilngadīgo iebiedēšanu tiešsaistē. Šīs kampaņas ietvaros visa 2009. gada laikā valsts un privātos televīzijas kanālos rāda īsu video filmiņu, kuras mērķis ir mudināt bērnus, darbojoties internetā, kontrolēt savu rīcību. Iebiedēšana tiešsaistē, kur skolēni var būt gan upuri, gan vajātāji, ir nopietna problēma, kas ietekmē visas ES dalībvalstis. Komisijas centās pārliecināt interneta uzņēmumus parakstīt vienošanos, kurā tie apņemtos efektīvāk pievērsties to jauniešu aizsardzībai, kuri izmanto internetu, un šie centieni ir bijuši sekmīgi. Tā kā šāda vienošanās ir tikai pirmais solis to jauniešu aizsardzībā, kuri izmanto internetu, vai Komisija varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem:

Kādas citas darbības tā plāno veikt? Vai Komisija uzskata, ka skolai kā iestādei ir izšķirīga nozīme, lai ierobežotu un novērstu vardarbību internetā starp nepilngadīgajiem? Ja tā ir, tad kā to panākt?

Atbilde

Atbildot uz godājamā deputāta jautājumu, Komisija uzskata, ka kampaņa pret iebiedēšanu tiešsaistē, kas tika sākta 2009. gada februārī, ir guvusi panākumus. Video filmiņa tika izplatīta ne tikai ar televīzijas, bet arī ar interneta starpniecību: vairāk nekā 200 valsts un reģionālie televīzijas kanāli un 230 tīmekļa vietnes piedalījās šajā kampaņā. Video filmiņa jauniešiem sniedza labāku izpratni par iebiedēšanu tiešsaistē un par iespēju ziņot par šādiem gadījumiem.

Nolīgums par pašregulējumu „Drošāki sociālo kontaktu veidošanas principi”, kas tika parakstīts 2009. gada februārī starp 18 vadošajiem interneta uzņēmumiem, ir nozīmīgs solis, kas palielina bērnu drošību un privātumu internetā. Kopš februāra vēl divi citi uzņēmumi pievienojās nolīgumam, Spānijas Tuenti un Igaunijas Rate. Līdz šim 19 uzņēmumi ir snieguši Komisijai paziņojumus pēc savas iniciatīvas, lai izskaidrotu, kā tie īsteno šo nolīgumu savā drošības politikā. Šī informācija šobrīd ir publiski pieejama.

Komisija ir pasūtījusi neatkarīgu vērtējumu par šī brīvprātīgā nolīguma īstenošanu, kurš tiks publicēts Drošas interneta lietošanas dienā, 2010. gada 9. februārī. Vērtējums vairāk pievērsīsies tam, vai uzņēmumu politika atbilst principiem un vai nepilngadīgo aizsardzība ir pietiekami efektīva. Komisija izdarīs secinājumus, izmantojot šo ziņojumu, un izvirzīs priekšlikumus par jauniem noteikumiem, ja būs nepieciešams.

Lai atbildētu ar konkrētu rīcību pret iebiedēšanu skolās un aizvien pieaugošo iebiedēšanu tiešsaistē, Komisija jau ir finansējusi un turpinās finansēt vairākus projektus par visām iebiedēšanas formām ar Daphne programmas palīdzību. Iebiedēšana pēdējos gados kļūst aizvien izplatītāka un ir iesākti vairāki projekti, kas vēl ir īstenojami. Daphne programmas ietvaros ir sniegti projektu rezultātu apraksti par iebiedēšanu skolās publikācijā „Vardarbība skolā” un par vardarbību, kas saistāma ar tiešsaisti, publikācijā „Vardarbība un tehnoloģijas”, kas ir atrodamas Daphne programmas tīmekļa vietnē pieejamajā rīkkopā:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

Visbeidzot, attiecībā uz Eiropas Noziedzības novēršanas tīkla iniciatīvu, kura pievērsas nepilngadīgo noziedzībai, Komisija 2004. gadā uzsāka pētījumu par labo praksi, kādu īsteno skolas, lai novērstu un mazinātu iebiedēšanu.

Komisija uzskata, ka tā ir arī valsts varas iestāžu, vecāku, skolu un nozares kopīga atbildība, lai bērnu pieredze tiešsaistē kļūtu drošāka. Viena no izglītības centru misijām, kuru atbalsta programma „Lielāka drošība internetā”, ir informēt skolotājus un bērnus skolā par iespējamo risku tiešsaistē un kā rīkoties attiecīgos gadījumos — saistībā ar dažām misijām notika īpašas skolotāju apmācības programmas šajā sakarā. Skola ir viena no mūsu prioritātēm, jo tā ir vispiemērotākā vieta, kur šo informāciju izplatīt visiem bērniem. Šī iemesla dēļ Komisija organizē konferenci par „Tiešsaistes drošības veicināšanu skolās”, kura notika Luksemburgā 2009. gada 22.–23. oktobrī, piedaloties jauniešu un skolotāju ekspertu grupai. Rezultātā es ceru iegūt vērtējumu par izglītību drošākai interneta lietošanai Eiropas līmenī, kā arī ieteikumus Komisijai un pārējām ieinteresētajām pusēm par to, kā veicināt efektīvu izglītību skolās par drošāku interneta lietošanu.

*
* *

Jautājums Nr. 53 (Ivo Belet) (H-0349/09)**Temats: Augstas elektroenerģijas cenas Beļģijā**

Vai Komisija var sniegt informāciju par vidējām elektroenerģijas cenām privātajām mājāsaimniecībām un uzņēmumiem Beļģijā salīdzinājumā ar cenām kaimiņvalstīs?

Vai Komisija piekrīt uzskatam, ka salīdzinoši augstās elektroenerģijas cenas Beļģijā ir izskaidrojamas ar konkurences trūkumu elektroenerģijas tirgū?

Vai Komisija piekrīt viedoklim, ka atomelektrostaciju darbības pagarināšana arī pēc to amortizācijas laika varētu radīt finansiālās iespējas, lai būtiski samazinātu augstās elektroenerģijas cenas patērētājiem?

Vai Komisija var aprēķināt un norādīt, kāda būtu absolūtā virspēja no atomelektrostacijām gadījumā, ja trīs no tām varētu darboties ilgāk nekā sākotnēji paredzēto laiku?

Vai Komisija atbalstītu ierosinājumus izmantot atomelektrostaciju ilgākas darbības rezultātā iegūtos papildu līdzekļus, lai, pirmkārt, samazinātu elektroenerģijas cenas un, otrkārt, veiktu ieguldījumus atjaunojamās enerģijas avotos?

Atbilde

2008. gada Salīdzinošais ziņojums⁽²¹⁾ parādīja, ka, palielinoties naftas cenām starptautiskajā tirgū, vienlaicīgi pieauga arī elektroenerģijas cenas, lai gan elektroenerģijas cenu izmaiņas būtiski atšķīrās dalībvalstīs. Ziņojums atklāja, ka mājāsaimniecību un uzņēmumu elektroenerģijas cenas īpaši pieauga atsevišķās dalībvalstīs, tostarp Beļģijā. Skaitļi parāda, ka galalietotāja cenas Beļģijā (ieskaitot PVN un nodokļus) mājāsaimniecībām un rūpnieciskajiem lietotājiem bija vienas no augstākajām ES.

Atšķirības elektroenerģijas cenās dalībvalstu starpā izskaidro dažādi faktori. Pirmkārt, ir atšķirīgas elektroenerģijas ražošanas izmaksas, jo tās ir atkarīgas no noteiktiem ražotāju degvielas maisījumiem. Otrkārt, pietiekama ražošanas un (pārrobežu) pārvešanas jauda. Treškārt, būtiska loma ir konkurences līmenim vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā.

Beļģijas elektroenerģijas tirgi joprojām ir ļoti blīvs. Pavisam nesen Komisija, ņemot vērā lēmumu par Beļģijas valsts konkurences iestādēm, veica nepieciešamās pārbaudes divu galveno elektroenerģijas piegādātāju birojos. Šajā dienā Komisija vēl nebija informēta par šo izmeklējumu rezultātiem. Komisija pašlaik izmeklē, vai GDF Suez (Electrabel) ir ļaunprātīgi izmantojusi vadošo pozīciju Beļģijas elektroenerģijas tirgū attiecībā pret lielajiem rūpnieciskajiem lietotājiem. Turklāt Komisija arī rūpīgi pēta uzņēmumu apvienošanās un pārņemšanas ietekmi uz konkurenci Beļģijas elektroenerģijas tirgos.

Pateicoties lēmumam par slēgšanai paredzēto (vai nu nolietoto vai vēl nenolietoto) atomelektrostaciju darbības turpināšanu, būs lielāka ražošanas jauda, kas nodrošinās patērētāju pieprasījumu. Nākotnē varētu samazināties cenas, kas nevarētu notikt tad, ja šāda ražošanas jauda vairs nebūtu pieejama.

Komisijai nav tādas nostājas, lai noteiktu virspējas galīgo apmēru, kuru radīs atomelektrostaciju lietošanas ilguma pagarinājums Beļģijā, jo tas nav Komisijas pilnvaru ietvaros, kā arī tai nav pieejami dati, kas būtu nepieciešami, lai varētu veikt šādu aprēķinu.

Ja kompetentas valsts varas iestādes izlemtu atļaut uzņēmumam, kuram pieder atomelektrostacija, pagarināt to darbības termiņu, varas iestādes ziņā būtu apspriest ar attiecīgo uzņēmumu nosacījumus, saskaņā ar kuriem notiek termiņa pagarinājums. Kā redzams, visiem pasākumiem jāatbilst iekšējā tirgus noteikumiem un konkurences noteikumiem, kas iekļauti EK līgumā.

*
* *

(21) COM/2009/115/ galīgā redakcija, kas publicēta Komisijas tīmekļa vietnē:

Jautājums Nr. 54 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0351/09)**Temats: Izredzes noslēgt padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar austrumu partneriem**

Uzsākot Austrumu partnerības (EaP) politiku, ES ir apņēmusies eventuāli virzīties uz padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar saviem Austrumeiropas kaimiņiem — Baltkrieviju, Ukrainu, Moldovu, Gruziju, Azerbaidžānu un Armēniju. Vai šāds nolīgums tiks noslēgts tuvākajos gados?

Kādā stadijā ir sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Ukrainu? Kad varam sagaidīt nolīguma noslēgšanu? Kāda ir ES nostāja attiecībā uz Ukrainas prasībām iekļaut nolīgumā ar lauksaimniecības preces? Vai ir pamats apgalvot, ka sarunas ar Ukrainu var kalpot par piemēru sarunām ar pārējām EaP valstīm?

Atbilde

Kā noteikts 2009. gada 7. maija Prāgas kopīgajā deklarācijā galvenais Austrumu partnerības mērķis ir „izveidot priekšnosacījumus paātrinātai politiskai asociācijai un turpmākai saimnieciskai integrācijai starp Eiropas Savienību un ieinteresētajām partnervalstīm”.

Starptautu sadarbībai vajadzētu nodrošināt pamatu jaunas paaudzes asociācijas nolīgumiem, kuri ietvertu padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu (DCFTA) noteikšanu vai mērķi noteikt šādas zonas.

DCFTA īstenošanai nav noteikts termiņš, jo katra valsts tiks vērtēta individuāli, lai noteiktu tās gatavību. Lēmums par sarunu sākšanu starp ES un Austrumu partneriem tiks pieņemts, tiklīdz būs sasniegti nepieciešamie nosacījumi, proti, tiklīdz:

- partneris būs pievienojies Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO);
- nākotnes DCFTA dzīvotspēja ir pierādīta ar pamatojuma izpēti palīdzību;
- partneris ir apliecinājis, ka nākotnē ar FTA vēlas sasniegt augstus mērķus, t. i., „padziļinātus un visaptverošus”, un
- partneris spēj vest sarunas par DCFTA un pēc tam piemērotā veidā īstenot saistības, kādas apņēmies izpildīt.

Saskaņā ar Padomes secinājumiem 2009. gada 14.–15. septembrī Komisija pašlaik izstrādā direktīvas sarunu procedūrai par asociācijas nolīgumu, tostarp DCFTA noteikšanu vai mērķi tās noteikt, ar trīs Dienvidkaukāza valstīm — Armēniju, Azerbaidžānu un Gruziju. Līdzīgas sarunu direktīvas par sarunām ar Moldovu tika pieņemtas 2009. gada sākumā. Sarunas var sākties, tiklīdz ir sasniegti iepriekš minētie nosacījumi.

Sarunas par DCFTA ar Ukrainu tika uzsāktas 2008. gadā, kas ir vienu gadu vēlāk nekā sarunas par asociācijas nolīguma (AN) politiskajiem un sadarbības jautājumiem, pēc Ukrainas pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO), kas notika 2008. gada maijā. FTA ar Ukrainu būs daļa no vispārējā AN ar Ukrainu un ar to ir paredzēts uzlabot Ukrainas pieeju Eiropas tirgum un veicināt turpmākus Eiropas ieguldījumus Ukrainā. FTA ar Ukrainu būs sīki izstrādāts un visaptverošs, t. i., tas piedāvās visaptverošu „pieeju bez robežām” ekonomiskai integrācijai un ietvers būtībā visu preču un pakalpojumu tirdzniecību. Tas ietvers arī noteikumus par tirdzniecības un ekonomisko saistību īstenošanu, tostarp konkrētus mērķus ES tiesību aktu tuvināšanā. Sarunas ir sarežģītas un prasa augsta līmeņa speciālās zināšanas, kas ir īsts izaicinājums gan ukraiņiem, gan ES. Komisija paredz, ka FTA sarunas ar citām Austrumu partnerības valstīm prasīs tādas pašas pūles.

FTA sarunu 8. posms notika Briselē no 5. līdz 9. oktobrim. Gan ES, gan Ukrainai ir jānoslēdz sarunas pēc iespējas ātrāk.

*
* *

Jautājums Nr. 55 (Jacek Włosowicz) (H-0353/09)**Temats: Pilsoniskā valdība Pakistānā**

Pakistānā ir vēlta pilsoniskā valdība. Vai Komisija uzskata, ka pilsoniskajai valdībai ir pilnīga kontrole, vai arī Komisija uzskata, ka faktiskā vara valstī pieder Pakistānas armijai, kā tas ir bijis līdz šim?

Atbilde

Eiropas Komisija ir apņēmusies veidot spēcīgas un ilgtermiņa attiecības ar Pakistānu. Komisija uzskata, ka ES vajadzētu cieši sadarboties ar Pakistānu vairākās kopīgo interešu jomās, tostarp politiskajos un reģionālajos jautājumos, demokrātijas un cilvēktiesību, drošības jautājumos, tirdzniecības un attīstības palīdzības jomās.

Valdības un demokrātisku laicīgo iestāžu stiprināšana ir šīs pieejas galvenie elementi. Šis jautājums tika uzsvērts ES un Pakistānas samitā 2009. gada jūnijā. Kopīgajā samita paziņojumā piedāvātas vadlīnijas attiecību attīstībai nākotnē.

Pirmo reizi pēc daudziem gadiem mēs sadarbojamies ar demokrātiski vēlētu valdību Pakistānā. Komisijas galvenais mērķis ir sniegt politisko un materiālo atbalstu valsts demokrātiskajai valdībai.

Ir notikušas pozitīvas pārmaiņas. Pakistānas valdība šobrīd ir uzsākusi apņēmīgas darbības cīņā pret nemierniekiem Malakandas reģionā, ieskaitot Svātas ieleju, kas nodrošinās plašāku reģionālo stabilitāti.

Šobrīd veicamais uzdevums, kas notiek saskaņā ar Komisijas saistību īstenošanu, ir palīdzēt Malakandas reģiona atjaunošanai un rekonstrukcijai. Papildus EUR 72 miljoniem, kas paredzēti humānai palīdzībai, Komisija līdz šim ir piešķirusi EUR 52 miljonus atjaunošanai un rekonstrukcijai. Komisija pastiprina savu līdzdalību dialogā par drošības sektora reformu, vēlēšanu pamatnostādnēm un cilvēktiesību uzlabošanu.

Komisija mudina Pakistānu konsolidēt pāreju uz stabīlu demokrātiju, lai militārās varas sistēma beigtos uz visiem laikiem. Nozīmīgi pasākumi ir veikti tiesas iestāžu neatkarības stiprināšanā. Nepieciešams vairāk stiprināt iestāžu darbību, sākot ar valdību un ietverot paša parlamenta pārskatbilstību.

Komisija ir gatava atbalstīt šo procesu saskaņā ar ES Vēlēšanu novērošanas misijas izvirzītajiem ieteikumiem pēc 2008. gada februāra vēlēšanām.

Pakistānas apņemšanās parādīt, ka valsts spēj nodrošināt efektīvu un objektīvu tiesiskumu un uzveikt korupcijas radīto postu, būs izšķiroša nozīme tās centienos cīņā ar ekstrēmistiem un demokrātiskas pārvaldības nostiprināšanā.

*

* *

Jautājums Nr. 56 (Tadeusz Cymański) (H-0355/09)

Temats: Pendžāba

Pendžābas štats Indijā ir tādas liberālas sabiedrības paraugs, ko veido dažādas reliģiskas kopienas, kuras nostājušās pret terorismu un ir uzticīgas demokrātijai. Vai Komisijai ir nodoms pārliecināt Eiropas valstis, lai tās neatbalstītu ekstrēmistus Halistānā, kuri mēģina izmantot reliģiju stāvokļa destabilizēšanai Pendžābā, Indijā? Ja ir šāds nodoms, kādā veidā?

Atbilde

Jāatzīmē, ka Pendžābas štats Indijā, kas tika vardarbīgi nīdēts 15 gadu garumā pagājušā gadsimta 1980. gados, normālu stāvokli atguva pēc kustības veiksmīgas īstenošanas 1990. gadu vidū. Pēc vairākiem tiešās pārvaldes gadiem no Jaundeli demokrātiskie procesi veiksmīgi atjaunojās ar demokrātiski ievēlētu valdību 1997. gadā. Pēdējo valsts vēlēšanu rezultātā 2007. gadā vadībā atgriezās Akali Dal partija (pārstāvēt tikai sikhu intereses).

Lai arī neregulārie ziņojumi norāda par riskiem, kas ir saistīti ar sikhu kustības tīkla pastāvēšanu, Komisijas analīze parāda, ka iedzīvotāji noraida ideoloģiju, kura 15 gadus veicināja vardarbību Pendžābā.

Rezultātā nav vajadzības ne pārspēt Eiropas valstis, ne atbalstīt ekstrēmistus Halistānā. Jebkurā gadījumā vispirms ir jārikojas pašai Indijai ikvienas problēmas sakarā šajā jautājumā. Jāatgādina, ka Indija nesen atsaucās uz ES dalībvalstu solidaritāti šajā jautājumā, kas vienlaikus ir gan slavējami, gan noderīgi.

*

* *

Jautājums Nr. 57 (Ryszard Czarnecki) (H-0356/09)**Temats: Vārda brīvība un separātisma tendences Indijā**

Kā Komisija plāno atbalstīt brīvību publiski paust iebildumus un atšķirīgus politiskos uzskatus Indijas pierobežas provincēs, vienlaikus nodrošinot, lai tiesības uz šo brīvību netiktu izmantotas separātisma tendenču atbalstīšanai, kas ir pretēji Indijas valsts interesēm?

Atbilde

Vārda brīvība ir pamattiesība, ko atzīst gan ES, gan Indija. Atbildība nodrošināt to, ka tiesības uz vārda brīvību netiek nepareizi izmantotas, lai atbalstītu separātistu kustības Indijā, šķiet, pirmkārt, attiecas uz Indijas valdību, un pēc tam valsts iekšienē šo jautājumu risina Indijas leģslātu ministrija.

*

* *